

GRAMMATICA LINGUAE COPTICAE

ACCEDUNT ADDITAMENTA

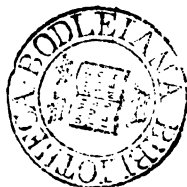
AD

LEXICON COPTICUM

STUDIO

AMEDEI PEYRON

EQUITIS ORD. MAURITIANI ET SABAUDI OB MERITA CIV.
PROFESSORIS LINGUARUM ORIENTALIUM IN TAURINENSI ATHENAEO
ETC.

TAURINI 1841

EX REGIO TYPOGRAPHEO

Prostat apud I. Bocca Regium Bibliopolam.

27

61

1218.

EMINENTISSIMO AC REVERENDISSIMO

ANTONIO TOSTI

S. R. E. CARDINALI

ATQUE AERARII PRAEFECTO

AMEDEUS PEYRON

Postquam Romana legatione perfunctus ex hac urbe discessisti, quantus Tuarum laudum concentus per ora nostratum exstitit, ac constans perseverat! Quamquam enim, Te praesente, animi Tui atque ingenii praestantiam mirabamur

omnes, at vel ob assiduam consuetudinem, vel culpa Tuae facilis atque obviae naturae, ne modestiam dicam, factum est, ut carendo magis intellexerimus quantus esses, quam fruendo. Quare si in rebus cognoscendis facilitatem, in diiudicandis moderationem, in agendo prudentiam, aut dicendi gravitatem cum arguta festiuitate coniunctam velimus quasi persona conuestire, nos ultro Tuae legationis memoriam repetentes dicta factaque Tua vicissim ita commemoramus, ut inde possis laetissimum posteritatis Tuae praesagium capere. Ego vero nemini concedens quanta voluptate perfundar Tuis laudibus assistens, non est cur dicam; nosti enim meam in Te observantiam amoris plenam ex aequo respondere effusae Tuae in me indulgentiae. Quos sensus cum iamdiu mecum constituissem publice testari, tum pudor interpellabat; vicit tandem novum, quo me obstrinxisti, debitum. Enimvero cum duobus abhinc annis Romae fuissem, Tu non tantum me in veteris consuetudinis familiaritatem admisisti, sed etiam hospitio excepisti, quo nihil mihi honorificentius, nihil studiis meis optabilius contingere poterat.

*Nam me curis omnibus solutum in bibliothecis ab-
didi, atque honestissimo, quod mihi feceras, otio
indulgens magnam rerum Copticarum messem
collegi, cuius ope nixus subinde Copticam Gram-
maticam retractavi, tum Lexicon Additamentis
locupletandum suscepi. Habe igitur Tuo nomini
inscriptum quod singulari tuae humanitati acce-
ptum refero. Atque utinam quantum laudis in Ro-
mana re procuranda, sarciendisque Aerarii dam-
nis ab iniquitate temporum illatis es adeptus, tan-
tumdem ego opella mea consequar! Sed quando
tantam spem de rebus meis concipere nequeo, id
saltem ero consecutus, ut tandem aliquando pu-
blice meam observantiam declaraverim, qua Te,
uti S. R. E. Principem summopere revereor, atque
uti hominem impense diligo.*

PRAEFATIO

Coptica lingua ea dicitur, quam nobis codices Aegyptii prodiderunt graecis litteris exaratam; illa enim lingua, quam ex hieroglyphicis monumentis excitare contendunt docti viri, rectius appellari debet Aegyptia. Cum vero codices Coptici omnes fere ad unum in rebus Christianis versentur, lingua Coptica potest etiam definiri illa, quam Aegyptii usurparunt post cognitam propagatamque Christianam religionem. Quantum affinitatis inter Aegyptium et Copticum sermonem intercedat tunc certo constitui poterit, quando hieroglyphicum systema liquido sit perspectum. Interea aliarum linguarum experientia edocti hoc tantum suspicari possumus Copticae linguae indolem atque etyma omnino ablutere non posse ab ingenio atque originibus sermonis Aegyptii. Quemadmodum enim variae Semi familiae, licet in varias nationes disgregatae, eas semper retinuerunt dialectos, quae unam eandemque communem originem monstrent; ita Copti Aegyptiorum nepotes, sola religione a maioribus dissidentes, diversam quidem scripturam adsciscere potuerunt, at non

x
diversum sermonem. ~~Enit~~ vero ne superstitiosis Aegyptiae impietatis signis nova Christi scita foedarent, potuerunt quidem alphabetum mutuari ex ea natione, quae ipsos Evangelium docuit, tum aliquot vocabula probare, quae novas Christianae religionis ideas exprimerent; sed linguam omnino immutare id supra fidem ac mores humanos est. Quod si mutassent, utique cum graeco alphabeto graecam etiam linguam probassent; non probarent, ergo antiquo proavorum idiomatici semper adhaeserunt.

Huic cognationi cum Aegyptio sermone universa nititur commendatio studii Copticae linguae; confidimus enim fore, ut ex cognitione recentioris sermonis tandem aliquando assurgamus ad veterem Aegyptium dedegendum. Sed linguarum affinitas ex intima grammaticarum indole, ac vocabulorum originibus diiudicanda est, non vero ex minutis nominum verborumque formis, aut accidentibus, quae longa dies novare solet. Quare eo spectans equidem Copticum Lexicon condendum esse censeo ad ordinem etymologicum; tum eadem in sententia perstans Grammaticam censeo ita esse concinnandam, ut intimum idiomatici ingenium in aperto ponatur. Aucupent alii minimas quasque scripturae varietates, atque anomalias, quas vel amanuensium ignorantia, vel sequior aetas invexit; sint illi beatissimi, per me enim licet, si nova derivata invenerint, si invisitas vocum formas in recentiore aliquo ut ut mendoso codice detexerint, in iisque colligendis nominis immortalitatem sibi acquirere blandiantur. Ego vero hoc maxime negotium mihi grammatico datum esse censeo, ut penitissimam linguae constitutionem ac germanum habitum retererem, scilicet exponerem doctrinas adhuc retrusas, quod luculenter patebit ex recensione Grammaticarum hucusque editarum.

Qui primus Copticas litteras attigit Kircherus in libro *Prodromus Coptus Romae* 1636 post multa de Coptis eorumque coloniis et lingua in antecessum fuse disputata, tandem aliquando ad linguae institutiones accedens adeo perfunctorie illas tradidit, ut intra paucas pagellas universam grammaticam concluderet non sine mendis. Nempe qui in hieroglyphicis interpretandis longe copiosissimum se praebeuit is in Coptico idiomate deformando tenuis atque angustus visus est. Eum consecutus Blumbergius *Fundamenta linguae Copticae* 1716 vulgavit; at, iudice La-Crozio, *linguam Aegyptiacam nemo inde legere et intelligere discet, ne ipse quidem Blumbergius, quem illius omnino esse imperitum mihi constat* (1). Tertiam grammaticam acceptam referimus Raphaëli Tukio, viro Copto, atque Arsimoës Episcopo, qui *Rudimenta linguae Coptae sive Aegyptiacae Romae* 1778 edidit Arabice, et Latine, ut consuleret utilitati adolescentum suae nationis, qui in collegio Propagandae Fidei in Ecclesiae spem alebantur. Sed vir Copticae liturgiae recitandae assuetus verborum tantum faciem noverat, non intimam naturam. Hinc graeca cum copticis confundens summa diligentia illustrabat particulas *καπερ, καη, ειτε, τοτε, εοταν*, quasi essent germanae Aegyptiae; non verborum tempora ordine digerere curavit; non nominum naturam ac formas exposuit recte; sed empirico sermonis usui unice intentus farraginem multorum utriusque foederis locorum conguessit. Atque utinam accurate! sed suis mendis cumulans illa tyothesetae eos textus vulgavit, quibus caveant tyrones coecam fidem adhibere. Ceterum Orientales omnes a quavis criticae notitia imparatissimos usu tantum proprias linguas callere, sed longissime a philologico iudicio distare, scimus omnes.

(1) *Thesauri Epistolici La-Croziani* tom. III. p. 97.

Eodem anno, quo Tukii rudimenta Romae in lucem venerunt, prodiit Oxonii *Christiani Scholz Grammatica Aegyptia utriusque dialecti, quam breviavit, illustravit, edidit Car. Godofr. Woide*; quem librum satis laudavero si dicam, vel nostra aetate a nemine fuisse superatum, ac primas merito tenere. Scholzii volumen nondum viderat Calusius, quum anno 1783 *Litteraturae Copticae Rudimentum Parmae* vulgabat. Copticos characteres exhibere tantummodo praestituerat Calusius, sed Bodonio ac Derossio gratificaturus linguae praeterea elementa ac naturam delineare aggressus est. Nihil habet opusculum quod reprehendas, imo multa quae laudes; auctor enim, e cuius disciplina gloriore esse profectus, linguarum naturam subtiliter iudicabat, atque altiora principia pervidebat acute, quare quod secum constituerat revera praestitit, ut Coptici sermonis elementa *inchoarentur praeceptis verioribus*. At perbrevis lucubratio poterat quidem linguae indolem adumbrare, non vero omnes grammaticae partes attingere atque articulatim explanare; quod opus si acutissima Calusii vis aggressa fuisset, nihil mihi in Copticis litteris superesset, quam ut gauderem palmam mihi fuisse praeriptam a praeceptore amantissimo. Palmam dixi, de qua mihi liceat paullo immodestius blandiri non alium ob finem, nisi ut nova corona Calusii tumulo accedat.

Post Scholzii et Calusii libros nova monumenta non tantum Memphiticae dialecti, sed etiam Basmuricae penitus ignotae, et Sahidicae nondum bene exploratae, in lucem prodierunt, cum aliorum doctorum hominum studiis, tum in primis Georgii Zoëgae qui Borgianos codices bene multos ediderat. Cum tot tantisque opibus Coptica res crevisset, confidere licebat fore, ut unus vel alter philologus tria sermonis idiomata invicem contendens ad communem eorum ideam-assurgeret, analogiam

apte stabiliret, origines patefaceret. Sed qui primus post ampliatas opes Copticae linguae Grammaticam trium dialectorum vulgavit Henricus Tattam expectationi omnino defuit (1). Nam vocum formas numeravit (atque utinam omnes!) non vero iudicavit; analogiae doctrinam neque est suspicatus, nedum varias formarum species certo rationis vinculo connecteret; nonnulla a linguae usu reiecta tamquam rata tradidit, alia perperam tractavit, sunt etiam quae omisit. A critica Tattami ieiunitate longissime distant Champollionii elementa. Suum in usum coeperat Vir cl. linguae leges describere; tum intermisit ad illustriorem palmam contendens; ac cum esset ab omni invidia, quam qui maxime, alienus inchoatae grammaticae facile copiam amicis faciebat. Eam habent multi, atque habuit Rosellinius linguarum Orientalium in Pisana Academia Professor. Hic cum linguam Copticam suis auditoribus interpretari vellet operae pretium se facturum duxit, si amici elementa breviaret, iisque nonnulla de suo adderet. Cum vero Rosellinii libellus manuscriptus circumferri coepisset, ac Romae innotuisset Aloisio Ungarellio, confestim vir harum litterarum cupidissimus intellexit eum magno usui fore, si in plurimorum utilitatem evulgaretur. Editioni assensit Pisanus Professor ea tamen conditione, si Ungarellius palam lectores commonefaceret, librum maximam partem Champollionio acceptum esse referendum. Editor fidem dedit atque in praefatione liberavit totis litteris Champollionii nomen describens, eique auctori grammaticam tribuens; ita ut, si quis Italos duumviros plagii incusaverit, ille dicendus sit libri praefationem minime legisse. Dixi gram-

(1) *A Compendious Grammar of the Egyptian language, as contained in the Coptic and Sahidic dialects with observations on the Basmuric . . . by Henry Tattam. London 1830. 8.*

maticam esse tantummodo inchoatam, auctor enim nonnullas orationis partes ne attigit quidem, alias non absolvit; sunt tamen quae maxima cum diligentia pertractatae ex ungue prodant leonem. Multam linguae experientiam in libello deprehendes, et in primis criticum acumen, quo trium dialectorum remotae origines indagantur. Ungarellius, qui librum latinitate donavit, id etiam sibi operis dedit, ut singulas regulas atque observationes idoneis exemplis ex utroque Foedere delectis communiret, non tantum Memphiticis, verum etiam Thebanis et Basmuricis.

Atque haec omnino sunt universae Grammaticae ad hanc diem vulgatae. Ego vero novam concinnavi ex annotationibus, quas Copticos textus perlegens in adversaria retuleram dum longam in Lexico seu condendo, seu amplificando, operam ponebam. Quid mecum praestituerim facile lector intelliget ex iudicio quod de aliorum grammaticis hucusque tuli; utrum quod animae praeceperam revera perfecerim, alii iudicabunt.

Grammaticae attexui Supplementam Lexici, de quo pauca monere iuvat. Duobus abhinc annis cum Romae versarer codices Copticos seu Vaticanos, seu Collegii Propagandae Fidei consului. Primi sunt Memphitici ac Liturgici, adeoque nullam spem faciunt bonae frugis ad linguae horrea locupletanda; quare converti me ad membranas Propagandae, quarum copiam mihi humanissime faciebat doctissimus illius bibliothecae Praefectus Drach. Cum, Borgiano asse inter haeredes partito, ex libris manuscriptis alii Neapolim immigraverint, alii Romae manserint in Collegio Propagandae, forte contigit, ut Neapolitani sortiti sint codices historicos, asceticos, monasticos, et patristicos, ut aiunt, quorum pars maxima studio Zoëgae lucem iam viderat, Romani vero habuerint codices Biblicos Thebanos, fere omnes ineditos,

nam Zoëga postquam omnes descripserat p. 172-192 vix aliquot antiqui Foederis fragmenta edidit. Ego vero Romanos libros Sahidicos perlegi venandis vocabulis intentus. Messem inde collectam novarum vocum aut formarum, quae in meo Lexico desiderantur, atque adeo paullo sunt rariores, eo libentius in lucem profero, ut simul occasionem arripiam supplendi nonnulla a me oscitanter omissa. Sic ex. gr. cum duplex sit potestas vocabuli ἔσθω, altera *operire*, altera *lampas*, adeoque duplex radix ἔσθω admitti debeat, ego postquam primam ex meis adversariis exscripseram, secundam aliud agens omnino omisi; accuratius etiam volo distinctas radices *καθεσθω* et *κωθεσθω*; tum radice *κωνσθω* blandior veram potestatem deprehendisse. Quod si Supplementum perpaucas offert novas vel voces, vel vocum notationes, sed maximam partem constat ex derivatis, quae quisque ex radice facile interpretatus fuisset, id certissimo argumento est meum Lexicon haud tanta vocabulorum vel significationum inopia laborare, quantam nonnulli invidi dixerunt potius, quam doctis viris persuaderent. Unius voluminis modestam molem in primis sunt commiserati. At, o boni, si fuisset suspicatus librum ex mole iudicatum iri, universas quas collegeram opes non crevissem, sed exempla exemplis cumulans, atque anxia sollicitudine minuta quaeque persequens, multa volumina confersissem. Ego contra iudicavi multa, imo omnia colligenda esse, sed ea tantum expromenda, quae ad rectam cuiusque vocis ideam tradendam aliquid habebant momenti.

Scio ordinem etymologicum a nonnullis fuisse improbatum, utpotequi tironibus difficultates creabat. At contra complures mihi professi sunt, se, post superatam intra paucos dies novae methodi difficultatem, maximum inde cepisse fructum sive in comparandis inter se dialectis,

xvi

sive in derivatis facile interpretandis semel ac radices callebant. Omnium vero argumentorum instar sit gravissimum Silvestri Sacy iudicium; cuius doctrinae praestantiam cum omnes celebraverint, ego sinceram in iudicando probitatem ab omni philautia solutam praedicabo. Ante hos septem annos cum Parisiis essem fando accepi Silvestrum Sacy in commentatiuncula ab eo praelecta in Academia Inscriptionum suam de Coptico Lexico condendo opinionem ita aperuisse, ut plane improbaret methodum etymologicam; porro amici me hortabantur, ut virum conveniens vel argumentis in meas partes traherem, vel saltem precibus severam tanti philologi censuram deprecarer a libro iam praelo parato. Neutrum consilium mihi arrisit; aulici est adulatorias artes exercere, tum hominis immodestissimi adire Orientalium philologorum principem, ut eum coram oppugnet. Postulavi, ut ineditae commentatiunculae mihi copia fieret, eam legi, ac magis magisque mea in sententia confirmatus, in Lexici praefatione contraria argumenta, tacito adversarii nomine, diluenda suscepi. Quid plura? Idem Sacy de meo opere renunciaturus in Gallica Sapientum Ephemeride statim in ipso relationis limine profitetur se maxime methodum a me receptam probare ⁽¹⁾. Scilicet Sacyus tanto veritatis amore tenebatur, ut eum non puderet praconceptas opiniones non tantum deponere, sed etiam publice reprobare; quod maximam in eo arguit vim conscientiae. Quae quum ita sint, ecquis tanti philologi suffragio refragetur?

(1) *La seule chose, que nous nous proposons dans cet article c'est d'indiquer . . . le système, qui l'a dirigé dans la rédaction de ce dictionnaire, système que nous approuvons entièrement, et les motifs qui l'ont déterminé à l'adopter. Journal des Savants, mars 1836 pag. 147.*

Sed quando Lexicon novis opibus augere constitui, erunt fortasse qui me reprehendent, quod multa inaudita vocabula in Tattami Lexico obvia neglexerim in mea additamenta transcribere. Quos ego paucis sic volo. Videte vocabula ἀποτερψε, ἀπρωγε p. 17, ἀτεψη p. 25, ἀγτορ p. 42, εσπαω p. 72, ει erat p. 75, ελα p. 86, επεφωφ p. 87, εκκοτς, εποτς p. 88, ετεβολ p. 97, ad haec μαλοϝ, ματοϝ, οπϝ, ζιπτατκααϝ, ζιπτοτεπ, atque alia bene multa. Menda ne odoratis? laetor, bene est. Nihil ne vos offendit? Mihi credite, diligentiolem operam ponite in grammatica, vix enim salutastis; atque tunc intelligetis, cur quo magis invisitata ac monstrosa sunt nonnulla vocabula Tattami, eo maiorem latentis errati suspensionem mihi ingerant. Si locus a viro cl. citatus pertinet ad editos textus, facile vocis sinceritatem aestimo; at, si ex ineditis Oxoniensibus codicibus vocem excerpit, nequeo meum interponere iudicium, ac malo morosus videri, quam levis. Sic p. 88 lego prodigiosum εποτς θεμελιος, ac conicio in textu fuisse εποτςπτε, quod vir doctus distrahit in duas voces εποτς πτε. Contra in απειαπτοορ p. 15 suspicor α esse notam praeteriti, quod post plurale πειαπτοορ sequebatur. Nonne in απρωγε duas voces απρ *facti sumus*, et ψγε *sordes* in unam constipavit, quemadmodum μερϝ πε in μερϝπε *flavus* p. 217 densavit? Sed p. 93 quid tandem est εκριβε εγκαινισμς *Num. vii. 84*? Nonne idem Tattamus p. 732 tradit *Num. vii. 84* vocem εγκαινισμς Thebaice redditam fuisse ζιαεικ? Video μαριρι p. 205 *incusare* ortum esse ex vero vocabulo χειμαρικι perperam diviso; video ματοϝ *consentire* p. 207 esse imperativum femininum verbi ϝτοτ *consentire*; non moror voces λακσι p. 176, μαλοϝ p. 194, sunt enim sphalmata textus pro λακσι, μαλοϝ, quae Tattamus haud suspicatus est; monstrum μαρβηοτι *institutum* p. 210

XVIII

non habet Sophonias III. 11; contra Gen. x. 9 cum textus haberet *nxz pnx*, ipse p. 428 scripsit *pnz venator*, tum sui immemor p. 728 scripsit *xpnz venator*. Haec et sexcenta probe video, sed alia sunt, quae cum non expediam, nolo veluti probam mercem mea in Ad-ditamenta admittere sisus auctoritati Lexicographi adeo incuriosi.

De Grammatica atque Additamentis dicta sufficiant. Nunc pro re nata iuvat pauca addere de Bibliicis Codicibus Borgiauis.

Ex Memphitica versione lucem vidit Pentateuchus, Psalterium ⁽¹⁾, Prophetæ minores ⁽²⁾, ac Novum Testamentum, quibus accedunt pericopæ librorum antiqui Foederis in libris Liturgicis obviae; versionis Sahidicae sola habemus *Fragmenta Novi Testamenti a Car. Godof. Woide* vulgata. Interea postquam critici viri coeperunt codices graecos utriusque Foederis dividere in familias, disputatum est de praestantia familiae Alexandrinae, seu Aegyptiae; Griesbachius Alexandrinum textum praefert Constantinopolitano, Scholzius e contrario posthabet.

(1) Praeter Psalterium Coptico-Arabicum a Tukio editum Romae 1744, nuperrime Berolini lucem vidit *Psalterium Coptice. Ad codicum fidem recensuit, lectionis varietatem, et psalmos apocryphos Sahidica dialecto conscriptos, ac primum a Woideo editos adiecit Iul. Ludov. Ideler* 1837. 8.º Liber editorem prædit Copticae linguae peritum, nec non accuratum.

(2) Prophetæ minores haud ita pridem Londini prodierunt ad fidem Codicis Parisini, curante Henrico Tattam. Textus sat est accuratus; at versio latina. iis sphalmatis scætet, quae omnem fidem superant. In his *relinquerunt, ingrede, elaxit, domos palehros, domo meo, domus mei, repulivi (pro ropali), fiat, introissant, profiscisceret, salutis mei, vitis bonus, usgueris, facit, ingrediretur, auxit (pro auxit), perient, suscipero, confunderunt, curerunt, resistent eum*, ad hæc particula *autem* inchoat periodum, vel ita collocatur *in autem anno*; verbum *est* cum accusativo iungitur *non famem panis est, neque famem aquae est*; reciprocum *se cum* pronomine *eo*, *cis* passim confunditur. Hinc facile augurari licet foedam barbariem, qua cetera huius versionis latinitas scætet.

Sed, amabo, quæra tandem codicem habuerant tamquam archetypam recensionis Alexandrinæ? Vaticanum, aiunt, et Britannicum originis indubie Alexandrinæ. Concedam; sed ut a textu Alexandrino ad Aegyptium recta procederet argumentatio, debuissent in antecessum demonstrare Ecclesiam Alexandrinam ita unicum fuisse in Aegypto, ut eius textum ceteræ provinciae sequerentur. Atqui ab Alexandrino dissentiant versiones Copticae, tum Memphitica dissentit a Thebana; species igitur sunt admittendæ in Aegyptia familia, ac diligentissime perpendendæ. Quis vero perpendat Thebanam, cuius non multa fragmenta Novi Testamenti innotescunt? Hinc patet necessitas edendi membranas Sahidicas Collegii Propagandæ, ut Aegyptia familia recte aestimari possit. Scimus Hesygium, ante Hieronymi aetatem, recensuisse textum Graecum ad usum Ecclesiae Alexandrinæ; inquirendum porro foret, utrum Copticae versiones sint species Hesygiani textus, an genera plane diversa, unde etiam maxima lux affulgeret quaestioni de antiquitate utriusque versionis. Praeterea summa cura colligendæ essent varietates lectionis cum Memphitici, tum Sahidici textus, ut aestimari possent emendationes, quas posterior aetas induxit.

Ex versionis Sahidicae editione non tantum critica sacri textus proficeret, sed etiam Coptica lingua. Enimvero Memphitici codices scatent permultis vocabulis graecis; contra Thebani saepe habent Aegyptias voces, sic ubi aves, arbores, domestica suppellex, instrumenta artium, ac similia in graeco textu commemorantur, saepius in textu Thebano, quam in Memphitico, reperies vernaculas voces. Ad haec dialectus Sahidica utpote magis regularis atque ad analogiam exacta habenda est tamquam exemplar Coptici sermonis; Memphitica enim ob Alexandrinorum viciniam citius ac facilius deflexit a

xx

prima sinceritate, Basmurica vero est idioma male conflatum ex Memphitica et Thebana. Quare cum ceteri philologi hucusque constituerint Memphiticum idioma veluti ceterorum fundamentum, equidem in Grammatica principem locum dedi Thebano. Quae cum ita sint, miror ab Europaeis philologis frequentiore operam poni in textibus Memphiticis edendis, quam in Sahidicis; ita Psalterium Ideleri, et Prophetae minores Tattami sunt Memphitica merx. Cur vero Oxonienses nobis invident suos Thebanos codices? cur Sahidicae membranae Collegii Propagandae diutius delitescunt? Si utraeque simul componerentur, non solum haberemus integrum Novum Testamentum Sahidicum cum variantibus, sed nonnullos libros, ac multas pericopas antiqui Foederis; hinc Aegyptia familia posset aestimari, et linguae pomoeria ampliarentur. Quod si philologi ideo Memphiticos textus anteferunt, quia ex grammaticarum studio magis assueverunt huic dialecto, non dubito, quin in Thebana exercitatissimi sint evasuri, si in grammatica me ducem sequentur. Est etiam Taurini biblicus codex Thebanus, quem iam edidissem, si ope Oxoniensium potuissem a lacunis liberare; quam spem nondum abieci.

Exposui quae praestiti, atque ab aliis praestari vellem; superest, ut nec me suscepti laboris poeniteat, ac ceteri conditionem accipiant.

CAPUT I.

DE ELEMENTIS SCRIPTURAE.

Copticae scripturae elementa sunt litterae, ac signa diacritica. Litteras exhibebit sequens

§ 1. *Alphabetum.*

Figura	Nomen	Potestas	Valor numericus
Α α	αλφα alfa	α	1
Β β	βητα beta	β	2
Γ γ	γαμμα gamma	γ	3
Δ δ	δελτα delta	δ	4
Ε ε	ει ei	ε	5
Ζ ζ	ζητα zeta	ζ	7
Η η	ητα eta	η	8
Θ θ	θητα theta	θ	9
Ι ι	ιαυτα iauṭa	ι	10
Κ κ	καππα cappa	κ	20
Λ λ	λαυλα laula	λ	30
Μ μ	μι mi	μ	40
Ν ν	νι ni	ν	50
Ξ ξ	ξι cxi	ξ	60
Ο ο	ο ο	ο	70
Π π	πι pi	π	80
Ρ ρ	ρο ro	ρ	100
Σ σ	σιμα sigma	σ	200
Τ τ	ταυ tav	τ	300
Υ υ	υε ye	υ	400
Φ φ	φι fi	φ	500
Χ χ	χι chi	χ	600

2

Ψ	ψ	ψι	psi	ψ	700
Ω	ω	ωτ	oy	ω	800
Ϡ	ϡ	ϡει	scei	sc	
ϣ	ϣ	ϣει	fei	f	
Ϟ	ϟ	ϟει	khei	kh	
Ϡ	ϡ	ϡορι	hori	h	
Ϝ	ϝ	ϝανϝια	giangia	gi	
Ϟ	ϟ	ϟιμα	ghima	gh	
Ϡ	ϡ	τι	ti	ti	

Aegyptii scriptura hieroglyphica, hieratica, aut demotica usi sunt, quamdiu idololatriae adhaeserunt. At ubi christianam religionem amplexi sunt, indignum rati christiana scita exarare iis signis, quae veterem superstitionem passim repraesentabant, constituerunt graecum alphabetum adsciscere, quod ceteroquin Aegypto maxime inferiori iam ab aliquot saeculis cum graecis consuescenti erat familiare. Hinc sunt vigintiquatuor litterae, quas primo loco recensui in alphabeto; ex quibus tamen quinque elementa ρ, λ, ζ, ξ, ψ proprie aegyptia non sunt, neque in ullo aegyptio vocabulo inveniuntur, sed tantum ab Aegyptiis adhibentur in iis graecis vocibus scribendis, quas a Graecia mutuati sunt. Quare, detractis hisce quinque, reliqua novemdecim sunt vere aegyptia. Sed cum sermo Copticus sex elementa vocis haberet, quibus nulla graeca littera apte responderet, additae sunt sex litterae ϡ, ϣ, ϟ, Ϡ, Ϝ, Ϟ, quarum figura desumta creditur a scriptura hieratica. Si graecis novemdecim addas sex aegyptias, habebis elementa vigintiquinque mere Coptica, quot Plutarchus *de Iside et Osir.* 56 perhibet fuisse litteras aegyptii alphabeti; nam in horum censu non venit postremum elementum ϡ, utpote mera sigla, seu nexus duarum litterarum τι.

Litterae, quas Copti a Graecia adsciverunt, graecum

etiam sonum servarunt; imo, Graecis ab antiqua pronuntiatione paullatim descendentibus, Copti, qui assidua graecorum cum hominum, tum librorum familiaritate utebantur, novam pronuntiandi rationem ac potissimum iotacismum admiserunt, ac diphthongos male secum permutarunt. Id facile intelligitur ex Copticorum codicum orthographia, quorum alii antiquam, alii recentiorem pronuntiationem sequuntur; unde etiam non levis coniectura deduci potest de maiore vel minore codicum antiquitate.

§ 2. Litterarum Pronuntiatio.

β valet *b*, sed recentioribus est etiam *v*. Hinc οϣϣτ *rosa*, οϣαϣ *secare*, οϣοϣ *olus*, ψϣοϣϣ *exsiccare*, scribuntur etiam ϣεϣτ, ϣαϣ, ϣοϣ, ψϣϣϣ. Ob sonus affinitatem confunditur cum π, uti τοβ *Z. 227* ⁽¹⁾ pro τοπ. — Cum ϣ, uti αϣραϣαα *Abraham*, οϣωϣϣ *respondere* pro οϣωϣϣ. — Cum φ, uti ψφϣρ *amicus* pro ψβϣρ, vide Rossi *Etymolog.* p. 57.

ϣ littera Coptis ignota usurpatur in vocibus peregrinis, uti γομοϣρα *Gomorrah*. Ob sonus affinitatem permutatur cum κ, sic ϣοϣϣ δοϣα *Ioh. xi. 56*, κηϣηαα *γέννημα Iac. xii. 18*. — Cum χ, sic αααϣε *auris* pro αααϣε. Hanc litteram Thebani induxerunt in voces Copticas, quoties scribendum esset πκ; hinc απ̄ ego pro απ̄, π̄κμοϣτε *appellabis* pro π̄κμοϣτε, atque ita Sahidici semper π̄κ scribunt pro πκ; semel vidi απ̄ϣωτε *Sap. 596* pro απ̄ϣωτε.

α littera Coptis ignota locum habet in vocibus pe-

(1) Copticos libros indicaturus iisdem siglis usus sum, quas etiam in meo Lexico adhibui, atque in eius praefatione p. xxiii recensui.

4

regrinis $\alpha\alpha\alpha\alpha$ *Adam*, $\lambda\epsilon\ \delta\acute{\epsilon}$, in quibus etiam pro τ occurrit, uti $\alpha\rho\alpha\tau\mu\eta\kappa\varsigma$ *ἄρτεμις Act. xix. 24.* $\theta\epsilon\alpha\lambda\pi\rho\eta$ *Θίατρον Act. xix. 29. 31.* $\delta\iota\mu\omega\rho\epsilon\iota\ \tau\iota\mu\omega\rho\iota$ *Act. xxii. 5.*

ϵ quandoque scribitur pro η , vel diphthongo $\alpha\iota$.

ξ littera Coptis inusitata, nisi in vocabulis peregrinis $\omicron\zeta\iota\alpha\varsigma$ *Ozias*, $\zeta\omicron\rho\omicron\beta\alpha\beta\epsilon\lambda$ *Zorobabel*. Quandoque perpetuam scribitur pro ς , uti $\zeta\omega\pi\tau$, $\mu\alpha\zeta\epsilon$ pro $\varsigma\omega\pi\tau$ *creatura*, $\mu\alpha\varsigma\epsilon$ *vitulus Z. 301. 431.*

η saepe permutatur cum ϵ , uti $\theta\eta\beta\epsilon$ pro $\theta\epsilon\beta\epsilon$ *operire*, $\theta\epsilon\beta\epsilon$ pro $\theta\eta\beta\epsilon$ *luctus*. Ob iotacismum in recentioribus codicibus scribitur pro ι .

ι saepe permutatur cum $\epsilon\iota$, uti $\pi\iota\eta\epsilon$ pro $\pi\epsilon\iota\eta\epsilon$ *similitudo*, $\iota\pi\epsilon$ pro $\epsilon\iota\pi\epsilon$ *facere*.

ξ elementum Coptis inusitatum, nisi in vocibus aliarum linguarum, $\alpha\rho\phi\alpha\zeta\alpha\lambda$ *Arphaxad*. Quandoque amanuenses eo utuntur tamquam compendio litterarum $\kappa\omicron$, uti $\zeta\omicron\tau\rho$ *annulus* pro $\kappa\omicron\varsigma\tau\rho$.

ρ quandoque scribitur pro λ , vidi $\kappa\omicron\rho\lambda\eta\rho\iota\varsigma$ *Cornelius*, $\chi\alpha\rho\kappa\epsilon\tau\omicron\pi$ *Χαλκεδών*. Mox videbimus ρ et λ Basmurice permutari.

τ confunditur cum vocalibus et diphthongis, quae sonant *i*, uti $\delta\tau\eta\alpha$ *δῆνα*, $\alpha\lambda\eta\theta\epsilon\tau\omicron\pi$ *ἀληθινόν*. In diphthongis impropriis permutatur cum ς , uti $\alpha\tau$ pro $\alpha\varsigma$.

ψ littera Coptis inaudita adhibetur in vocibus peregrinis $\psi\tau\chi\eta$ *ψυχή*. Raro Copti ea utuntur tamquam compendio elementorum $\pi\epsilon$, uti $\psi\tau$ *novem*, $\psi\omicron\iota$ nomen urbis, pro $\pi\epsilon\tau$, $\pi\epsilon\omicron\iota$.

ω pronunciatur uti ψ Hebraeorum, vel uti *sc* Italicorum in voce *conoscere*, aut *ch* Gallorum in voce *chûte*. Permutatur cum ς , χ , κ , β , et raro cum ξ , vide me in Lexico p. 279.

φ pronuntiatur uti *f*. Permutatur cum β , et τ , quemadmodum dixi ad has litteras.

δ sonat uti δ Hebraeorum, a qua durissima aspira-

tione abhorrentes Thebani numquam hac littera utuntur.

Ϸ respondet elemento ן Hebraeorum, vel *h* aspirato; quare Copti ut expriment spiritum asperum Graecorum scribunt ϷοϷλον, Ϸινα pro ἄϷλον, ἴνα.

Ϸ pronunciatur uti *g* dulce, quasi *i* interiecto inter *x* et vocalem sequentem, ut sit Ϸα *gia*, Ϸε *gie*. Permutatur cum κ, Ϸ, et sibilantibus c, Ϸ, vide meum Lexicon p. 375, maxime vero cum Ϸ.

Ϸ pronunciatur uti *g* asperum, sic Ϸα *gha*, Ϸε *ghe*. Permutatur cum κ, et sibilantibus c, Ϸ, maxime vero cum Ϸ, vide me in Lexico p. 403.

Ϸ non est littera proprie dicta, sed compendium duarum litterarum τι, ac revera effertur *ti*, sic ϷεϷπε *petire*, pro πετιρε.

§ 3. Potestas Litterarum Numerica.

In potestate litterarum numerica Copti consonant cum Graecis, a quibus alphabetum mutuati sunt; quare solis litteris graecae originis, non vero postremis sex omnino Copticis potestatem numericam concesserunt. Indicaturi numerum 6 scribunt Ϸ, quod est graecum Ϸ. — Pro numero 90 scribunt Ϸ; cave tamen ne credas hanc esse copticam litteram *fei*, est enim graecum episemon *coppa*, cuius figura persimilis nostro Ϸ⁽¹⁾ proxime accedebat ad litteram Ϸ *fei*. — Designaturi numerum 900 libri editi passim scribunt Ϸ, sic *Gen.* v. 5. 8. 11. 14. 20. 27. 11. 29; idem etiam Ϸ notat 100, vide *Gen.* v. 9. 12. 15. 21. 25. 28, et passim. Recte Zoëga⁽²⁾ hoc elementum ita excudendum curavit Ϸ, quo Copti pin-

(1) Vide me in *Papyri Graeci R. Taurin. Mus. pars II, tab. VI.*

(2) *Catalogus Codic. Coptic. p. 88. 89.*

gere voluerunt illam Graecorum siglam, quae notat numerum 900, atque a me exhibita fuit in Papyris Graecis (1). Quare vellem elemento ρ notari 100, et sigla ρ 900. — Par confusio locum habuit circa ω, quae littera pro ordine alphabeti notare debet, ac saepissime notat 800 (2); at in locis *Gen.* v. 6. 22. xi. 17. 19. 21. 23. 32. xxxii. 14. *Ioh.* xxi. 8 designat numerum 200. Nempe amanuenses facile confundentes antiquam litterae c *simā* formam cum illa elementi ω, duas hasce litteras ita permutarunt, ut pro c scriberent ω, quod erratum editores codicum manuscriptorum non advertentes nobis obtruserunt elementum ω pro numero 200.

§ 4. *Geminatio Litterarum.*

Copti litteras geminant, sic ετῶβκτ, ἄλλοπ, ῥρο, etc. At saepe simplicem pro duplicata scribunt, uti ει ερε pro ειε ερε *Luc.* xiv. 32, ἱτακκαδϣ pro ἱτακκαδϣ *Ioh.* xx. 15, ἄπορωϣ pro ἄπορορωϣ *Act.* vii. 39, ἄπρωβωμ ἄωτῖπ pro ἄλωτῖπ *Act.* xv. 1, τε †σεδαι pro τετ I. *Ioh.* ii. 7, εστωτ pro εστωτ *Luc.* viii. 47. Quare in Memphitico Psalmo i. 6 אל ne pro אל הne scribitur. Nisi huic amanuensium incuriae advertas aqua tibi saepe haerebit in textibus interpretandis.

§ 5. *De Signis Diacriticis.*

Signorum diacriticorum nomine veniunt lineola, puncta, accentus circumflexus, apostrophus, quae litteris imponuntur.

(1) Papyri Graeci cit. loc.

(2) Rosellinius *Elementa linguae Aegyptiae* p. 1. litterae ω assignat potestatem numeri 700; perperam, nam notat 800 *Gen.* v. 17. 19, ex quo Geneseos capite discimus numerum 700 designari elemento ϣ.

§ 6. *Lineola.*

1.° Notat potestatem numericam litterae, sic $\bar{\alpha}$, $\bar{\theta}$, $\bar{\kappa}\epsilon$ etc. valent 1, 9, 25 etc.

2.° Supra voces brevias lineola superscribitur. Sic

$\bar{\alpha}\bar{\alpha}$	pro $\alpha\alpha\tau\iota\alpha$	<i>David</i>
$\bar{\epsilon}\bar{\theta}$, vel $\bar{\epsilon}\bar{\theta}\tau$	$\epsilon\theta\theta\alpha\beta$	<i>Sanctus</i>
$\bar{\iota}\bar{\nu}\bar{\varsigma}$, vel $\bar{\iota}\bar{\varsigma}$	$\iota\nu\varsigma\theta\tau\varsigma$	<i>Iesus</i>
$\bar{\iota}\bar{\varsigma}\bar{\lambda}$	$\iota\varsigma\rho\alpha\eta\lambda$	<i>Israël</i>
$\bar{\chi}\bar{\varsigma}$, $\bar{\chi}\bar{\rho}\bar{\varsigma}$	$\chi\rho\iota\varsigma\theta\tau\varsigma$	<i>Christus</i>
$\bar{\theta}\bar{\varsigma}$, $\bar{\theta}\bar{\tau}$	$\theta\epsilon\theta\varsigma$, $\theta\epsilon\theta\tau$	<i>Deus, Dei</i>
$\bar{\iota}\bar{\lambda}\bar{\eta}\bar{\eta}$	$\iota\epsilon\rho\theta\varsigma\alpha\lambda\eta\eta$	<i>Ierusalem</i>
$\bar{\pi}\bar{\lambda}\bar{\alpha}$	$\pi\pi\epsilon\tau\eta\alpha$	<i>Spiritus</i>
$\bar{\varsigma}\bar{\rho}$, $\bar{\varsigma}\bar{\omega}\bar{\rho}$	$\varsigma\omega\tau\eta\rho$	<i>Servator</i>
$\bar{\beta}\bar{\epsilon}$	$\beta\theta\iota\varsigma$, vel $\beta\theta\epsilon\iota\varsigma$	<i>Altissimus, Deus</i>

His adde Memphiticum $\Phi\uparrow$, cui nulla imponitur lineola, pro $\Phi\iota\theta\tau\uparrow$ *Deus*.

3.° Lineola horizontalis apud Thebanos $\bar{\eta}$, obliqua apud Memphiticos $\bar{\eta}$, consonis imposita notat vocalem (plerumque ϵ mutam) in pronuntiatione supplendam esse ante consonam; quare $\bar{\eta}$, $\bar{\eta}$ leges *en*, $\bar{\alpha}\bar{\eta}\bar{\rho}\epsilon$, $\bar{\rho}\bar{\eta}\theta\theta\epsilon$, $\bar{\eta}\bar{\chi}\bar{\epsilon}$, $\bar{\eta}\bar{\tau}\epsilon$ efferes *empè*, *erhôte*, *engière*, *entè*. Quod si lineola media immineat supra duas consonas, notat vocalem (plerumque ϵ mutam) in pronunticiando supplendam esse inter utramque consonam, sic $\bar{\alpha}\bar{\eta}\bar{\rho}$, $\bar{\eta}\bar{\rho}$, $\bar{\kappa}\bar{\alpha}\bar{\varsigma}\bar{\kappa}\bar{\varsigma}$ lege *men*, *hen*, *casches*. Quare voces $\bar{\eta}\bar{\rho}\bar{\eta}\bar{\rho}\bar{\alpha}\bar{\eta}\bar{\rho}\bar{\eta}\bar{\rho}\bar{\tau}\bar{\epsilon}$, $\bar{\alpha}\bar{\eta}\bar{\rho}\bar{\eta}\bar{\rho}\bar{\alpha}\bar{\eta}\bar{\rho}\bar{\eta}\bar{\rho}\bar{\tau}\bar{\epsilon}$ legendae sunt *enenremennute*, *emment-remenhet*. Dixi vocalem absentem plerumque esse ϵ , sic in vocibus $\bar{\eta}\bar{\alpha}$, $\bar{\rho}\bar{\eta}\theta\theta\epsilon$, $\bar{\alpha}\bar{\eta}\bar{\rho}\bar{\tau}\bar{\varsigma}\bar{\alpha}\bar{\beta}\bar{\epsilon}$, $\bar{\eta}\bar{\rho}$, $\bar{\eta}\bar{\rho}\theta\tau$, $\bar{\omega}\bar{\eta}\bar{\eta}\bar{\eta}\bar{\theta}$, et aliis sexcentis, quia alii codices Thebani, ac praesertim Memphitae easdem voces plene scribunt cum ϵ , nempe $\eta\alpha$, $\epsilon\rho\theta\tau$, $\eta\epsilon\tau\varsigma\alpha\beta\epsilon$, $\eta\rho$, $\epsilon\rho\theta\tau$, $\omega\eta\eta\eta\theta$. In eo etiam Memphitae a Sahidicis differunt, quod

8

perraro lineolam usurpant media in voce, quemadmodum in ἀλεκταῖο; medias enim vocales scribere amant, ita ut eorum linea obliqua supra solam primam consonam vocabuli cadat. Sunt tamen rara vocabula, in quibus exempta vocalis est ο, sic in ἀλκ, πτκ, ψατε videtur ο supplenda, cum Memphitae scribant αποκ ego, ἵτοκ tu, ψοατε tres. In οπῖτῃ habet pro οτοπταῃ desiderantur ο et α.

Lineolae originem ita mecum reputo. Non secus ac puncta diacritica Hebraeorum, Syrorum, atque Arabum novitia sunt, ita lineola a Coptis usurpari coepit, cum linguae iam decidentis iusta pronuntiatio visa fuit aliquo signo notanda. Porro ex vocalibus alias plene efferbant, alias muto sono; primas Thebani scripserunt, alias lineola imposita indicarunt. Dixerim lineolam Coptorum respondere τῶ Scea Hebraeorum, utraque e mutam designat. Semel ac vero lineola in moribus inducta fuit, coepit etiam abusus, in quo codices sequioris aevi, ac praesertim Memphitici, incredibile dictu quantum luxurientur.

Pleraeque litterae serviles vocibus praefixae, ut vel numerus, vel casus indicetur, sunt consonae cum e muta efferendae, uti ἡ, α; quare πωοτ *ipsis* facile distinguitur ab ἡωοτ *gloriam* quod est ab ωοτ *gloria*, praefixa ἡ nota accusativi. Quod secum reputantes Memphitae existimarunt percommode grammaticis rationibus a se praevisum iri, si ceteras item litteras serviles, licet vocales, pari lineola insignirent. Quamobrem e servile praefixum notans accusativum, vel *ad*, *ab*, *qui* etc. lineola distinxerunt scribentes ἐποῃ, ἐβολ, ἐοτωα, et alia sexcenta. Idem statuerunt de α praefixum imperativi, vel praeteriti, ἀνατ *vide*, ἀορων *aperi*, ἀ πῶε επορπο *Dominus regnavit*. Deinde ab uno ad alium usum servilem digressi lineola etiam notarunt e futuri,

εϕεϩ *faciet*, εκδουτεα *audies*; tum alias ε, et α, et ο, atque ω vix serviles lineola donarunt scribentes ετ *qui*, εϕληοτ *vanus*, ut plane credam lineola abusos esse ad notandum etiam accentum tonicum vocabuli. Sic in ἀποκ, ἐλεϩ, ἐχεπ etc. persuasum habeo lineolam esse accentum; nam cum Thebanis eadem voces scribantur ἀπκ, ελεϩ, εχη, debebant esse paroxytonae, nequit enim accentus supra mutam cadere. In ωπ, ωοτ, οτῆοτ, ἀγγι nihil video nisi accentum. In ἐπιεταιδ, ἀπομαιδ, βοῆοιδ, ἀδρωπ, etc., non video quid duplex lineola notet. Anne Memphitae τὸ *methegh* Hebraeorum sunt imitati? Tum si in ἀσεβης, καθερα, ἀδαοπ, ερετιπ, αρχηερετ etc. accentum notare voluerunt, dicendum est graecam veritatem corrupisse. Quae quum ita sint, ac lineola Memphitica modo absentiam ε mutae indicaverit, modo distinxerit vocales serviles, aut vocalem accentu donandam, tandem nonnullis in vocibus probabili potestate careat, fateri debemus Memphitarum lineolam potius obscurasse, quam illustrasse linguam eiusque grammaticam. E contrario apud Thebanos sua semper atque unica potestas lineolae mansit, ut defectum ε mutae innueret. Ceterum cum eiusmodi defectus facile intelligatur ex natura consonarum immediate coniunctarum, uti αν, ψα, ρπ, ρρ etc., equidem in Lexico saepe lineolam omisi, Zoëgam imitatus in suo Catalogo Codicum Copticorum; at eam accurate notarunt Mingarellius in Fragmentis Thebanis, et Woidius in Novo Testamento Sahidico. Miratus vero sum diligentiam Wilkinsii in Pentateucho et Novo Testamento Memphitico, nec non Ideleri in Psalmis item Memphiticis, qui anxia sollicitudine Memphiticam lineolam typis exprimentam curarunt. Equidem in hac Grammatica Thebaicam lineolam notabo, non item Memphiticam.

§ 7. *Puncta, seu Thebaicum i, et Memphiticum i.*

Sola littera Iota punctis insignitur, iisque duobus apud Thebanos quoties posita post aliam vocalem cum ea non coalescit, ut diphthongum efficiat; sic etiam Graeci οἰ, αῖ scribunt, et Latini oë, aë. Iota vero non diphthongescit,

1.° Quoties est affixum primae personae singularis, sic in εῖ, νεῖ, αῖ praefixis verborum; in τὰρροῖ, ετσαδοῖ etc. suffixis verborum, in εροῖ, παῖ, θατῆῖ etc. suffixis particularum vel nominum.

2.° In pronomibus παῖ, τὰῖ, παῖ, νεῖ, τεῖ, νεῖ.

3.° In plerisque nominibus, verbis, ac particulis quoties est finalis, sic μεῖ, μεῖ *amare*, μοῖ *leo*, ποῖ, *intelligere*, ερραῖ *in*, κῖ *domus* etc.

4.° Media hisce in vocibus τὰῖο *honor*, τὰῖε *condemnare*, θὰῖε *umbra*, τὰῖο *iustificare*, καῖε *desertum*, τοῖο *dominus* etc.; earumque compositis.

Quare quoties αῖ, οῖ scribitur, credendum est Thebanos uti diphthongos pronunciasse.

Atque ita Thebani. Memphitae vero duo puncta aspernati lineolam supra i adhibuerunt non in primo aut in secundo Thebanorum casu, sed in omnibus desinentiis in οῖ, quae plerumque plurales sunt, uti θκροῖ *opera*, φκροῖ *coeli*, μοῖ *leo*; tum in aliis in εῖ, sic μεῖ *memoria*, πορπεῖη *pornevere*, εχμεδλωτεῖη *αἰχμαλωτεύειν*. Ad haec scripserunt ἰρι *facere*, οῖριπα *dextera*, ρικῖ *inclinare*, ἰρι *sitis*, ἀλληλοῖα *alleluia*, ἰε *vel*, ἰπι *similis esse* etc. Tonicum ne accentum notare voluerunt? Atqui scribunt etiam ἰ *venire*. Anne i gravidam pro ei innuere contenderunt, nam pleraeque ex iis vocibus vel in Memphitica, vel in Thebana dialecto scribuntur etiam ope diphthongi ei? Nihil statuo, nisi quod Memphitae multiplicem suae lineolae potestatem mox

recensitam nova hac onerarunt, atque universam signorum diacriticorum theoriam perturbarunt.

§ 8. *Accentus Circumflexus.*

Solis Thebanis in usu est, eoque distinguitur

1.° α in fine plerarumque vocum in α exeuntium, sic οτᾶ *blasphemia*, οτᾶ *unus*, εἰπῡᾶ *dignus*, εἰπτῡῃᾶ *insolentia*, ηᾶ *misericordia*, κᾶ *ultio*, cᾶ *pulchritudo*, cᾶ *latus*, ηᾶ *res*, εἰλᾶ *maculare*, τᾶ *myrias*, ῡᾶ *festivitas*, ῡᾶ *ortus*. His adde ἀη *non*, ἀτᾶη *color*, et λᾶc *lingua*. Sane non accentus tonicus notatur, pleraeque enim sunt voces monosyllabae; nec paria vocabula distinguuntur, nam cᾶ sive *pulchritudinem*, sive *latus* significet, et ῡᾶ sive sit *festivitas*, aut *ortus*, eodem circumflexo donantur. Superest igitur, ut peculiaris sonus, isque longus, τῡᾶ α innuatur. Et revera Thebani duplici α scribunt etiam οτᾶα, ηᾶα, οτᾶαη, et Memphitae ope diphthongi αι dicunt οτᾶι, ηᾶι, cᾶι, εἰχᾶι, ῡᾶι.

2.° εἰ in vocibus εἰ *venire*, οτᾶε *una*, εἰπε *facere*, εἰμε *cognoscere*, εἰπε *compes*. Ergo apud Thebanos triplex εἰ distingui debet; εἰ de quo paullo supra dixi; εἰ quod passim in textibus occurrit; εἰ quod peculiarem sonum habet. Cum vero Memphitae et Basmurici sola vocali ι scribant laudatas voces, ι, οτῑ, ιπῑ, ιμῑ, ιηῑ, suspicor εἰ notasse ι longum.

3.° ο in verbis ὦ *esse*, et λῶ *cessare*. Videtur ο longum innui, quasi oo. Sane Memphitae scribunt οῖ *esse*.

4.° οτ in voce οτ *quid?* ut peculiaris pronuntiatio indicaretur distincta ab illa articuli indeterminati οτ.

5.° ω in vocibus ὠ *manere*, ὠη *reputare*, †οτῡ *germinare*.

Cum Thebani, uti inferius dicam, ament geminare vocales, coniicio eas circumflexo notare, quas duplicare volebant, ita ut $\bar{\alpha}$, $\bar{\omega}$ sint pro $\alpha\alpha$, $\omega\omega$.

§ 9. *Apostrophus.*

Solis etiam Thebanis in usu est, qui virgulam pingunt ad dexteram consonarum β , κ , λ , μ , ρ , τ , peculiarem eorum valorem indicaturi; quare virgula praedictis consonis adscripta apprime respondet accentui circumflexo quibusdam vocalibus imposito.

Commemoratae sex litterae, quoties sunt finales, virgula insigniuntur, sic $\mu\tau\bar{\alpha}'$, $\beta\alpha\kappa\bar{\beta}'$, $\beta\omega\kappa'$, $\mu\kappa\bar{\kappa}'$, $\beta\alpha\bar{\lambda}'$, $\beta\omega\bar{\lambda}'$, $\epsilon\tau\epsilon\kappa\mu\bar{\lambda}'$, $\tau\omega\rho\beta\alpha\beta\bar{\epsilon}\bar{\lambda}'$, $\mu\omega\omega\bar{\mu}'$, $\beta\alpha\bar{\mu}'$, $\alpha\mu\bar{\rho}'$, $\mu\beta\mu\bar{\rho}'$, $\epsilon\beta\omega\bar{\tau}'$, $\beta\alpha\bar{\tau}'$, $\kappa\omega\bar{\epsilon}\bar{\tau}'$. Tum in media voce β in $\bar{\tau}\bar{\beta}'\mu\eta$, $\bar{\tau}\bar{\beta}'\mu\omega\omega\tau\epsilon$ — κ quoties est affixum secundae personae sing. masc. $\epsilon\kappa'\chi\iota$ accipis, $\mu\epsilon\kappa'\kappa\alpha\beta$ terra tua, $\alpha\kappa'\tau\bar{\mu}\mu\omega\omega\tau$ misisti — λ in $\epsilon\omega\bar{\lambda}'\epsilon\bar{\lambda}$ — ρ in $\mu\bar{\rho}'\tau\omega\rho$, $\beta\bar{\rho}'\beta\omega\rho$, $\bar{\rho}'\beta\omega\beta$ operari.

Sane apostrophus peculiarem harum litterarum pronuntiationem notare debet, ego vero suspicor asperam. Enimvero, uti paullo supra monebam, Thebani numquam adhibent aspiratas litteras θ , ϕ , χ , quae saepe apud Memphitas, et raro apud Basmaricos in usu sunt. Fieri tamen potuit, ut antiqua Thebanorum dialectus paulatim vergens ad sororia idiomata coeperit quibusdam in adiunctis asperum litterarum τ μ κ sonum admittere; cum vero in alphabetum inducere nova elementa θ ϕ χ recusarent, maluerunt virgula notare litteras τ μ κ , quae aspero sono essent efferendae, non secus ac Iudaei $\tau\bar{\beta}$ *Raphe*, ac Syri $\tau\bar{\beta}$ *Ruchoch* distinguunt litteras $\tau\bar{\beta}$ $\tau\bar{\beta}$. Sane quoties eiusmodi litterae geminatae leguntur, numquam eas vidi apostropho distinctas; exploratum autem est litteram asperam ge-

minari non posse. Practerea vocabula, in quibus ξ' occurrit, eadem etiam elemento η Thebaice scribi possunt, uti $\eta\omega\tau\epsilon'$ et $\eta\omega\tau\eta$, $\eta\omega\tau\epsilon'$ et $\eta\omega\tau\eta$. Voces vero, quae apud Thebanos habent κ' η' τ' , solent a Memphitis exarari elementis χ ϕ θ . Explicandae supersunt λ et ρ . Dicere possem ρ apud Graecos modo lenè modo asperam esse, apud Hebraeos verò semper asperam utpote quod $\tau\dot{\alpha}$ *daghesa* numquam geminatur; atque adeo Thebaicum ρ fuisse duplici sono donatum. Sed cum videam ρ Thebanorum saepe converti in λ Basmuricum, maxima affinitas et permutatio admittenda est inter ρ et λ , adeoque fuit ρ quod vergeret ad λ , ac vicissim λ quod inclinaret ad ρ ; apostropho vero irregularis utriusque elementi pronuntiatio notata fuit.

Quae si vera sunt, quisque videt Thebanum idioma semina continuisse aspirationum, aliarumque permutationum, quae in dialectis Memphitica et Basmurica explicatae apparent.

Ceterum puncta, accentus circumflexus, atque apostrophus, quae in antiquioribus codicibus passim inveniunt, non solent typis exprimi.

CAPUT II.

DE DIALECTIS.

Dialectos pro re nata iam commemoravi, sed res enucleatius explicanda est. Sermo Copticus tres habet dialectos. Prima, quam frequentabant incolae superioris Aegypti, Thebana dicitur ab urbe Thebarum, vel Saïdica ab Arabico vocabulo *Saïd*, quod meridionalem

hanc Aegypti partem notat. Altera Memphitica appellatur ab urbe Memphi, qua utebantur Aegyptii ad septemtrionem positi in Aegypto inferiori. Tertia est Basmurica, de qua post Picquesium, Munterum, et Georgium fuse disseruerunt Zoëga, Quatremere, atque Engelbreth (1); hac, utpote ex Memphitico et Thebano idiomate conflata, usae videntur regiones, fortasse Oases, quae inter superiorem atque inferiorem Aegyptum continebantur. Quaerenti vero quaenam ex tribus dialectis purior sit ac magis intaminata, respondeo Thebanam ceteris praestare, quod facile colligitur sive ex natura sermonis propius ad analogiam exacti, ac minus foedati Graecis vocabulis, sive ex situ regionis longius ab exterorum consuetudine dissitae. Quae quum ita sint, grammatica Coptica non solum tria haec idiomatica explicare debet, sed etiam Thebanum constituere tamquam ceterorum fundamentum. At, cum Basmurici sermonis vix pauca fragmenta innotescant, haud semper potui Basmuricas formas citare; nam religioni duxi eas tantum in medium proferre, quae certo librorum testimonio firmarentur.

Ut vero trium idiomatum diversitas facilius aestimetur, eas mutationes exponam, quas patiuntur litterae, quin ulla grammatica ratio intercedat; nam varietates ad grammaticam spectantes suo quasque loco declarabo. Siglae T. M. B. indicabunt voces dialecti Thebanae, Memphiticae, Basmuricae.

(1) Zoëga *Catalogus Codicum Copt.* p. 139 sq. Quatremere *Recherches critiques et historiques sur la langue et la littérature de l'Égypte* p. 147 sq. Engelbreth *Fragmenta Basmurico-Coptica V. et N. Testamenti* p. v. sq.

§ 1. *Clavis trium dialectorum.*

α Basmurice scribitur pro ο, ω Thebano et Memphitico

εβολ T. M.	<i>ab.</i>	εβαλ B.
αποπ	<i>nos</i>	απαπ
οπ	<i>etiam</i>	απ
ωπ̄ε	<i>vivere</i>	απ̄ε
ααωτεπ	<i>vos</i>	ααατεπ, et sic saepissime.

— Basmurice etiam adhibetur pro ε Th. Mem.

ερε T. M.	<i>bos</i>	αρε B.
ωεπ	<i>emere</i>	ωαπ
ερητ	<i>invicem</i>	αλητ
εετ	<i>abstergere</i>	βατ.

— Basmurice quandoque, et raro Thebaice, supplet

ε mutam, seu lineolam

οτωπ̄ε T. M.	<i>manifestare</i>	οτωπαε T.	οταπαε B.
εωπ̄ε	<i>ligare</i>		εαπαε
ωωλαε	<i>stigma</i>	ωωλαε	
τωβ̄ε	<i>oratio</i>		τωβαε.

— et ε Thebaice et Memphitice permutantur

αω T.	<i>suspendere</i>	εω M.
αλολι M.	<i>uva</i>	ελοολε T.
αβοτ M.	<i>mensis</i>	εβοτ T.
καε M.	<i>os</i>	κεεε T.

ε Basmurice usurpatur pro α T. M.

εεπ *iudicium*, επ *non*, με *locus*, λεωι *gaudere*,
κερι *terra*, πετ *videre* pro T. M. εαπ, απ, αα, ραωι,
καε, πατ, et sic saepissime.

— Memphitice semper, et Basmurice saepius, supplet

ε mutam, seu lineolam Thebanorum

εωρα T.	<i>errare</i>	εωρεα M.	
ερηε	<i>novus</i>	εερι	εερι B.
εχπ	<i>super</i>	εχεπ	εχεπ

16

ⲁⲓⲕⲁⲣ T. *affligere* ⲉⲓⲓⲕⲁⲣ M. ⲉⲓⲓⲕⲁⲣ B.
et passim.

ⲛ Basmurice pro ⲁ T. M.

ⲛⲁⲓ T. M.	<i>ei</i>	ⲛⲓⲓ B.
ⲉⲣⲣⲁⲓ	<i>super</i>	ⲉⲣⲣⲓⲛⲓ
ⲛⲁⲧ	<i>eis</i>	ⲛⲓⲧ
ⲛⲁⲛ	<i>nobis</i>	ⲛⲓⲛ

— Memphitice pro ⲁ

ⲛⲁⲓ T.	<i>mihī</i>	ⲛⲓ M.
ⲉⲣⲣⲁⲓ	<i>super</i>	ⲉⲣⲣⲓⲛⲓ

— Basmurice etiam pro ⲉ T. M. finali

ⲱⲉ T. M.	<i>lignum</i>	ⲱⲓ B.
ⲉⲉ	<i>modus</i>	ⲉⲓ
ⲁⲛⲉ	<i>caput</i>	ⲁⲛⲓ
ⲃⲗⲁⲉ	<i>coecus</i>	ⲃⲉⲗⲗⲓⲛ.

ⲓ Memphitice et Basmurice pro ⲉ finali Thebanorum

ⲱⲓⲛⲉ T.	<i>quaerere</i>	ⲱⲓⲛⲓ M. B.
ⲱⲓⲛⲉ	<i>erubescere</i>	ⲱⲓⲛⲓ, et sic millies.

— Memphitice pro ⲉⲓ T. B.

ⲉⲓⲛⲉ T.	ⲉⲓⲛⲓ B.	<i>ducere</i>	ⲓⲛⲓ M.
ⲉⲓⲛⲓ	ⲉⲓⲛⲉ	<i>simus</i>	ⲓⲛⲉ
ⲧⲁⲗⲁⲉⲓⲟ		<i>iustificare</i>	ⲉⲗⲗⲁⲓⲟ
ⲫⲟⲉⲓⲧ		<i>oliva</i>	ⲫⲟⲉⲓⲧ

et saepe.

— Memphitice et Basmurice additur in fine vocum

ⲟ	<i>esse</i>	ⲟⲓ M.	ⲁⲓ B.
ⲕⲁⲣ	<i>terra</i>	ⲕⲁⲣⲓ	ⲕⲁⲣⲓ
ⲟⲧⲁ	<i>unus</i>	ⲟⲧⲁⲓ	ⲟⲧⲁⲓ
ⲉⲉ	<i>cadere</i>	ⲉⲉⲓ	ⲉⲓⲛⲓ
ⲉⲱⲓ	<i>capillus</i>	ⲉⲱⲓ	
ⲫⲟ	<i>turus</i>	ⲫⲟⲓ	

Quare dici potest Memphitas et Basmuricos maxime
amare ⲓ in fine vocum.

ω Memphitice pro Thebano. ος

οτοει	<i>agricola</i>	οτωι	M.
οτοειη	<i>lux</i>	οτωηη	
ροειρε	<i>excrementum</i>	ρωηρη	
σοεκυ	<i>par boum</i>	σωωυ	

— Memphitice pro Thebano ο, vide mox.

ατ Basmurice pro T. οοτ et. M. ωοτ

ροοτη	<i>virgo</i>	ρωοτη	M.	λατη	B.
εσοοτ	<i>ovis</i>	εσωοτ		εσατ	
κοοτε	<i>alii</i>	κερωοτη		κεκατη	

tum Basmurici scribunt αατ *mittere*, αατ *aqua*, τατ *mons*, ατ *gloria*, pro Thebanis χοοτ, αοοτ, τοοτ, εοοτ.

εει Basmurice in fine vocum pro T: α, et M. αι

ψα	<i>dies festus</i>	ψα	M.	ψεει	B.
ηα	<i>misereri</i>	ηαι		ηεει	
οτα	<i>unus</i>	οται		οτεει	
σοτα	<i>neomenia</i>	σοται		σοτεει	

Thebani et Basmurici amant geminare vocales, praeter i

οτααδδ	<i>purus esse</i>	οταδ	M.	οτεεβ	B.
ααταατ	<i>solus ego</i>	αατατ			
ααατ	<i>mater</i>	αατ			
αεετε	<i>cogitare</i>	αετη		αηηοτη	
ψεερε	<i>filia</i>	ψερη		ψηηηη	
αηηηηε	<i>multitudo</i>	αηηη		αηηηηη	
αοοωε	<i>ambulare</i>	αοωη		αοοωη	
αοοηε	<i>pascere</i>	αοηη		αααηη	
ετοοττ	<i>ei</i>	ετοττ		ετααττ	
ψωωτ	<i>amputare</i>	ψωτ			

— Multis vocalibus delectantur Thebani, sic

χωωτ	<i>viginti</i>	χωτ	M.
ειοορ, ειερο	<i>fluvius</i>	ιαρο	
εωωε	<i>ager</i>	ιοη	
ειεοτλ, εειεοτλ,			
εειειοτλ	<i>cervus</i>	ειοτλ	

ϩ Basmurice pro ϣ T. M. sic βατ *abstergere*, σαβι *ensis*, ψαβη *desertum*, βι *ferre*, πιβι *spirare* pro T. M. ϣετ, σαϣι, ψαϣε, ϣι, πιϣι.

ϑ Memphitice pro T. B. τ exempla sunt obvia, nam Thebani et Basmurici numquam adhibent ϑ nisi contractum ex τϩ, uti ϑε pro τϩε *modus*.

λ Basmurice pro ρ T. M. sic λολπι *annus*, λαρϩ *uri*, λει *nomen*, λετ *pes*, et alia bene multa pro T. M. ρολπι, ροκϩ, ραι, ρατ.

π Memphitice, et quandoque Basmurice excidit a Thebano αιπτ, ac suppletur littera ε

αιπτρε	<i>testis</i>	μετρε, μεορε M.
ψοαιπτ	<i>tres</i>	ψοαιτ
αιπτ	<i>praefixum nominum abstractorum</i>	μετ M. B.
εοαιπτ	<i>aes</i>	εοαιτ M.

Thebani etiam pro τωαιπτ *occurrere*, σοαιπτ *tendere* Memphitice scribunt τωαιτ, σωαιτ.

ς Memphitice saepe scribitur pro ψ Thebano, et contra

ψαζε	<i>dicere</i>	σαζι M.
ψοχπε	<i>consilium</i>	σοβπι
ψωχπι	<i>superesse</i>	σωχπι
σοβηρ	<i>navigare</i>	ψβηρ
σαψϣ	<i>septem</i>	ψαψϣ
σοειψ	<i>par boum</i>	ψαψ
σαπψ	<i>nutrire</i>	ψανϣ.

ϕ Memphitice pro Thebano et Basmurico π. Exempla passim occurrunt, soli enim Memphitae adhibent elementum ϕ. Id etiam scribitur pro β, uti ψϕηρ pro T. ψβηρ *socius*.

χ Memphitice pro Thebano et Basmurico κ. Soli Memphitae utuntur aspirata χ; exempla sunt obvia.

δ Memphitice pro Thebano et Basmurico ϩ; nam

eiusmodi elementum δ̄ apud solos Memphitas occurrit.
 x̄ Memphitice pro σ̄ Thebano et Basmurico, et vi-
 cissim

δ̄σ̄π̄ T.	<i>violentia</i>	z̄σ̄π̄ M.	δ̄σ̄π̄ B.
δ̄σ̄π̄ T. B.	<i>vis</i>	z̄σ̄π̄	
σ̄σ̄δ̄ T.	<i>insanus</i>	σ̄σ̄z̄	
ε̄λ̄δ̄ω̄δ̄	<i>ardea</i>	ε̄λ̄z̄ω̄δ̄	
z̄ῑσ̄τ̄ε̄	<i>furari</i>	δ̄ῑσ̄τ̄ῑ	z̄ῑσ̄τ̄ῑ
z̄σ̄	<i>serere</i>	δ̄σ̄	z̄σ̄
z̄ε̄p̄ε̄	<i>accendere</i>	δ̄ε̄p̄ε̄	z̄ε̄λ̄δ̄.

Sunt praeterea nonnullae voces, quae ad analogiam
 revocari nequeunt

σ̄τ̄ω̄ T. B.	<i>et</i>	σ̄τ̄σ̄z̄ M.	
π̄ῑπ̄ T.	<i>omnis</i>	π̄ῑδ̄ε̄π̄	π̄ῑδ̄ῑ, π̄ῑπ̄ B.
δ̄ε̄p̄σ̄	<i>cur</i>	δ̄δ̄σ̄	

Atque hae sunt praecipuae permutationes vocalium et
 consonarum in tribus dialectis.

CAPUT III.

DE RADICIBUS PRIMARIIS.

Uti radix primitiva iure illa forma constitui debet,
 quae simplicior sit. Plerumque est monosyllaba, uti δ̄
 T. δ̄ῑ M. *facere*, σ̄ T. σ̄ῑ M. *esse* — δ̄ω̄ *suspendere*,
 ω̄π̄ *legere*, ω̄π̄ *numerare* — κ̄ω̄ *ponere*, μ̄ε̄ *amare*,
 μ̄σ̄τ̄ *mori*, π̄δ̄τ̄ *videre* — μ̄z̄δ̄ *mutare*, ε̄λ̄ *solvere*; κ̄λ̄
volvere — ω̄δ̄τ̄ *indigere*, ω̄z̄ε̄ *spargere* — σ̄π̄π̄ *consti-
 tuere*, σ̄π̄τ̄ *creare* — ω̄π̄π̄ *ferre* — π̄σ̄τ̄π̄ *iucundus esse*,
 κ̄ω̄π̄ε̄ *ligare*, atque aliae permultae. Quare coniecere
 licet primitivas radices Copticas fuisse monosyllabas,
 quod philologi de Hebraico sermone aliisque suspican-

tur: At cum multae radices primariae antiquatae fuerint, bisyllaba earum derivata necessario admittenda sunt veluti primaria in eo Lexico, quod non philologorum coniecturas referat, sed sinceram linguae conditionem, cuiusmodi ad nos pervenit. Hinc sunt $\mu\pi\pi\rho\epsilon$ *mirari*, $\lambda\alpha\lambda\epsilon$ *ungere*, $\mu\omega\beta\epsilon$ *rumpi*, $\rho\sigma\sigma\gamma$ *curare* etc. Ad haec trisyllaba, quae tamen rara sunt, ac plerumque vocibus vel peregrinis, vel compositis merito accensentur.

Porro radices ex consonis et vocalibus constant; illae ad radicis substantiam ita pertinent, ut mutari nequeant; ex vocalibus aliae sunt radicales, aliae indifferentes. Sane in radicibus $\sigma\alpha$ *pulcher esse*, $\sigma\epsilon$ *bibere*, $\sigma\iota$ *satiare se*, $\sigma\omicron$ *sex* vocales esse debent radicales, nisi omnia confundere velimus. Tamen ex $\sigma\alpha$ oritur *nece* et $\epsilon\mu\epsilon\omega\gamma$ *pulcher*; praeter $\sigma\epsilon$ *bibere* scribitur etiam $\sigma\omega$; non tantum $\sigma\iota$, sed etiam $\sigma\epsilon\iota$ *satiare se* scriptum legitur, et passive $\sigma\alpha\tau$ *satiari*; nempe vocales radicales quandoque mutantur. Antequam veteribus Aegyptiis erant litterae infirmae $\eta\eta\eta$, ita ut allatae radices ita concipi possint scriptae $\eta\delta$, $\eta\theta$, $\eta\psi$, $\eta\phi$, quae varias admitterent vocales, vel litterarum infirmarum permutationes, uti in Semiticis dialectis? Coniecturam enunciaui, cuius veritas aestimabitur quando hieroglyphicum systema liquido cognitum sit. Sed, quamquam res ita se habeat, tot diversae radices sunt admittendae, quot diversas significationes induit unum idemque monosyllabum. Ita $\epsilon\alpha$ *sub* — *ventilabrum* — *licium*, $\epsilon\beta$ *cadere* — *modus*, $\epsilon\mu$ *facies* — *uterus*, $\epsilon\iota$ *in* — *iacere*, $\epsilon\omega$ *sufficere* — *etiam*, diversae sunt radices, quia diversas habent notationes.

Quod si vocales radicales fluctuant instabiles, potiori iure mutantur indifferentes. Radices, quae ex duabus vel tribus consonis coalescunt, equidem conicio antiquis temporibus elatas fuisse cum ϵ muta, uti $\mu\bar{\alpha}$, $\kappa\bar{\lambda}$, $\sigma\bar{\rho}$, $\sigma\bar{\mu}\bar{\eta}$ *sceb*, *chel*, *ser*, *smen*, cuius scripturae non pauca

exempla adhuc suppeditant textus Saidici; progressu vero temporis aliis atque aliis vocalibus animatas fuisse pro varia locorum ac temporum indole. Sane quin significatio mutetur scribitur ⲃⲁⲱ, ⲃⲛⲱ, ⲃⲱⲱ *exuere*, ⲕⲁⲥ, ⲕⲛⲥ, ⲕⲱⲥ *curare cadaver*; ⲕⲎⲦ, ⲕⲐⲦ, ⲕⲱⲦ *aedificare*, ⲙⲁⲘ, ⲙⲎⲘ, ⲙⲐⲘ, ⲙⲐⲐⲘ *implere*, ⲙⲁⲕⲘ, ⲙⲎⲕⲘ, ⲙⲐⲕⲘ, ⲙⲐⲐⲕⲘ *affligere*, ⲙⲎⲱⲦⲦ, ⲙⲐⲱⲦⲦ, ⲙⲐⲐⲱⲦⲦ *perlustrare*, quas prisca aetas scribebat ⲃⲱ, ⲕⲥ, ⲕⲦ, ⲙⲎ, ⲙⲕ, ⲙⲱⲦ. Rara est vocalis insititia i.

§ 1. De Radicibus Derivatis.

Ex primaria radice aliae oriuntur derivatae.

1.° Si vocalem radiceis mutes in *κ*, radix passivam induit significationem. Sic

ⲕⲱ *ponere*, ⲕⲎ *poni*

ⲦⲱⲘ *miscere*, ⲦⲎⲘ *misceri*

ⲗⲱⲃ *occultare*, ⲗⲎⲃ *occultari*

ⲱⲎ *numerare*, ⲎⲎ *numerari*

vide ⲃⲎⲱ, ⲦⲎⲦ, ⲦⲎⲱ, ⲦⲎⲃ, ⲱⲎⲱ, ⲃⲕⲐⲦ etc. Saepe tamen eiusmodi formae activam adhuc retinent significationem, ita ⲗⲎⲃ *occultare*, ⲗⲎⲕ *perficere*, et *perficere*; quam confusionem ortam existimo ex *etacismo*, cuius gratia cum ⲗⲎⲕ et ⲗⲎⲕ idem sonarent *gek*, amanuenses alteram cum altero permutarunt.

2.° Duplicando radicem,

ⲉⲱⲱⲱ *iubere*, ⲉⲱⲱⲉⲎ *idem*

ⲕⲱⲱⲱ *somnus*, ⲕⲱⲱⲉⲎ *obtenebrari*

ⲗⲱⲗ *fatuus esse*, ⲗⲱⲗⲗⲉⲗ *conteri*

ⲃⲱⲱⲗ *frendor*, ⲃⲱⲱⲗⲉⲗ *frendere*.

Quare verborum ⲥⲕⲱⲱⲱ *volutare se*, ⲥⲗⲥⲗ *consolare*, ⲥⲉⲎⲉⲎ *sonare*, ⲱⲱⲉⲣⲱⲱⲱ *turbare*, primaria radix, etsi desideretur, suspicari tamen potest fuisse ⲥⲕⲱ, ⲥⲗ, ⲥⲎ, ⲱⲱⲉⲣ.

3.° Mediam in vocem inserendo vocales indifferentes,
 сотп, соотп, σωотп, сотωп, сотєп *cognoscere*
 μετε, μεετε *cogitare*
 μεωπ; μεοωπ *ambulare*
 ποτ̄ε, ποτєε *dulcis esse.*

4.° Addito α initio vocis,
 отωп, дотωп *aperire*
 ψκκκ, δψκκκ *clamare*
 μεоп, дμεоп *pascere*
 εотω, дотω *pignus.*

Rara sunt eiusmodi derivata.

5.° Addito π T., επ M. initio vocis,
 ψαωп T. *amaritudo*, επψαωп M. idem
 ψот T. *durities*, πψот T., επψот M. idem
 χαι M. *res*, επχαι idem
 отот T. M. *impetus*, епотот M. idem

6.° Addito ω intensivo initio vocis,
 τωε, ψτ̄εε T. *claudere*
 τ̄ε T., ψτ̄εε M. *non*
 λот̄λαι T, ψλот̄λαι T, εψληлот̄ι M. *iubilare.*

7.° Si in fine radice addas ε Thebaice, vel ι Mem-
 phitice et Basmuricé, ac mutes vocalem radice, oriun-
 tur radices bisyllabae, quin vocis potestas mutetur,
 μεс T. M. *parere*, hinc μεсє T, μεсι, μεсι M.
 μεεω M. *percutere*, hinc μεεωє T, μεεωι M. B.
 меεωι M.

пєψ T. *sufflare*, hinc пєψє T, пєψι M.
 рєκ M. *inclinare*, hinc рєκє, роκє T, рєκι, рєκι M.
 ψωκ M. *fodere*, hinc ψωκє T, ψωκι M.

Ex hoc fonte fluunt pleraque derivata Coptici sermonis.

8.° Addito ε, vel εε in fine vocis,
 отωє T. M. B. *addere*, отωєε T, отωєεε M,
 отαєεε B.

сωп T. M. *spargere*, сωпєε T. M. *vagari*

- ωλ T. M. *attollere*, ωλω T. idem.
- 9.º Addito c in fine vocis,
 ρο, ροc *dicere*, τωοτη, τοτορ *surgere*
 τεβ *sigillo obsignare*, τεβc *sigillum*
 ζωρϣ *insidiari*, ζωρϣc *insidiae*
 βοολε *vestire*, βοολεc *vestis*.
- 10.º Addito q in fine vocis,
 σωϣ, σωϣq *spernere*, παρβ, παρβq *iugum*
 οτωω *comedere*, οτωωq *praesepere*.

CAPUT IV.

DE VERBIS COMPOSITIS.

Radices componuntur vel cum aliis radicibus, vel cum particulis, vel cum affixis. De postremis, quae constituunt nominum formas, non dicam, universa enim grammatica mihi esset in antecessum evolvenda; quare duo prima tantum composita exponam.

§ 1. De Compositis ex duabus radicibus.

Linguae natura facile Coptis suadebat, ut radices componendo ideas complexas exprimerent; tum in convertendis utriusque foederis libris accessit necessitas aemulandi graeca composita textus. Hinc sunt

T. σεκλωορ *haurire* a σεκ *trahere*, et ωορ *aqua*
 παϣτωωκερ *pervicax* a παϣτ *durus*, et ωκερ *cervix*

M. σεοιπορqi *aroma* a σεοι *odor*, et πορqi *bonus*
 πεβηι *paterfamilias* a ηβη *dominus*, et ηι *domus*.

Sed potiora composita ex radicibus sequentibus oriuntur

1.º κω T. B. χω M. *ponere, deponere*, in compositis κα, et χα. Hinc T. καρω os *deponere, silere*, M. χαρις *manus imponere*.

2.º με vel μεϊ *amare*, in compositis μαϊ. Hinc T. μαϊνοτε *amans Deum, religiosus*, M. μαϊμελλο *amans hospites, hospitalis*.

3.º π̄ vel ep T. ep M. ελ B. *facere, esse, fieri, evadere* permulta habet composita. Hinc

T. π̄μεεεε, vel ep̄μεεεε, M. ep̄μαστι, B. ελμαστι *commemorare, recordari a μεεεε etc. cogitatio*

Et T. M. ep̄μας, B. ελες *veterascere* ab ελας T. M, et ec B. *vetus*.

In hisce compositis τ̄ p̄ numquam cum sequenti vocali in unam syllabam coalescit, sed solitarium manet, ac lineola apud Thebanos inscribitur, uti π̄ας *veterascere*. Eiusmodi composita facile ex eorum imperativis aestimantur, uti dicam infra ad imperativos verborum.

4.º † dare. Hinc †εοο T, †ωο M, †εα T B. *dare gloriam, glorificare*; †ακαε T. M. *dare dolorem, affligere*.

τ, et Memphitice θ scribitur ante quasdam consonas et vocales, uti

τκαβε T. M, τκαβα B. *dare doctrinam, docere*

τμαϊ T, θμαϊ M, τμαϊα B. *dare iustitiam, iustificare*

τοτzo T. M, τοτza B. *dare salutem, sanare, servare*.

τ̄ ante ε contrahitur in ε, uti

εατο T, εατο M, εατα B. *humiliare a τ et goβε humilis*.

τ̄α scribitur ante duas consonas, uti

τατpe T. M. *firmum reddere a τ et zwp fortis, firmus*

ταπεο T, ταπεο M. *vivificare* a τ et ωπε T,
ωπε M. *vita*.

Si ob *crasim* vel *transpositionem* litterarum, quae in hisce compositis saepe locum habet, dubites utrum τὸ τ sit radicale, imperativi omne dubium eximent, uti infra ad imperativos verborum monebo.

5.° ωπε T. M, ωπε B. *sumere, sustinere*. Hinc ωπεγε T, ωπεγε M, ωπεγε B. *'sumere dolorem, vel conatum, pati, conari*.

6.° ωροπ *primus*. Hinc ωροποστη T. *praecognoscere, ωροπησασυ praedestinare*; ita Copti imitantur graeca composita cum πρώτον, vel πρώ.

7.° ρι, ραι *sumere, ferre*. Hinc ριωπ T. M. *sumere computum, computare, numerare, ριροσσυ T. sumere curam, curare, ραιπαρδ T. portans iugum, subiugalis, ραιοτταρ M. fructiferus*.

8.° ρι T. M. *iacere*. Hinc ριωπε T, ριωπι M. *iniecere lapides, lapidare; ρισασ M. iniicere sputum, spuere in aliquem*.

9.° ρεα M, βη T, βεα B. *invenire*. Hinc ρεαρνοτ M, βηρετ T, βηρετοτ B. *invenire lucrum, lucrari*.

10.° ρι T. B, ρι M. *accipere, excipere*. Hinc ρισμε T. B, βισμε M. *accipere vocem, audire; ριρεπ T, βιρεπ M. accipere iudicium, iudicari; ριπβουτ T. excipere violenter, vim inferre*.

Recensitis verbis, quae praefiguntur, adde nomina quae suffiguntur. Praecipua sunt

1.° τוט M, τoot T, τατ B. *manus*. Hinc †τוט M, †τoot T. *dare manum, adiuvare; ωεπτוט M, ωπτοוט T. accipere manum, salutare, desponsare*.

2.° ριτ cor. Hinc †ρετ T. M. B. *dare cor, animadvertere; ωερετ T. M. poenitere*.

Nomina etiam cum nominibus copulantur. Potiora sunt

1.° μα T. M. B. *locus*. Hinc μαπελοολε T, μα-

παλολι M, μεπαλααλι B. *locus uvae, vinea*; μεαεπωτ T, μεαεφωτ M. *locus fugae, refugium*.

2.º ρεε T, ρεε M, λεε B. pro ρωεε *homo notat incolam* alicuius loci. Hinc ρεεφεε T, ρεεεφεε M, λεεφεε *incola pagi, paganus*; ρεεφεεε T, ρεεεφεεε M. *incola Aegypti, Aegyptius*.

3.º εα T. M. *pars*. Hinc εαεολ T. M. *extra*, εαεεα M. *hinc*, et sic alia adverbia loci oriuntur.

Commemorare possem εεε T, ιεε M. *campus*, εεε T, ιεε M. *opus, opificium*, aliaque, ex quibus nonnulla fluunt composita.

Tandem praepositiones ε *ad*, εα *sub*, ει *in*, εεπ *per*, aliaeque assumpturae suffixa copulantur cum nominibus ρο *os*, ρατ *pes*, τοτ *manus*, atque evadunt ερο, εαρο, εαρατ, ερο, εετοτ, etc.

Quanti facienda sit haec doctrina de vocabulis compositis, ut a Coptico sermone ad Aegyptium assurgamus, exemplo declarabo. Horapollo *Hieroglyph.* 1. 7. illustraturus nomen Aegyptium βαηε ait εστι γαρ το μεν βαε ψυχη, το δε ηε καρδια. Porro apud Coptos passim occurrit εητ *cor*, at εαι *anima* nemo vidit; Jablonski enim *Opuscul.* 1. 47 perperam explicat εαι *longaevum*, nec meliora profert. Leemans nuperus Horapollonis editor. Atqui εαι *anima* superest in Coptico vocabulo composito. Enimvero Thebaice εροεεαι, et Memphitice εαεεαι, vel ερωεε εεαι est *tonitru*. Utraque vox est composita; prima ex εροεε *vox*, et εεαι pro εεαι, nam π genitivi quandoque mutatur in litteram sequentem; altera ex ερωεε *vox*, vel εαεε *vox*, quod est Sahidicum εαεε *vox*, et εαι. Quare in utraque dialecto tonitru appellatur *vox τω*, vel τωεε εαι; iam, si εαι est *anima*, Aegyptii tonitru dixerunt esse *vocem animarum*, quam animae per aërem diffusae edunt. Nonne Coptis tonitru dicitur etiam εροεεεε *vox coeli*? eccur non etiam *vox animarum*?

§. 2: *De Compositis cum Particulis.*

Particulas appello syllabas, quae semper coniunctae cum vocabulis numquam solitariae usurpantur; significationem vero radice modo augendo, modo minuendo, aut varie temperando efformant derivata. Cum istae omnibus in linguis ad remotissimas origines ascendunt, atque ut plurimum repraesentent voces antiquatas, iuvat paullo diligentius eas recensere, si forte lux aliqua Aegyptiae linguae affundatur.

1.° $\alpha\tau$ T. M. particula, quae numeros ad unitatem revocat substantivi nominis. M. $\alpha\tau\bar{\epsilon}$ *hebdomas*, $\alpha\tau\bar{\iota}$ *decas*, $\alpha\tau\psi\sigma$ *chilias* a $\psi\sigma$ *mille*. Thebani item dicunt $\alpha\tau\mu\alpha\tau$ *decas* a $\mu\alpha\tau$ *decem*. Vide meum Lexicon p. 7. sq. et Additamenta.

2.° $\alpha\tau$ T. M. B. est particula negativa, quae nominibus praeponitur, non secus ac α Graecorum.

$\mu\alpha\tau$ *videre*, $\alpha\tau\mu\alpha\tau$ T, $\alpha\theta\mu\alpha\tau$ M. *invisibilis*.

$\psi\alpha\chi\epsilon$ T. *loqui*, $\alpha\tau\psi\alpha\chi\epsilon$ T, $\alpha\tau\psi\alpha\chi\iota$ B. *mutus*, *ineffabilis*.

Thebaice $\alpha\theta\mu\alpha\tau$ *stultus* scribitur pro $\alpha\tau\theta\mu\alpha\tau$, tum $\alpha\theta\alpha\beta$ *azymus* pro $\alpha\tau\theta\alpha\beta$ a $\theta\alpha\beta$ *fermentum*. Pro $\alpha\tau$ Memphitae interdum scribunt $\alpha\theta$ ante litteras ι , λ , μ , π , maxime vero ante $\sigma\tau$, et ρ , uti $\alpha\theta\mu\sigma\tau$ *inaccessibilis*.

3.° $\lambda\alpha$ M. *valde*, *multum*. Hinc $\lambda\alpha\sigma\alpha\chi\iota$ *loquax* a $\sigma\alpha\chi\iota$ *loqui*, $\lambda\alpha\chi\alpha\lambda$ *valde frondosus* a $\chi\alpha\lambda$ *ramus*. Thebani tantum habent $\lambda\alpha\mu\alpha\sigma\tau$, sed vide meum Lexicon p. 78.

4.° $\mu\alpha\tau$ T. $\mu\epsilon\tau$ M. B. format nomina abstracta. Sic $\mu\alpha\tau\mu\sigma\tau\epsilon$ T, $\mu\epsilon\tau\mu\sigma\tau$ M. *divinitas* a $\mu\sigma\tau\epsilon$ *Deus* — $\mu\epsilon\tau\sigma\alpha\iota$ M, $\mu\epsilon\tau\sigma\epsilon\iota$ B. *pulchritudo* a $\sigma\alpha\iota$ *pulcher*. — $\mu\alpha\tau\sigma\sigma\sigma\tau$ T. *fraternitas* a $\sigma\sigma\tau$ *frater*. Ceterum pro $\mu\epsilon\tau$ Memphitae scribunt $\mu\epsilon\theta$, sequentibus μ , π , ρ , sic $\mu\epsilon\theta\mu\sigma\tau\alpha$ *falsitas*.

5.° $\mu\alpha$ T. M. particula antiquata, quam coniunctio no-

tasse *valde*, *σφόδρα*, *πάνο*. Hinc fluxit adiectivum *πάσας*, *πάσας*, tum *επάσας*, *επάσας* ὁ ἢ *σφόδρα*, vel *πάνο magnus*, *praestans*, quod semper dicitur de praestantia, auctoritate ac pretio *moralī* (*Matth.* xi. 11. *Ioh.* iv. 12. v. 36. viii. 53. I. *Ioh.* v. 9. III. *Ioh.* 4. etc.) nusquam de magnitudine physica. Inde etiam ortum est adverbium *πάσας*; quod in Lexico p. 87 converti *per veritatem*, rectius scripsissem *valde vere*, *verissime*, quasi *πά* sit particula, quae positiva convertit in superlativa. Tandem supersunt vocabula *πάσας* *valde durus* a *πά* et *στος* *durities* — *πάσας* a *πά* et *σπασ*, *σπασ*, *σπασ* *multitudo*, unde *πάσας* *multus*, *valde multus* — *πάσας* a *πά* et *σπασ* *pulchritudo*, *bonitas*, unde *πάσας* *bonus*, *valde bonus* — *πάσας*, *πάσας* a *πά* et *εσας*, *εσας* *beatitudo* (quae vox antiquata fuit) unde *πάσας* *beatus*. Particulam *πά* componentem esse atque indeclinabilem ex eo etiam intelligitur, quod adiectiva inde composita habent suffixa in fine.

6.° *πε* T. M. fortasse idem quod *πά*. Hinc *πεσε*, *επεσε* *pulcher* a *σα* *pulcher esse*.

7.° *πε* T. M, *πε* B. particula paragogica, quae additur in fine vocum, quin earum significatio ulla ratione mutetur. Sic *πε*, *πεπε* *dicere* — *πεπε*, *πεπε* *amare* — *πυ* in compositis, *πυπε* (B. *πυπε*) absolute *filius* — *ε*, *επε* (B. *επε*) characteristicam temporis praesentis — *πε*, *πεπε* characteristicam imperfecti — *μα* *da*, *μαπε* characteristicam optativi *utinam*.

8.° *πε* T. M, *πε* B. notat agentem. Sic *πεπε* T. M. *creator* — *πεπε* T., *πεπε* M. *minister* — *πεπε* T. M. *iudex* a *πεπε* *creare*, *πεπε* *ministrare*, *πεπε* *iudicare*.

9.° *σα* T. M. artificem notat. Sic *σαπε* M. *pistor* — *σαπε* T. *faber aerarius* — *σαπε* T, *σαπε* M. *purpurarius* ab *σαπε* *panis*, *σαπε* *aes*, *σαπε* *purpura*.

10.º ἄοϛ T. M. notat dignum. Sic ἄοϛϛατοϛ M. *dignus qui honoretur*, ἄοϛαϛπϛϛ M. *dignus qui diligatur*.

11.º εα T. M. B. *magister, praeses*. Hinc εαῖϛϛε T, εαῖϛϛ B. *faber lignarius*, εαῖϛϛοϛ T. B. εαῖϛϛοϛ M. *aurifex* a ἄε *lignum*, ποϛῆ *aurum*. Memphitae, dempto ε, scribunt etiam εαῖϛε. Inde fluxerunt εαῖϛε *centurio*, εαῖϛω *chiliarcha* a ἄε *centum*, ἄο *mille*.

12.º ρῖϛ T. ϛῖϛ M. B. praefixa verbis format nomina actionem, vel actionis praesentiam denotantia, ita ut saepe respondeat infinito Graecorum cum articulo. Sic ρῖϛαῖϛοε T, ϛῖϛαῖϛοῖ M. *actio generandi*, τὸ *generare* — ρῖϛαῖϛοοε T. ϛῖϛαῖϛοῖ M. *actio eundi*, τὸ *ire*. Cum eiusmodi composita exprimant infinitum verbi, vix possunt ac debent in Lexico omnia recenseri cum suis significationibus. Sic cum ϛῖϛο M. notet *generare, possidere*, derivatum ϛῖϛαῖϛο non tantum significat *generatio*, sed *possessio*, vide *Amor* VIII. 6.

CAPUT V.

DE ARTICULIS.

Praeter articulum definitum et indefinitum Copti habent possessivum. De singulis dicam.

§ 1. *Articulus Indefinitus.*

Articulus indefinitus sine ulla generum distinctione est.

Sing. *Plur.*

T. M. B. σϛ T. εεν, εῖϛ. M. εαν. B. εαν, εεν, εῖϛ.

Neminibus praeponeitur, nisi σῖϛαῖϛοῖ *un liane*, εαναῖϛοῖ,

30

ελαμοσι *lioni*. Si singulari οτ praefigas particulam ε ad, εοτ contrahitur in ετ, uti εττωαρε: ad *desertum* pro εοττωαρε. Thebani, licet omittant vocales, tamen in plurali saepe scribunt γεν, ne τὸ ε̄ν confundant cum ε̄ν *in*.

§ 2. *Articulus Definitus.*

Articulus definitus ὁ, ἡ, οἱ, αἱ. (Copti carent neutro) est

<i>Sing. M.</i>	<i>Sing. F.</i>	<i>Plur. Com.</i>
T. πε, π ὀ	τε, τ ἡ	πε, π οἱ, αἱ
M. ππ, π, φ	τ, τ, θ	ππ, πεπ
B. πε, ππ, π	τε, τ, τ	πε, ππ, π.

Thebani scribunt πε, τε, πε ante nomina a duabus consonis incipientia, uti ante τμαερο, χρο, χπιο, βλοοτε, πρω etc. Secus usurpant π, τ, φ non solum ante vocales, aut unicam consonam, sed etiam quando alterutra ex duabus consonis initialibus habet e mutam, sic ante οτωϣ, σιβ, ποττε, μα, ρπε, τ̄βσο, μ̄πτρε. Ante ρ vel scribunt πε, τε, πε quemadmodum τερηπ, τεροτετε, περιοοτε, vel adhibentes π, τ contrahunt πε in φ, et τε in θ, uti φητ, φαπ, φηκε, φοοτ ab ηητ *utilitas*, εαπ *iudicium*, εηκε *pauper*, εοοτ *dies*, ετθε, εη, εημε, εαν, εαιβες, ε̄βσω, ε̄λλω ab εε *modus*, εη *uterus*, εμαε *mulier*, εαν *finis*, εαιβες *umbra*, ε̄βσω *vestis*, ε̄λλω *anus*; quandoque etiam sine contractione scribunt περπ, πεητ. Ante οτ vocalis ε admittitur, sed εοτ contrahitur in ετ, sic πετοοεϣ ὁ χρόνος pro πετοοεϣ, tum τετϣη, τετποτ pro τεοτϣη, τεοτποτ. Quoties vero τὸ π praefigunt vocalibus, semper illud lineola distinguunt, ne cum π radicali confundatur; sic π̄ασεβηε οἱ ἀσεβεῖς, adeoque *enasebes* legendum est. Idem π̄ mutatur in μ̄ ante litteras μ, et π, uti μ̄μαεην *signa*, μ̄μητε *coeli*,

raro etiam transit in β, λ, ρ ante β, λ, ρ, uti βρωμε *homines*, ἄλαος *populi*, ββρρε *novi* pro βρωμε, πλαος, πβρρε. Tandem Thebani perraro utuntur articulo Memphitico π, †, π, uti *Sirac.* vi. 20. 29. II. *Tim.* ii. 23. *Iud.* 14. Haud tamen eiusmodi articuli confundendi sunt cum π, †, π scriptis pro πε, τε, πε *hic, haec, hi*, vel *hae*, sic *Ioh.* xx. 30. πρωμε non est ὁ βίβλος, sed *hic liber*, vide meum Lexicon p. 164. Quodsi legas πε, τε, πε pro articulo πε, τε, πε, scito pravum esse orthographiae genus.

Constituti canones Thebanae dialecti non multas habent exceptiones. At quis confidat se posse certi aliquid statuere in sermone Memphitico? Memphitae scribunt π, et π promiscue sive ante consonas etiam duplices, sive ante vocales; ita ut in uno eodemque libro legas πκαρι et πκαρι, πχω et πχω, πινι et πινι, πποτρο et πποτρο, †εαν et †εαν, πβλοχ et πβλοχ, πβπωτ et πβπωτ. Cum nullae certae regulae figi possint, generatim affirmare licet Memphitas, utpote qui vocales amant, potius usurpare π, †, quam π, τ; quare etiam ante ι scribunt π, uti πιαρ, †ιοταε. In plurali vero semper adhibent π, ne τὸ ἡ plurale confundatur cum ἡ, quod aut casus obliquos, aut negationem notat; excipe et *qui*, et praefixa, uti inferius dicam: Praeterea ante litteras β, γ, λ, π, σ, ρ pro π, τ scribunt φ, θ, sic φβαλ, φεωτ, φοται, θβακι, θεανσι, θποτπ; at pro maxima Memphitarum licentia occurrunt etiam πβαλ, πεωτ, ποται, †βακι, †εανσι, †ποτπ. Tandem in plurali pro π interdum usurpant πεπ, uti πεπυερι, πεπσαρι, πεπσπνοῖ. Pessime factum! nam πεπ notat etiam *oi* vel *ai ἡμῶν*; quare πεπυερι valet *oi υἱοι*, et *oi υἱοι ἡμῶν filii nostri*.

§ 3. *Articulus Possessivus.*

Omnibus linguis ignotus ita appellari debet articulus πα ó τῷ, τα ή τῷ, πα αὶ vel αὶ τῷ Thebane, at Memphitice φα, θα, πα, quo indicatur res, vel persona ad aliquem, vel ad aliquid spectare, seu illius esse. Exempla vim articuli declarabunt:

ⲙⲡ ⲃⲱⲡⲧ ⲉⲡⲁⲡⲭⲁⲕⲉ non est ardor supra illum inimici Sir. xxiv. 15.

ⲫⲁⲡⲓⲃⲉ ⲡⲉ ⲡⲓⲕⲁⲣⲓ propria Dei est terra I. Cor. i. 26.

ⲧⲁⲡⲣⲟ ⲧⲉ ή τῷ βασιλέω ἰσὶ Matth. xxii. 21.

ⲑⲁⲡⲓⲙ ⲧⲉ ⲧⲁⲓ ⲑⲓⲕⲱⲡ cuiusnam est (ή τίνος) imago haec Marc. xii. 16.

ⲡⲁⲧⲕⲟⲧⲓ ⲡⲓⲥⲧⲓ ⲟὶ τῆς ὀλγῆς πίστεως Luc. xii. 28.

Hinc nomina formantur, ⲡⲁⲧⲱⲉⲗⲉⲉⲧ ὁ τῆς νύμφης sponsus; ⲡⲁⲛⲥⲉ Isidi devotus, nomen proprium viri Paësis, cuius femininum est ⲧⲁⲛⲥⲉ Taësis; ⲡⲁⲡⲡⲟⲧⲧⲉ Deo devotus, Paphnutius. Quare notat etiam filium alicuius, uti in graeco ὁ τῷ, sic ⲫⲁⲛⲗⲓ filius Eli Luc. iii. 23, ⲡⲁⲧⲣⲁⲑⲉ filii liberæ; vel oriundum, uti ⲡⲁⲟⲧⲡⲟⲗⲟⲥ oriundi ex civitate Z. 16.

CAPUT VI.

GENERALIS ADNOTATIO IN UNIVERSAM GRAMMATICAM.

Radices Copticae nihil ex se significant, a particulis vero seu praefixis, seu suffixis, determinantur, ut verbum, vel nomen notent. Sic a ⲃⲱⲡⲧ, accedentibus particulis nominum, fit creator, creatio, creatura etc.; sin affigas particulas verborum, habes universam coniuga-

tionem verbi *create*, voce *causæ* immutabili semper permanente. Quare grammatica Coptica tota in eo versatur, ut catalogum contexat particularum, quibus logica accidentia cum nominum tum verborum indicantur.

CAPUT VII.

DE NOMINE.

Nomen facile dignoscitur cum ex articulis mox expositis, tum ex aliis particulis inferius exponendis. Quid vero si hisce omnibus careat? tunc assumit præfixum π, quæ generalis est nominum characteristicæ. Sic ορνός ἄγοτε T. *un gran timore*, ubi ποός *magnus* habet articulum indefinitum ορ, at ἄγοτε omni caractere exutus esset indeterminatus, nisi ei præfigeres π, quo fit nomen. Quare Copti dicunt ορρωμί ἰκωβ M. *un uomo infermo*, τρωρη πῆτολη T. *il primo precetto*, ορκαρη ἰγγελλω M. *una terra straniera*. Item post verbum substantivum esse, εφοι ἰβδαλε M. *est claudus*, εφοι ἰστωπι M. *est lucidum*, δκωυπε ἰβονκός T. *fuisti adiutor*. Verum adiectiva composita cum particulis ετ, εϚ, ες, ετ non adsciscunt τὸ π, satis enim sunt determinata, sic πωωε ετκαποϚ T. *pastor bonus*, ρωωε εϚεπιε T. *homo similis*, εαηφιαλη ετωεβ M. *phiae plenae*.

§ 1. Formæ Nominum.

Plerumque nomina carent omni forma, sic ωαξε T. *dicere*, et sermo, ωοστι M. *odisse*, et odium. Speciales tamen nominum formæ sunt illæ, quæ præfixas habent particulas ἀπ, ἀτ, λα, ἰππ, aliasque a me superius re-

censitas in § de *Compositis cum Particulis*. Hisce adde composita cum ετ, εϕ, ες, ετ, sunt enim participia, vel adiectiva; ετ qui format participia, vel adiectiva utriusque generis et numeri, ετποϕρε T. *utilis*, *utiles* a ποϕρε *utilitas*, ετσοτπ T. *electus*, *a*, *i*, *ae* a σοτπ *eligere*. Tum εϕ est praefixa sing. masc., ες sing. fem., ετ plur. com., sic εϕποϕρε *utilis m.*, εςποϕρε *utilis f.*, ετποϕρε *utiles*, εϕσοτπ *electus*, εςσοτπ *electa*, ετσοτπ *electi*, *ae*. Sunt alia adiectiva, quae distinguuntur ex suffixis, quibuscum componuntur; sed de his alias.

§ 2. Genus Nominum.

Pluralia nullam habent generis differentiam. Singularia vero sunt vel masculina, vel feminina; nam Copti carent neutro, cuius vice plerumque adhibent femininum, sic παπες πας πε *bona* (bonum) *ei est*, δϕϕωπϑ *facta* (factum) *est*, *contigit*. Ut praetermittam genus, quod vocabuli significationi adhaeret, uti *homo*, *maritus*, *uxor*, *mater* etc., aio substantivorum genus ex praxi addiscendum esse. Sunt tamen nonnulla nomina certo generi adiecta; sic composita cum particula ⲙⲡⲓ T, vel ⲙⲉⲧ M. omnia sunt feminina; composita cum ⲃⲓⲛ Saidico item sunt feminina, at cum ⲭⲓⲛ Memphitico sunt maximam partem masculina. Praeterea composita cum praefixo εϕ sunt masculina, cum ες feminina, uti εϕοϣωϕϭ *amplus*, εςοϣωϕϭ *ampla*, idem dicatur de adiectivis, quae ϕ vel c suffigunt in fine, παποϣϭ *bonus*, παποϣϭ *bona*. Tandem sunt aliquot nomina, quae, mutata forma, a masculino in femininum transeunt.

1.º Si masculino addas T, ε, et M. B. ϑ, fit femininum:

T. ϕωⲙⲙ *socer*, ϕωⲙⲙⲉ *socrus*, M. ϕωⲙⲙⲓ
ϕⲃⲉⲣ *socius*, ϕⲃⲉⲣⲉ *socia*, M. ϕⲃⲉⲣⲓ

βαιατλ *camelus*, βαιατλε *camela*, Μ. βαιατλι

Μ. ριηβ *agnus*, ριηβι *agna*

βωκ *servus*, βωκι *serva*.

Interdum fit aliqua vocalium mutatio :

Τ. ροη *frater*, ροηε *soror*, Μ. Β. ροηι

ριειβ *agnus*, ριαειβε, ριαιβε *agna*.

2.° Si postremam masculini vocalem brevem mutes in longam affinem :

Τ. ρλλο *senex*, ρλλω *anus*, Μ. θελλω

ῤρο *rex*, ῤρω *regina*, Μ. οηρω

ῤῤῤῤο *peregrinus*, ῤῤῤῤω *peregrina*

βλλε *coecus*, βλλη *coeca*, Μ. βελλη

καβε *prudens*, καβη *fem.*, Μ. καβη

ραε *postremus*, ραη *postrema*, Μ. θαη

Μ. λοηι *leo*, λοηη *leaena*.

3.° Si mutes vocalem penultima^e syllabae masculini:

Τ. ῤηρε *filius*, ῤερε *filia* — Μ. ῤηρι η. ῤερι η.

— Β. ῤηηι η. ῤηηηι η.

Atque haec fere sunt nomina, quae femininam habeant formam. Interdum vero, ut genus innuatur, additur ροοηη Τ, ρωοηη Μ. *mas*, et ρηηηε Τ, ρηηηι Μ. *femina*, sic αλοη ροοηη Τ, αλοη ρωοηη Μ. *puer*, αλοη ρηηηε Τ, αλοη ρηηηι Μ. *puella*.

CAPUT VIII.

DE NUMERO NOMINUM.

Numeri nominum duo sunt singularis, et pluralis; dualis enim Coptis est ignotus. Plerumque singularis a plurali non distinguitur, sed solis articulis indicatur; sic Τ. οηροβε *un peccato*, ηροβε *il peccato*, ρεηποβε

peccati, πεποβε *i peccati*; et M. ορηοβι, φρηοβι, ραπποβι, πιποβι. Sed nonnulla nomina peculiari gaudent forma plurali. Composita cum praefixo εγ masc. atque εκ fem. habent plurale in ετ, uti εγοτωϣε *amplus*, ετοτωϣε *ampli*, αε, εγοκα̅ *tristis*, ετοκα̅ *tristes*, εγεαπϣα *dignus*, εγεαπϣα *digni*, αε. Etiam adiectiva quae in fine suffigunt ϣ masc. atque c fem. habent plurale in οτ, quod varie contrahitur cum praecedente vocali; sic επερωϣ *pulcher* επερωτωτ — παϣωϣ *multus* παϣωτωτ — εοπαδαϣ *magnus* εοπαδατ — επαλεϣ *bonus* επαλετ.

Multa vero sunt nomina, quae in utraque dialecto peculiarem adsciscunt desinentiam; ac sunt vel regularia, vel irregularia.

§ 1. *Pluralia Regularia Memphitica.*

Desinunt in ϣ, τ, οτ, οτι.

Ad Classem ϣ

Pertinent nomina, quae sequuntur:

βελλο *senex*, βελλοι — ρααδο *dives*, ρααδοι —
αδωκ *cornus*, αδωκι — εα *locus*, εαι — αφωϣ
gigas, αφωϣι — εποτ *uber*, εποτ† — ψφερ
socius, ψφερι.

Ad classem τ

Pertinent nomina singularia in ε

βελλε *coecus*, βελλετ — βαλε *claudus*, βαλετ —
θεϣε *proximus*, θεϣετ — μεορε *testis*, μεορετ
— ρεαρε *liber*, ρεαρετ — ραβε *prudens*, ραβετ
— θαε *ultimus*, θαετ — χαπε *humilis*, χαπετ.

Ad Classem οτ

Pertinent nomina singularia in ε et ο, quae mutantur in η et ω

αεε *bulbucus*, αεηοτ — ερε *bos*, ερηοτ — ϣπε
locusta, ϣπηοτ — ϣπε *retis*, ϣπηοτ — ιαρο

flumen, ἰαρωτ — εβο *mutus*, εβωτ — πο *porta*,
ρωτ — ψτεκο *carcer*, ψτεκωτ — οτρο *rex*,
οτρωτ — ψελλεο *alienigena*, ψελλεωτ —
ραλλεο *dives*, ραλλεωτ.

Huc etiam revocari possunt εἰη *temo* εἰηωτ, *caus pul-*
cher εαιωτ, ερε *bos* ερωτ, et Basmuricum εἰη *caput*
εἰηωτ.

Ad Classem οτι

Pertinent 1.º singularia excentia in ω, vel in conso-
nam, uti

οσω *doctrina*, οσωτι — εχω *magus*, εχωτι —
ρεχω *cantor*, ρεχωτι — ετψω *pondus*, ετ-
ψωτι — εφ *caro*, εφωτι — εφῖρ *latus*, εφῖρωτι.

2.º Singularia desinentia in ε, ει, vel η, οτ, quae
mutantur in η, vel ω, uti

εφε *caput*, εφηωτι — ερε *cibus*, ερηωτι — φε
coelum, φηωτι — βεχε *merces*, βεχηωτι — ερφεῖ
templum, ερφηωτι — τεβη *iumentum*, τεβηωτι
— ερη *lacrima*, ερηωτι — οτποτ *hora*,
οτπηωτι — ελωτ *puer*, ελωωτι.

§ 2. *Pluralia Regularia Thebana.*

Desinunt in ε, ετ ητ, ετε ητε, οτ, οτε.

Ad Classem ε

Pertinent εβακ *cornus*, εβακε — λοστ *taenia*, λοστε.

Ad Classem ετ ητ

Pertinent singularia in ε

ψαρε *desertum*, ψαρεετ — χιχε *hostis*, χιχεετ —
ελλε *coecus*, ελλεετ — εβε *prudens*, εβεετ —
ψεε *vicus*, ψεεετ pro ψεεετ;

et, contracto εε in η, oritur forma ητ

εμπε *pistor*, εμπεητ — ερε *bos*, ερητ — ψπε
retis, ψπητ.

Ad Classem ετε ητε

Pertinent etiam singularia in ε, uti βαλε *claudus* βαλεετε, ραε *ultimus* ραεετε. Tum, contracto εε in η, oritur forma ητε, uti απε *caput* απητε, ερε *cibus* ερητε, πε *coelum* ηητε.

Ad Classem οτ.

Pertinent singularia in ο, quod in ω mutatur: . . .

ιερο *flumen*, ιερωωτ — ρρο *rex*, ρρωωτ — πο *porta*, ρωωτ — κρο *finis*, κρωωτ — μπτρο *regnum*, μπτροωτ.

e contrario σω *doctrina* σωωτ. His adde ερε *bos* εροωτ, ραε *postremus* ραεωτ.

Ad Classem οτε

Pertinent varia nomina

ερε *cibus*, ερεοτε — κε *alius*, κοοτε — ρομπε *annus*, ρμποοτε — εην *via*, ειοοτε — οτση *nox*, οτσηοοτε — τβην *iumentum*, τβποοτε — ρμηι, vel ρμειη *lacrima*, ρμειοοτε — οτποτ *hora*, οτποοτε — ειω *asinus*, ειωοτε — ειω *asinus*, εοοτε — ειρω *portus*, ειρωοοτε — επιρ *latus*, επιρποοτε.

§ 3. *Pluralia Irregularia.*

Sive Memphitica, sive Thebana in eo consentiunt, quod mutant vocales singularium

1.° Sine ulla desinentia

T. οτσορ *canis*, οτσωρ

M. αβοτ *mensis*, αβητ — απαυ *iusiurandum*, απατυ
εμκαε *dolor*, εμκατε — βαλοε *pes*, βαλατε
εθου *Aethiops*, εθατυ.

2.° Assumendo aliquam ex desinentiis pluralium. Praesertim vero nomina exeuntia in ωτ habent plurale

in οτε T, οϝ M; tum illa in κτ, πτ, οτ habent plu-
rale in ατε T, αϝ M. Sic

T. ραλητ *avis*, ραλαατε — οτρητ *custos*, οτρατε
ειωτ *pater*, ειοτε — εβοτ *mensis*, εβατε
χοειο *dominus*, χειοοοτε

M. εμωτ *mercator*, εμωϝ — ιωτ *pater*, ιοϝ
ψβωτ *virga*, ψβοϝ — μεμωτ *campus*, μεμωϝ
ρεμμητ *decima*, ρεμμϝ — ραλητ *avis*, ραλαϝ
βητ *palma*, βαϝ — οτρητ *custos*, οτραϝ
μεπρητ *dilectus*, μεπραϝ — ροτητ *primus*, ροταϝ
καμωτλ *camelus*, καμωτλι.

3.º Detracta vocali singularis, additur aliqua ex de-
sinentiis pluralium. Sic

T. σοп *frater*, спнτ — βηρ *spora*, βρηοτε
ροϝ *serpens*, ρϝοτη — ρωβ *opus*, ρβητ, ρβητε,
ρβηοτε

M. σοп *frater*, спнот — сαδ *scriba*, сδωτη
ρωβ *opus*, ρβηοτη — ψομ *gener*, ψμωοτ.

4.º Sequentes plane sunt irregulares

T.M. εμω *sus*, εμωτ — αρο *thesaurus*, αρορ, αρωρ,
αρωωρ

T. ρτο *equus*, ρτωρ, ρτωωρ

M. ροο *equus*, ροωρ — ηι *domus*, ηοτ

T. ρημε *mulier*, ρηομε — χοι *navis*, εχητ

M. ρημμ *mulier*, ρηομμ — χοι *navis*, εχηοτ

εω *asinus*, εετ — ιομ *mare*, αμμιοτ

βωκ *servus*, εβιακ — μωητ *via*, μητωοτη

σοβτ *murus*, σεβηοιοτ — σοп *latro*, сппωοτη

T. ρβω *vipera*, ρβοτη — M. ⲃⲉ *dominus*, βισετ.

Basmurici modo cum Memphitis, modo cum Sahidicis
consonant, vel paullo abscedunt.

CAPUT IX.

DE CASIBUS NOMINUM.

Casibus carent Copti, eos vero indicant quibusdam particulis, quarum aliae nomini praefiguntur, aliae se-
iunctae a nomine scribuntur. Ea utrasque

	Thebaice, Basmurice		Memphitice	
	Seiunctae	Praefixae	Seiunctae	Praefixae
Nom.	ⲛⲟⲓ		ⲛⲓⲛⲉ	
Gen.	ⲛⲓⲛⲉ	ⲛ̄, ⲁ̄	ⲛⲓⲛⲉ	ⲛ̄, ⲁ̄
Dat.		ⲛ̄, ⲁ̄, ⲉ		ⲛ̄, ⲁ̄, ⲉ
Acc.		ⲉ, ⲛ̄, ⲁ̄		ⲉ, ⲛ̄, ⲁ̄
Voc.	ⲱ	ⲛⲉ	ⲱ	ⲛⲓ
Abl.	Thebaice		Memphitice	Basmurice
Seiunctae	ⲛ̄ⲓⲛ̄ⲓ		ⲛ̄ⲓⲛⲉⲛ	ⲛ̄ⲓⲛⲉⲛ
	ⲉⲃⲟⲗ̄ ⲛ̄		ⲉⲃⲟⲗ̄ ⲛ̄	ⲉⲃⲁⲗ̄ ⲛ̄
	ⲉⲃⲟⲗ̄ⲉⲛ̄		ⲉⲃⲟⲗ̄ⲉⲛ	ⲉⲃⲁⲗ̄ⲉⲛ
			ⲉⲃⲟⲗ̄ⲉⲁ	
	ⲉⲃⲟⲗ̄ⲉⲓ		ⲉⲃⲟⲗ̄ⲉⲓ	ⲉⲃⲁⲗ̄ⲉⲓ
	ⲉⲓⲛ̄		ⲉⲓⲛⲉⲛ	ⲉⲓⲛⲉⲛ
	ⲉⲃⲟⲗ̄ⲉⲓⲛ̄		ⲉⲃⲟⲗ̄ⲉⲓⲛⲉⲛ	ⲉⲃⲁⲗ̄ⲉⲓⲛⲉⲛ
	ⲉⲃⲟⲗ̄ⲉⲓⲛ̄		ⲉⲃⲟⲗ̄ⲉⲓⲛⲉⲛ	ⲉⲃⲁⲗ̄ⲉⲓⲛⲉⲛ
Praefixae	ⲉ, ⲛ̄, ⲁ̄		ⲉ, ⲛ̄, ⲁ̄	ⲉ, ⲛ̄, ⲁ̄

Basmurici omnibus in casibus, ablativo excepto, utuntur particulis Thebanis.

Nominativus praecedens verbum nullam adsciscit particulam (cave enim, ne cum Scholzio credas nominativum assumere τὸ π) locus ipse monet illud esse propositionis subiectum; quare Copti scribunt ⲛⲓⲛⲓⲟⲩⲧⲉⲣⲱⲛⲓ ⲉⲣⲉⲓⲱⲟⲩⲧⲉⲣⲱⲛⲓ *stellae erunt decedentes*. Sin verbum antecedit, sequens nominativus distinguitur particula se-

iancta ἰῶβι T. B, ἰῶε M. sic ἀγεῖ ἰῶβι ἰῶαληνῶ *venit Iohannes*, πεχασῖ ἰῶε ἰῶ *dixit Iesus*.

Genitivus indicatur vel particula soluta ἰῶε, uti ὀργασε ἰῶε τασε T. *verbum veritatis*, φῆαῖ ἰῶε π-εῶπορῑ M. *hora incensi*. Vel praefixa ἰ, quae plerumque ante β, α, φ, semper vero ante π, scribitur ἰα, raro autem ante λ, ρ scribitur λ, ρ; sic πῶηρε ἰαδερεῖ T. *filius Davidis*, πῶηρε ἰαπορῑ T. *filius Dei*, πῶηρῖ ἰαφ M. *filius Dei*, εἰλοβα ἰαηῶ M. *myriades multitudinis*. Pro ἰ, ἰα Thebani raro scribunt εν, εα. Obiter moneo perperam nonnullos affirmasse τῶ π praefixo fingi adiectiva. Citant illi ἰβεηῶ *ferreus* a βεηῶ *ferrum*, ἰπορῶ *aureus* a πορῶ *aurum*, ἰροαῖ *aereus* a ροαῖ *aes*; sed haec atque his similia nihil sunt, nisi genitivi *ferri*, *auri*, *aeris*, qui a substantivo praecedenti reguntur. Nonne Hebraei dicunt שׁוֹרֵט לְשׁוֹן *lingua sanctitatis* pro *lingua sancta*? ita Copti *corona ferri*, *auri*, *aeris* pro *ferrea*, *aurea*, *aerea*. Idem etiam scribunt ο ἰπορῶ esse *auri* pro *aureum*, uti nos *esser d'oro*, et Galli *être d'or*.

Dativus indicatur potissimum particula ἰ, quae in hoc et reliquis casibus mutatur in α, λ, ρ, quemadmodum diximus in genitivo; sic τῶρηῶ ἰαπαῶ M. *pax huic domui*, † ἰῶρηῶ T. *dare pauperibus*. Quandoque tamen pro π usurpatur ε, sic πεχῶ εῶροπ πια T. *dicis omnibus*, cuius vice Memphiticus *Luc. xii. 41* habet ἰῶροπ ἰβεῖ; tum ἀῖῶαῖ εῶεῖλαῖ M. *adhaesit pedibus*; εῶῖῶπ εῶῖλαῖ T. *similis est grano*, Memphiticus εῶπ ἰῶηλαῖ. Sin ε praefigatur articulo indefinito ὀ, contrahitur saepe εῶ in εῖ, uti in allato εῖῖλαῖ pro εῶῖλαῖ.

Accusativus promiscue indicatur τῶ ε, vel ἰ, uti εα-ταῖοι εῶταῖ M. *ostendite mihi staterem*, ἀῖε εῖ-ρῶαε (pro εῶρῶαε) T. *invenerunt hominem*; ταῖο

π̄τπε T. *creare coelum*, τ̄αμιο ἡπ̄ηρε T. *creare coelos*.

In vocativo particula seiuncta ω est graeca, uti ω ρωαι M. *o homo*. Germana Coptorum characteristicam est articulus definitus, π̄σαε T. *o magister Matth. xi. 16. xx. 13. 30*, τ̄ωερι ἡσιωπ M. *o filia Sion Ioh. xii. 15*, ἡετποκρεγ̄ης T. *o hypocritae Matth. xxii. 18*. Abnormis est vocativus ἡκρατιστε M. *o optime Luc. i. 3*, ubi τ̄ο π̄ est nota characteristicam nominis.

Multae sunt praepositiones, quae ablativum notant.

π̄τ̄π T, ἡτεπ M. B. sic κ̄ησος ετ̄χι π̄τ̄π πετ̄ωηρε T. *censum accipiunt a filiis suis Matth. xvii. 25*, *continget illis ἡτεπ πατωτ M. a patre meo Matth. xviii. 19*.

εβ̄ολ̄ π̄ T. M. εβ̄αλ̄ ἡ B. *recesserunt εβ̄ολ̄ ἡπ̄χοε̄ις T. a Deo*. Nam εβ̄ολ̄ est adverbium *extra*, quod regere nequit nomen, nisi ope sequentis π̄.

εβ̄ολ̄ε̄π̄ T. εβ̄ολ̄δ̄επ̄ M. εβ̄αλε̄π̄ B. Particula ε̄π̄ T. δ̄επ̄ M. notat *in*; hinc *salvabit populum suum εβ̄ολ̄ε̄π̄ πετ̄ποβε a peccatis eorum*, ubi Memphiticus εβ̄ολ̄δ̄επ̄ ποτ̄ποβ̄ι. Thebani et saepe Basmurici scribunt εβ̄ολ̄ε̄μ̄, εβ̄αλε̄μ̄ ante nomina a π̄ incipientia, uti εβ̄ολ̄ε̄μ̄ π̄ποτ̄τε *a Deo*.

εβ̄ολ̄ε̄α M. Particula ε̄α notat *sub, in*, quare εβ̄ολ̄ε̄α proprie est *a sub, ab in*; sic *ne pereatis εβ̄ολ̄ε̄α φ̄εωιτ̄ a via*, et *reversi sunt εβ̄ολ̄ε̄α π̄τω̄ωτ̄ a monte*.

εβ̄ολ̄ε̄ι T. M. εβ̄αλε̄ι B. Cum ε̄ι sit *super*, εβ̄ολ̄ε̄ι notat *a supra, de supra*, sic *descendens εβ̄ολ̄ε̄ι π̄ιστατρο̄ς de cruce Marc. xv. 30*, *auferunt aurum εβ̄αλε̄ι πετ̄ποτ̄ de supra Deos suos Q. 233*.

ε̄ιτ̄π̄ T. ε̄ιτεπ̄ M. B. *cupiebat eum videre ε̄ιτ̄π̄ ἡπο̄β̄ ἡπο̄οεῑω a multo tempore*. Sed praecipue notat ὑ̄π̄ε̄, seu causam efficientem, vel *prae*, adeoque usurpatur post verba passiva, *dissolutum fuit ε̄ιτ̄π̄ ἡ vel prae solis radio Sap. 897*, *incenditur/ε̄ιτεπ̄ a flamma Isai. v. 24*.

εβ̄ολ̄ε̄ιτ̄π̄ T. εβ̄ολ̄ε̄ιτεπ̄ M. εβ̄αλε̄ιτεπ̄ B. coalescens

ex εβολ et εριπ̄i praecedenti. Sic *ne quaeras principatum* εβολεριπ̄ια π̄κοεισ *a Domino*, et *cathedram* εβολεριπ̄ι ορηρο *a rege* Sir. vii. 4. Maxime, notat causam efficientem, atque adhibetur post verba passiva.

εβολεριπ̄ι T. εβολεριζει M. εβαλεριζει B. *a supra, de supra*, nam εριπ̄i est *super*. Sic *cum veniret* εβολεριζει πιεωοτ *de supra montem, a monte*, et *si exaltatus fuero* εβολεριπ̄ια π̄καθ *a terra*.

Praeter particulas seiunctas hucusque descriptas, ablativus indicari etiam potest praefixis ε, et π. Sic *mundare cor* εποβε πια *ab omni peccato*, *separare* επποττε *a Deo*, *cave* επεκραρη *a murmuratione*, ψαγοτε π̄π̄εοκ̄εεκ *recedit a cogitationibus*.

CAPUT X.

DE COMPARATIVIS ET SUPERLATIVIS.

Nulla est peculiaris forma horum graduum, ea enim in solis linguis excultissimis invenitur. Copti, uti Hebraei aliique, scribunt *bonus prae me*, vel *bonus plusquam me*, pro nostro *melior me*. Quare comparativus dignoscitur ex particula praefixa ε *prae*, et adverbio εοτο *plus*. Sic ποβ επαι T. *magnus prae his, maior his*; ερηοοτ επβαλ T. *malus prae oculo, peior oculo*. Particula ε assumens suffixa pronominum evadit επο, uti inferius dicam, hinc ερηοοτ εποι T. *fortior me*, π̄ποβ επον T. *maiores nobis*. Accedit εοτο T. M. εοτε T. B. εοτα B. *plus, magis*; hinc εοτε ταειο T. *plus honoris, maior honor*; εοτε παρησια T. *maior libertas*; ερε οτωποτ̄π̄ παγωπε π̄εοτο T. *tumultus fieret magis, seu maior*. Saepe vero positivum pro comparativo adhi-

44

betur ; uti ποβ *magnus* respondet graeco μεῖζον *Math.* xviii. 1. 4. xi. 25. 26. in utroque textū.

Positivum etiam pro superlativo usurpatur ; saepius tamen positivo addunt adverbium εἰσατε T. εἰσατω M. εἰσατω B. *valde* ; quod etiam geminatur, uti in *Pap.* v. 105. πῦα θεσσοτε εἰσατε ἀτω εγο πῖα εἰσατε εἰσατε *locus terribilis valde, et desertus valde valde.*

CAPUT XI.

DE NUMERIS.

Numeri a Memphitis saepe saepius litteris alphabeti indicantur, a Thebanis vero vocibus ipsis exprimi solent ; quare in sequenti tabella pars Thebana locupletior est Memphitica, nam religioni duxi eas tantum voces recensere, quas in textibus legeram, ceteras lector ex analogia supplebit.

§ 1. Numeri Cardinales.

Thebaice		Memphitice	
masc.	fem.	masc.	fem.
1 ⲟⲩⲁ	ⲟⲩⲉⲓ	ⲟⲩⲁⲓ	ⲟⲩⲉⲓ
suff. ⲟⲩⲉ			
2 ⲥⲓⲁⲩ	ⲥⲓⲏⲧⲉ, ⲥⲉⲏⲧⲉ	ⲥⲓⲁⲩ	ⲥⲓⲏⲧⲓ
suff. ⲁⲓⲟⲟⲩⲟ, ⲥⲓⲏⲧⲉ	ⲁⲓⲟⲟⲩⲉ, ⲥⲓⲏⲧⲉ		
3 ⲩⲟⲁⲓⲏⲧ, ⲩⲟⲁⲓⲏⲧ	ⲩⲟⲁⲓⲏⲧⲉ	ⲩⲟⲁⲓⲏⲧ	ⲩⲟⲁⲓⲏⲧⲓ
pref. ⲩⲟⲁⲓⲏⲧ, ⲩⲟⲁⲓⲏⲧ	ⲩⲟⲁⲓⲏⲧ		
suff. ⲩⲟⲁⲓⲏⲧ			

Thebaice

Memphitice

Thebaice		Memphitice	
masc.	fem.	masc.	fem.
4 ϥⲧⲟⲟⲧ	ϥⲧⲟⲉ, ϥⲧⲟ	ϥⲧⲱⲟⲧ	
praf. ϥⲧⲟⲧ, ϥⲧⲉⲧ		praf. ϥⲧⲉ	
suff. ⲧⲁϥⲧⲉ, ⲁϥⲧⲉ			
5 ⲓⲟⲧ	ⲓⲁ, ⲓ	ⲓⲟⲧ	
suff. ⲧⲏ, ⲧⲉ			
6 ϥⲟⲟⲧ	ϥⲟⲟ, ϥⲟⲉ, ϥⲟ	ϥⲟⲟⲧ	
praf. ϥⲉⲧ			
suff. ⲧⲁϥⲉ, ⲁϥⲉ			
7 ϥⲁⲱϥ, ϥⲉⲱϥ	ϥⲁⲱϥⲉ	ϥⲁⲱϥ	
8 ϥⲙⲟⲧⲏ	ϥⲙⲟⲧⲏⲉ	ϥⲙⲁⲏⲧ	ϥⲙⲁⲏⲧⲉ
suff. ϥⲙⲁⲏⲧ	ϥⲙⲁⲏⲧⲉ		
9 ϥⲥⲏ, ϥⲧⲏ	ϥⲧⲏⲧⲉ	ϥⲧⲏⲧ	ϥⲧⲏⲧⲉ
10 ⲙⲏⲧ	ⲙⲏⲧⲉ	ⲙⲉⲧ	ⲙⲏⲧⲉ
praf. ⲙⲏⲧ			
20 ϥⲟⲧⲱⲧ	ϥⲟⲧⲱⲧⲉ	ϥⲱⲧ	
praf. ϥⲟⲧⲧ			
30 ⲙⲁⲁⲃ, ⲙⲁⲃ	ⲙⲁⲁⲃⲉ	ⲙⲁⲏ	
40 ⲑⲙⲉ, ⲑⲙⲏ		ⲑⲙⲉ	
50 ⲧⲁⲓⲟⲧ		ⲧⲁⲓⲟⲧ	
60 ϥⲉ		ϥⲉ	
70 ϥϥⲉ, ϥϥⲉ		ϥϥⲉ	
80 ⲑⲙⲁⲏⲉ		ⲑⲙⲁⲏⲉ	
90 ⲏⲥⲧⲁⲓⲟⲧ, ⲏⲥⲧⲁⲓⲟⲧ		ⲏⲥⲧⲁⲧ, ⲏⲥⲧⲉⲟⲧ	
100 ϥⲉ		ϥⲉ	
200 ϥⲏⲧ		ϥⲏⲧⲏⲱⲉ, ϥⲏⲧⲱⲉ	
300 ϥⲙⲏⲧⲱⲉ, ϥⲙⲏⲧⲱⲉ, ϥⲟⲙⲉⲧⲱⲉ		ϥⲟⲙⲏⲧⲏⲱⲉ	
400 ϥⲧⲟⲟⲧⲏⲱⲉ, ϥⲧⲟⲧⲱⲉ, ϥⲧⲉⲧⲱⲉ			
500 ⲓⲟⲧⲏⲱⲉ			
600 ϥⲟⲟⲧⲏⲱⲉ, ϥⲉⲧⲱⲉ		ϥⲟⲟⲧⲱⲉ	
700 ϥⲁⲱϥⲏⲱⲉ			
800 ϥⲙⲟⲧⲏⲱⲉ			

Thebaice		Memphitice	
masc.	fem.	masc.	fem.
900	ϣⲓϥ ⲛⲓϥⲉ		
1000	ϣⲟ	ϣⲟ	
2000	ϣⲟϥⲛⲁⲧ		
3000	ϣⲟⲙⲓⲛⲧ ⲛⲓϣⲟ, ϣⲟⲙⲓⲛⲧⲓϣⲟ, ϣⲟⲙⲓⲛⲧⲓϣⲟ		
4000	ϥⲧⲟⲧⲓϣⲟ		
10000	ⲧⲃⲁ	ⲉⲃⲁ	
50000	ⲧⲟⲧ ⲛⲧⲃⲁ		
60000	ϥⲟⲟⲧ ⲛⲧⲃⲁ		
140000	ⲙⲓⲛⲧⲁϥⲧⲉ ⲛⲧⲃⲁ		
180000	ⲙⲓⲛⲧⲓϣⲟⲙⲓⲛⲧ ⲛⲧⲃⲁ		
600000	ϥⲉ ⲛⲧⲃⲁ		

Basimuricos numeros vidi sequentes ορει *unus*, ορει *una*, ϣⲟⲙⲓⲛⲧ *tres*, ϣⲁ *mille*.

In numeris duplex forma distinguenda est, absoluta, et composita.

Prima adhibetur quoties numerus est solitaria vox, ac praeponitur rei numeratae; quae regitur ab ⲛ; est porro vel masculina, vel feminina. Sic ϣⲟⲙⲓⲛⲧ vel ϣⲟⲙⲓⲛⲧ ⲛⲧⲟⲟⲧ *tres dies*, ϣⲟⲙⲓⲛⲧ ⲛⲧⲟⲙⲓⲛⲧⲉ *tres anni* — ϥⲧⲟⲟⲧ ⲛⲧⲣⲟⲙⲓⲛⲧ *quatuor homines*, ϥⲧⲟ ⲛⲧϣⲉⲣⲉ *quatuor filiae* — ϥⲟⲟⲧ ⲛⲧⲟⲟⲧ *sex dies*. Atque ita semper numeri praeponuntur substantivo, excepto ϥⲛⲁⲧ, qui substantivum consequitur, uti ⲛⲁϣⲛⲧⲉ ϥⲛⲁⲧ *duo filii mei*, ⲧⲥⲣⲓⲙⲓ ϥⲛⲟⲧⲧ *M. mulieres duae*, ⲛⲱϥ ⲙⲓⲙⲉⲟⲣⲉ ⲛ̅ⲓ ⲛⲉⲙ ⲛⲱϥ ⲛ̅ⲓ ⲙⲓⲙⲉⲟⲣⲉ *os testium duorum atque os trium testium Deut. xix. 15*, ⲧⲃⲁ ϥⲛⲁⲧ *myriades duae*, *viginti mille*. Cuius rei nulla alia ratio afferri potest, nisi quod, si ϥⲛⲁⲧ praeponeretur, saepe cum articulo enunciandus esset ⲛⲉϥⲛⲁⲧ, iamvero ⲛⲉϥⲛⲁⲧ valet *ambo*, *uterque*; quare perpetuo scribunt ⲛⲁⲛⲧⲉⲗⲟϥ ϥⲛⲁⲧ *angeli duo*, ne; si dicerent ⲛⲉϥⲛⲁⲧ ⲁⲛⲧⲉⲗⲟϥ, innuere viderentur *utrumque angelum*.

Pro ταιοτ *quingenta* Tukius in *Rudim.* p. 289. 454 habet ταιο, quam formam nolui veluti certam admittere in tabella; ecquis enim Tukio fidat? praesertim quum p. 289 ταιο vertat *quadráginta*. Praeterea *Núm.* II. 32 legi σεϣε *sexcenti*; atqui σε notat 60, essent igitur 6000; quare erratum credo pro σεϣε.

In forma absoluta feminina interdum errarunt librarii, aut editores; sic ϣοα̅πτε πεβοτ *sex menses Act.* VII. 20; repone ϣοα̅πτ πεβοτ, vel ϣοα̅πτ ελεβοτ.

Altera forma dicitur composita, quia usurpatur quoties numerus ita coniungitur cum alio numero, vel nomine, ut unicum vocabulum fiat; ac tunc vel praecedit, vel consequitur, unde duae existunt formae, alia praefixa, alia suffixa.

Praefixa immediate coniungitur cum nomine sequenti, sine π; sic ϣα̅πτω, vel ϣα̅πττω, *tres mille*, ϣοα̅πτροα̅πε *tres anni*, ϣτοττητ *quatuor venti*, ϣτεττω *quatuor mille*. In dialecto Memphitica vidi solum praefixum ϣτεφατ *quadrupes*. Forma praefixa nullam habet distinctionem generis, quod sive ex natura formae colligitur, sive ex loco. *Gén.* xv. 9, ubi legitur ϣοα̅πτροα̅πε, ϣα̅πτροα̅πε *tres anni*. Lectiones α̅ετϣα̅ππ II. *Rég.* VIII. 13, α̅πτϣα̅ππ *Lúc.* XIII. 4 pro α̅πτ inter errata amanuensium sunt recensendae.

Suffixarum formarum exempla habes in decadibus.

11. α̅πτοτε masc. α̅πτοτει fem.
- 12 α̅πτспооτс, α̅птспотс masc. α̅птспооτсе, α̅птспоте fem.
- 13 α̅птϣоа̅пт masc. α̅птϣоа̅пте fem.
- 14 α̅птаϣте comm.
- 15 α̅птп, α̅пте comm.
- 16 α̅птасе comm.
- 17 α̅птсащт masc. α̅птсащте fem.
- 18 α̅птϣа̅пп masc. α̅птϣа̅ппте fem.

19 $\bar{\alpha}\bar{\iota}\bar{\tau}\bar{\tau}\bar{\iota}\bar{\kappa}$ masc. $\bar{\alpha}\bar{\iota}\bar{\tau}\bar{\tau}\bar{\iota}\bar{\kappa}\bar{\tau}\bar{\epsilon}$ fem.

21 $\kappa\omicron\tau\tau\omicron\tau\epsilon$ masc. $\kappa\omicron\tau\tau\omicron\tau\epsilon\bar{\iota}$ fem. etc.

Formae $\alpha\tau\tau\epsilon$ et $\alpha\omicron\epsilon$ usurpantur cum numeris in τ desinentibus, hinc $\bar{\alpha}\bar{\iota}\bar{\tau}\bar{\tau}\bar{\alpha}\bar{\tau}\bar{\epsilon}$ 14, $\kappa\omicron\tau\tau\alpha\bar{\tau}\bar{\epsilon}$ 24. Secus adhibentur formae $\tau\alpha\bar{\tau}\bar{\epsilon}$, $\tau\alpha\omicron\epsilon$, uti $\bar{\alpha}\bar{\alpha}\bar{\alpha}\bar{\beta}\bar{\alpha}\bar{\tau}\bar{\epsilon}$ 34, $\tau\alpha\omicron\tau\bar{\tau}\bar{\epsilon}$ 54, $\rho\bar{\alpha}\bar{\epsilon}\tau\alpha\epsilon$ 46, $\sigma\bar{\epsilon}\tau\alpha\epsilon$ 66, $\rho\bar{\alpha}\bar{\epsilon}\bar{\iota}\bar{\sigma}\bar{\epsilon}\tau\alpha\epsilon$ 86.

Formas suffixas quandoque turbavit amannensium imperitia. Sic $\bar{\chi}\bar{\iota}$ $\bar{\alpha}\bar{\iota}\bar{\tau}\bar{\tau}\bar{\omicron}\bar{\tau}\bar{\epsilon}$ *Matth.* xi. 6. 9, $\bar{\alpha}\bar{\alpha}\bar{\alpha}\bar{\omicron}\bar{\tau}\bar{\epsilon}$ *Par.* v. 20, ubi feminine $\omicron\tau\bar{\epsilon}$ scribendum erat. E contrario $\bar{\alpha}\bar{\iota}\bar{\tau}\bar{\tau}\bar{\omicron}\bar{\tau}\bar{\epsilon}$ *Z.* 225. 227, ubi masculinum $\omicron\tau\bar{\epsilon}$ reponendum est; praetermitto $\tau\bar{\alpha}\bar{\iota}\bar{\tau}\bar{\tau}\bar{\omicron}\bar{\tau}\bar{\epsilon}$ *Luc.* xxiv. 9, cum enim inveniuntur undecim Apostoli, emendandum est $\bar{\pi}\bar{\alpha}\bar{\iota}\bar{\tau}\bar{\tau}\bar{\omicron}\bar{\tau}\bar{\epsilon}$. His adde $\bar{\alpha}\bar{\iota}\bar{\tau}\bar{\tau}\bar{\epsilon}\bar{\sigma}\bar{\tau}\bar{\epsilon}$ $\bar{\pi}\bar{\rho}\bar{\omicron}\bar{\mu}\bar{\iota}\bar{\epsilon}$ *Luc.* ii. 42, repono $\bar{\alpha}\bar{\iota}\bar{\tau}\bar{\tau}\bar{\epsilon}\bar{\sigma}\bar{\tau}\bar{\epsilon}$.

In decadibus numerus decadis praecedere solet, uti $\bar{\psi}\bar{\omicron}\bar{\beta}\bar{\epsilon}\bar{\tau}\bar{\eta}$ 75, quare $\sigma\bar{\alpha}\bar{\psi}\bar{\chi}\bar{\iota}\bar{\psi}\bar{\chi}\bar{\epsilon}$ *Matth.* xviii. 22. *Z.* 502 notat 7×70 , seu 490.

Millenarii numeri centenariis ita exprimi possunt $\bar{\alpha}\bar{\iota}\bar{\tau}\bar{\tau}\bar{\epsilon}$ 1000, $\kappa\omicron\tau\tau\bar{\iota}\bar{\tau}$ $\bar{\alpha}\bar{\iota}\bar{\tau}\bar{\tau}\bar{\epsilon}$, vel $\kappa\omicron\tau\tau\bar{\iota}\bar{\tau}$ $\bar{\alpha}\bar{\iota}\bar{\tau}\bar{\tau}\bar{\epsilon}$ 2000, $\bar{\alpha}\bar{\alpha}\bar{\alpha}\bar{\beta}$ $\bar{\alpha}\bar{\iota}\bar{\tau}\bar{\tau}\bar{\epsilon}$ 3000, $\bar{\alpha}\bar{\alpha}\bar{\alpha}\bar{\beta}\bar{\psi}\bar{\iota}\bar{\kappa}$ $\bar{\alpha}\bar{\iota}\bar{\tau}\bar{\tau}\bar{\epsilon}$ 3900.

Si myriadi accedat millenarius numerus, uterque ore millenariorum exprimitur, $\bar{\alpha}\bar{\iota}\bar{\tau}\bar{\tau}\bar{\epsilon}\bar{\sigma}\bar{\tau}\bar{\epsilon}$ $\bar{\alpha}\bar{\iota}\bar{\psi}\bar{\omega}$ 12000, $\kappa\omicron\tau\tau\bar{\psi}\bar{\omega}\bar{\mu}\bar{\iota}\bar{\tau}$ $\bar{\alpha}\bar{\iota}\bar{\psi}\bar{\omega}$ 23000, $\rho\bar{\alpha}\bar{\epsilon}\bar{\omicron}\bar{\tau}\bar{\epsilon}$ $\bar{\alpha}\bar{\iota}\bar{\psi}\bar{\omega}$ 41000, $\tau\alpha\omicron\tau\bar{\tau}\bar{\alpha}\bar{\tau}\bar{\epsilon}$ $\bar{\alpha}\bar{\iota}\bar{\psi}\bar{\omega}$ 54000.

Ex $\tau\bar{\beta}\bar{\alpha}$ *myrias* fit $\omicron\tau\bar{\beta}\bar{\iota}\bar{\sigma}$ $\tau\bar{\beta}\bar{\alpha}$, vel $\beta\bar{\iota}\bar{\sigma}$ $\bar{\eta}\bar{\tau}\bar{\beta}\bar{\alpha}$ *dimidium myriadis*, seu *quinque mille* *Z.* 513. Hinc $\bar{\alpha}\bar{\iota}\bar{\tau}\bar{\tau}\bar{\psi}\bar{\alpha}\bar{\mu}\bar{\eta}\bar{\eta}$ $\bar{\eta}\bar{\tau}\bar{\beta}\bar{\alpha}$ $\omicron\tau\bar{\beta}\bar{\iota}\bar{\sigma}$ *decem et octo myriades cum dimidia*, seu 185000 *Tuk.* 451.

Numeri, utpote nomina collectiva, construuntur cum articulo et substantivo singulari, sic $\bar{\iota}\bar{\sigma}\bar{\tau}\bar{\rho}\bar{\iota}\bar{\mu}\bar{\iota}$ (non vero $\rho\bar{\alpha}\bar{\lambda}\bar{\iota}\bar{\sigma}\bar{\tau}\bar{\rho}\bar{\iota}\bar{\mu}\bar{\iota}$) $\sigma\bar{\iota}\bar{\rho}\bar{\tau}\bar{\iota}$ *mulieres duae* *Gen.* xxxii. 22, $\bar{\pi}\bar{\iota}\bar{\sigma}\bar{\tau}$ $\bar{\rho}\bar{\omicron}\bar{\epsilon}\bar{\iota}\bar{\kappa}$ $\bar{\alpha}\bar{\iota}\bar{\pi}$ $\bar{\pi}\bar{\tau}\bar{\beta}\bar{\tau}$ $\sigma\bar{\iota}\bar{\alpha}\bar{\tau}$ *quinque panes et pisces duo* *Luc.* xi. 13. 16, $\tau\bar{\psi}\bar{\omega}$ $\bar{\pi}\bar{\rho}\bar{\omicron}\bar{\mu}\bar{\iota}\bar{\epsilon}$ *mille anni*. Praeter articulum et rem numeratam, cetera efferuntur plurali numero;

uti $\psi\omega\bar{\alpha}\bar{\iota}\bar{\rho}\tau$ $\bar{\rho}\bar{\omega}\bar{\alpha}\bar{\iota}\bar{\epsilon}$ $\bar{\sigma}\bar{\epsilon}\bar{\psi}\bar{\iota}\bar{\eta}\bar{\epsilon}$ $\bar{\eta}\bar{\sigma}\bar{\omega}\bar{\kappa}$ *tres viri quaerunt te*
Act. x. 19, $\bar{\rho}\bar{\epsilon}\bar{\iota}$ $\bar{\alpha}\bar{\iota}\bar{\rho}\tau\bar{\sigma}\bar{\rho}\bar{\omega}\bar{\tau}\bar{\sigma}$ $\bar{\alpha}\bar{\psi}\bar{\chi}\bar{\omega}\bar{\tau}\bar{\sigma}\bar{\omega}\bar{\tau}$ *hos undecim misit*
eos Matth. x. 5, $\bar{\eta}\bar{\kappa}\bar{\epsilon}$ $\bar{\xi}$ $\bar{\alpha}\bar{\iota}\bar{\rho}\bar{\alpha}$ $\bar{\epsilon}\bar{\tau}\bar{\rho}\bar{\omega}\bar{\tau}$ *septem alii spiritus*
mali Matth. xii. 45, $\bar{\alpha}\bar{\tau}\bar{\sigma}\bar{\omega}\bar{\tau}\bar{\alpha}$ $\bar{\eta}\bar{\sigma}\bar{\iota}$ $\bar{\rho}\bar{\alpha}\bar{\eta}\bar{\eta}\bar{\tau}$ *audiverunt de-*
cem (Apostoli) Matth. xx. 24.

Tandem monere iuvat numeros distributivos exprimi
 repetitione eiusdem numeri, uti $\psi\omega\bar{\alpha}\bar{\iota}\bar{\rho}\tau$ $\psi\omega\bar{\alpha}\bar{\iota}\bar{\rho}\tau$ *terni*
Marc. xvi. 20, $\psi\bar{\epsilon}$ $\psi\bar{\epsilon}$ *centeni*, $\psi\bar{\omega}$ $\psi\bar{\omega}$ *milleni* II. Règ.
 xviii. 4.

§ 2. Numeri Ordinales.

Circa vocabulum *primus* dissentiunt Thebani, qui
 $\psi\omega\bar{\rho}\bar{\eta}$ scribunt, a Memphitis, qui amant $\rho\bar{\omega}\bar{\rho}\bar{\iota}\bar{\tau}$, et fem.
 $\rho\bar{\omega}\bar{\rho}\bar{\iota}\bar{\tau}$ *prima*, confer utrumque textum in *Matth. xxi.*
25. 38. Act. xii. 10.

Ceteri ordinales formantur a forma absoluta cardina-
 lium, praefixo $\bar{\alpha}\bar{\epsilon}\bar{\rho}$ Thebaice et Basmurice, $\bar{\alpha}\bar{\alpha}\bar{\rho}$ Mem-
 phitice. Hinc

$\bar{\alpha}\bar{\epsilon}\bar{\rho}\bar{\sigma}\bar{\rho}\bar{\alpha}\bar{\tau}$ *secundus*, $\bar{\alpha}\bar{\epsilon}\bar{\rho}\bar{\sigma}\bar{\rho}\bar{\tau}\bar{\epsilon}$ *secunda*

$\bar{\alpha}\bar{\epsilon}\bar{\rho}\psi\bar{\omega}\bar{\alpha}\bar{\iota}\bar{\rho}\tau$ *tertius*, $\bar{\alpha}\bar{\epsilon}\bar{\rho}\psi\bar{\omega}\bar{\alpha}\bar{\iota}\bar{\rho}\tau\bar{\epsilon}$ *tertia*

$\bar{\alpha}\bar{\epsilon}\bar{\rho}\psi\bar{\tau}\bar{\omega}\bar{\omega}\bar{\tau}$ *quartus*, $\bar{\alpha}\bar{\epsilon}\bar{\rho}\psi\bar{\tau}\bar{\omega}$ *quarta*

$\bar{\alpha}\bar{\epsilon}\bar{\rho}\bar{\tau}\bar{\omega}\bar{\tau}$ *quintus*,

$\bar{\alpha}\bar{\epsilon}\bar{\rho}\bar{\sigma}\bar{\omega}\bar{\omega}\bar{\tau}$ *sextus*, $\bar{\alpha}\bar{\epsilon}\bar{\rho}\bar{\sigma}\bar{\omega}$ *sexta*

$\bar{\alpha}\bar{\epsilon}\bar{\rho}\bar{\alpha}\psi\bar{\psi}$ *septimus*, $\bar{\alpha}\bar{\epsilon}\bar{\rho}\bar{\alpha}\psi\bar{\psi}\bar{\epsilon}$ *septima.*

Tum $\bar{\alpha}\bar{\epsilon}\bar{\rho}\bar{\alpha}\bar{\iota}\bar{\rho}\bar{\tau}\bar{\omega}\bar{\tau}\bar{\epsilon}$ 11us, $\bar{\alpha}\bar{\epsilon}\bar{\rho}\bar{\alpha}\bar{\iota}\bar{\rho}\bar{\tau}\bar{\sigma}\bar{\rho}\bar{\omega}\bar{\tau}\bar{\epsilon}$ 12us, $\bar{\alpha}\bar{\epsilon}\bar{\rho}\bar{\chi}\bar{\omega}\bar{\tau}\bar{\sigma}\bar{\rho}\bar{\alpha}\psi\bar{\psi}\bar{\epsilon}$ 27^a, $\bar{\alpha}\bar{\epsilon}\bar{\rho}\bar{\rho}\bar{\alpha}\bar{\epsilon}$ 40us, $\bar{\alpha}\bar{\epsilon}\bar{\rho}\bar{\sigma}\bar{\omega}\bar{\omega}\bar{\tau}$ $\bar{\eta}\bar{\psi}\bar{\epsilon}$ 600us.
 Memphitae scribunt $\bar{\rho}\bar{\alpha}\bar{\alpha}\bar{\alpha}\bar{\rho}$ $\bar{\tau}$ *tertius*, $\bar{\tau}\bar{\alpha}\bar{\alpha}\bar{\alpha}\bar{\rho}$ $\bar{\alpha}$ *quarta*
 etc. In $\bar{\alpha}\bar{\alpha}\bar{\rho}$ $\bar{\tau}$ saepe tmesis locum habet, sic $\bar{\theta}\bar{\alpha}\bar{\alpha}\bar{\rho}$
 $\bar{\rho}\bar{\omega}\bar{\alpha}\bar{\rho}\bar{\eta}$ $\bar{\sigma}\bar{\rho}\bar{\omega}\bar{\tau}$ $\bar{\tau}$ *annus secundus*, $\bar{\rho}\bar{\alpha}\bar{\alpha}\bar{\alpha}\bar{\rho}$ $\bar{\sigma}\bar{\rho}\bar{\eta}$ $\bar{\tau}$ *secunda*
vices; et Thebaice $\bar{\tau}\bar{\alpha}\bar{\alpha}\bar{\rho}$ $\bar{\rho}\bar{\omega}\bar{\alpha}\bar{\rho}\bar{\eta}$ $\bar{\sigma}\bar{\rho}\bar{\tau}\bar{\epsilon}$, $\bar{\rho}\bar{\alpha}\bar{\alpha}\bar{\rho}$ $\bar{\sigma}\bar{\rho}\bar{\eta}$ $\bar{\sigma}\bar{\rho}\bar{\alpha}\bar{\tau}$.

§ 3. *Particulae, et Nomina,
quae cum Numeris saepe coniunguntur.*

α T. M. *circiter*, uti α ϣτοϣϣε πρῶμμε T. *circiter quadringenti homines Act. v. 36* (1), α ψῶμῆπτωο ἄνψρϣη T. *circiter tres mille animae Act. ii. 41*, utrobique graecus habet ὡσί. Vide meum Lexicon p. 1.

πα T. M. *circiter*, sic παϣτοϣϣε T. *circiter quadringenti*, παροϣε M. *circa vesperam*, vide meum Lexicon p. 118. Praeterea πα notat etiam distributionem numeri, cui praerponitur, uti παϣε ατω παταιοτ ἀνὰ ἑκατὸν καὶ ἀνὰ πεντήκοντα *centeni et quinquageni Marc. vi. 40*, πα πταιοτ *quinquageni Luc. ix. 14*.

οτωπ, saepius οτῆ, raro οτεπ et οτπε T. *pars*, uti οτωπ σπατ *duae partes*, ποτῆ ψοῶμῆπτ *tertia pars*, ποτῆ πῆφοτ *quinta pars*, ποτεπ πῆφοτ *quinta pars*, ποτπε ψοῶμῆπτ *tertia pars*.

πεϣ T. M. praerponitur numeris, ut dies hebdomadis significetur, sic πεϣσπατ *feria secunda*, πεϣψοῶμῆπτ *feria tertia*. Dicitur etiam πεϣϣτοοτ *quatrividuanus*, et πεϣψοῶμῆπτ αϣεῖ εροτῆ ερακοτε T. *tertia die ingressus est Alexandriam Z. 262*.

πε M. *pars*, sic ϣρε ᾖ *tertia pars*, ϣρε δ̄ *quarta pars*, tum ρεμῆτ *pars decima, decima*. Raro Thebani hac particula utuntur, vidi tamen πρεψοῶμῆπτ *tertia pars Num. xxviii. 14*, et ραϣτοοτ (ita) *quarta pars Num. xxviii. 5. 7*; his accedit ρεμῆτ *decima*. Pro πε Memphitae etiam scribunt τερε, vel τερ, et Thebani τρε, uti πιτῆρε ᾖ *tertia pars Zach. xiii. 8. 9*, πιτερ δ̄ *quarta pars Levit. xiiii. 13*, πτρεϣτοοτ *quarta pars Num. xxviii. 14*.

(1) Bonus Tattam in Lexico p. 42 huic loco innixus recensuit vocem αϣτοτ *quatuor!*

ⲥⲟⲩ T. M. praepositur numeris ut dies mensis indicetur, sic ⲥⲟⲩⲏ ⲡⲉⲱⲟⲩⲩ *dies octava Thoyt*, ⲥⲟⲩⲟⲩⲩⲩⲩⲥ ⲡⲉⲉⲱⲡ *dies vigesimanona Athor*. Hinc ⲥⲟⲩⲁⲓ *dies primus mensis, neomenia* pro ⲥⲟⲩⲟⲩⲁⲓ, vide meum Lexicon p. 191.

ⲭⲏ T, ⲁⲭⲏ M. *hora* semper coniungitur cum numeris; quod si numerus horae non indicetur, tunc *hora* dicitur ⲡⲁⲩ. Ita Memphitice ⲁⲭⲏ ⲁ, ⲁⲭⲏ ⲉ *hora prima, hora nona*. At Thebani praemittere solent ⲡⲁⲩ *hora*, quin tamen immediate coniungatur cum numero, uti ⲙⲡⲡⲁⲩ ⲡⲩⲭⲏ ⲥⲟⲉ ⲙⲡ ⲭⲏ ⲩⲩⲩⲩⲩⲥ *hora sexta et nona Matth. xx. 5*, ⲙⲡⲡⲁⲩ ⲡⲩⲭⲏ ⲩⲟⲙⲙⲩⲩⲩⲥ *hora tertia Matth. xx. 3*, ubi observare licet ⲭⲏ construi cum numero feminino.

CAPUT XII.

DE PRONOMINIBUS PERSONALIBUS.

Pronomina personalia in casu nominativo haec sunt:

<i>Sing.</i>	Theb.	Mem.	Bas.
1 com.	{ ⲁⲡⲕ ⲁⲡⲥ ⲁⲡⲔ }	ⲁⲡⲔⲕ	ⲁⲡⲁⲕ <i>ego</i>
2 masc.	{ ⲡⲩⲧⲕ ⲡⲩⲧⲔⲕ }	ⲡⲩⲧⲔⲕ	ⲡⲩⲧⲁⲕ <i>tu m.</i>
fem.	ⲡⲩⲧⲟ	ⲡⲩⲧⲟ	ⲡⲩⲧⲁ <i>tu f.</i>
3 masc.	ⲡⲩⲧⲟⲩ	ⲡⲩⲧⲟⲩ	ⲡⲩⲧⲁⲩ <i>ille</i>
fem.	ⲡⲩⲧⲟⲥ	ⲡⲩⲧⲟⲥ	ⲡⲩⲧⲁⲥ <i>illa</i>
<i>Pluralis</i>			
1 com.	{ ⲁⲡⲡ ⲁⲡⲡⲡ }	ⲁⲡⲡⲡ	ⲁⲡⲁⲡ <i>nos</i>
2 com.	ⲡⲩⲧⲱⲧⲏ	ⲡⲩⲧⲱⲧⲏ	ⲡⲩⲧⲁⲧⲏ <i>vos</i>
3 com.	ⲡⲩⲧⲟⲟⲩ	ⲡⲩⲧⲱⲟⲩ	ⲡⲩⲧⲁⲩ <i>illi, illae.</i>

§ 1. *Affixa.*

Hinc derivantur nonnullae vocales aut consonae, quae numquam solitariae usurpantur, sed semper affiguntur nominibus, particulis, et verbis, adeoque appellantur *affixa*; quodsi initio vocis veniant dicuntur *praefixa*, uti ϣⲗⲉ *amat* a ⲗⲉ *amare*; si in fine *suffixa*, uti ⲉⲱϣ *etiam ipse* a ⲉⲱ *etiam*. En affixa nominum et particularum, nam de illis verborum suo loco dicam.

	Praefixa	Suffixa
	<i>Singularia</i>	
Pers. 1	ⲁ	ⲓ, ⲧ
2	{ masc. ⲕ { fem. ⲟⲧ T. ⲉ M. B.	ⲕ ⲉ T. ⲓ, ⲉ M. B.
3	{ masc. ϣ { fem. ⲉ	ϣ ⲉ
	<i>Pluralia</i>	
1	ⲛ̄, ⲉⲛ, T. ⲉⲛ M. B.	ⲛ
2	ⲧ̄ⲛ, T. ⲧⲉⲛ M. B.	ⲧⲉⲛ
3	ⲉⲧ, T. B. ⲟⲧ M.	ⲟⲧ.

§ 2. *Praefixa.*

Praefixa assumuntur a verbis et a nominibus, ita tamen, ut in nominibus coalescant cum articulo definito; in verbis careant omni articulo; quare si praefixa comitem habeant articulum definitum vox est nomen, si careant vox est verbum. Sic a ⲗⲉ *amare* et *amor* fit ⲛⲉⲕⲗⲉ *amor tui*, ⲛⲉϣⲗⲉ *amor eius*, ⲛⲉⲛⲗⲉ *amor nostri*; tum fit ⲉⲕⲗⲉ *tu amas*, ⲉϣⲗⲉ *ille amat*, ⲉⲛⲗⲉ *nos amamus*. De verbis suo loco dicam, nunc de nominibus.

Usum praefixorum cum nominibus declarabunt exempla, quae sequuntur; ⲃⲁⲗ masc. est *oculus*, ⲉⲗⲏ fem. *vox*.

παβαλ	<i>oculus meus</i>	π̄παβαλ T.	} <i>noster</i>
πεκβαλ	<i>tuus m.</i>	πεπβαλ T. M. B.	
ποτβαλ T.	} <i>tuus f.</i>	πετ̄παβαλ T.	} <i>vester</i>
πεβαλ M. B.		πετεπβαλ M. B.	
πεψβαλ	<i>eius m.</i>	πετβαλ T. B.	} <i>eorum</i>
πεσβαλ	<i>eius f.</i>	ποτβαλ M.	
παβαλ	<i>oculi mei</i>	πεπβαλ	<i>nostri</i>
πεκβαλ	<i>tui m.</i>	πετ̄παβαλ T.	} <i>vestri</i>
ποτβαλ T.	} <i>tui f.</i>	πετεπβαλ M. B.	
πεβαλ M. B.		πετβαλ T. B.	} <i>eorum.</i>
πεψβαλ	<i>eius m.</i>	ποτβαλ M.	
πεσβαλ	<i>eius f.</i>		

Si mutes π in τ habebis femininum τασειη *vox mea*, τεκσειη *tua m.*, τοτσειη T. τεσειη M. B. *tua f.*, τεψσειη *eius m.*, τεσσειη *eius f.* Pluralis consonat cum masculino.

Praefixa πα, πε, τα, τε, νε numquam eliduntur sequente alia vocali, ac scribitur παδαλoт *puer meus Matth. viii. 6. 8. xii. 18*, πειεβωωτ *negotiationes tuae*, πεερδοτ *plaga tua fem.* — In plurali scribitur πεπβαλ *oculi nostri* etiam Thebaice; nam si scriberetur π̄παβαλ, hoc notaret τοὺς ὀφθαλμούς, prius π esset nota accusativi, alterum π articulus definitus pluralis.

Eiusmodi praefixa πα *meus*, πεκ *tuus*, πεψ *suus* etc. sunt vera pronomina possessiva: his similia sunt πωρ *meus*, πωκ *tuus*, πωψ *suus* etc., quae inferius exponam, sed in eo differunt a praecedentibus, quod πωρ *meus* est vox separata, πα *meus* praepositur substantivis, cum iisque in unam vocem coalescit, uti πωρ πε παβαλ *meus est oculus meus*.

Ut pronomem possessivum magis magisque eniteat, atque auribus inculcetur, Galli dicunt *mon opinion à moi*, Copti etiam personale cum possessivo coniungentes scribunt παλασ αποκ *mea lingua ego*, μα langue à moi *Exod. iv. 10*, παραπ αποκ *nomen meum Matth. xviii. 5*,

vide *Iòh.* xviii. 36. *Phil.* iii. 20. Interdum praepositur pronomen personale ἀποκ παωπῆ *quod ad me attinet, vita mea Phil.* i. 21. Et post suffixa εἰρη εἰρη εἰρη ἀποκ *etiam erga me ipsum Z.* 383, ἀφῆτ ἀποκ *sumsit me ipsum Ming.* 309, πετεψυε εἰρη ἀποκ *quod nobis ipsis convenit Z.* 605, ψαροφ ἡτοφ πποττε *ad ipsummet Deum Ming.* 287.

Hucusque utrumque pronomen consonabat, coeperunt deinde Copti ἡτοφ T, ἡθοφ M. coniungere cum quovis pronomine aliarum personarum. Sic ἡτοφ ἀποκ T. *ego ipse Z.* 394, ἡτοφ ἡτοφ ετκελετε *ipsamet praecipit Z.* 445, ριμε ἡτοφ ηἡτῆ *deflete vos ipsas Luc.* xxiii. 27, ἡπετοταροτ δε ἡτοφ ἡσα οτψῶμμο *non addunt semetipsas post (non sequuntur) peregrinum Iòh.* x. 5. Tum sine pronomine, quod tamen subintelligitur, ἡπρῶππε ἡτοφ εἡτοτ ἡπαι *ne temetipsum pudeat harum rerum Sir.* xlii. 1, ψωπε ἡτοφ εκτορῆ *esto tumet diligens Ming.* 334 bis, ἀρι χοεic ἡτοφ επεκερτ *esto tumet dominus cordis tui Ming.* 334.

Tandem ἡτοφ refertur ad substantivum, uti ππα ἡτοφ ἡπχοεic *misericordia ipsiusmet Dei Sir.* xviii. 13, ρσοβπ δε ἡθοφ ἡπδδ M. *consilium autem ipsiusmet Dei Psal.* xxxii. 11, πμοτ ἡτοοτ ἡρεφῆποβε *mors ipsorummet peccatorum Tuk.* 93, ππψ† ἡψππ ἡθοφ πε φαι M. *maximum opprobrium ipsum hoc est Z.* 56.

§ 3. Suffixa.

Suffixa et praefixa semper consonant inter se, excepta prima persona et secunda fem. in singulari. Suffixum primae pers. sing. est ι; quod si vox exeat in τ, suffixum est τ, ac pro duplici ττ unicum scribitur, quare τοτ *manus* est etiam *manus mea* pro τοττ; adde εβητ *propter me*, quod ab εββε commode dici potuisset εββη, tum κεπτ *sinus meus* a κεπ. Suffixis utuntur verba, prae-

positiones, ac perpauca nomina. In verbis suffixa sunt accusativi, uti ΔΙΧΠΟΥ *genui eum*, ΔΙΣΟΥΜΟΥ *audivi eos*; de his suo loco dicam. Nunc de praepositionibus, quae casus obliquos pronominum formant.

§ 4. *Casus Obliqui Pronominum.*

In tribus pronominibus nullus est casus obliquus, praeter τηῖτῃ, raro τηῖου T. ἔηου, raro τηῖου M. τηῖου B. *vos*, de quo mox dicam. Obliqui casus pronominum formantur affigendo suffixa iisdem particulis, quibus etiam finguntur nominum casus; particulae tamen saepius aliquam patiuntur formae mutationem.

Genitivus Pronominum.

Nota genitivi nominum est ἵτε; assumens suffixa evadit modo ἵτα, modo ἵτη, vel ἵτω. Hinc sunt:

	Thebaice	Memphitice	
Pers. 1	ἵταἰ	ἵτηἰ	<i>mei</i>
2	m. ἵτακ	ἵτακ	<i>tui m.</i>
	f. ἵτε	ἵτε	<i>tui f.</i>
3	m. ἵταϥ	ἵταϥ	<i>eius m.</i>
	f. ἵταϥ	ἵταϥ	<i>eius f.</i>
Plur. 1	ἵταη, ἵτῃ	ἵταη	<i>nostrī</i>
2	ἵτε τηῖτῃ	ἵτε ἔηου, ἵῳτεη, ἵῳτεη	<i>vestri</i>
3	ἵτατ	ἵτωου	<i>eorum.</i>

Haec tantum vidi Basmurica ἵτηη *nostrī*, ἵτετεη, vel ἵτητεη, vel ἵτε τηῖου *vestri*.

Dativus Pronominum.

Nota dativi nominum est η, et ε. Suffixa componens cum η habebis:

	Theb.	Mem.	Basm.	
Pers. 1	ⲡⲁⲓ	ⲡⲏⲓ	ⲡⲏⲓ	<i>mihī</i>
2	{ m. ⲡⲁⲕ	ⲡⲁⲕ		<i>tibi m.</i>
	{ f. ⲡⲉ	ⲡⲉ		<i>tibi f.</i>
3	{ m. ⲡⲁϣ	ⲡⲁϣ	ⲡⲏϣ, ⲡⲉϣ	<i>ei m.</i>
	{ f. ⲡⲁϥ	ⲡⲁϥ	ⲡⲏϥ	<i>ei f.</i>
Plur. 1	ⲡⲁⲛ	ⲡⲁⲛ	ⲡⲏⲛ	<i>nobis</i>
2	ⲡⲏⲧ̅ⲛ	ⲡⲱⲧⲉⲛ	ⲡⲏⲧⲉⲛ	<i>vobis</i>
3	ⲡⲁⲧ	ⲡⲱⲟⲧ	ⲡⲉⲧ, ⲡⲏⲟⲧ	<i>eis.</i>

Ex Basmuricis ea tantum exposui, quae vidi.

Particula *e* assumens suffixa evadit *ero* T. M. ⲉⲗⲁ B, vel ⲉⲧⲟⲟⲧ T. ⲉⲧⲟⲧ M. ⲉⲧⲁⲁⲧ B. Iamvero *po* T. M. ⲗⲁ B. notat *os*, *τοοτ* T. *τοτ* M. *ταατ* B. est *manus*, ita ut *ero* sit *ori*, *ετοοτ* *manui*. Hinc habes :

	Theb.	Mem.	Basm.	
Pers. 1	ⲉⲣⲟⲓ	ⲉⲣⲟⲓ	ⲉⲗⲁⲓ	<i>mihī</i>
2	{ m. ⲉⲣⲟⲕ	ⲉⲣⲟⲕ		<i>tibi m.</i>
	{ f. ⲉⲣⲟ	ⲉⲣⲟ		<i>tibi f.</i>
3	{ m. ⲉⲣⲟϣ	ⲉⲣⲟϣ	ⲉⲗⲁϣ	<i>ei m.</i>
	{ f. ⲉⲣⲟϥ	ⲉⲣⲟϥ	ⲉⲗⲁϥ	<i>ei f.</i>
Plur. 1	ⲉⲣⲟⲛ	ⲉⲣⲟⲛ	ⲉⲗⲁⲛ	<i>nobis</i>
2	ⲉⲣⲱⲧ̅ⲛ	ⲉⲣⲱⲧⲉⲛ	ⲉⲗⲁⲧⲉⲛ	<i>vobis</i>
3	ⲉⲣⲟⲟⲧ, ⲉⲣⲱⲟⲧ	ⲉⲣⲱⲟⲧ	ⲉⲗⲁⲧ	<i>eis.</i>
Pers. 1	ⲉⲧⲟⲟⲧ	ⲉⲧⲟⲧ		<i>mihī</i>
2	{ m. ⲉⲧⲟⲟⲧⲕ	ⲉⲧⲟⲧⲕ		<i>tibi m.</i>
	{ f. ⲉⲧⲟⲟⲧⲉ	ⲉⲧⲟⲧ		<i>tibi f.</i>
3	{ m. ⲉⲧⲟⲟⲧϣ	ⲉⲧⲟⲧϣ		<i>ei m.</i>
	{ f. ⲉⲧⲟⲟⲧϥ	ⲉⲧⲟⲧϥ		<i>ei f.</i>
Plur. 1	ⲉⲧⲟⲟⲧ̅ⲛ	ⲉⲧⲟⲧⲉⲛ		<i>nobis</i>
2	ⲉⲧⲟⲟⲧⲏⲏⲟⲧ,			
	ⲉⲧⲟⲟⲧⲏⲏⲧ̅ⲛ	ⲉⲧⲉⲡⲏⲏⲟⲧ		<i>vobis</i>
3	ⲉⲧⲟⲟⲧⲟⲧ	ⲉⲧⲟⲧⲟⲧ		<i>eis.</i>

Basmuricnm vidi εταδτϥ *ei m.* Exempla dativi ετεπερηποτ *vobis habes Deut. iv. 2. Act. v. 28. I. Cor. xi. 2.*

Accusativus Pronominum.

Nota accusativi nominum est ε, et η. Particula ε assumens suffixa evadit epo mox expositum, atque adeo epo non solum dativum notat, sed etiam accusativum, vide *Iòh. ix. 31. 35. 37. Act. iii. 4. xvi. 9. 37.* etc. Altera particula η assumtura suffixa componitur cum εο ignotaε significationis, ut sit ηεο, seu εεο. Hinc habes :

	Theb.	Mem.	Basm.	
Pers. 1	εεοι	εεοι	εεεαι	<i>me</i>
2	m. εεοκ	εεοκ		<i>te m.</i>
	f. εεο	εεο		<i>te f.</i>
3	m. εεοϥ	εεοϥ	εεεϥ	<i>eum</i>
	f. εεοε	εεοε	εεεε, εεοε	<i>eam</i>
Plur. 1	εεοη	εεοη	εεεη	<i>nos</i>
2	εεωτη	εεωτη	εεετη	<i>vos</i>
3	εεοοτ	εεωοτ	εεετ	<i>eos, eas.</i>

Si Tattami Lexico p. 248 credas, εεο quosvis obliquos pronominum casus notat; scilicet vir acutissimus contulit Copticum εεο cum graecis casibus, quibus respondet in textu graeco, quasi syntaxis utriusque linguae par atque eadem sit. Equidem monebo verba substantiva ac neutra postulare accusativum, sic ηεε επερε λαζαροε εεοϥ *locus quem (in quo) erat Lazarus Iòh. xii. 1, ηεε εποκ ε† εεοϥ locus quem (in quo) ego sum ib. 26, ηεε επερϥη εεοϥ locus quem (in quo) positus erat Gen. xxi. 17, κατὰ θεε ετετηο εεοε εο modo quem estis Act. xxii. 3, ηεε ετηο εεοε εο modo quem est Sir. xliii. 31, φηεταϥηηη εεοϥ id quod contigit eum (ei) Act. iii. 10, οτ πετωηη εεο quid contigit te (tibi) Gen. xxi. 17. Singularis etiam est constructio επε πετροε μοκκεε εεοϥ *Petrus meditans se, anne**

secum? Act. x. 19, idem dic de ΜΟΚΜΕΚ ΘΗΠΟΥ *recognitate vobiscum* Hebr. xii. 3. Sed in loco Num. xvi. 5 ΠΗΕΤΑΥΣΟΤΠΟΥ ΑΕΛΟΥ *quos elegit sibi*, credo mendosam lectionem coaluisse ex duabus, quarum altera dabat ΠΗΕΤΑΥΣΟΤΠ ΑΕΛΟΥ, altera ΠΗΕΤΑΥΣΟΤΠΟΥ ΕΡΟΥ; sane aliis in locis ΟΤΠ *eligere* construitur cum ΕΡΟΥ, vel ΠΑΥ *sibi*.

Praeterea ΑΕΛΟ genitivum notat in phrasibus ρΟΙΠΕ ΑΕΛΟΥ *quidam illorum*, ΠΟΥΑ ΠΟΥΑ ΑΕΛΩΤΠ *unusquisque vestrum*, ΠΙΕ ΑΕΛΟΥ *quis eorum*, ΛΑΔΤ ΑΕΛΟΥ *aliquis eorum*, vide I. Còr. x. 10. Lùc. xii. 6. xiii. 15. Act. ii. 3. xx. 31. Est etiam genitivus in ΟΤΠΑΕ ΑΕΛΟΚ *dextera tua* Sir. xii. 12, ΟΤΠΑΕ ΑΕΛΟΙ *dextera mea* Marc. x. 40, ΚΑΒΗ ΑΕΛΟΥ *sinistra eius* Marc. xv. 27.

Accedit ΕΒΟΛ ΑΕΛΟΥ, quod, uti mox dicam, notat *ab eo*.

Tandem accusativus ΑΕΛΟ etiam regitur a praepositione T. M. B. ΑΕΛΠ incertae significationis. Subditur ΑΕΛΠ ΑΕΛΟ 1.º variis casibus pronominum personalium, uti iis vis reflexa accedat, sic ΕΧΩΥ ΑΕΛΠ ΑΕΛΟΥ *circa se ipsum*, ΕΡΟΙ ΑΕΛΠ ΑΕΛΟΙ *mihì ipsi*, ΠΗΟΥ ΑΕΛΠ ΑΕΛΑΤ B. *sibi ipsis* Isai. v. 21, ΑΕΛΠ ΑΕΛΠ ΑΕΛΠ *nosmetipsos*. 2.º Substantivis, ac notat *proprius*, uti ΠΕΥΣΑΕΑ ΑΕΛΠ ΑΕΛΟΥ *proprium eius corpus*; alia exempla vide in meo Lexico p. 96.

Alia nota accusativi apud Thebanos est ρΗ *facies*, cuius forma constructa cum suffixis est ρΗΤ. Hinc habes ρΗΤ *facies mea*, *me*, ρΗΤΚ *te m.*, ρΗΤΕ *te f.*, ρΗΤΥ *eum*, ρΗΤΣ *eam*, ρΗΤΠ *nos* etc. Sic ΠΕΥΡΘΟΤΕ ρΗΤΥ *timentes eum* Sir. xv. 13. 19, ΧΙΜΟΕΙΤ ρΗΤΥ vel ρΗΤΠ *ducere eum* vel *nos* Act. i. 16. vii. 40. ix. 8. xiii. 11. xiii. 11, ΒΩΥΤ ρΗΤΟΥ *expectare eos* Act. xvii. 16. xxiv. 15. Saepe additur substantivum suffixi, uti ΠΕΥΡΘΟΤΕ ρΗΤΥ ΑΠΧΟΕΙΣ *timens eum Dominum* Sir. ii. 7. 8. 15. 16. 17; ΠΕΥΡΘΟΤΕ ρΗΤΥ ΑΠΛΑΟΣ *timebant populum* Act. v. 26,

πετπκτ ρητῆ πωροϋ *fugiens serpentem* Sir. κχι. 2 (ubi graecus habet φεύγειν ἀπὸ προσώπου ὄφραως, adeo verum est ρη esse faciem) ωπηε ρητῆ πρωμε *revereri hominem* Sir. κχι. 22 (iterum graecus habet ἀπὸ προσώπου) πετδωϣτ ρητο πτεγσβα ὁ ἐκδεχόμενος παιδείαν αὐτοῦ Sir. xviii. 14, vide etiam Sir. vi. 19. xiii. ii. xxii. 25. xxiii. 18. Quapropter Act. ii. 13 ερε ρητοτ μερ πεμριε *verte sunt facies eorum plenae musto*. Quod accusativi genus usurpatur post verba ρροτε *timere*, χιμοειτ *ducere*, ωπηε *revereri*, δωϣτ *expectare*, πητ *fugere*; vidi etiam post ρωπ *occultare* Sir. xxii. 25, μοντε εβολ *invitare* Sir. xiii. ii. Tandem caveant tirones, ne eiusmodi ρητ confundant cum ρητ *cor*, hoc enim assumens suffixa mutatur in ρτη.

Ablativus Pronominum.

Eaedem praepositiones, quae ablativum nominum indicant, usurpantur etiam in ablativo pronominum, sed forma paullo mutata, quae par sit excipiendis suffixis; uti sequens tabella docet;

Forma absoluta	constructa
πῑπ	πτοοτ T, πτοτ M, πταατ B.
εβολ πῑ	εβολ μμο T. M, εβαλ μμα B. εβολπρητ T, εβολπρητ M, εβαλπρητ B.
εβολρα	εβολραρο M.
εβολρη	εβολρηω T, εβολρηωτ M.
ρηπ	ρητοοτ T, ρητοτ M, ρηταατ B.
εβολρηπ	εβολρητοοτ T, εβολρητοτ M, εβαλρηταατ B.
εβολρηπ	εβολρηω.

Praepositionem εβολρη T, εβολρη M. supra recensitam in ablativo nominum consulto hic omisi, quia non recipit. suffixa. Praepositiones cum τοοτ vel τοτ constructae consonant cum ετοοτ, ετοτ supra exposito in suffixis accipiendis; εβολραρο, et εβολρηω concinunt.

cum $\bar{\alpha}\bar{\lambda}\bar{\epsilon}\bar{o}$; de $\epsilon\beta\omicron\lambda\epsilon\gamma\iota\omega\omega$ dicam inferius illustrans particulam $\epsilon\gamma$. Sed invat nonnullarum significationem accuratius declarare.

Multis in locis $\bar{\pi}\bar{\tau}\bar{o}\bar{o}\bar{\tau}$ valet *ab*, uti *Ioh.* VIII. 26. x. 18. xi. 48. *Act.* I. 4. xvi. 19 etc. Sed alibi est *in manu*, vel *in*, utpote constans ex π *in* et $\tau\bar{o}\bar{o}\bar{\tau}$ *manus*. Sic $\bar{\pi}\bar{\tau}\bar{\epsilon}$ $\omicron\tau\epsilon\phi\rho\alpha\gamma\iota\epsilon$ $\delta\omega$ $\bar{\pi}\bar{\tau}\bar{o}\bar{o}\bar{\tau}\bar{\gamma}$ $\bar{\alpha}\bar{\lambda}\bar{\epsilon}\bar{\pi}\bar{\iota}\bar{\sigma}\bar{\kappa}\bar{o}\bar{\pi}\bar{o}\bar{\varsigma}$ *sigillum manebit in manu Episcopi Z.* 625. Verba *esse*, *poni*, *iacere* et similia constructa cum $\bar{\pi}\bar{\tau}\bar{o}\bar{o}\bar{\tau}$ *in manu* notant *habere*; sic $\epsilon\pi\epsilon$ $\pi\bar{\gamma}\bar{\lambda}\bar{o}\bar{\varsigma}\bar{o}\bar{\kappa}\bar{\omega}\bar{\lambda}\bar{\epsilon}\bar{o}\bar{\pi}$ $\bar{\pi}\bar{\tau}\bar{o}\bar{o}\bar{\tau}\bar{\gamma}$ (*Mem.* $\bar{\pi}\bar{\tau}\bar{o}\bar{\tau}\bar{\gamma}$) *habens marsupium* *Ioh.* XII. 6, $\epsilon\pi\epsilon$ $\bar{\pi}\bar{\rho}\bar{\eta}\bar{\nu}\bar{\epsilon}$ $\bar{\pi}\bar{\tau}\bar{o}\bar{o}\bar{\tau}\bar{o}\bar{\tau}$ *habentes aromata* *Luc.* XIV. 1, $\pi\alpha\gamma\chi\kappa$ $\bar{\pi}\bar{\tau}\bar{o}\bar{\tau}\bar{o}\bar{\tau}$ $\epsilon\omega\varsigma$ $\omicron\tau\bar{\rho}\bar{\rho}\bar{o}\phi\eta\tau\bar{\iota}\bar{\varsigma}$ *positus erat in eorum manibus uti propheta*, scil. *habebant eum uti prophetam* *Matth.* XIV. 5; et, subintellecto verbo *esse*, $\bar{\alpha}\bar{\lambda}\bar{\epsilon}\bar{o}\bar{\pi}$ $\epsilon\beta\omicron\tau\omicron$ $\epsilon\bar{\epsilon}$ $\bar{\pi}\bar{\tau}\bar{\omega}\bar{\kappa}$ $\bar{\pi}\bar{\tau}\bar{o}\bar{\tau}\bar{\epsilon}\bar{\pi}$ *non plus quam quinque panes in manibus nostris*, *non habemus nisi quinque panes* *Luc.* IX. 13, vide etiam *Ioh.* IV. 11 in utroque textu, et I. *Ioh.* II. 23. Hinc $\phi\eta\tau\epsilon$ $\bar{\pi}\bar{\tau}\bar{o}\bar{\tau}\bar{\gamma}$ *quod in manu eius*, scil. *quod habet* *Matth.* XIII. 12. *Marc.* IV. 25. Cave vero, ne credas $\bar{\pi}\bar{\tau}\bar{o}\bar{o}\bar{\tau}$ notare accusativum. Unicus, qui id suadeat, locus est *Matth.* XVI. 22. $\alpha\gamma\omega\bar{\pi}\bar{\epsilon}$ $\bar{\pi}\bar{\tau}\bar{o}\bar{o}\bar{\tau}\bar{\gamma}$ $\bar{\pi}\bar{\delta}\bar{\iota}$ $\pi\epsilon\tau\bar{\rho}\bar{o}\varsigma$ *assumpsit eum Petrus*, sed ibi rēpone $\alpha\gamma\omega\bar{\pi}\bar{\epsilon}$ *assumpsit eum in se Petrus*, atque meo in Lexico p. 302 dele omnino $\omega\bar{\pi}\bar{\epsilon}$ *assumere*, hoc enim verbum nusquam alibi occurrit. — Paria dic de idiotismo $\epsilon\beta\omicron\lambda$ $\bar{\pi}\bar{\tau}\bar{o}\bar{\tau}$ *de in manu*, *ab*, *ex*, sic $\epsilon\pi\epsilon\bar{\nu}\alpha\delta\bar{\rho}\mu\epsilon\tau$ $\epsilon\beta\omicron\lambda$ $\bar{\pi}\bar{\tau}\bar{o}\bar{\tau}\bar{o}\bar{\tau}$ $\bar{\pi}\bar{\eta}\bar{\nu}\alpha\chi\alpha\chi\bar{\iota}$ $\epsilon\tau\chi\bar{o}\bar{\rho}$ $\pi\epsilon\bar{\lambda}\bar{\lambda}$ $\epsilon\beta\omicron\lambda$ $\bar{\pi}\bar{\tau}\bar{o}\bar{\tau}\bar{o}\bar{\tau}$ $\bar{\pi}\bar{\eta}\bar{\nu}\epsilon\bar{\omega}\bar{\lambda}\bar{\iota}\bar{o}\bar{\varsigma}$ $\bar{\alpha}\bar{\lambda}\bar{\epsilon}\bar{o}\bar{\iota}$ *liberabit me de in manu eorum inimicorum meorum fortium* (de inimicis meis fortibus) *et de in manu eorum* (de iis) *qui oderunt me* *Psal.* XVII. 16.

Accusativum exponens dixi $\bar{\alpha}\bar{\lambda}\bar{\epsilon}\bar{o}$ notare accusativum, ac raro genitivum. Quod si $\epsilon\beta\omicron\lambda$ praecedat $\bar{\alpha}\bar{\lambda}\bar{\epsilon}\bar{o}$ valet *ab*, sic $\epsilon\beta\omicron\lambda$ $\bar{\alpha}\bar{\lambda}\bar{\epsilon}\bar{o}\bar{\iota}$ *a me*, $\epsilon\beta\omicron\lambda$ $\bar{\alpha}\bar{\lambda}\bar{\epsilon}\bar{o}\bar{\kappa}$ *a te*.

Thebanum $\epsilon\beta\omicron\lambda\bar{\eta}\bar{\rho}\eta\tau$ vi sui etymi notat *a facie*; Mem-

phitae vero scribunt εβολιθ̄ητ, licet nunquam apud eos θη vel θητ notet *faciem*. Hinc εβολιθ̄ητ̄ T, εβολιθ̄ητ̄ M, εβαλιθ̄ητ̄ B. *ab eo*.

Soli Memphitae, qui frequentant εβολθα, utantur etiam constructo εβολθαρο, ubi po est *facies*, os. Hinc εβολθαρωι *a me*, εβολθαροη *a nobis*, εβολθαρωτεη *a vobis*. Tattamus in Lexico p. 69 citat etiam — εβολθαρωσ̄ προς̄ αυτους̄ *ad eos Gen. xliii. 23*. — Perperam, nam ibi legitur αψη εν̄ εβολ̄ est *educere*, verte igitur *eduxit Simeonem ad eos*.

Cum ḡ *super* assumens suffixa evadat ḡωω T, ḡωω M, etiam εβολḡi duplicem induit formam pro varietate dialectorum, exempla vide in meo Lexico p. 22 et in Tattamo p. 70, qui solam formam Memphiticam recensuit.

Forma constructa τω̄ ḡιτ̄η est ḡιτοσ̄ T, ḡιτοσ̄ M. porro τοσ̄, τοσ̄ est *manus*. Sive ḡιτ̄η, sive εβολḡιτ̄η, notat ὑπὸ *ab*, seu causam efficientem; utrumque usurpatur post verba passiva, *vae homini εβολḡιτοσ̄ a quo filius hominis tradetur Matth. xxvi. 24*.

Tandem εβολḡιζ̄η constructum cum suffixis evadit εβολḡιζω, sic *proiiciamus iugum ipsorum εβολḡιζωη de supra nos, seu a nobis Psal. ii. 2*; nam ḡιζ̄η notat *super*.

Casus Obliquus Secundae Personae Pluralis.

Dixi superius τητ̄η T, ἠηποσ̄ M, τηποσ̄ B. notare casus obliquos secundae personae pluralis. Revera legimus *Ròm. vi. 17. ἡτασ̄† τητ̄η̄ εροσ̄ quem dederunt vobis*, ubi Memphiticus habet ασ̄† ἠηποσ̄ *dederunt vobis*, vide etiam *Deut. xxxi. 5. 29. Matth. xxviii. 20. Hebr. ix. 20. Saepius est accusativus πεχ̄ τητ̄η̄ proiicere vos, τοτ̄ε ἠηποσ̄ salvate vos, κατ̄ τηποσ̄ B. convertere vos, et sic passim post verba activa. Eiusmodi pronomem adhibent Copti post voces, quae compositae*

62

cum suffixo $\tau\bar{\pi}$ $\tau\epsilon\lambda$ vos facile confunderentur cum iisdem compositis cum suffixo $\bar{\pi}$ $\epsilon\lambda$ nos; hae porro voces, uti facile quisque praesentit, illae sunt, quae exeunt in τ . Sic si praepositioni $\bar{\pi}\epsilon\gamma\tau$ T, $\bar{\pi}\delta\gamma\tau$ M. in suffixa primae et secundae pers. plur. arponas, habebis $\bar{\pi}\epsilon\gamma\tau\bar{\pi}$, $\bar{\pi}\delta\gamma\tau\epsilon\lambda$ in nobis, et $\bar{\pi}\epsilon\gamma\tau\tau\bar{\pi}$, $\bar{\pi}\delta\gamma\tau\tau\epsilon\lambda$ in vobis. Quod discrimen cum levissimum videretur, Copti maluerunt uti casu obliquo, ac scribere Thebaice $\bar{\pi}\epsilon\gamma\tau\tau\gamma\tau\tau\bar{\pi}$ *Is.* v. 13, et Memphitice $\bar{\pi}\delta\gamma\tau\epsilon\lambda\bar{\pi}\bar{\epsilon}\bar{\nu}\bar{\nu}\bar{\nu}\bar{\nu}$ *Rom.* i. 12, vel $\bar{\pi}\delta\gamma\tau$ $\delta\epsilon\lambda$ $\bar{\epsilon}\bar{\nu}\bar{\nu}\bar{\nu}\bar{\nu}$ *II. Cor.* vii. 15 in vobis. A vocibus in τ exeuntibus ad alias digressi scripserunt etiam $\epsilon\chi\bar{\pi}$ $\tau\eta\tau\bar{\pi}$ super vos *Act.* xv. 28, quod commode scribi poterat $\epsilon\chi\omega\tau\bar{\pi}$ distinctum ab $\epsilon\chi\omega\lambda$ super nos. Locus *Matth.* xxiii. 8. $\bar{\pi}\tau\omega\tau\bar{\pi}$ $\delta\epsilon$ $\tau\eta\tau\bar{\pi}$ suaderet $\tau\eta\tau\bar{\pi}$ esse nominativum nos, sed repone $\tau\eta\tau\bar{\pi}$ omnes, uti Graecus et Memphiticus textus iubent.

Dixi Memphitas scribere $\bar{\pi}\delta\gamma\tau\epsilon\lambda\bar{\pi}\bar{\epsilon}\bar{\nu}\bar{\nu}\bar{\nu}$, nam, ut tollant concursum duarum consonarum $\tau\epsilon$, inserunt $\epsilon\lambda$, adeoque pro $\epsilon\tau\bar{\epsilon}\bar{\nu}\bar{\nu}\bar{\nu}\bar{\nu}$ ad vos scribunt $\epsilon\tau\bar{\epsilon}\bar{\nu}\bar{\nu}\bar{\nu}\bar{\nu}$ *I. Cor.* xvi. 13. *II. Cor.* vii. 11; pro ω $\sigma\tau\bar{\iota}\bar{\alpha}\bar{\tau}\bar{\epsilon}\bar{\nu}\bar{\nu}\bar{\nu}$ beati vos ω $\sigma\tau\bar{\iota}\bar{\alpha}\bar{\tau}\bar{\epsilon}\bar{\nu}\bar{\nu}\bar{\nu}$ *Ioh.* xiii. 17. Sunt etiam particulae Memphiticae, quae syllabam $\tau\epsilon\lambda$ adsciscunt, ut cum $\bar{\epsilon}\bar{\nu}\bar{\nu}\bar{\nu}\bar{\nu}$ componantur; sic $\epsilon\tau\bar{\epsilon}\bar{\nu}\bar{\nu}\bar{\nu}\bar{\nu}$ vobis ab ϵ nota dativi, quod superius attigi dativum pronominum exprensens; $\bar{\pi}\bar{\tau}\bar{\epsilon}\bar{\nu}\bar{\nu}\bar{\nu}\bar{\nu}$ vobis a $\bar{\pi}$ dativi nota, vide *Deut.* i. 17. *I. Cor.* xi. 23. xv. 3. *I. Petr.* i. 18 etc., adeoque Memphitae scribunt $\sigma\tau\bar{\iota}\bar{\alpha}\bar{\tau}\bar{\epsilon}\bar{\nu}\bar{\nu}\bar{\nu}$ est vobis *Ioh.* xxi. 5. pro $\sigma\tau\bar{\iota}\bar{\alpha}\bar{\tau}\bar{\epsilon}\bar{\nu}\bar{\nu}\bar{\nu}$, de quo vide meum Lexicon p. 146. His adde $\sigma\bar{\alpha}\bar{\tau}\bar{\epsilon}\bar{\nu}\bar{\nu}\bar{\nu}\bar{\nu}$ statim vos *Marc.* xi. 2, eius forma cum ceteris suffixis est $\sigma\bar{\alpha}\tau\bar{\sigma}\tau$, sic $\sigma\bar{\alpha}\tau\bar{\sigma}\tau\tau$ statim ipse, $\sigma\bar{\alpha}\tau\bar{\sigma}\tau\epsilon\lambda$ statim nos; hinc intelligimus formam absolutam fuisse $\sigma\bar{\alpha}$ statim, quae antiquata nusquam occurrit, originem tamen dedit vocabulo $\sigma\bar{\alpha}\lambda\omega\tau$ celer, velox esse.

Praepositiones assumpturae pronomem $\bar{\epsilon}\bar{\nu}\bar{\nu}\bar{\nu}\bar{\nu}$, $\tau\eta\tau\bar{\pi}$,

vel servant formam absolutam, vel mutantur in constructam. Cam forma constructa vidi εβολεγτοτεηποτ *a vobis* Z. 81. πρηττηττη̄π̄ *in vobis*, ρωττηττη̄π̄ et Basmaricè ρωττηποτ *etiam vos* I. Thess. II. 9. ριωττηττη̄π̄ *super vos* Luc. IX. 13. XII. 22, atque ita τηττη̄π̄ et ηηποτ sunt vera affixa. Retinent formam absolutam Thebaice ετβε τηττη̄π̄ *propter vos*, π̄τη̄π̄ τηττη̄π̄ *a vobis*, π̄τε τηττη̄π̄ ὑμῶν Act. XIII. 15, εχ̄π̄ τηττη̄π̄ *supra vos*, et Memphitice εερεπ ηηποτ *inter vos* Luc. XXII. 17. εεβε ηηποτ *propter vos*, η̄σα ηηποτ *post vos*, β̄ατεπ ηηποτ *apud vos*, ρι ηηποτ *super vos* Luc. XII. 22. εχεπ ηηποτ *super vos*; atque ita τηττη̄π̄ et ηηποτ sunt voces seiunctae, non affixae. Utramque etiam formam usurpatam vidi, sic εχ̄π̄ τηττη̄π̄ Act. XV. 28, et εχωτ̄π̄ Luc. XII. 14, εβολεγτεπ ηηποτ II. Cor. I. 16, et εβολεγτοτεηποτ Z. 82 *a vobis*.

Necessario vero adhibetur eiusmodi pronomen post praepositiones aut voces, quae carent forma constructa, adeoque scribitur β̄ελ ηηποτ M, ρ̄π̄ τηποτ B. *in vobis*, εβολβ̄ελ ηηποτ M. *a vobis*. Tandem in usu est tamquam accusativus post verba activa, de quo dicam inferius.

Vidimus usum huiusce casus obliqui niti facili confusioni inter suffixa π̄, et τ̄π̄, quod adeo verum est, ut Wilkinsius II. Cor. I. 20. III. 3 εβολεγτοτεπ reddiderit *per vos*, et II. Cor. VI. 12 π̄β̄ρη̄π̄ π̄β̄η̄τεπ converterit *in vobis*; emenda *per nos*, *in nobis*, sic enim rationes grammaticae praecipiunt, et graecus textus, qui ibi legit ὑμῶν.

§ 5. Pronomina Personalia Geminata.

Pronomina personalia quandoque vicem sustinent verbi esse, maxime si proxime geminentur, quo in casu Thebani diversam secundi pronominis formam amant. Sic ᾱποκ ᾱπ̄ρ̄ ο̄ρεβολε̄π̄ τη̄ε *sum ex coelo* Ioh. VIII. 23.

64

ⲡⲧⲐⲕ ⲡⲧⲕ ⲡⲓⲙⲁ *tu quis es?* *Iòh.* viii. 25. In prima pers. plur. pro ⲁⲛⲟⲛ *nos* scribunt ⲁⲛ, quod confundendum non est cum ⲁⲛ *fui*mus praeformante primae pers. plur. praeteritorum; sic ⲁⲛⲟⲛ ⲁⲛ ⲑⲉⲛⲉⲃⲟⲗⲉⲙ ⲡⲓⲟⲩⲧⲧⲉ *nos sumus ex Deo* I. *Iòh.* iv. 6. ⲁⲛⲟⲛ ⲑⲱⲱⲛ ⲁⲛ ⲑⲉⲛⲣⲱⲱⲉ *nos etiam sumus homines* *Act.* xiv. 14, Memphiticus utrobique habet ⲁⲛⲟⲛ ⲁⲛⲟⲛ. Legitur etiam solitarium ⲁⲛ pro *sumus* *Hèbr.* xi. 13. *confessi sunt* ⲗⲉ ⲁⲛ ⲑⲓⲡⲱⲙⲉⲙⲟ ⲁⲧⲱ ⲁⲛ ⲑⲓⲣⲁⲙⲓⲃⲟⲓⲃⲟⲓⲃⲟ *quod sumus peregrini, et sumus advenaë.* — In secunda pers. plur. Thebani scribunt ⲡⲧⲉⲧⲓⲛ *estis*; sic ⲡⲧⲱⲧⲓⲛ ⲡⲧⲉⲧⲓⲛ ⲑⲉⲛⲉⲃⲟⲗⲉⲙ ⲡⲓⲕⲁⲑ *vos estis ex terra* *Iòh.* viii. 23. ⲡⲧⲱⲧⲓⲛ ⲗⲉ ⲡⲧⲉⲧⲓⲛ ⲡⲓⲙⲁ *vos vero qui estis?* *Act.* xix. 15, sic ⲡⲧⲱⲧⲓⲛ ⲡⲧⲉⲧⲓⲛ *vos estis* *Lùc.* xi. 13. *Gál.* iv. 28. I. *Pètr.* ii. 9. I. *Iòh.* iv. 4. Memphiticus semper ingeminat ⲛⲉⲱⲧⲉⲛ ⲛⲉⲱⲧⲉⲛ. Solitarium ⲡⲧⲉⲧⲓⲛ *estis* legitur I. *Còr.* iii. 16. *nescitis* ⲗⲉ ⲡⲧⲉⲧⲓⲛ ⲡⲓⲣⲓⲉ ⲁⲛⲡⲓⲟⲩⲧⲧⲉ *quod estis templum Dei?*

CAPUT XIII.

DE PRONOMINE POSSESSIVO.

Quamvis genitivi casus pronominum personalium ⲡⲧⲁⲓ, ⲡⲧⲁⲕ *mei, tui* etc. vices fungere possint pronominum possessivorum, haec tamen peculiarem habent formam, quae constat ex articulo definito, atque ω in singulari et ⲟⲩ in plurali, ut sit Thebane ⲡⲱ, ⲧⲱ, ⲡⲟⲩ, et Memphitice ⲡⲱ, ⲟⲱ, ⲡⲟⲩ, quibus affixa adduntur.

Masculinum Singulare

Theb.	Memph.	
ⲡⲱⲓ	Ⲫⲱⲓ	ὁ ἐμοῦ <i>meus</i>
ⲡⲱⲕ	Ⲫⲱⲕ	ὁ σοῦ <i>tuus</i> , o homo
ⲡⲱ	Ⲫⲱ	ὁ σοῦ <i>tuus</i> , o femina
ⲡⲱϥ	Ⲫⲱϥ	ὁ αὐτοῦ <i>suius</i> hominis
ⲡⲱϥ	Ⲫⲱϥ	ὁ αὐτῆς <i>suius</i> feminae
ⲡⲱⲛ	Ⲫⲱⲛ	ὁ ἡμῶν <i>noster</i>
ⲡⲱⲧⲛ	Ⲫⲱⲧⲛ	ὁ ὑμῶν <i>vester</i>
ⲡⲱⲟⲩ	Ⲫⲱⲟⲩ	ὁ αὐτῶν <i>suius</i> .

Femininum Singulare

ⲧⲱⲓ	Ⲟⲱⲓ	ἡ ἐμοῦ <i>mea</i>
ⲧⲱⲕ	Ⲟⲱⲕ	ἡ σοῦ <i>tua</i> , o homo
ⲧⲱ	Ⲟⲱ	ἡ σοῦ <i>tua</i> , o femina
ⲧⲱϥ	Ⲟⲱϥ	ἡ αὐτοῦ <i>sua</i> hominis
ⲧⲱϥ	Ⲟⲱϥ	ἡ αὐτῆς <i>sua</i> feminae
ⲧⲱⲛ	Ⲟⲱⲛ	ἡ ἡμῶν <i>nostra</i>
ⲧⲱⲧⲛ	Ⲟⲱⲧⲛ	ἡ ὑμῶν <i>vestra</i>
ⲧⲱⲟⲩ	Ⲟⲱⲟⲩ	ἡ αὐτῶν <i>sua</i> .

Plurale

ⲡⲟⲩⲓ	ⲡⲟⲩⲓ	οἱ αἱ ἐμοῦ <i>mei</i> , <i>ae</i>
ⲡⲟⲩⲕ	ⲡⲟⲩⲕ	οἱ αἱ σοῦ <i>tui</i> , <i>ae</i> , o homo
ⲡⲟⲩ	ⲡⲟⲩ	οἱ αἱ σοῦ <i>tui</i> , <i>ae</i> , o femina
ⲡⲟⲩϥ	ⲡⲟⲩϥ	οἱ αἱ αὐτοῦ <i>sui</i> , <i>ae</i> , hominis
ⲡⲟⲩϥ	ⲡⲟⲩϥ	οἱ αἱ αὐτῆς <i>sui</i> , <i>ae</i> feminae
ⲡⲟⲩⲛ	ⲡⲟⲩⲛ	οἱ αἱ ἡμῶν <i>nostri</i> , <i>ae</i> .
ⲡⲟⲩⲧⲛ	ⲡⲟⲩⲧⲛ	οἱ αἱ ὑμῶν <i>vestri</i> , <i>ae</i> .
ⲡⲟⲩⲟⲩ	ⲡⲟⲩⲟⲩ	οἱ αἱ αὐτῶν <i>sui</i> , <i>ae</i> .

Pro ⲡⲟⲩϥ et ⲡⲟⲩⲧⲛ Memphiticis legitur etiam ⲡⲱⲧ
 Z. 54, ⲡⲱⲧⲛ II. Cor. iv. 5. Pro ⲡⲟⲩⲟⲩ Thebano vidi
 ⲡⲱⲟⲩ Z. 58g. Pap. vi. 7.

Exempla huiusce pronominis habes in *ἑωι ρω τε mea etiam est Rom. xvi. 13. ἑρ ἑωι esse nostra Marc. xii. 7. ὄτηι εἰπωκ ἀπ πε domus tua non est Sir. xxix. 22, ἔπποβε ἴποτκ ἀπ πε peccata non tua I. Tim. v. 22, φωι πε γαλαδα meus est Galdad Psal. lxx. 9.*

CAPUT XIV.

DE PRONOMINE DEMONSTRATIVO.

Pronomen demonstrativum aliud est proximum *hic*, aliud remotum *ille*. Primum est

Theb. παι *hic* ται *haec* παι *hi, haec*

Memph. φαι θαι παι

Basm. पेि तेि पेि

quae ex articulo definito π, τ, η orta quisque videt. Sic φαι (T. παι) πε πασωεα *hoc est corpus meum Matth. xxvi. 26. ται (M. θαι) τε ταραπολογια haec est mea apologia I. Cor. ix. 3. ετα पेि δε σωτρε B. cum hic audisset Ioh. iv. 47. Et cum praefixis casuum ἀγωαπρος εφαι si dico huic Matth. viii. 9.*

Quod si pronomen immediate coniungendum sit cum suo substantivo, tum scribitur

Theb. पेि vel पि तेि vel † पेि vel पि

Memph. παι ται παι

Basmurici nihil mutant. Thebaica exempla habes in पेवाडे *hoc verbum Act. xv. 6. ἄπιεα in hoc loco Marc. ix. 5, vide etiam Luc. xviii. 11. xxii. 15. 20 — तेिपोλιε haec urbs Act. xvi. 12. ἴ†οτϣη hac nocte Z. 240. ἴ†τεडे hoc modo Z. 224 — पेिρωε hi homines Act. xvi. 20. 35. पिकोति hi pauci Matth. xxv. 45, vide Sir. xvi. 23. Luc. xxiv. 17. Item Memphitice पािसाखि *verbum hoc**

Act. xv. 6. ταιπαρβολη *haec parabola Luc.* xx. 9. ται-
 ρικωη *haec imago Marc.* xii. 16. παιωη *hi lapides Matth.*
 iv. 3. Βασμυρις pergunt scribere πεισματ Q. 245. περι-
 ππ̄α 244. τειρη 238.

Pronomen demonstrativum remotum est

T. Β. πη *ille* τη *illa* πη *illi, ae.*

M. φη οη πη

vel pro quovis genere ac numero

T. ετ̄ματ, M. ετεματ, Β. ετ̄μετ *ille, a, i, ae.*

Ita *Luc.* xviii. 14. descendit παι *hic iustificatus* επη *prae*
illo, ubi Memphiticus habet φαι et φη. Tum *Frāgm.*
 428 *separat* ππαι εβολ επη *istos ab illis*; et *Z.* 306
 ε̄πειμα η πη *hoc in loco aut illo*, vide *Ioh.* ix. 25. x.
 6. xi. 13. xx. 15. Cum praefixis casuum ε̄πη *illi Ioh.* ix.
 17. Memphitica exempla habes *Exod.* vii. 12. *Num.* xxii.
 33. *Amos* v. 3. *Ioh.* x. 35.

Pronomen ετ̄ματ coalescit ex ετ *qui*, et ε̄ματ *ibi*
 ε̄κει, quare apprime respondet graeco ε̄κείνος. Sic πμα
 ετεματ *locus ille*, φπολις ετεματ *civitas illa*, π-
 ρωμ̄ι ετεματ *viri illi*; atque ita semper scribitur sine
 articulo post substantivum, vide *Act.* xvi. 3. 12. 18. 35.
 Quoties vero absolute usurpatur sine substantivo, tunc
 Thebaice assumit articulum definitum; sic *ille* πετ̄ματ
fur est Ioh. x. 1. μαθητης ε̄πετ̄ματ *discipulus illius*
Ioh. ix. 28. ᾱγαορτε ε̄πετ̄ματ *vocavit illos Ioh.* x. 35,
 vide *Luc.* xxii. 12. *Ioh.* iv. 25. viii. 44. ix. 12. 37. Mem-
 phitice vero scribitur φη ετεματ *ille Luc.* xxii. 12.
Ioh. viii. 44. ix. 28, vel φαι ετεματ *Ioh.* x. 1. Sed
 hae formae Memphiticae rariores sunt, quam Thebana
 πετ̄ματ; nam Memphitae utuntur etiam pronomine
 η̄σοϋ *ipse Ioh.* iv. 25, πη *illi Ioh.* x. 35.

Tandem Memphitae pro ετεματ scribunt etiam εττη,
 quod constat ex ετ *qui*, et adverbio τη *ibi, illic*, ita
 ut εττη sit ε̄κείνος, vide *Gen.* xxxvii. 19. *Num.* xvi. 14.

Deut. XIII. 5. *Matth.* XXVI. 29. XXVII. 19. *Gal.* IV. 29 semper ponitur post substantivum, ac numquam assumit articulum.

CAPUT XV.

DE PRONOMINE RELATIVO.

Pronomen relativum Coptis est ετε ετ, Thebaice etiam et Basmurice π̄τ, tandem ε, pro utroque genere ac numero *qui, quae*. Numquam assumit praefixa casuum, nisi habeat articulum definitum. Vox ετε solitaria est, uti *hostis* ετε π̄μοϣ νε *qui est mors* I. *Côr.* xv. 26, ubi Memphiticus et Basmuricus habent etiam ετε; ceterae ετ, π̄τ, ε praefiguntur vocabulis.

Non ita facile constitui potest quando altera forma alteri praeferenda sit; duo tamen canones proponi possunt, euphonia consideranda, amphibologia vitanda.

Ob euphoniā ετε maxime occurrit ante voces a duabus consonis incipientes; sic ετε ḿπε, ετε π̄σε, ετε π̄π, tamen legitur ετ ḿπε *Matth.* xxi. 2. πετ π̄ρητ̄ϣ *Act.* xvii. 24. I. *Côr.* ii. 11. Ante πατ, ται, πατ scribitur etiam ετε, vide *Act.* xvi. 12. xix. 4. I. *Cor.* iii. 11.

Ut vitent amphibologiam Copti scribunt π̄αα ετε ḿερε . . . ϣπ̄ εροϣ *locus ad quem non accedit*, nam ετḿερε esset *amans*, εḿερε *ad amandum*.

Memphiticum ετ semper usurpatur ante vocales, et saepe ante consonas, sic π̄εροϣ ετεϣτοϣτ̄ ϣαϣωϣ *dies quem expectat*, π̄αλοϣ ετḿεπ̄ κ̄ηλοεεε *infantes qui in Bethleem*, ubi Thebanus habet ετ̄επ̄. Memphitice vero scribitur εθ̄ ante litteras ḿ, π, ο, ϣ. Thebani vero et Basmurici in adhibendo ετ consentiunt cum Memphitis,

nisi quod scribunt etiam πτ potissimum ante praeformantes praeteriti α, αι, ακ, αϗ etc., sic πταϗαατ T. *quae fecit*, πταιεταηπελιζε B. *quod nunciavi* I. Cor. xv. i. πεπταιριτϗ B. *quod accepi* ib. 3. Quodsi α sit radicale scribunt πετ, sic πεταηακριηι B. ἀνακρίνοντες I. Cor. ix. 3.

ε scribitur ante articulum, επαρχωη πε *qui Archon est* — Ante imperfecta επερε, επακωτ, επεσϑ — Ante voces α τ incipientes φηεϑοϗωϗ *Luc.* iv. 6, εϑηαταμοκ *Act.* vii. 3 — Ante ω, sic εωατμοττε εροϗ *quem vocant* — Numquam praefigitur praeteritis, ne vocis potestas turbetur. Nam si perfecto αϗμει *amavit* praefigas ε, habebis εαϗμει, quod notaret etiam ἀγαπήσας, nam ε est nota participii.

Tandem ετ format participia atque adiectiva. Ita αμοσϑ *odio habere*, ϑοτβε *adversari*, οταδ *mundus esse*, ωμωε *ministrare*, ωατ *indigere*, fit εθμοσϑ *odio habens*, ετϑοτβε *adversarius*, εθοταδ *mundus*, ετωμωε *minister*, ετωατ *indigus*.

ετε, ετ admittunt articulum definitum, non vero ε; nam fieret πε, τε, νε, quod Thebaice est articulus δ, η, τδ, et in omnibus dialectis est verbum substantivum esse. At Memphitae distinguunt inter ετ adiectivi, atque ετ participii. Primo, utpote nomini, praeponunt articulum π, τ, η, sic πετρωλϗ δ *γλυκός dulcis*, πεθοταδ δ *ἅγιος*, πετωεμωι *cultor* *Hebr.* ix. 9, πετρωοτ δ *πονηρός*, πετπρωτ *durus*. Secundo, seu ετ participiali, praeponunt pronomen φη, raro φαι, ut sit φη ετ *ille qui*, θη ετ *illa quae*, ηη ετ *illi qui*; sic ex σωτεμ *audire* fit ετωτεμ *qui audit ἀκούων*, et φη ετωτεμ *ille qui audit δ ἀκούων*. Thebani vero plerumque adhibent πετ, τετ, πετ, vel ante praeformantes praeteriti πεπτ, τεπτ, πεπτ. Basmurici modo cum Thebanis, modo cum Memphitis faciunt. Sic *Isai.* v. 19. T. πετρω μμοσ, M.

πη ετχω ἄλλος, B. πετχω ἄλλας *dicentes*; ib. 23. T. πεττωαειο, M. πη εωαδιο, B. πη εττωαδια *absolventes*; I. Cor. xv. 20. T. πεπτατεпкотк, M. πη ετατεпкот, B. πεпτατεпκαт οἱ κεκοιμημένοι; Act. xix. 4. T. πεπпят, M. φη εөлпот ὁ ἐρχόμενος.

Quoties vero vox incipit a τ, eliditur τ pronominis πετ, adeoque scribitur πε†па†пи εροϋ *quem osculatus fuero Matth. xxvi. 48* pro πετ †па†пи; πετε†потωϣт πατ pro πετ τε†п ea *quibus cultum adhibetis Act. xvii. 23*.

Quodsi pronomem *qui* maiori vi inculcandum sit, etiam Thebani scribunt παι εт, et Basmurici पेи εт, vel πη εт. Sic quando pronomem *qui* multum a suo substantivo distat, ex. gr. οтσοφια ται εтρηп σοφια . . . ἢ ἀποκερρυμένη I. Cōr. ii. 7. πεππα . . . पेи πτατε†пχитϥ B. *spiritus . . . quem accepistis I. Cor. vi. 19. Tychicus . . . पेи πτατатарϥ B. quem misi Eph. vi. 22*, vide etiam Act. xix. 13. Vel quando contextus universus maxime nititur huic pronomini, πη δε πτατϥ †† πснмм πηт B. *uis qui nupserunt ego praecipio eis*, vide Act. iii. 13. vii. 45. xiii. 31. xiiii. 21.

Dixi Memphitas raro adhibere demonstrativum proximum φαι εт, θαи εт, παи εт, exempla vide Act. iii. 13. vii. 45. xiii. 31. xiiii. 21. Rom. xi. 4, ubi in graeco respondet ὃς vel ὅστις *qui*. Adnotatu dignus est locus Amosi iii. 1. сωтем елаи сази φαι εтаϥсази *audite hoc verbum quod locutus est*, maluissem enim φη εт. Contra Thebani semper scribunt παи εт, numquam, vel per-raro, πη εт.

Adeo vero φη εт M, et παи εт T. sunt vocabula disiuncta, ut inter utrumque quandoque inseratur pronomem personale; sic φη πөωтел ететепотарϣ M. *quem vos vultis Malach. iii. 1. παи алок е†ме ἄλλοϥ T. quem ego diligo III. Ioh. 1.*

Tandem εт, πεт periphrastice usurpantur, et, me

quidem iudice, satis incommode. Sic πτοϥ ετ εϥε̄α ποροειν T. *ipse qui est in luce pro ipse est in luce* I. Ioh. i. 7. εϥϥε̄ αλοη πετπρω̄ς̄ si nos (erimus) *ille qui metet pro si nos metemus* I. Cor. ix. xi. αϥ π̄ακαϥ πετπτακοι *quis dolor (est) ille qui perdet me?* pro *perdet me* Sir. xi. 24, commode atque evidentius scribi poterat ϥπτακοι *perdet me*.

CAPUT XVI.

DE SUBSTANTIVIS QUAE UTUNTUR SUFFIXIS.

Uti canonem generalem constitui substantiva uti prae-
fixis; sunt tamen nonnulla, eaque perpauca, quae adhi-
bent suffixa 1.º quoties in praepositiones evadunt; 2.º
quando cum verbis ita componuntur, ut articulum de-
finitum recipere nequeant; 3.º distinctionis gratia, ne
duo paria nomina confundantur. Singula recensebo.

1.º αρηξ T, ατηρηξ M. *extremum, extremitas, finis*,
cum genitivum regit, accipit suffixum in genere et nu-
mero cum eodem genitivo consonum, sic ατηρηϥ ᾱπκαϥ
extremum terrae, ατηρηϥοτ̄ π̄παχαϥ *finis inimicorum*
teorum, αρηξ̄ π̄τοικοϥμεπ̄ *finis terrae*. Tattamus in
Lexico p. 38 citat π̄ατηρηϥοτ̄, quasi hoc nomen admit-
teret articulum; scilicet vir cl. nihil plane intellexit.

2.º κελ M, κοτη, κοτοτη T. *sinus*, item κοτη T. M.
puendum. Hinc κελτ̄ *sinus meus*, κελκ *sinus tuus*,
κοτηϥ *sinus eius*, κοτηοτ̄ M, κοτηποτ̄ T. *puendum*
eorum.

3.º ϣατ F. M. *pes* semper usurpatur in compositis,
quoties enim *pes* solitario substantivo enunciandus est,
Copti adhibent vocem βαλοϥ.

Composita cum verbis sunt *ἰαράτ lavare pedes*, *καράτ εβόλ egredi*, *κοπεράτ ligare pedes* etc., in quibus *πατ* assumit suffixum personae, cuius sunt pedes, sic *αἰγυραῖ-ἰαράτκ* si non *lavero pedes tuos Ioh. xiii. 8.* vide et *10. 14. I. Tim. v. 10.*

Composita cum particulis, unde existunt praepositivae, sunt *επάτ ad*, *ἕπατ sub*, *ερατ sub* etc.

4.º πο T. M. *porta*, *ostium* assumit articulum π, φ *Luc. xiii. 25. Ioh. x. 9. Act. iii. 2*, adeoque praefixa, sic *παρο ostium meum Luc. xi. 7*, *несро portae eius Str. xiv. 23.*

At πο *os*, *σῶμα*, ut discernatur a *porta*, neque articulum neque praefixa admittit, sed adhibet suffixa formam *ρω* induens, hinc *ρωκ os tuum*, *ρωγ os eius* etc. *Matth. xiii. 35. Luc. i. 64. iv. 22. xi. 54. xix. 22.* Tum, non secus ac *αρηκ*, quando regit genitivum assumit suffixum cum genere et numero eiusdem genitivi consonans, sic *ρωγ εἰς os Dei*, *ρωκ ἡψωγ os putei*, *ρωσ ἡππρροφήτης os prophetarum.*

Etiam in compositis adhibet suffixa, sic ex *καρο os ponere*, *silere*, fit *ακακρωπ posuimus os nostrum*, *siluimus*, *τακρωπ silebo* etc., vide meum *Lexicon* p. 62.

Et in compositis cum particulis *εποι mihi*, *εποκ tibi* etc., paria dic de *ἕαρο*, *εαρο*, *εγρο* etc., at servat τὸ ο, ut *επογ ei* distinguatur ab *ερωγ ab ore eius Sir. ii. 3.* Scilicet quando πο servat suam *oris* potestatem, evadit *ρω* cum suffixis; quoties πο est syllaba expletiva, vocalis brevis ο manet. Hinc post verbum *φπῖ osculari*, accusativus *me*, *eum* etc. scribitur *ερωπ*, *ερωγ Marc. xiv. 43. 45. Matth. xxvi. 48*, quasi *os meum*, *os eius*; occurrit tamen *επογ Matth. xxvi. 49. Luc. xxii. 47.* Tum in dialecto Sahidica scriptura *εποσ eis* anteferenda est illae *ερωσ*, quae plane Memphitica est atque abnormis.

5.º τὸτ T. M. *manus* semper adhibetur in compositis,

numquam solitarie, tunc enim Memphitae utuntur voce $\chi\iota\chi$, et Thebani $\beta\iota\chi$.

Composita cum verbis sunt $\iota\alpha\tau\tau$ *lavare manus*, $\dagger\tau\tau$ *dare manum*, *adiuvare*, $\psi\epsilon\tau\tau$ *salutare*, *desponsare*, $\chi\epsilon\tau\tau$ *perficere*, $\epsilon\tau\tau$ *aggredi* etc., ubi $\tau\tau$ semper assumit suffixum vel agentis, vel patientis actionem; sic $\alpha\kappa\epsilon\tau\tau\kappa$ *aggressus es*, $\alpha\phi\epsilon\tau\tau\tau\tau$ *aggressus est*, $\alpha\eta\tau\tau\tau\tau\epsilon\eta$ *aggressi sumus* etc.

Composita cum particulis sunt $\epsilon\tau\tau$, $\iota\tau\tau$, $\epsilon\tau\tau$, $\epsilon\alpha\tau\tau$ etc.

6.º $\epsilon\eta$ T. M. *facies* assumit articulum τ , adeoque praefixa, uti $\epsilon\alpha$ $\tau\epsilon\phi\epsilon\eta$ *ad eius faciem*, *coram eo*, vide meum Lexicon p. 335. Sed quando evadit particula notans accusativum pronominum, induit formam constructam $\epsilon\eta\tau$; et cum suffixis $\epsilon\eta\tau\tau$ *eum*, $\epsilon\eta\tau\epsilon$ *eam*.

7.º $\epsilon\eta\tau$ T. *cor*, *intimum rei*, *stomachus* articulum admittit atque adeo praefixa, sic $\eta\epsilon\phi\epsilon\eta\tau$ *cor eius*, $\eta\epsilon\kappa\epsilon\eta\tau$ *cor tuum*, $\eta\tau\phi\epsilon\eta\tau$ *cor eorum*.

At in compositis cum verbis, $\dagger\epsilon\eta\tau$ *animadvertere*, $\kappa\omega\epsilon\eta\tau$ *confidere*, $\psi\eta\eta\epsilon\eta\tau$ *misereri*, $\rho\epsilon\eta\tau$ *poenitere*, adhibet suffixum reciprocum personae verbi, quo cum componitur, eiusque forma constructa Thebaice est $\epsilon\eta\eta$, Memphitice $\epsilon\eta\eta$, sic $\dagger\eta\alpha\kappa\alpha\epsilon\tau\eta\eta$ *ponam cor meum*, *sperabo*, $\kappa\eta\alpha\kappa\alpha\epsilon\tau\eta\eta\kappa$ *sperabis*, $\alpha\phi\tau\phi\epsilon\eta\eta\tau$ *attendit*, $\alpha\eta\tau\phi\epsilon\tau\eta\eta$ *poenituimus*. Idque fit etiamsi $\epsilon\eta\tau$ praepositionatur verbo, uti $\alpha\epsilon$ $\epsilon\eta\eta\tau$ $\chi\eta$ $\epsilon\eta\tau$ *fuit cor eius collocatum in eo*, *fiduciam in eo posuit Deus*. xiv. 15. $\epsilon\eta\tau$ $\epsilon\eta\eta\tau$ $\chi\eta$ $\epsilon\eta\tau$ *in nobis positum est cor nostrum* II. *Cor.* i. 9. Accedit Memphiticum $\chi\epsilon\eta\eta\epsilon\eta\tau$ *provēn*, quod adhibet suffixa; at Thebanum $\beta\iota\alpha$ $\eta\epsilon\eta\tau$ adhibet praefixa, nam $\epsilon\eta\tau$ a verbo seiungitur.

$\epsilon\eta\tau$ Memphitice *cor* omnino comparā cum T. $\epsilon\eta\tau$.

8.º $\epsilon\eta\alpha$ T. *vox* habet suffixa, atque $\epsilon\eta\tau\alpha\tau$ $\epsilon\beta\sigma\lambda$ *elavaverunt vocem suam* *Act.* xiv. 11, vide meum Lexicon p. 359.

ερα T. M. *facies* item habet suffixa; hinc ερατ *coram me*, ερακ *coram te*, παρατ *apud eum*, παρατ *apud eam*. Et cum verbo χι *accipere* compositum, χιρα assumit suffixum reciprocum personae, ετραχιρατ *ut attendant*.

9.° χω T. M. *caput* semper usurpatur in compositis; quoties enim solitaria voce *caput* indicandum est, Copti Memphitice adhibent αφε, Thebaice απε. Praecipua composita cum verbis sunt ρεκχω *inclinare caput*, ρεβχω *velare caput*, δεκχω *radere caput*, ψενχω *tondere caput*, βνεχω *submittere caput* etc., in quibus χω adsciscit suffixum reciprocum personae verbi, uti αφρεκχωτ *inclinavit caput suum*; idque etiamsi χω praeponatur verbo, sic ονετε χωσ βοκτ *cuius caput est rasum* I. Cor. xi. 5, ερε χωτ ρωβτ *est caput eius velatum* I. Cor. xi. 4.

δαχω, ειχω, εχω etc. sunt formae constructae praepositionum δαχεν, ειχεν, εχεν, adeoque in his χω assumit suffixa.

CAPUT XVII.

DE ADIECTIVIS QUAE UTUNTUR SUFFIXIS.

Sunt nonnulla adiectiva, quorum genus ac numerus indicatur ope suffixorum. Praecipua sunt quae ab initio composita cum particulis indeclinalibus respuunt articulum. Ex particula πα *valde*, de qua dixi in § *de Compositis cum particulis*, quinque oriuntur adiectiva:

1.° παατ ὁ σφῶρα, vel πάνυ, *magnus, praestans*, παατ *magna*; ac, praepositis ε, ετ *qui*, επαατ, vel εσπαατ *magnus*, εσπαατ *magni*.

2.° παυε *multus*, coalescit ex πα *valde*, et αυαι, αυη, αυε *multitudo*; hinc παυωυ *multus*, παυωσ *multa*; tum, praepositis ε, ετ *qui*, επαυωωτ, vel ετπαυωωτ *multi*.

3.° παλε *bonus*, componitur ex πα *valde*, et αλα *bonitas*; hinc παλευ *bonus*, παλευ *boni*, *bonae*; et, praemissis ε, ετ *qui*, επαλεσ, εεπαλεσ *bona*.

4.° παιατ, vel παειατ *beatus*, conflatum ex πα *valde*, atque ιατ, vel ειατ, vel αιατ ignotae significationis; hinc παιατκ *beatus tu*, παειατγ *beatus ille*.

5.° πεσε *pulcher*, compositum ex particula πε eiusdem fortasse significationis ac πα, et σα *pulchritudo*; hinc πεσωγ *pulcher*; tum, praepositis ε, ετ *qui*, επεσωσ, ετπεσωσ *pulchra*.

Hisce accedunt

6.° οτα T. *unus*, qui suffixa assumens notat *solus*; hinc παγ οτααγ *ei soli*.

7.° ματατ *solus* coalescens ex μα *omnino*, et οτωτ, οτατ *unus*; hinc ματατγ *solus*, ματατσ *sola*, et Thebaice cum a duplici ματααν *soli nos*, ματαακ *solus tu*.

8.° τηρ *omnis*; hinc τηρκ *totus tu*, τηργ *omnis m.*, τηρωτ *omnes*. Quod factum conicio, ut distingueretur a τηρ apud veteres Aegyptios *Deus*.

CAPUT XVIII.

DE PRAEPOSITIONIBUS.

Casus pronominum exponens nonnulla attigi de praepositionibus; sed praestat eas simul omnes illustrare. Praepositiones suffixa assumpturae aliquam patiuntur formae mutationem.

1.° Nonnullae adasciscant nomina ϣατ *pes*, ϣο ος, τσοτ T, τος M. *manus*, ρητ T, ρητ M. *facies*. Praecipuae sunt

Forma absoluta	Forma constructa
ε nota dat., acc., <i>in</i> , <i>ab</i> etc.	ερατ, ερο, ετοот T, ετοτ M.
εβολρα <i>ab</i> , <i>ex</i>	εβολραρο
εβολρητ̄π̄ <i>per</i> , <i>ab</i>	εβολρηтоот T, εβολρηтоτ M.
εροτε <i>plusquam</i> , <i>prae</i>	εροτερο
π nota dat., acc., <i>in</i> , <i>ab</i> etc.	πρητ T, π̄ρητ M. π̄тоот T, π̄тоτ M. <i>ἰμο</i>
π̄π̄ T, π̄τεπ M. <i>ab</i>	π̄тоот T, π̄тоτ M.
ψα <i>ad</i> , <i>usque ad</i>	ψαρο — B. ψαλα
δα M. <i>sub</i> , <i>contra</i>	δαρο, δαρατ, δατοτ
ρα, <i>sub</i> , <i>ad</i> , <i>pro</i>	ραρο, ραρατ
ρατ̄π̄ T. <i>apud</i> , <i>iuxta</i>	ραтоот, ρατ̄π̄
ρητ̄π̄ T, ρητεπ M. <i>per</i> , <i>ab</i>	ρηтоот T, ρηтоτ M.

Suffixa cum ϣο, τσοτ, et ρητ supra exposui, superest ut dicam de nomine ϣατ T. M, λετ B. *pes*. En eius suffixa :

	Theb.	Mem.	Basm.
Pers. 1	ερατ	ερατ	ελετ <i>ad me</i> .
2	{ m. ερατκ	ερατκ	ελετκ <i>ad te m.</i>
	{ f. ερατε	ερατϝ	ελετϝ <i>ad te f.</i>
3	{ m. ερατϣ	ερατϣ	ελετϣ <i>ad eum</i>
	{ f. ερατε	ερατε	ελετε <i>ad eam</i>
Plur. 1	ερατ̄π̄	ερατεπ	ελετεπ <i>ad nos</i>
2	ερατ̄π̄ητ̄π̄	ερατεπ̄ηπ̄οτ	ελετ̄π̄ηπ̄οτ <i>ad vos</i>
3	ερατοϣ	ερατοϣ	ελετοϣ <i>ad eos.</i>

Aliae praepositiones levem tantum patiuntur formae mutationem.

2.° Exeuntes in α illud mutant in ω. Sic π̄σα *post*, constructum π̄σω; hinc π̄σωϣ — ωκ — ω — ωϣ — ωϣ — ωπ̄ — ωτ̄π̄ T, ωτεπ et π̄σα ρηπ̄οτ M. *Exod.* xi. 9

— *ⲛⲟⲱⲟⲩ*. Idem dic de eius composito *ⲙⲉⲛⲉⲛⲥⲁ* T. B, *ⲙⲉⲛⲉⲛⲥⲁ* M. *post.*

3.° Exeuntes in e illud diversa ratione mutant:

ⲁⲧⲟⲛⲉ M. *sine*. Constr. *ⲁⲧⲟⲛⲟⲩ*. Cum suff. *ⲁⲧⲟⲛⲟⲩ*
— *ⲟⲩⲕ* — *ⲟⲩϥ* — *ⲟⲩⲟ* etc.

ⲉⲟⲃⲉ M. *ob*. Constr. *ⲉⲟⲃⲏⲧ*. Cum suff. *ⲉⲟⲃⲏⲧ* (pro *ⲉⲟⲃⲏⲧⲧ*) — *ⲏⲧⲕ* — *ⲏⲧⲓ* — *ⲏⲧϥ* — *ⲏⲧⲟ* — *ⲏⲧⲉⲛ* — *ⲉⲟⲃⲉ*
ⲉⲛⲛⲟⲩ — *ⲉⲟⲃⲏⲧⲟⲩ*.

ⲉⲧⲃⲉ T. B. *ob*. Constr. *ⲉⲧⲃⲏⲧ*. Cum suff. *ⲉⲧⲃⲏⲧ* (pro *ⲏⲏⲧⲧ*) — *ⲏⲧⲕ* — *ⲏⲧⲉ* — *ⲏⲧϥ* — *ⲏⲧⲟ* — *ⲏⲧⲉⲛ* — *ⲉⲧⲃⲉ*
ⲧⲏⲧⲧⲏ — *ⲉⲧⲃⲏⲧⲟⲩ*.

ⲟⲩⲃⲉ *contra*. Constr. *ⲟⲩⲃⲏ*. Cum suff. *ⲟⲩⲃⲏ* — *ⲏⲕ* —
ⲏ — *ⲏϥ* — *ⲏⲥ* — *ⲏⲛ* — *ⲟⲩⲃⲉ* *ⲧⲏⲧⲧⲏ* T, *ⲟⲩⲃⲉ* *ⲉⲏⲛⲟⲩ*
M. — *ⲟⲩⲃⲏⲧⲟⲩ*, vel *ⲟⲩⲃⲏⲧ*.

ⲟⲩⲧⲉ *inter*. Constr. *ⲟⲩⲧⲱ*. Cum suff. *ⲟⲩⲧⲱ* — *ⲱⲕ* —
ⲱ — *ⲱϥ* etc.

4.° Praepositio *ϩⲓ* *in, super*. Constr. T. *ϩⲓⲱ* et *ϩⲓⲱⲱ*,
M. *ϩⲓⲱⲧ*. Hinc Thebaice *ϩⲓⲱ* — *ϩⲓⲱⲕ* — *ϩⲓⲱⲧⲏⲧⲧⲏ*
— *ϩⲓⲱⲟⲩ*; et Memphitice *ϩⲓⲱⲧ* — *ⲧⲕ* — *ⲓ* — *ⲧϥ* —
ⲧⲟ — *ⲧⲉⲛ* — *ϩⲓ* *ⲉⲏⲛⲟⲩ* *Luc. xii. 22* — *ϩⲓⲱⲧⲟⲩ*.

5.° Praepositio *ⲁⲑⲣⲟ* T, *ⲁⲃⲟ* M. *cur?* non mutatur;
hinc *ⲁⲑⲣⲟⲕ* *cur tu?* etc.

6.° Praepositio *ϩⲱ* *etiam*. Constr. T. *ϩⲱⲱ*, M. *ϩⲱ*. Hinc
Thebaice *ϩⲱⲱⲧ* *etiam ego* *Act. x. 26* — *ϩⲱⲱⲕ* etc., vide
me in Lexico p. 342.

7.° *ⲛⲉⲙ* T, *ⲛⲉⲙⲙ* M. *cum* ita cum suffixis construitur.
Thebaice *ⲛⲉⲙⲙⲁⲓ* *cum me* — *ⲛⲉⲙⲙⲁⲕ* — *ⲙⲉ* — *ⲙⲁϥ*
— *ⲙⲁⲥ* — *ⲙⲁⲛ* — *ⲙⲏⲧⲏ* — *ⲙⲁⲧ*. Memphitice *ⲛⲉⲙⲏ*
— *ⲙⲁⲕ* — *ⲙⲉ* — *ⲙⲁϥ* — *ⲙⲁⲥ* — *ⲙⲁⲛ* — *ⲙⲱⲧⲉⲛ*
— *ⲙⲱⲟⲩ*. Basmurica vidi *ⲛⲉⲙⲏⲓ* *tecum*, *ⲛⲉⲙⲏϥ* vel
— *ⲉϥ* *cum eo*, *ⲛⲉⲙⲏⲥ* vel *ⲛⲉⲙⲏⲏⲥ* *cum ea*, *ⲛⲉⲙⲏⲧⲉⲛ*
vobiscum, *ⲛⲉⲙⲏⲟⲩ* *cum iis*.

Praepositiones in *ⲛ* exeuntes varias habent formas
constructas.

78

8.° $\alpha\bar{\chi}\bar{\eta}$ T. *sine*. Constr. $\alpha\bar{\chi}\bar{\eta}\tau$, hinc $\alpha\bar{\chi}\bar{\eta}\tau$ *sine me* — $\bar{\tau}\kappa$ — $\tau\epsilon$ — $\bar{\tau}\eta$ etc.

9.° $\epsilon\rho\rho\epsilon\bar{\eta}$ M. *contra, ante*. Constr. $\epsilon\rho\rho\alpha$ *ad faciem*. Inde $\epsilon\rho\rho\alpha$ *contra me* — $\alpha\kappa$ — $\alpha\eta$ — $\alpha\varsigma$ — $\alpha\pi$ — $\epsilon\rho\rho\epsilon\bar{\eta}$ $\theta\eta\bar{\eta}\tau$ *contra vos Deut. xi. 25* — $\epsilon\rho\rho\alpha\tau$. Caveant tirores, ne $\epsilon\rho\rho\alpha$ *contra me* confundant cum $\epsilon\rho\rho\alpha$ *sursum*; primum est Memphiticum, alterum Thebanum. Raro Thebaice occurrit haec praepositio, sic $\epsilon\rho\rho\alpha\tau$ *inter se Matth. xvii. 35*. In Lexico p. 47 et 359 non bene digessi hanc praepositionem.

10.° $\pi\alpha\rho\rho\bar{\eta}$ et $\bar{\eta}\pi\alpha\rho\rho\bar{\eta}$ T, $\pi\alpha\rho\rho\epsilon\bar{\eta}$ M. *coram, apud, ad*, consonat cum $\epsilon\rho\rho\epsilon\bar{\eta}$. Hinc $\pi\alpha\rho\rho\alpha$ *apud me*, $\pi\alpha\rho\rho\epsilon$ *apud te f.*, $\pi\alpha\rho\rho\eta\bar{\tau}\bar{\eta}$ T. *apud vos*.

11.° $\epsilon\bar{\chi}\bar{\eta}$ T. $\epsilon\chi\epsilon\bar{\eta}$ M. *super*. Constr. $\epsilon\chi\omega$ *super caput*. Inde $\epsilon\chi\omega$ — $\omega\kappa$ — ω — $\omega\eta$ — $\omega\epsilon$ — $\omega\pi$ — $\omega\bar{\tau}\bar{\eta}$ vel $\epsilon\bar{\chi}\bar{\eta}$ $\tau\eta\bar{\tau}\bar{\eta}$ T, $\epsilon\chi\epsilon\bar{\eta}$ $\theta\eta\bar{\eta}\tau$ M — $\epsilon\chi\omega\tau$.

12.° $\delta\alpha\chi\epsilon\bar{\eta}$ M. *ante*, et $\epsilon\bar{\gamma}\bar{\chi}\bar{\eta}$ T, $\epsilon\bar{\gamma}\chi\epsilon\bar{\eta}$ M. *super*, eorum constructa $\delta\alpha\chi\omega$, $\epsilon\bar{\gamma}\chi\omega$ consonant cum $\epsilon\chi\omega$ praecedenti.

13.° $\delta\alpha\tau\epsilon\bar{\eta}$ M. *iuxta*, constructum $\delta\alpha\theta\theta\tau\theta$ affixa sumit uti $\epsilon\rho\theta$.

14.° $\epsilon\bar{\alpha}\bar{\tau}\bar{\eta}$ T. *iuxta*, duplicem habet formam constructam, $\epsilon\bar{\alpha}\tau\theta\theta\tau$, et $\epsilon\bar{\alpha}\tau\eta$; haec adsciscit suffixa uti $\theta\bar{\tau}\bar{\eta}$.

15.° $\epsilon\bar{\gamma}\theta\tau\bar{\eta}$ T. *iuxta*, constructum $\epsilon\bar{\gamma}\theta\tau\omega$ consonat cum $\theta\bar{\tau}\omega$.

CAPUT XIX.

DE ADVERBIIS.

Adverbia nullam habent peculiarem desinentiam; sed ope Lexici facile discuntur.

Nonnulla tamen formantur ex nominibus, quibus e vel η praeponitur. Sic ex *αα locus*, et cum articulo indefinito *οταα*, fit *εταα* pro *εοταα* *in unum locum, una*. Ab *αγοτ*, et cum articulo *παγοτ* T, *φαγοτ* M. *pars posterior*, habes *επαγοτ* T, *εφαγοτ* M. *retro*. Nomen *εφληοτ* M. *vanus* notat etiam *frustra*, tunc enim *εφληοτ* *frustra* scribitur pro *εεφληοτ*. Item praeposito η, sic *ηοτσηα* *parvulum*, *ηωορη* *primum*, *ηβοης* *vi, violenter*, *ητειρε* *ad hunc modum, similiter*, *ηχιοτε* *clam*, *ααετρεβρεος* M. *hebraice*, *ααετρωαεος* M. *romane, latine*.

Adverbia addita verbis horum significationem vario modo temperant, non secus ac graecae praepositiones. Praecipua sunt:

1.° *εβολ* T. M. *εβαλ* B. quod respondet graecis *ἀπό, ἐκ*, et latinis *ab, ex*, uti † *dare*, † *εβολ* *vendere*; *ει* *ire*, *ει* *εβολ* *exire*; *ει* *εβολ* *ducere*, *ει* *εβολ* *educere*; *κω* *ponere*, *κω* *εβολ* *dimittere, relaxare*. Quandoque *vix* auget significationem, uti *ττο* et *ττο* *εβολ* *reprobare*, *οτωη* et saepius *οτωη* *εβολ* *manifestare, declarare*, *πεε* et *πεε* *εβολ* *excutere, separare*. Compositum cum *σα* *pars*, *σαβολ* notat *extra*.

2.° *εβρη* M. *κατά, de, infra*. Sic *ι* *venire*, *ι* *εβρη* *descendere*; *ηοτ* *venire*, *ηοτ* *εβρη* *descendere*; *ωαε* *mergi*, *ωαε* *εβρη* *demergi*; *χω* *ponere*, *χω* *εβρη* *deponere, demittere*. Compositum cum *σα* *pars*, *σαεβρη* notat *infra*.

3.° *εγοτη* T. B. *εδοτη* M. *εις, in, intus, contra*. Sic † *dare*, † *εγοτη* *introducere*, † *εδοτη* *adversari*; *ει* *ire*, *ει* *εγοτη* *ingredi*; *ει* *εδοτη* *introducere*; *βωκ* *ire*, *βωκ* *εγοτη* *ingredi*; compositum cum *σα* *pars*, *σαεδοτη* M. *intra*.

4.° *εβραι* T. *εβρη* M. *εβλη* B. *ἀνά, eis, sursum, ad*. Sic *ει* *ire*, *ει* *εβραι* *ascendere, venire ad*; *ει* *du-*

cere, ἐπ ἐρραι *sursum ducere, extrahere*, ἐπ ἐρρη *offerre, adducere ad*; κω *ponere*, κω ἐρραι *constituere, exponere*; ποττε *proicere*, ποττε ἐρραι *producere, emittere*. Quandoque vix auget significationem, uti ορωϩ et ορωϩ ἐρραι *addere*, ρμοοϩ et ρμοοϩ ἐρραι (*Marc. xiv. 54*) *sedere*. Raro Thebanum ἐρραι notat *deorsum*, ac respondet Memphitico εδρη, uti κω ἐρραι *deponere*; ταστο *proferre, producere*, ταστο ἐρραι *prostrare, prosternere*.

5.° ἄματ T. M. ἄματ B. a μα *locus est adverbium notans locum*. Uti ϣι *sumere*, ϣι ἄματ *auferre, tollere ex loco*; ορον *esse*, ορον ἄματ *esse in loco*; saepius abundat.

Adverbia hucusque recensita constructa cum particulis vel praepositionibus evadunt praepositiones, quae regunt nomina, vel etiam suffixa admittunt.

εβολ compositum cum ἔπ T, δελ M. evadit praepositio, εβολδελ οπῖα *a spiritu*; tum εβολρα, εβολρι, εβολ πρηт T, εβολ πδнт M, εβολριтп, εβολριχп, εβολ ϣтте admittunt suffixa, non secus ac componentia ρα, ρι, πρηт etc., atque inde oriuntur diversae significationes praepositionum *ab, ex* varie temperatae, vide meum *Lexicon* p. 22.

εδρη et πδρη M. coalescunt cum praepositionibus ε, δελ, πδнт.

Paria dic de εροп, ἐρραι, aliisque, uti in *Lexico* videre licet.

Tandem adverbia, non secus ac praepositiones, admittunt utrumque articulum, et particulas ет, ео, ет, ет, quibus formantur adiectiva, ita ut vera nomina evadant. Sic ex εβολἔп *ab, ex* fit пεβολἔп *ὁ ἐκ oriundus ex*, et M. пεβολδελ ϣ† *qui ex Deo est* I. *Cor. ii. 12. necessitas* εϣριχωϣ *quae est supra ipsos* Z. 149. εтпἄμαк *qui tecum sunt, sodales tui* Sir. xxxvii. 2. Ab

εἰς τοῦτῃ *prope te sit* πετρεῖ τοῦτῃ *proximus tuus*; ἀβ
 εἰς ὄρη *intus habes* εἰς ἰσὸρη *interior*.

§ 1. De π Negativu.

Negatio afficit vel verbum, vel nomen, aliasve ora-
 tionis partes. Negatio verbo coniuncta peculiare induit
 formas in quibusdam temporibus, quas exponam verbum
 illustrans. Sed cum nominibus, pronomibus, adver-
 biis, nec non aliquibus verbi temporibus vulgatissima
 negatio est ᾠ... ἀπ; praepositio ᾠ praefigitur vocabulo
 quod negamus, illud vero sequitur particula T. M. ἀπ,
 B. ἐπ. Sic ᾠαπακ ἐπ B. *non ego*, ᾠφορευορ ἀπ B,
 ᾠφοραγορ ἀπ M. *non vis delector*. Praefixum π mutatur
 in α semper ante π, et plerumque ante β, α, φ, uti
 ἀπερψφρηρ ἀπ *non socius suus*. Thebaice et Basmurice
 raro scribitur ἐπ pro ᾠ, uti ἐπφεαπψα ἀπ T. *non sum
 dignus*.

Praemissa ᾠ potest omitti, sic ἀποκ ἀπ *non ego* I.
Cor. vii. 10. εϋϋε ἀπ ὁσᾠποστολοσ ἀπ T. *si non sum
 apostolus* I. *Cor.* ix. 2, ubi Memphiticus ᾠποστολοσ
 ἀπ, et Basmuricus ᾠαπακ ὁσᾠποστολοσ ἐπ. Semper
 vero omittitur ante praepositiones et coniunctiones, uti
 κεκασ ἀπ T. κεκεεσ ἐπ B. *non ut* *Hebr.* ix. 25. εἰ ὁσᾠβσο
 ἀπ T, δεπ ὁσᾠοσβο ἀπ M, εἰ ὁσᾠεβα ἐπ B. *non in
 sinceritate* *Phil.* i. 17. αἰατε ἀπ T, αἰαε† ἀπ B. *non
 solum* *Thess.* i. 8.

Tandem quoties adest verbum πε, τε, πε *est, sum*,
 particula ἀπ ipsi praepōnitur; scilicet negatio non af-
 ficit existentiam, sed attributum praepositionis. Sic
 ὁσπορ αἰπω ἀπ πε T, ὁσπορ αἰφω ἀπ πε M,
 ὁσπαρ αἰπω ἐπ πε B. *sanguis non suus est* *Hebr.*
 ix. 25. ᾠαδπομια ἀπ τε T. *non iniquitas mea est* Z.
 αἰπ. ᾠτω ἀπ τε *non mea est* *Ioh.* vii. 16.

Perraro omittitur $\Delta\pi$, ac negatio a sola praefixa n indicatur, cuius improbandae scripturae exempla afferam illustrans verbum negans.

§ 2. De Coniunctione $\alpha\epsilon$.

Peculiari etiam illustratione digna est coniunctio $\alpha\epsilon$, quam recte comparaveris cum *quod* scholasticae latinitatis. Quoties verbum regit integram propositionem tamquam casum obliquum, toties propositioni praemittitur $\alpha\epsilon$. Sic *video* $\alpha\epsilon$ (*quod*) *tu propheta es Ioh. iv. 19. scimus* $\alpha\epsilon$ (*quod*) *hic est salvator mundi Ioh. iv. 42, et sic millies.*

Adebitur etiam quando nos abstineremus a barbarico *quod*. Sic *nesciebant* $\alpha\epsilon$ *propter quid congregati essent Act. xix. 32. nescis* $\alpha\epsilon$ *unde veniat Ioh. iii. 8. constitue mihi* $\alpha\epsilon$ *quando orem pro te Exod. viii. 9. quaerebant* $\alpha\epsilon$ *quomodo eum perderent Marc. xi. 18. videte igitur* $\alpha\epsilon$ *qua ratione audiveritis Luc. viii. 18. videns* $\alpha\epsilon$ *quomodo eligebant primos accubitus Luc. xiv. 7. narravit* $\alpha\epsilon$ *quomodo viderit Dominum Act. ix. 27.* Propositiones enim, quae coniunctionem $\alpha\epsilon$ consequuntur, sunt germani accusativi verborum *nesciebant, nescis, constitue, quaerebant, videte, videns, narravit.*

Si accusativo verbi activi, vel casui cuicumque, accedat propositio tamquam casus, ut aiunt, appositionis, necessario particula $\alpha\epsilon$ praepositur propositioni. Sic *volens videre Iesum* $\alpha\epsilon$ *quis esset Luc. xix. 3. mirabantur propter ea* $\alpha\epsilon$ *quid haec res sit Act. v. 24.*

Cum verba *dicendi, interrogandi, et similia*, quae orationem directam vel indirectam referunt, regant integras propositiones, coniunctio $\alpha\epsilon$ necessario locum habet. Sic *dico vobis* $\alpha\epsilon$ (*quod*) *sumet vindictam Luc.*

xviii. 8, et sexcenties in oratione indirecta, ubi horrida latinitas adhiberet *quod*. In oratione vero directa: *dixit* $\alpha\epsilon$ *aspice in nos Act. iii. 4. interrogabant eos* $\alpha\epsilon$ *in quo nomine fecistis hoc? Act. iv. 7. interrogabat* $\alpha\epsilon$ *quid est hoc? Luc. xviii. 36. clamabat* $\alpha\epsilon$ *fili David miserere mei Luc. xviii. 39, et millies.*

Praeterea post verba *appellandi, vocandi, interpretandi* $\tau\delta$ $\alpha\epsilon$ regit propositionem a verbis praedictis pendentem. Sic *cur dicis me* $\alpha\epsilon$ *bonus? Luc. xviii. 19. Barsabas, quod interpretantur* $\alpha\epsilon$ *filius consolationis Act. iv. 36. Iesus, quem vocant* $\alpha\epsilon$ *Christus Matth. i. 16. porta quam appellant* $\alpha\epsilon$ *speciosam Act. iii. 2.*

Tandem post praepositiones, quae tamquam casum obliquum regunt integram propositionem, adhibetur coniunctio $\alpha\epsilon$. Sic $\epsilon\theta\epsilon$ *propter, esse* $\alpha\epsilon$ *proptereaquod; εβηλ nisi, εβηλ* $\alpha\epsilon$ *nisi quod; εφμα loco, vice, pro, εφμα* $\alpha\epsilon$ *pro eo quod, proptereaquod etc.*

Vis particulae $\alpha\epsilon$ in eo posita est, ut integras propositiones coniungat cum vocabulo praecedenti, a quo illae pendent tamquam casus obliqui. Alias significaciones $\tau\omega$ $\alpha\epsilon$ vide in meo Lexico p. 377.

Superest, ut moneam hanc particulam ortam esse a $\alpha\epsilon$ *dicere*; revera saepe verti potest *dicens*, vel gallice *c'est-à-dire, nempe, scilicet.*

CAPUT XX.

DE VERBIS.

Quemadmodum vidimus logica nominum accidentia designari a particulis, ita tempora et personae verbi denotantur ope syllabarum, quae praefiguntur verbo seu radici, quae immutabilis atque eadem permanet in universa coniugatione, si tamen excipias participia nonnullorum verborum. Syllabae, quae praefiguntur, coalescunt 1.º ex characteristicis temporis, quae tempus designat, 2.º ex affixo pronominis, quod personas notat.

Affixa personarum generatim sunt :

	<i>Singulare</i>	<i>Plurale</i>
Pers. 1	ⲓ	ⲏ
2	ⲙ. ⲕ ⲉ. ⲉ	ⲧⲈⲎ
3	ⲙ. ⲑ ⲉ. ⲥ	ⲧ.

quae quisque videt ex pronominibus personarum esse derivata. Exceptiones facilius pro re nata declarabuntur.

Characteristicas notas temporum illustrabo in annotationibus ad singula tempora.

Interea exponere iuvat universum conspectum syllabarum praefixarum verbi, quibus semel positis, omnia verba coniugantur. Nam, datis radicibus ex. gr. ⲙⲉ *amare*, ⲛⲉⲗ *proiicere*, ⲟⲣⲱⲉ *addere*, eas coniugabis, si subiungas praefixis sine ulla crasi aut aphaeresi; quare in primis vocibus praesentis habebis ⲑⲙⲉ, ⲑⲛⲉⲗ, ⲑⲟⲣⲱⲉ — ⲕⲙⲉ, ⲕⲛⲉⲗ, ⲕⲟⲣⲱⲉ — ⲧⲈⲙⲉ, ⲧⲈⲛⲉⲗ, ⲧⲈⲟⲣⲱⲉ etc.

*Paradigma Praefixorum Verbi,
seu Characteristicae Temporum et Personarum.*

I. *Praesens.*

	Thebaice	Memphitice	
Pers. 1	†	†	<i>sum</i>
2	{ m. κ f. τε	κ, χ τε	
3	{ m. ϣ f. ϥ	ϣ ϥ	
Plur. 1	τῆ, τεῆ	τεῆ	
2	τετῆ, τετεῆ	τετεῆ	
3	σε	σε	

Basmurici cum Memphitis consentiunt, excepto χ.

II. *Praesens; et Participium Praesentis.*

Pers. 1	ει	ει	<i>sum</i> , εῖ
2	{ m. εκ f. ερε	εκ ερε	
3	{ m. εϣ f. εϥ } ερε	εϣ εϥ } ερε	
Plur. 1	ῆ, εῆ	εῆ	
2	ετεῆ	ετεῆ	
3	ετ, οτ; ερε	ετ, οτ; ερε.	

Basmurici cum Memphitis consentiunt, nisi quod pro ερε scribunt ελε, vel ελ.

III. *Imperfectum.*

Pers. 1	πει πε	παι πε	<i>eram</i>
2	{ m. πεκ πε f. περε πε	πακ πε παρε πε	

	Thebaice	Memphitice
3	{ m. πεϣ πε } f. πες πε	{ περε πε } περε πε } παρε πε
<i>Plur.</i> 1	πεπ πε	πεπ πε
2	πετετ̄π πε	περετεπ πε
3	πετ πε, περε πε	πετ πε, παρε πε.

Raro omittitur πε.

Basmurici cum Memphitis consentiunt.

IV. *Perfectum Primum.*

<i>Pers.</i> 1	αι	αι	<i>fui</i>
2	{ m. ακ } f. αρε	ακ αρε	
3	{ m. αϣ } f. ας } α	αϣ } α ας } α	
<i>Plur.</i> 1	απ	απ	
2	ατετ̄π	αρετεπ	
3	ατ, α	ατ, α	

Basmurici cum Thebanis consentiunt; sic ατετ̄π Ἰ. *Thess.* i. 6. ii. 8, vel αρετεπ *Is.* i. 4. *Eph.* vi. 21.

Participium perfecti est εαι, εακ, εαϣ etc.

V. *Præsens Indefinitum, seu Consuetudinis.*

<i>Pers.</i> 1	ϣαι	ϣαι soleo esse, sum
2	{ m. ϣακ } f. ϣαρε	ϣακ ϣαρε
3	{ m. ϣαϣ } f. ϣας } ϣαρε	ϣαϣ } ϣαρε ϣας } ϣαρε
<i>Plur.</i> 1	ϣαπ	ϣαπ
2	ϣατετ̄π	ϣαρετεπ
3	ϣατ, ϣαρε	ϣατ, ϣαρε

Basmurici cum Thebanis consentiunt, sed pro ϣαρε scribunt etiam ϣαλε.

VI. *Imperfectum Indefinitum, seu Consuetudinis.*

	Thebaice		Memphitice	
Pers. 1	пешаг		пешаг	<i>solebam esse,</i>
2	m. пешак		пешак	<i>eram</i>
	f. пешаре		пешаре	
3	m. пешаг } пешаре		пешаг } пешаре	
	f. пешас }		пешас }	
Plur. 1	пешап		пешап	
2	пешатеṯп		пешаретеп	
3	пешат, пешаре		пешат, пешаре.	

Quandoque additur пе, uti in imperfecto.

VII. *Perfectum Secundum.*

Pers. 1	п̄таг		етаг	<i>fui</i>
2	m. п̄так		етак	
	f. п̄тар		етаре	
3	m. п̄таг } п̄та		етаг } ета	
	f. п̄тас }		етас }	
Plur. 1	п̄тап		етап	
2	п̄татеṯп		етаретеп	
3	п̄тат, п̄та		етат, ета.	

Basmurici cum utrisque consentiunt.

VIII. *Plusquam Perfectum.*

Pers. 1	пе аг		пе аг	<i>fueram</i>
2	m. пе ак		пе ак	
	f. пе аре		пе аре	
3	m. пе аг } пе а		пе аг } пе а	
	f. пе ас }		пе ас }	
Plur. 1	пе ап		пе ап	
2	пе атеṯп		пе аретеп	
3	пе ат, пе а		пе ат, пе а.	

Saepe additur пе.

IX. *Futurum Primum.*

	Thebaice	Memphitice	
Pers. 1	†па	†па	ero
2	m. κпа	χпа	
	f. тепа	тепа	
3	m. чпа	чпа	
	f. спа	спа	
Plur. 1	теппа, тепа	теппа:	
2	тет̄ппа, тет̄па	тетеппа	
3	сепа	сепа	

Basmurici cum Thebanis consentiunt, nisi quod pro па scribunt etiam ne; hinc dicunt †па et †пе, κпа et κпе etc.

X. *Futurum Secundum, et Participium Futuri.*

Pers. 1	ειпа	ειпа	διпа	ero,
2	m. екпа	екпа	акпа	futurus
	f. ерепа	ерепа	арепа	
3	m. ечпа	ечпа	ачпа	} аре..па
	f. еспа	еспа	аспа	
Plur. 1	їпа, еппа	еппа	дппа	
2	етет̄ппа, етет̄па	еретеппа	аретеппа	
3	етпа, отпа	етпа отпа	атпа.	

Basmurici, qui etiam ne scribunt, cum Memphitis in utraque forma consentiunt.

XI. *Futurum Tertium.*

Pers. 1	еіе	еіе	ero, sim
2	m. еке	еке	
	f. ерè	ерè	

	Thebaice	Memphitice
3	m. εϥε } f. εσε } ερè	εϥε } εσε } ερè
<i>Plur.</i> 1	επε	επε
2	ετεῤῥε	ερετεπε
3	ερε, ερè	ερε, ερè:

Basmurici consentiunt cum Thebanis,

XII. *Futurum Quartum.*

Pers. 1	τα, ταρι	τα M. et B.	ero
2	m. тарек f. тера	тера	
3	m. тарεϥ f. тарес		
<i>Plur.</i> 1	ταῤῥα		
2	ταρεῤῥα	ταλετεп B.	
3	тарот.		

XIII. *Imperfectum Futuri.*

Pers. 1	πεπα	папа	<i>futurus eram,</i>
2	m. пекпа f. перепα	пакпа	<i>essem, fuissem</i>
3	m. пεϥпа } f. пεспа } πεре..па	паϥпа } паспа } паре..па	
<i>Plur.</i> 1	пелпа	паппа	
2	петеῤῥпа	паретеппа	
3	пелпа, пере..па	патпа, паре..па.	

Saepe additur пе.

Basmurici cum Memphitis consentiunt, amant tamen пе pro па,

XIV. *Modus Optativus.*

	Thebaice		Memphitice	
Pers. 1	ⲙⲁⲣⲓ		ⲙⲁⲣⲓ	<i>sim</i>
2	{ m. ⲙⲁⲣⲉⲕ		ⲙⲁⲣⲉⲕ	
	{ f. ⲙⲁⲣⲉ		ⲙⲁⲣⲉ	
3	{ m. ⲙⲁⲣⲉⲓ	{ ⲙⲁⲣⲉ	ⲙⲁⲣⲉⲓ	{ ⲙⲁⲣⲉ
	{ f. ⲙⲁⲣⲉⲥ		ⲙⲁⲣⲉⲥ	
Plur. 1	ⲙⲁⲣⲏ		ⲙⲁⲣⲉⲛ	
2	ⲙⲁⲣⲉⲧⲏ		ⲙⲁⲣⲉⲧⲉⲛ	
3	ⲙⲁⲣⲟⲧ, ⲙⲁⲣⲉ		ⲙⲁⲣⲟⲧ, ⲙⲁⲣⲉ.	

Basmurici cum Memphitis consentiunt, nisi quod pro ρ saepe scribunt λ, hinc ⲙⲁⲗⲉⲓ, ⲙⲁⲗⲉⲥ, ⲙⲁⲗⲉⲛ, ⲙⲁⲗⲟⲧ.

XV. *Tempus Subiunctivum.*

Pers. 1	ⲏⲧⲁ		ⲏⲧⲁ	<i>sum, eram,</i>
2	{ m. ⲏⲧⲉ		ⲏⲧⲉⲕ	<i>fui, ero, esto,</i>
	{ f. ⲏⲧⲉ		ⲏⲧⲉ	<i>sim, essem</i>
3	{ m. ⲏⲧⲉⲓ, ⲛⲉⲓ	{ ⲏⲧⲉ	ⲏⲧⲉⲓ	{ ⲏⲧⲉ
	{ f. ⲏⲧⲉⲥ		ⲏⲧⲉⲥ	
Plur. 1	ⲏⲧⲏ		ⲏⲧⲉⲛ	
2	ⲏⲧⲉⲧⲏ		ⲏⲧⲉⲧⲉⲛ	
3	ⲏⲧⲉ, ⲏⲧⲉ		ⲏⲧⲟⲧ, ⲏⲧⲉ.	

Basmurici cum Thebanis consentiunt.

*Tempora Composita cum Particulis,
quae notant Tempus.*

XVI. Cum Particula T. ⲡⲧⲉⲣⲉ, M. ⲉⲧⲉ quando, cum.

	Thebaice	Memphitice
Pers. 1	ⲡⲧⲉⲣⲉⲓ, ⲡⲧⲉⲣⲓ	ⲉⲧⲁⲓ <i>quando fui,</i>
2	{ m. ⲡⲧⲉⲣⲉⲕ	ⲉⲧⲁⲕ <i>cum sim, essem,</i>
	{ f. ⲡⲧⲉⲣⲉ	ⲉⲧⲁⲣⲉ <i>fuissem</i>
3	{ m. ⲡⲧⲉⲣⲉⲓ } ⲡⲧⲉⲣⲉ	ⲉⲧⲁⲓ } ⲉⲧⲁ
	{ f. ⲡⲧⲉⲣⲉⲥ }	ⲉⲧⲁⲥ }
Plur. 1	ⲡⲧⲉⲣⲏ̄, ⲡⲧⲉⲣⲉⲏ̄	ⲉⲧⲁⲏ̄
2	ⲡⲧⲉⲣⲉⲧⲏ̄	ⲉⲧⲁⲣⲉⲧⲉⲏ̄
3	ⲡⲧⲉⲣⲟⲩ, ⲡⲧⲉⲣⲉ	ⲉⲧⲁⲩ, ⲉⲧⲁ.

Basmurici cum λ scribunt ⲡⲧⲉⲣⲉⲓ, ⲡⲧⲉⲣⲉⲏ̄, ⲡⲧⲉⲣⲉⲧⲉⲏ̄,
ⲡⲧⲉⲣⲟⲩ vel ⲡⲧⲉⲣⲉⲩ.

**XVII. Cum Particula T. ⲱⲁⲏⲧⲉ, M. ⲱⲁⲧⲉ
donec, quousque.**

Pers. 1	ⲱⲁⲏⲧⲉⲓ, ⲱⲁⲏⲧ	ⲱⲁⲧ <i>donec, quousque</i>
2	{ m. ⲱⲁⲏⲧⲕ	ⲱⲁⲧⲉⲕ <i>fui, sim, essem,</i>
	{ f. ⲱⲁⲏⲧⲉ	ⲱⲁⲧⲉ <i>fuero</i>
3	{ m. ⲱⲁⲏⲧⲓ } ⲱⲁⲏⲧⲉ	ⲱⲁⲧⲉⲓ } ⲱⲁⲧⲉ
	{ f. ⲱⲁⲏⲧⲉ }	ⲱⲁⲧⲉⲥ }
Plur. 1	ⲱⲁⲏⲧⲏ̄	ⲱⲁⲧⲉⲏ̄
2	ⲱⲁⲏⲧⲉⲧⲏ̄	ⲱⲁⲧⲉⲧⲉⲏ̄
3	ⲱⲁⲏⲧⲟⲩ, ⲱⲁⲏⲧⲉ	ⲱⲁⲧⲟⲩ, ⲱⲁⲧⲉ.

Basmurici cum Thebanis scribunt ⲱⲁⲏⲧⲉⲓ I. Cor.
xv. 25.

Tempora Composita cum Particulis Conditionalibus.

XVIII. Cum Particula επε si negante.

	Thebaice	Memphitice				
Pers. 1	επει	επαί, επε αι				
2	<table border="0"> <tr> <td rowspan="2">}</td> <td>m. ελεκ</td> <td rowspan="2">επερε</td> </tr> <tr> <td>f. επερε</td> </tr> </table>	}	m. ελεκ	επερε	f. επερε	επακ, επε ακ επαρε
}	m. ελεκ		επερε			
	f. επερε					
3	<table border="0"> <tr> <td rowspan="2">}</td> <td>m. επεϥ</td> <td rowspan="2">επερε</td> </tr> <tr> <td>f. επεϥ</td> </tr> </table>	}	m. επεϥ	επερε	f. επεϥ	επαϥ, επаре εпас, επе а
}	m. επεϥ		επερε			
	f. επεϥ					
Plur. 1	επεπ	επαп				
2	επετεπ̄	επαρεтеп				
3	επετ, επере	εпат, епаре.				

Quandoque additur πe.

XIX. Cum Particula ψαп si dubitantis et desiderantis.

Pers. 1	εψαп	αψαп				
2	<table border="0"> <tr> <td rowspan="2">}</td> <td>m. εκψαп</td> <td rowspan="2">εψαп</td> </tr> <tr> <td>f. ерψαп</td> </tr> </table>	}	m. εκψαп	εψαп	f. ерψαп	ακψαп αρεψαп
}	m. εκψαп		εψαп			
	f. ерψαп					
3	<table border="0"> <tr> <td rowspan="2">}</td> <td>m. еψαп</td> <td rowspan="2">εψαп</td> </tr> <tr> <td>f. есψαп</td> </tr> </table>	}	m. еψαп	εψαп	f. есψαп	αϥψαп { αρεψαп αсψαп {
}	m. еψαп		εψαп			
	f. есψαп					
Plur. 1	εпψαп	αпψαп				
2	ετεπ̄ψαп	αρετεпψαп				
3	εтψαп, ерψαп	αтψαп, αρεψαп.				

Basmurici saepius cum Thebanis, interdum cum Memphitis faciunt.

Imperativus.

Est ipsa radix; vel radici praefigitur α, aut αα.

Infinitum.

Est ipsa radix. Assumit etiam Thebaice articulum π, et Memphitice πтпп.

Participium.

Eius characteristicae sunt

1.° et *qui* praefixum vel radici unde participium praesens, vel futuro $\pi\alpha$ unde participium futuri.

2.° ϵ praefixum praeformantibus vel praeteriti unde participium praeteriti, vel praesentis consuetudinis unde participium praesentis consuetudinis.

Praeterea tempus II, et X, ab ϵ incipiens, est etiam participium.

Adnotationes ad singula Tempora Verbi.

I. *Tempus Praesens.*

Maxime irregulare est. Si enim personas \dagger , $\tau\epsilon$, $\tau\bar{\eta}$, et $\tau\epsilon\tau\bar{\eta}$ consideremus, characteristicae praesentis videtur esse τ , quod affixis pronominum ι , ϵ , π , $\tau\bar{\eta}$ praepositur; si personas κ , η , σ spectemus, in iis nota temporis desideratur; tandem σ prorsus a ceteris abhorret. Quare hoc tempus uti res facti accipiendum est, neque ad ceterorum analogiam revocari potest.

Memphitice pro κ secundae pers. sing. scribitur χ ante litteras β , λ , μ , π ; $\sigma\tau$, ρ , sic $\chi\sigma\tau\omega\chi$ *tu vis*.

Basmurici omnino consonant cum Memphitis, si excipias χ secundae personae; nam scribunt $\kappa\lambda\epsilon\rho$ *alligatus es* I. Cor. vii. 27.

Characteristicae huius temporis pro praesenti verbi esse usurpantur, sic \dagger $\pi\epsilon\lambda\omega\tau\epsilon\pi$ M. *sum vobiscum*, $\tau\epsilon\pi$ $\bar{\alpha}\pi\epsilon\iota\mu\alpha$ T. *sumus in hoc loco*, $\sigma\epsilon$ $\epsilon\pi\bar{\alpha}$ $\pi\rho\sigma$ *sum ad portam*, $\bar{\eta}\mu\epsilon\alpha\tau$ *est ibi*, vide *Matt.* viii. 3. *7.* *11.* *Ioh.* xii. 8.

II. *Praesens, et Participium.*

Nota secundae pers. fem. est epe, at scribitur quandoque ep ante vocales, sic epeipe *facis Ming. 258*, epepey *vis Z. 338*; vidi etiam epa, uti epaortaa *salva facta es Z. 509*; nec non p̄, sic p̄lofe *insana es Act. xii. 5*. Basmurici scribunt eλ, uti eλcooπn *scis Z. 151*.

Tertia pers. plur. est ep̄, sed post τ scribitur op̄, uti ep̄oπmoπf *quem vocant* pro ep̄eπmoπf, vide *Māth. i. 20. v. 18. xvii. 13. xxvii. 22*; id etiam contingit in ceteris temporibus, in quibus tertia pers. plur. ab ep̄ incipit.

Basmurici cum Thebanis consentiunt, praeter variantes in paradigmate notatas. Sic eλe legitur *Hebr. ix. 8. Q. 238*; at epe etiam scribunt *Phil. i. 9. 26. Hebr. x. 22*.

Characteristica temporis est e. Atqui e est nota participii, sic e aπon gepwme T. *existentes nos homines Act. xvi. 37*, vide xvii. 29. e aπok oπceπm M. *existens (oῦσα) ego femina Ioh. iv. 9* etc. Merito igitur hoc tempus est participium, hinc eio ὦν ἐγὼ II. *Cōr. xii. 16*; ep̄eπw eboλ *remittentibus vobis Māth. vi. 14*.

Sed cum etiam in linguis Semiticis participium praesenti usurpetur, factum est ut hoc tempus etiam praesens notaret eio *sum*, eioπw *volo*.

Quandoque ut vis participii luculentior appareat additur novum e, uti eieῶw̄t. *respiens ego Sir. li. 7*. eieῶw̄ne *quaerens ego Sir. li. 21*.

Praeformantes adhibentur etiam pro verbo esse, ei ep̄ tet̄mante *sum in medio vestri Luc. xii. 27*. ek ep̄ tep̄ia *es in via Māth. v. 25*. ek ep̄m πeyteko *existens tu in carcere Māth. xv. 39. 43*. ep̄ ep̄ai ep̄l tap̄m̄ *existens ille in aula Marc. xiv. 66*.

Tandem in tertia pers. utriusque numeri scribitur epe, quoties inter hoc et verbum inseritur nominativus verbi.

Constat porro hæc particula ex ε characteristica temporis, et ρε paragogico. Sic ερε πχοεις ορωυ *Deus vult*, ερε ρητορ μερ *sunt eorum facies plenae*. Usurpatur etiam pro *est*, vel *sunt*, quin sequatur verbum; ερε πεκβαλ ελοπνρος T. *est oculus tuus nequam*, ερε πμαλπηα ηδνητγ M. *est manna in eo*. Raro notat optativum, ερε ϕϕ†† *det Deus Gen. xxvii. 28*, vide II. *Tim. i. 16*, ερε πδδ ορωρη *mittat Dominus Deut. xxviii. 8*. Male pro imperfecto scribitur ερε πεχς ενεργει T. *Christus operabatur Marc. xvi. 20*, ubi recte Memphiticus παρε, tum *Ioh. xviii. 16*. ερε . . . οοση εμμογ *cognoscebat eum*, vide etiam *Ioh. xxi. 41. xx. 19. Act. ii. 4. 45.*

III. Imperfectum.

Characteristica temporis est νε T, πα M. B, hinc πετορωυ T. πατορωυ M. B. *volebam*.

Ex characteristicis et ρε paragogico oritur νερε T, παρε M, et fortasse παλε B, quibus Copti utuntur quoties medius inseritur nominativus, uti νερε τεγαττα σηρ *erat causa eius scripta*, παρε ϕϕ ορωυ *Deus volebat*.

Praeformantes notant imperfectum verbi *esse*, sic νει *eram Marc. xiv. 49*, νεγ *erat Ioh. xi. 6*, παγ *Basin. erat Z. 159*, πατ *erant Deut. iv. 47*, νερε *erat Luc. xv. 25*.

Has vidi improbandas scriptiones; πι pro νει, sic πτορωυ *volebam Z. 566* — πγ, πη etc., omisso ε, sic πγο *erat Ioh. ix. 13*. ππερε *eramus Act. xxvii. 37*, male; nam πγ, πη etc. sunt praeformantes subiunctivi, cum quo imperfectum confunderetur — νερα pro νερε, sic νερασωυ *tu (fem.) contemnebas Z. 509*, ubi Zoëga duo alia affert exempla — ε praeformantibus praemissum, uti ενεμεερε *existimabant Luc. xxiv. 37*, ενε-

ϥορωϥ *volebat* Z. 310. ἐπὲ πινὰτ πε *hora erat* Luc. xliii. 44, nisi dicas τὸ ε. esse participiale.

Hoc tempus saepius comitem habet particulam πε, sic παρϥη πελλαϥ πε M. *erant cum eo* Luc. i. 18, παρϥελλαϥ πε M. *ministrabat*, παρϥε φιοα ωϥ εβολ πε M. *mare rugiebat* Iona i. 11, πετετπο πε *eratis*. Scilicet cum Thebaice πεϥϥαϥε notare possit *loquebaris*, et *sermones tui*, tum πεϥϥαϥε, πεϥϥαϥε *loquebatur*, ac *sermones eius*, ad haec πεϥϥαϥε, πεϥϥαϥε *loquebamur* et *sermones nostri*, *loquebantur* et *sermones eorum*, cautum est particula πε, ne imperfectum cum substantivo confunderetur. Thebanos imitati sunt Memphitae et Basmurici, quamvis in eorum dialectis nullum esset confusionis periculum.

IV. Perfectum.

Characteristica est α, hinc αιωρωϥ, ακορωϥ T. M. B. *volebam, volebas.*

Ex characteristica et paragogico πε oritur απε, quod ita perraro occurrit, ut a paradiigmate reiecerim, sic απε πετενδαλατρε ϥομορ *pedes vestri conculcarunt* Scholz in Gramm. p. 91, aliud exemplum Basmuricum vide I. Cor. xv. 35. Quoties enim inter characteristicam et verbum nominativus inseritur, toties scribitur α, non απε; sic α μωρϥνο ϥωη *Moses praecepit*, α παρϥ ωρη *Deus visitavit*, α αβρααα ϥρεπ *Abraham vocavit*. Quod si post α sequatur ορ, fit crasis ατ, uti απρωαε (pro α ορρωαε) ϥπεροτοει T. *homo accessit*, απταρε πα *fuit perditio haec pro α ορταρε*.

Pro απε sec. pers. fem. Thebani quandoque scribunt αρ, uti αρτοϥε Z. 397, αρποσπορ Z. 216, αρχοοc Ioh. iv. 17; αρχι ib. 18.

In sec. pers. plur. Thebani et Basmurici scribunt ατεπ, quod perraro in Memphiticis textibus occurrit pro αρετεπ, vide *Luc.* xxiii. 14.

Memphitae quandoque perperam acervant characteristicam et praeformantes, uti α ταυερι αδωυτ *filia mea appropinquavit Marc.* v. 23, α πικαταπας αγωε πασ εδορν *Satanas ingressus est Luc.* xii. 3.

Quandoque etiam Memphitice, at perraro Sahidice, hoc tempus ponitur pro praesenti, sic αβοχι *curro Gal.* ii. 2, αρετεπχω αλλοσ *dicitis Luc.* ix. 20, αγοσ αλλοσ *similis ei est Ioh.* ix. 9.

Praeformantes notant perfectum verbi esse, uti ασ *fuit Naum.* i. 3, ατ *fuerunt Soph.* iii. 3; vel etiam praesens, ασ *est Ioh.* ix. 12, I. *Ioh.* ii. 9, ασ *est fem. Rom.* xiv. 17.

Paullo supra ad tempus II dixi ε esse characteristicam participii, quare si praeformantibus perfecti praefigas ε habebis participium praeteritum, uti εασαρχει *αρχάμενος Act.* viii. 35, εαπμοτ *mortui nos I. Pètr.* ii. 24, εακρπμεετε *μνησθεις σὺ Sir.* xxxviii. 20, εατεπρ̄μ̄εε *ἐλευθερωθέντες ὑμεῖς Rôm.* vi. 18, vide etiam *Luc.* ix. 22. xxiv. 47. *II. Cor.* v. 14. *Gal.* iii. 3. Basmurica participia habes *Hebr.* v. 9. vi. 1. 10. vii. 27.

V. Praesens Indefinitum, seu Consuetudinis.

Tempora alia esse definita, alia indefinita recte movent grammatici. Percunctans quid agat Sempronius responsum fero = *Ciceronem legit* = addo: *vetustiores ne scriptores recentioribus praefert*, mihi respondetur: *utrosque perinde legit*. Utrumque *legit* est praesens, sed primum definitum, quippe quod respicit tempus, quo ego interrogabam; alterum indefinitum, quod habitum seu consuetudinem legentis notat, ac valet *solet legere*. Quare cum characteristicam ε huius temporis

coalescat ex illa praeteriti α, et ω praemisso, iure videor asserere τὸ ω esse verbum *solere*, ita ut ωα designet consuetudinem, quae ex praeteritis actibus descendit. Hinc ωαστωω proprie est *soleo velle*. Hoc tempore recte utuntur Copti iis in propositionibus, quae seu praesenti, seu praeterito tempore enunciari possunt, uti οτρωαε εωατωοτε εροϋ κε πατλοϋ *homo quem appellant, vel appellarunt Paulum*. Saepius est praesens, quandoque praeteritum, uti ωαϣτοβοϣ *plantavit eas Ming. 264*, ωαττατε *emiserunt Ming. 265*.

Pro ωαρε secund. pers. fem. scribitur etiam ωαϣ, sic ωαϣολε *Ezech. xlvii. 7*.

Exempla tertiae pers. ωαρε passim occurrunt, sic ωαρε πιεποϣτ αοτωπ *ianitor aperit Ioh. x. 3*, ωαρε πιεσωϣ οωτεα *oves audiunt ib.*

Pro ω quandoque scribitur εω, sic εωαϣαερωωϣ *recedit Luc. ix. 39*, εωαϣει *venit Sir. xviii. 13*, εωαϣτατε *profert Matth. vii. 17*. Alibi ε praefixa notat participium, οτκλοα εωαϣτακο *corona corruptibilis I. Cōr. ix. 25*, vide *Sir. xiv. 19. I. Pētr. i. 18*, exempla tamen huius participii sunt rarissima.

Basmurici, qui cum Thebanis consentiunt, scribunt ωαλε *Isai. v. 24. Phil. i. 18. Q. 235. 236. 242*; interdum tamen cum Thebanis adhibent ωαρε *I. Cor. xv. 33. Hebr. ix. 6*. In tertia pers. plur. bis vidi πωατ *Q. 237*.

VI. Imperfectum Indefinitum, seu Consuetudinis.

Ex praesenti indefinito, et ne nota imperfecti, coalescit πωα characteristicam huius temporis, quod proprie valet *solebat esse*. Sic πωαρε πρηγεαωπ κα εβολ *solebat praeses dimittere Matth. xxvii. 15*, ubi graecus revera habet εἰώθει ἀπολύειν; eadem Thebana verba occurrunt *Marc. xv. 6*, ubi graecus tantum habet ἀπέλυεν.

Alia exempla dant *Sir.* xxiii. 16. xl. 19. 20. 21. *Act.* v. 16. viii. 20.

Quandoque additur πε, uti in imperfecto, sic πεψαρωτεμ πε solebant *audire*, *audiverant Gal.* i. 23, πεψαρωτωμ πε solebat *edere*, *edebat Gal.* ii. 12.

Interdum praemittitur ε otiosum, uti επεψαρωχοο solebat *dicere*, *dicebat Ming.* 264, επεψαρωτρωλε solebunt *crecere*, *crecebant Ming.* 265.

VII. Perfectum Secundum.

Forma Thebana coalescit ex πτ praefixo praeforman-
tibus perfecti.

Secundae pers. fem. exempla habes in πταρτομσγ *sepelisti eum Z.* 339, πταρπε *cecidisti Z.* 654.

In tertia pers. interiecto nominativo, habes πτα παϊ
ψωπε *haec facta sunt Ioh.* xix. 36, πτα ις χοοο *Iesus
dixit Ioh.* xi. 13.

Absolute usurpatur, quin ulla particula aut aliud
praecedat, vide *Matth.* viii. 29. xxv. 37. 44. *Luc.* xii. 49.
I. *Côr.* ix. 10. II. *Pètr.* i. 21. iii. 5. 6. I. *Ioh.* ii. 29. iv. 7.

Saepe legitur post particulam σε, *dicentes σε πτα*
ππορτε ειπε *quod Diis similes fuerunt Act.* xiv. 11, *exi-
stimantes σε πτα παρλοο χιτγ εγορν quod Paulus in-
troducisset eum Act.* xxi. 29. Vide *Luc.* iv. 6. xii. 51. xiii.
2. *Marc.* xv. 10. *Ioh.* ix. 20 — Occurrit post αλλα *sed
Iud.* 9, post επε *si I. Côr.* ii. 8.

Caveant tirones, ne hoc tempus confundant cum πτ
qui, quae; sequente praeterito αι, ακ; uti πας πταρ-
ορωπγ εβολ *hi qui apparuerunt Luc.* ix. 31. γενσιοτρ
πταρσποστ *eunuchi quos genuerunt Matth.* xix. 12.

Forma Memphitica constat ex ετ praefixo praeforman-
tibus praeteriti.

Absolute usurpatur, quin aliquid praecedat, ις επαρωχοο

Iesus locutus fuit Ioh. xi. 13, εταληλατ *vidimus Matth.* xxv. 37. 44, εταρετενδς *accepistis Gal.* iii. 2, *vide Ioh.* viii. 42. x. 10. *Hebr.* vii. 11. Particula ετ abundat, secus vero in tempore XVI.

Saepe adhibetur post xe, sic I. *Ioh.* iii. 9. *Luc.* xii. 51. I. *Cor.* xi. 17; post μη *num* ii. *Cor.* xii. 18.

Haec temporis forma confundenda non est cum ετ *qui, quae* praefixo praeteritis ΔΙ, ΔΚ. Aliam huius temporis potestatem vide ad tempus XVI.

Basmurici modo scribunt πταγ I. *Cor.* xiv. 36, πτατ I. *Cor.* ix. 10, modo cum Memphitis εταγ *Ioh.* iv. 45, ετα ib. 47, ετατ ib. 45.

VIII. *Plusquam Perfectum.*

Characteristica est ne α, quae constat ex illis imperfecti et perfecti. Quemadmodum vero imperfectum saepe adsciscit ne, ita etiam hoc tempus. Sic ne α πατλοε κρινε *Paulus iudicaverat Act.* x. 16, ne α νεροοτ αρχει *dies incoeperat Luc.* ix. 2, ne α τει ne *venerant Ioh.* xi. 19, ne α ρεατοπ εμογ ne *quieverat Ming.* 341, *vide Matth.* xiv. 24. *Luc.* ix. 2. *Marc.* vi. 50. *Act.* viii. 27. xvi. 17. xviii. 25.

Interdum est imperfectum, ne α ποτγι γωνι ne *erat vespera Act.* iv. 3.

IX. *Futurum Primum.*

Formatur a praeformantibus temporis primi, praesentis, quibus suffigitur πα ire, quare ηπααχι proprie notat *ego eo loqui, seu locuturus sum, loquar.*

In prima pers. plur. pro τεπηα legi τεπα, sic τεπαμοτ *moriemur Z.* 81. Male, nam confunditur cum pari voce τεπαμοτ *tu (fem.) morieris.*

In secunda pers. plur. Thebani praesertim scribunt τεῦῖα pro τεῦῖαα, vide *Matth.* xix. 28. xx. 23. xxi. 2. xxvi. 64. *Marc.* xiv. 62, et passim. Nam Thebani vix geminare solent eandem litteram.

Basmurice habes ἴα *Phil.* i. 18. 25, et ἴνε *Isai.* i. 15 — ἡα I. *Cor.* vii. 37. viii. 11. xv. 28, et ἡνε I. *Cor.* xiv. 38. xv. 15. Q. 238. 240. In sec. pers. plur. scribant τετεῖα *Ioh.* iv. 48.

X. *Futurum Secundum, et Participium Futuri.*

Formatur a praeformantibus temporis secundi, praesentis, quibus subiicitur αα praedictum.

Pro ερεα secunda pers. fem. Thebaice legi εραα, sic ερααα *Pan.* 328 — Pro ετεῖαα Sahidice unico π scribi solet ετεῖα *Luc.* xii. 11. *Ioh.* xix. 35, et passim. Thebaice etiam usurpatam vidi Memphiticam formam in ερεῖαα *facietis Sir.* ii. 14 — Pro εραα scribitur οραα si τ praecedat, vide *Matth.* xxvi. 13. *Luc.* ix. 13. *Act.* vii. 7.

In tertia persona utriusque numeri nominativus inseritur inter ερε. et αα, uti ερε πρωαε παωπε *homo vivet*, ερε πεκαρο παωωπε *thesaurus tuus erit*. Tum sine ερε scribitur πεψωρη παερετη *filius eius rogabit Matth.* vii. 9, ρω παααζι *os meum loquetur Psal.* xlviii. 3, πχοεε πααρεε *Dominus custodiet Psal.* cxx. 7.

Licet futurum notet, quandoque pro subiunctivo adhibetur post particulas ut, sic εραα ερααα *ut transiret Act.* v. 15.

Quemadmodum praesens ei adhibetur etiam pro participio praesenti, ita εραα pro participio futuri, sic εραααα ερορη *ingressuri illi Act.* iii. 3, ετεῖααααε *locuturi vos Sir.* li. 24, εραααααε *iturus Act.* xi. 13,

εφλαχιοορ *transfretaturus Act. xxi. 2*, vide *Act. xxi. 37. xiii. 2. 15. 20. xiiii. 15. 20. 30.*

Praeter formam εινα Memphitae aliam habent αιτια, quae conflatur ex να et praeformantibus praeteriti. Haec forma paullo rarior est, αινα *Matth. xi. 16*, ακνα *Psal. c. 2*, αρενα *Jerem. iv. 30*, ασηνα *Marc. xi. 13*, tum αρε ναι παυωπι *haec erunt Marc. xiii. 4.*

Basmurici, non secus ac Memphitae, duplicem habent formam. Ad primam pertinent εινα, ελνα sec. pers. fem., εφνα vel εφνε, ερε . . . να, ελλνε, ετετπνε vel ετετεπνε, ετνα vel ετνε. Ad secundam αινα, ασηνε, αρε . . . να, ατετεπνε, ατνε, quorum ipse vidi exempla.

XI. *Futurum Tertium.*

Coalescit ex praeformantibus praesentis ει, quibus accedit particula ε *ad*, ita ut ειεμερε proprie notet *sum ad amandum*, seu *amabo*.

Dixi particulam να solam adhiberi post nominativum; revera ηχοεic ναεραρεε valet *Dominus it custodire*, seu *custodiet*, ubi ηχοεic est nominativus verbi να *ire*. Sed in futuro tertio e non ita sola usurpari potest, nam ηχοεic εραρεε notaret *Dominus ad custodiendum*, ubi nominativus nihil plane regeret.

In secunda pers. fem. επε est pro εpee, quod ut distinguatur ab εpe praesentis, cum accentu scribi debet, sic επεαιici *paries*, επεαιοτϣ *vocabis Gen. xvi. 11*; nam επεαιici esset *tu (fem.) paris*.

Idem dic de επε tertia persona; sic επε πεκραλ ψωπι *nomen tuum erit Gen. xvii. 5. 15*, επε οτψνρι ψωπι *filius erit Gen. xviii. 14*, επε ηρωαι ηα *homo relinquet Matth. xix. 5.*

In ceteris personis ε futuri numquam eliditur ante ε

radicale, quare scribitur $\epsilon\epsilon\epsilon\iota\mu\epsilon$ *Sap.* 521, $\epsilon\tau\epsilon\epsilon\iota\mu\epsilon$ *Sap.* 576, $\epsilon\iota\epsilon\epsilon\iota$ *W.* 3. 8.

Hoc tempus quandoque notat optativum, uti $\epsilon\epsilon\epsilon\uparrow$ *det Sir.* l. 23, $\epsilon\epsilon\epsilon\omega\pi\epsilon$ *sit Act.* viii. 20, vide II. *Ioh.* i. 3, III. *Ioh.* i. 15, $\epsilon\epsilon\epsilon\omega\tau\epsilon\mu$ *exaudiat Psal.* xix. i. Tum saepe Thebaice post particulas $\chi\epsilon$, $\chi\epsilon\kappa\alpha\varsigma$ ut notat subiunctivum, uti $\chi\epsilon\kappa\alpha\varsigma$ $\epsilon\kappa\epsilon\chi\omega\sigma$ ut *dicas*, $\chi\epsilon\kappa\alpha\varsigma$ $\epsilon\pi\epsilon$ $\sigma\tau\omega\mu\iota$ $\pi\iota\sigma\tau\upsilon\tau$ $\mu\omega\tau$ ut *unus homo moriatur Ioh.* xi. 50, vide et *Ioh.* xvii. 1, et passim.

XII. Futurum Quartum.

Characteristica est $\tau\alpha\pi\epsilon$, quae numquam solitaria usurpatur, sed semper cum suffixis. Paullo rara sunt exempla huius futuri, quare singularum personarum exempla commemorabo.

Sing. pers. 1 unicum vidi exemplum $\tau\alpha\pi\iota$ in $\tau\alpha\pi\iota$ $\pi\omega\mu\mu\omega$ *Z.* 333, alibi semper scribitur $\tau\alpha$ *Rom.* x. 18. 19. *Matth.* viii. 19. xviii. 21. 26. Tria exempla Memphitica citat Scholz in *Grammatica* p. 96. Duo Basmurica $\tau\alpha\mu\omega\pi\iota$, $\tau\alpha\pi\epsilon\tau$ leguntur *Z.* 161. 166.

Pers. 2 m. $\tau\alpha\pi\epsilon\kappa$ *Sir.* vi. 18. vii. 2; nulla vidi Memphitica.

Pers. 2 f. $\tau\epsilon\pi\alpha$, cuius exemplum Thebanum citat Scholz in *Gramm.* p. 97 et Memphitica habes *Gen.* xxiv. 18. xxx. 15. *Luc.* i. 31. *Ioh.* xi. 40.

Pers. 3 m. $\tau\alpha\pi\epsilon\varphi$ *Sir.* xxx. 9. xxxiv. 10. xliii. 31; nullum vidi Memphiticum.

Pers. 3 f. $\tau\alpha\pi\epsilon\varsigma$ nulla offendi exempla.

Plur. pers. 1 $\tau\alpha\pi\iota$ *Luc.* xxii. 49. *Rom.* vi. 15, sed $\tau\alpha\pi\iota\tau\alpha\mu\omega$ *Marc.* ix. 5. *Luc.* ix. 33 est optativum *faciamus*. Nullibi vidi in Memphiticis.

Pers. 2 $\tau\alpha\pi\epsilon\tau\eta$ *Sap.* 286. 315, *Sir.* li. 23. Exemplum

Basmuricum credo latere in $\tau\alpha\lambda\epsilon\tau\epsilon\tau\epsilon\pi\eta\eta\epsilon\tau$ *Ioh. iv. 29*, si corrigas $\tau\alpha\lambda\epsilon\tau\epsilon\pi\eta\eta\epsilon\tau$. Desunt exempla Memphitica.

Pers. 3 $\tau\alpha\rho\sigma$ *Luc. xi. 9. xv. 18. Act. ii. 17*. Nuspiam vidi in Memphiticis.

In quatuor Futura Adnotatio.

In lingua geometrica, cuiusmodi fuit Aegyptia, persuasum habeo quatuor haec futura antiquioribus temporibus ita distincta fuisse, ut aliud esset participium futuri, aliud futurum proximum, aliud indefinitum, aliud exactum seu perfectum; sed in textibus linguae Copticae nullam deprehendi inter eiusmodi futura distinctionem, quae rata sit et certa. Usus tamen sequentia me docuit.

1.° Futurum $\mu\alpha$ necessario usurpatnr in tertia persona, quoties est solitarium, seu nulla praeformans personae praecedit, uti supra ad Futurum Secundum dixi.

2.° Quoties praepositur $\epsilon\tau$ qui, uti $\epsilon\theta\eta\delta\iota$ $\epsilon\delta\theta\eta$ M, $\mu\epsilon\tau\mu\alpha\beta\omega\kappa$ $\epsilon\theta\theta\eta$ T. *is est qui ingrediatur Matth. vii. 21* $\phi\eta$ $\epsilon\theta\eta\delta\epsilon\rho\kappa\alpha\mu\alpha\delta\iota\zeta\epsilon\sigma\theta\epsilon$ M, $\mu\epsilon\tau\mu\alpha\sigma\kappa\alpha\mu\alpha\delta\iota\zeta\epsilon$ T. *qui scandalizabit Matth. xviii. 6* — Et cum praeformantibus personarum, $\sigma\tau$ $\mu\alpha\beta\alpha\theta\theta\eta$ $\epsilon\tau\mu\alpha\delta\iota\zeta$ M, $\sigma\tau$ $\mu\epsilon\tau\mu\alpha\delta\iota\zeta$ T. *quodnam bonum faciam? Matth. xix. 16*, $\phi\eta$ $\epsilon\tau\epsilon\sigma\kappa\alpha\mu\alpha\delta\iota\zeta$ M, $\mu\epsilon\tau\theta\eta\mu\alpha\chi\mu\theta\zeta$ T. *ille qui gignetur Matth. i. 20*. Nam si pro $\epsilon\tau\mu\alpha\delta\iota\zeta$ scriberetur $\epsilon\epsilon\iota\epsilon\delta\iota\zeta$, nimis esset vocalium concursus; in ceteris vero personis $\epsilon\epsilon\kappa\epsilon\tau$ $\epsilon\epsilon\zeta\epsilon\tau$ etc. semper duo ϵ offenderentur.

3.° Distinctio inter futura pendet etiam ab indole dialectorum.

Quoties futurum absolute ponitur, quin pendeat particula vel pronomine, Thebani adhibent futurum $\mu\alpha$ at Memphitae futurum ϵ , sic $\sigma\mu\alpha\chi\mu\theta$ $\mu\theta\omega\mu\eta\epsilon$ T, $\epsilon\sigma\epsilon\mu\alpha\delta\iota$ $\mu\theta\omega\mu\eta\epsilon$ M. *parlet filium Matth. i. 21*, $\sigma\epsilon\mu\alpha$

ⲙⲟⲩⲧⲁ ⲉⲣⲟⲩ ⲧ, ⲉⲣⲉⲙⲟⲩⲧ ⲉⲣⲟⲩ Ⲙ: *vocabunt eum Matth.* II. 23. Vide in utroque textu *Matth.* VII. 16. 23. 26. VIII. 8. IX. 15. 18. XVI. 25. XVII. 27.

Sin futurum pendeat a particula vel pronomine, Thebani utuntur futuro ⲉ, contra Memphitae amant futurum ⲛⲁ. Sic post ⲗⲉ vel ⲗⲉⲕⲁⲥ *ut* Thebani adhibent futurum ⲉⲓⲉ, vide *Matth.* II. 8. 15. XVIII. 6. XIX. 16. Memphitae vero post particulas *ut*, licet saepius adhibeant tempus subiunctivum, tamen quandoque utuntur futuro ⲛⲁ, sic ⲉⲛⲁ ⲉⲣⲛⲁⲥⲓⲛⲓ *ut transiret Act.* V. 15; tum post ⲉⲁⲣⲁ, ⲙⲛⲧ, ⲉⲛⲛⲓⲉ etc. ponunt futurum ⲛⲁ, vide *Gen.* XVIII. 13. 17. XI. 3.

Hi fere sunt praecipui canones. Alia tamen sunt loca, in quibus promiscue utrumque futurum usurpatur.

XIII. Imperfectum Futuri.

Ex characteristicis imperfecti et futuri coalescit hoc tempus; quare locum hic habent quae de hisce temporibus superius dixi.

Characteristica solitaria tertiae personae est ⲧ. ⲛⲉⲣⲉ ... ⲛⲁ, et Ⲙ. ⲛⲉⲣⲉ ... ⲛⲁ, sic ⲛⲉⲣⲉ ⲛⲓⲗⲟⲓ ⲛⲁⲥⲟⲩⲟ ⲧ, ⲛⲉⲣⲉ ⲛⲓⲗⲟⲓ ⲛⲉⲣⲉⲧⲟⲩ Ⲙ. *navis erat eiectione Act.* XXI. 3.

Saepe additur ⲛⲉ, quod contingit omnibus temporibus ex imperfecto ortis, uti ⲛⲉⲥⲛⲁⲙⲟⲩ *moritura erat Luc.* VIII. 42, ⲛⲉⲣⲛⲁⲙⲟⲩ ⲛⲉ *moriturus erat Z.* 335, ⲛⲁⲣⲛⲁⲙⲉ *ituri erant Luc.* XXIV. 28, ⲛⲉⲣⲉⲧⲉⲛⲛⲁⲧⲓⲛⲛⲟⲩ ⲛⲉ *eratis tradituri eos Gal.* IV. 15.

Ab imperfecto futuri non multum distat alia significatio modi conditionalis, uti ⲛⲉⲣⲉⲧⲉⲛⲛⲁⲙⲉⲛⲛⲧ ⲛⲉ *diligeretis me Ioh.* VIII. 42, ⲛⲉⲣⲉⲧⲉⲛⲛⲁⲧⲟⲩⲧ *faceretis ea Ioh.* VIII. 39, ⲛⲉⲛⲉⲁⲛⲓⲗⲉ *tollerarem Act.* XVIII. 14, ⲛⲉⲣⲛⲁⲙⲉⲙⲉ ⲛⲉ *dimicarent Ioh.* XVIII. 36. Vide *Luc.* VII. 39. XII. 39. *Ioh.* V. 46. VIII. 19. I. *Cor.* XI. 31. I. *Ioh.* II. 19.

In textibus Basmuricis vidi $\bar{\pi}\kappa\eta\epsilon$ Q. 231, $\eta\alpha\eta\eta\epsilon$ $\eta\epsilon$ *Hebr.* viii. 7, $\eta\alpha\eta\eta\epsilon$ $\eta\epsilon$ *Hebr.* x. 2. Prima scriptura $\bar{\pi}\kappa\eta\epsilon$ reprobanda est.

XIV. *Modus Optativus.*

Characteristica est $\eta\alpha\delta\epsilon$ *utinam*, quae coalescit ex $\eta\alpha$ imperativo *da*, et paragogico $\eta\epsilon$, ita ut $\eta\alpha\delta\epsilon$ $\eta\alpha\tau\lambda\omicron\varsigma$ ei sit *da Paulum venire, utinam Paulus veniat*, $\eta\alpha\delta\eta\tau\iota\omega\tau\epsilon\eta$ $\acute{\alpha}\kappa\omicron\upsilon\sigma\tau\acute{\epsilon}\nu$ $\eta\omicron\lambda\eta\sigma\acute{\epsilon}\nu$ $\mu\omicron\iota$ *da ut audiam Psal.* cxxviii. 8, $\eta\alpha\delta\eta\epsilon\eta\tau\omicron\tau\theta\omicron$ *sanctificetur*, $\eta\alpha\delta\eta\epsilon$ $\tau\epsilon\eta\beta\omicron\omega\omega$ $\omega\chi\eta\eta\epsilon$ *fortitudo nostra sit Sap.* 73, $\eta\alpha\delta\eta\epsilon$ $\eta\alpha\delta\eta\tau\iota$ $\theta\epsilon\lambda\eta\lambda$ *exultet terra Psal.* xcvi. 1.

Basmurici modo $\eta\alpha\delta\eta\epsilon\eta$, $\eta\alpha\delta\eta\epsilon\eta$ scribunt, modo $\eta\alpha\delta\eta\epsilon\eta$, $\eta\alpha\delta\eta\epsilon\eta$.

XV. *Tempus Subiunctivum.*

Eius characteristica est $\bar{\eta}\tau\epsilon$, quam dialectus Memphitica semper servat, Thebana vero respuit in personis $\bar{\eta}\tau$, $\bar{\eta}\eta$, $\bar{\eta}\omicron$, et $\bar{\eta}\epsilon$.

Subiunctivum appellavi, quia subiungi solet vel particulis, vel alteri verbo, si tamen excipias Memphiticam dialectum, in qua interdum solitarium occurrit Adhibetur

I. Post aliud verbum, cuius et tempus et modum omnino repraesentat, saepe etiam includens vim coniunctionis et. Quare

1.° Post praesens est praesens, sic $\omega\delta\eta\epsilon$... $\tau\omicron\lambda\eta\mu\alpha$ $\bar{\eta}\eta\chi\omicron\omicron\varsigma$ *audet et dicit Rom.* x. 20, ubi Memphiticus $\omicron\tau\omicron\eta$ $\eta\chi\omega$ $\eta\eta\omicron\varsigma$ *et dicit* in praesenti; $\omega\delta\omega\beta\omega\kappa$ $\bar{\eta}\tau\epsilon$ $\kappa\epsilon\tau\omicron\epsilon\iota$ *ei vadit et alia venit Z.* 213, $\omega\delta\alpha\tau\eta\omega\eta$... $\bar{\eta}\tau\epsilon$ $\eta\alpha\eta\tau$ $\eta\omega\chi\eta\eta\epsilon$ $\epsilon\beta\omicron\lambda$ $\bar{\eta}\tau\epsilon$ $\kappa\epsilon\eta\omega\tau$ $\tau\acute{\alpha}\kappa\omicron$ *rumpuntur ... et vinum effunditur, atque utres etiam pereunt Matth.* ix. 17, ubi Memphiticus pro utroque $\bar{\eta}\tau\epsilon$ repetit $\omega\delta\eta\epsilon$.

2.° Post imperfectum est imperfectum, περσωτ̄α ...
 π̄σενοι δι *audiebant* ... *et non intelligebant* Act. ix. 7.

3.° Post perfectum est perfectum, ἀτετ̄ημοτη εβολ
 π̄τετ̄ηκεαετ̄ *permansistis et esuristis* Act. xvii. 33.
 Exempla trium horum temporum rara sunt in dialecto
 Sahidica, fere nulla in Memphitica.

4.° Post futurum est futurum; exempla in utraque
 dialecto passim occurrunt, sic ερηαρωη ... π̄σερη̄ ᾱμοκ
imperabit ... *et tollent te* Matth. iv. 6, ρηαμεστε ...
 περηαερε odio *habebit* ... *et diliget* Matth. vi. 24, σελα
 παρλαγορ̄ ᾱμορ̄ ... π̄σεμοορ̄τ̄ε *tradent eum* ... *atque*
eum interficient Matth. xvii. 23, πακα ... π̄ρητωβε ...
 π̄σερωπε *relinquet* ... *et adhaerebit* ... *et erunt* Matth.
 xix. 5, ubi graecus semper habet coniunctionem καὶ. Ea
 quandoque exprimitur ρηα† ... ατω π̄ρησοπ̄ *dabit* ...
et orabit Sir. xxxix. 5, ετετηπαορωη ... ορορ̄ π̄τετελ
 σω *manducabitis* ... *et bibetis* I. Cor. xi. 26, et alibi
 passim.

5.° Post imperfectum futuri notat par tempus, περ
 παροε̄ς οη πε ρ̄ητ̄ακα *vigilaturus esset et non sineret*
Matth. xxiv. 43.

6.° Post imperativum imperat, τωοτη π̄μοοωε *surge*
et ambula Matth. ix. 5, ρη ... π̄ρωκ *tolle* ... *et abito*
Matth. xx. 14, ρωκ ... π̄ρησοο *abi* ... *et dic* Ioh. xx.
 17, quibus in locis graecus addit καὶ. Vide Matth. vi. 6.
 viii. 4. 22. ix. 13. 18. xviii. 15. xix. 21. xxiii. 3 etc. Adnota
 tamen Memphiticum textum hisce in locis uti solere im
 perativo, non vero subiunctivo tempore; quare dicen
 dum est hanc imperativi potestatem propriam esse dia
 lecti Sahidicae.

7.° Post optativum est optativum, ααρεπκτοη π̄τε
 β̄ηρη̄νε *revertamur et visitemus* Act. xv. 36, concinit
 Memphiticus; ααρερη̄ορωη ατω π̄ρησω *comedat et bibat*
 I. Cor. xi. 28, ubi Memphiticus ετερη̄σω, sed corrige

ἵτερω; μαρεψωλι... ἵτερωμοϋ ἵκωι *tollat... et sequatur me Matth. xvi. 24.*

8.° Post tempora, quae a particulis reguntur, notat par tempus a pari particula pendens, uti rogavit eum ετρεψαλε ἡγρωμοο *ut ascenderet et sederet Act. viii. 31* pro αρω ετρεψωμοο, vide *Act. ix. 37. xvii, 3 — αρωπι... ερωτυε... ἵτορωσι accidit ut irent et loquerentur Act. xiv. 1* pro ορω ερωρωσι — ψαπῑϑι... αρω ἡρωτωϣ *donec tollat et conterat Sir. xxxii. 18, vide II. Petr. i. 19 — εω πτρωμοο... αρω ἡτε πετορωδ αϣ εβδ *dum ipsi laudarent et sanctuarium resonaret Sir. xlvii. 10 — εεν πκπρωρωτωεω ορω ἵσεναρ *dum audirent et viderent Act. viii. 6, ita enim lege pro πσπαρ — ακωαπρωκ... ἡτερωτωϣ εωοι *si prostraveris te et adoraveris me Matth. iv. 9, vide I. Ioh. i. 6. Iac. ii. 2 — servum Domini non oportet εωϣε αλδα περωπωε pugnare, sed esse etc. II. Timot. ii. 24.****

II. Post particulas *ut, ne, si, si non* est tempus modi subiuñctivi. Sic εἷνα ἡτε ραἱ πἱβεν οἷ *ut verbum omne consistat Matth. xviii. 16, vide Matth. xviii. 16. xix. 16 — εωστε ἡτε πἱλατοο ρωπἱρε *ut Pilatus miraretur Marc. xv. 5, vide Act. i. 19. xv. 39. xix. 10 — Sic post κε et κεκαο *ut Sir. xxxv. 2. xlvi. 13. I. Cor. ix. 18 — εωποτε ἡρωποο *ne magna fiat Sir. xlii. 9, vide Matth. iv. 6 — Post εωϣπ *si Matth. v. 13. vi. 14 — Post εἷαντε *si non Luc. ix. 13. Act. viii. 31.******

Quandoque absolute ponitur, ita tamen ut subintel- ligenda sit particula *ut*, ερωρωρι παρ ἡτορωϣ ωπ *prodest ei (ut) suspendant lapidem Matth. xviii. 6, ubi Thebanus κεκαο ετεωοτρ *ut ligent — απακἱ παρ ἡτορι *necesse est (ut) veniant Matth. xviii. 7, ubi Thebanus ετρε... εἷ *ut veniat — παπεν... ἡτερι *bonum est (ut) eas Matth. xviii. 8, ubi Thebanus εωκ *ire —******

αχις ἀπασον ἡρπευ *dic fratri meo (ut) dividat Luc. xii. 13, vide Matth. xii. 3. Luc. xv. 32.*

III. Absolute usurpatur

1.° In significatione futuri, idque raro et Memphitice, ἡτερεμεστε *odio habebit Matth. vi. 24, ἡταχω remittam Matth. xviii. 21, ἡτερχατ constituemus eos Act. vi. 4, ἡταμοϣϣι ἡσωκ sequar te Matth. viii. 19.*

2.° Pro modo optativo et coniunctivo utraque in dialecto, κα παι τηροτ ἡσεβωκ *sinite hos omnes atque abeant Ioh. xviii. 8, ubi Memphiticus μαροϣϣε πωοτ abeant; iugulate vitulum οτοϩ ἡτελοϣωα οτοϩ ἡτεποτοϣ αμοον et comedamus et gaudeamus Luc. xv. 23, ubi Thebanus omisit utrumque οτοϩ; fac Deos ἡσεζιμοειτ et ducant nos Act. vii. 40; ἡτεπεαμοιο faciamus Luc. ix. 33; ἡἡπτεσιον . . . ἡἡπχωω satiemus nos . . . atque utamur Sap. 62.*

Basmuricos ideo dixi cum Thebanis consentire, quia legi ἡσε *Isai. v. 17. Q. 240.*

XVI. Tempus Compositum

cum Particula T. ἡτερε, M. ετε quando, cum.

Particula ἡτερε constans ex epe nota temporis praesentis, et ἡτε quod *tempus* indefinite designat, valet *quando, cum*, ac refertur ad tempus praeteritum, nam de praesenti dicitur *dum*. Hinc ἡτεριζερ *quando misi, ἡτερεϣαι quando accepit, ἡτερε ιϥ ταμιε quando Iesus fecit*. Legitur quidem *Luc. xxii. 59 ἡτερε α οτηοτ οτειλε quando hora transiuit, sed alius codex caret incommodo α.*

A significatione *quando* fluxit alia *cum*, sequente praeterito coniunctivi latini, ἡτερεϣνατ . . . περαϣ *cum videret, vel vidisset dixit ἰδων εἶπε Matth. iii. 7, ἡτερεϣβαντιζε . . . αϣει cum baptizatus esset (βαπτισθεις) venit*

Matth. iii. 16, πτεροπτατ ἰόντις *cum vidissent Matth.* viii. 34, quare hoc tempus respondet graecis participiis aoristorum, vide *Matth.* viii. 5. 16. 18. 23. 28. 34. ix. 2. 23. 28. 33. 36.

Particula Memphitica ετε, seu ετ sequente vocali, respondet Sahidicae πτερε. Notat

Quando, uti εταφθαμιο *quando fecit Ioh.* ix. 14, εταφι *quando venit Ioh.* xx. 24, ετα ποτρη ψυπι *quando vesper fuit Matth.* viii. 16, ετα παφωι ψιδι *quando comu mea crevit Z.* 15.

Cum, εταφπατ ... πεφαδ *Matth.* iii. 7, εταφωιας ... αφι *Matth.* iii. 16, ετατπατ *Matth.* viii. 34, quae respondent Thebanis locis paullo supra citatis; quare hoc tempore exprimuntur participia graeca aoristorum, vide *Matth.* viii. 5. 16. 18. 23. 28. 34. ix. 2. 23. 28. 33. 36.

Basmurici cum Thebanis faciunt, sed cum λ scribunt; praeter πτελεφ *Hebr.* vii. 10, πτελοφ *Hebr.* vii. 12. Q. 240, vidi πτελεφ *Hebr.* ix. 19.

XVII. Tempus Compositum

cum particula T. ψαπτε, M. ψατε donec, quousque.

Particula ψαπτε conflatur ex ψα *usque*, et πτε *quam tempus* indefinite notare vidimus paullo supra. Memphitae, omisso π, scribunt ψατε, sed vetus orthographia in nonnullis codicibus adhuc superest, quemadmodum in Memphitico liv Borgiano, in quo legitur ψαπτοτπορεα, et ψαπταψε εδοτη *Z.* 100. Hinc ψαπτε πωκρε τωοτη *donec filius surgat Matth.* xvii. 9, ψαπτε ετοοτε ρωη *donec mane appropinquaret Act.* xvii. 33, ψατεφι *usquedum venit Act.* viii. 39, ψατοτρη *donec deciderint Deut.* ii. 15, ψαπτοτψωπε *donec fiant Matth.* v. 18.

Monstra sunt duo haec loca, *Act.* vii. 2 ψατεφακωπι

pro *antequam habitaret*, ubi Thebanus recte ἀπατεροῦσθαι *antequam habitaret*; alterum Gal. 1. 4 ὑπατεροῦσθαι pro *ut nos liberaret*. Vel textus corruptus est, vel interpres aliud legit in graeco.

De Particulis Conditionalibus.

Excursus.

Coniunctio *si* conditionem notat, quam volumus vel negare, — vel affirmare, seu quia ita credimus, seu quia adversario ita esse concedimus, — vel incertam relinquere haud definientes, utrum res futura sit, nec ne, — vel denique conditio refertur ad tempus, ita ut pro conditione *si* adhiberi etiam possit particula *quando*. Copti pro varia conditionis specie diversa adhibent vocabula.

Pharisaeus videns Christum comiter excipientem mulierem perditissimam dixit: *si propheta esset hic, sciret quae sit haec mulier* Luc. vii. 39; scilicet usus conditione negativa ita ratiocinabatur: *non est propheta, quia nescit quae sit haec mulier*. Copti conditionem negaturi utuntur particula ene *si*.

Christus Iudaeos alloquens, postquam Ioh. viii. 45 professus fuerat se veritatem dicere, ita argumentatur: *si veritatem dico vobis, cur non creditis mihi?* habes conditionem, quam Christus de se affirmabat. At Iudaei, qui Christum illudentes dicebant: *si rex Israël est, descendat de cruce* Matth. xxvii. 42, propositionem quidem concedebant, at non ex propria sententia, sed ex sententia Christi, ut argumentum in ipsum retorquerent. Duplex igitur esse potest affirmatio vel quia ita credimus, vel quia ita concedimus. Copti conditionem affir-

maturi Thebaice et Basmurice scribunt *eyze*, Memphitice *icze si*.

Saepe vero conditio est mera hypothesis, quam animo fingimus, haud solliciti de eius eventu, uti: *si quis cultor Dei est, hunc Deus audit Ioh. ix. 31*. Copti meram hypothesis enunciaturo Thebaice dicunt *eywne*, Memphitice *eywri*, Basmurice *eywri si*.

Tandem qui ait *si rem amissam inveniam, gaudebo Matth. xviii. 13*, poterat etiam dicere *quando inveniam*. Copti hanc conditionem enunciant particula *ϣan*, quae modo *si*, modo *quando* redditur, vel *si quando*, ita tamen, ut incertum relinquamus, utrum res eventura sit, nec ne.

Arabes negantem tantum, atque hypotheticam conditionem distinxerunt duabus coniunctionibus *لو*, et *ان* (1); at Copti eam accuratissimam analysim instituerunt, qua subtiliorem philosophi ipsi non invenissent.

De coniunctionibus *ene* et *ϣan* dicam illustrans tempora verbi, quae cum iis componuntur. At de *eywne*, et *eyze*, quae solitariae adhibentur, iuvat hic exempla ponere, quibus constet, me non theoriam comminisci, sed certissimam, licet hucusque ignotam, veritatem expromere.

Coniunctio T. B. eyze, M. icze.

Memphiticum *icze* constat ex *ic* *ecce*, et *ze* *quia*; in Thebano *eyze* video *ϣ* pro *c* positum, ita ut *eyze* pro *ecze* itidem notet *ecce quia*. Ipsum etymon iam innuit coniunctione affirmari propositionem, quae inde pendet.

Revera Christus postquam multa suae doctrinae scita

(1) Sacy *Grammaire Arabe* t. 1. n.º 885.º

edocuisset Apostolos, ita eos alloquitur: *si scitis ista, beati vos si feceritis ea Ioh. XIII. 17*, primum *si* est ἰσχε affirmantis, alterum hypotheticum εἴπω. Paulo supra v. 14 *si* (ἰσχε) *ego lavi pedes vestros . . . etiam vos debetis lavare pedes*. Tum *Luc. XI. 15* cum nonnulli Iudaei dicerent Christum daemonum ope eicere daemones, hoc argumento eos perstringebat: *si* (ἰσχε) *Satanas divisus est . . . si* (ἰσχε) *ego eiicio daemones in Belzebug* (hucusque ex sententia adversariorum; tum in sua sententia pergit) *si* (ἰσχε) *in digito Dei eiicio daemones . . . profecto pervenit regnum Dei*; tum hypothésim fingens: *si* (εἴπω) *fortis armatus custodierit aulam . . . si* (εἴπω) *fortior illo veniat . . . in pace sunt quae possidet . . . si* (ἡδῆ, seu quando) *spiritus immundus exierit ex homine transit per loca arida*. Et Satanus Christum tentaturus *Matth. IV. 6 si* (ἰσχε, ut ais) *filius Dei es, hinc te deice . . . omnia tibi dabo, si* (ἡδῆ quando) *adoraveris me*. Tum Christus alloquens Apostolos aiebat: *si* (ἰσχε uti dicitis, ac verum est) *mundus odit vos, scitote eum me odisse prius; si* (εἴπω, neque enim id credo) *ex mundo essetis, diligeret mundus quod suum est Ioh. XV. 18*. Vide *Matth. IV. 3. V. 29. 30. VIII. 31. XI. 14. XVIII. 8. 9. XIX. 10. XXVI. 39. 42*.

Quamvis vero sexcentis in locis hanc vim affirmantem deprehenderim, sunt tamen nonnulla in quibus dubitare licet, utrum affirmare debeas, an rem incertam relinquere. Ita *Matth. XIX. 17* adolescens, qui Christum interrogaverat *Doctor bone quid faciam, ut vitam aeternam possideam?* tulit responsum: *si vis ad vitam ingredi, serva mandata . . . tandem vade, vende quae habes, et da pauperibus*; quibus auditis, adolescens, utpote ditissimus, abiit tristis. Si animum consideres adolescentis Christum adeuntis, ἰσχε scriberes cum Memphitico; at si rei exitum respicias, iure Thebanus scripsit

114

εϣωπε *si contingat ut velis ad vitam ingredi*. Eadem varians inter utrumque textum occurrit *Act.* v. 39. Memphitico icze Gamaliel se prodit Apostolis benevolum, ac fere Christianum; Thebano εϣωπε prudenter suam mentem celat.

Inter multa Basmurica loca vide *I. Cor.* xv. 2. 12. 13. 14. 16. 17. 19. 32.

Coniunctio T. εϣωπε, M. εϣωπ, B. εϣωππ.

Utraque coalescit ex *e si*, et T. ϣωπε, M. ϣωπ *esse*; particulam *e* quandoque notare *si* demonstrant exempla a me allata in *Lexico* p. 30. Quare utraque vi sui etymi valet *si sit*, *si contingat*, atque adhibetur quoties meram hypothesim fingimus, nihil quidem statuentes, utrum revera locum habitura sit, nec ne, sed ut significemus quid, ea posita; secuturum sit.

Memphitice construitur cum tempore subiunctivo, εϣωπ πτοργει *si contigerit ut cadant* *Levit.* xi. 37, εϣωπ πτε ορον μου *si aliquis moriatur* *ib.* 39. Vide *Levit.* xiii. 12. 16. 22. 23. 27. 35. 42. 57.

Thebaice construitur cum futuro πα, uti εϣωπε ορα παδιακοπει *si contingat ut quis ministret* *Ioh.* xii. 26, εϣωπε σεπαρω *si remittant* *Act.* viii. 22, εϣωπε ετ-παεϣβλεδωμεν *si poterunt palpare eum* *Act.* xvii. 27.

Basmurice modo cum subiunctivo construitur Q. 243, modo cum futuro *I. Cor.* vii. 9; tum *ib.* xiv. 35 cum praesenti.

XVIII. *Tempus Compositum cum Particula* επε *si*.

Dixi επε *si* eam afficere propositionem, quam negare volumus. Concinit etymon, nam π̄ seu επ̄ est particula negativa *non*.

Thebaice επε praefigitur praesenti ει, Memphitice praeterito αι. Exemplum secundae pers. fem. habemus Thebaice επερεσοοτη πε *Ioh. iv. 10*, Memphitice επαρεεαι πε *Ioh. iv. 10. Luc. xix. 42. si scires, vel scivisses.* Additur enim quandoque πε, ut luculentior appareat vis imperfecti, nec veritas *si scias*; ita επαρετενπαεϝ πε *si crederetis Ioh. v. 46.* In tertia pers. Memphitice scribitur επαρε πιπεβηι εαι *si paterfamilias sciret Matth. xxiv. 43,* vide *Hebr. viii. 7.*

Saepe tamen Memphitice adhibetur solitaria particula επε, sequente praeterito, uti επε δεπ σορομα αρωωπι *si in Sodoma fuissent Matth. xi. 23*, επε αϝ πομοο πε *si dederunt legem Gal. iii. 21*, επε α παι πομα ωωωπι *si istae virtutes factae fuissent Matth. xi. 21.*

In allatis locis ene propositionem negat, ac phrasis in negantem propositionem converti poterat; sic επαρετεπεαι... παρετενπαϝεαν απ πε *si sciretis... non iudicaretis*, scilicet *nescitis, ideo iudicatis Matth. xii. 7*, επε οτπροϝητης πε ϝαι παρπαεαι κε οτ πε *si propheta esset iste utique sciret quaenam haec est, nempe hic non est propheta, ideo nescit Luc. vii. 39.* Nam propositio negans transit in affirmativam, quia duplex negatio affirmat, sic επε οτεβολ απ εαι πποττε πε παι περπαωϝ λδδτ πρωβ απ πε *si ex Deo non erat iste, non erat facturum aliquod opus, seu hic erat ex Deo, ideo fecit opus Ioh. ix. 33.* Vide in utroque textu *Matth. xi. 21. 23. xii. 7. xxiii. 30. xxiv. 43. Ioh. iv. 10. v. 46. viii. 19. 39. 42. ix. 41. xi. 21. 32. xv. 19. xviii. 36.* Quid plura? Christianus Wahl in *Clavi N. Testamenti philologica* ad vocem ει hanc negativam significationem recensens loca supra centum citat; eadem ego contuli in Copticis textibus, ac perpetuo, si tria vel quatuor loca excipias, usurpatam vidi particulam negantem επε. Dixi nonnulla loca esse excipienda, nam pro ιοξε *Ioh. xiv. 7. Gal. i.*

116

10. *Hebr.* viii. 4 aliquis fortasse mallet ελε. Sed quoties inter voces, ut aiunt, synonymas acuta intercedit distinctio, facile contingere potest aliquot in locis, ut dubium oriri possit utra earum praeferenda sit.

Solus Basmuricus locus est *Hebr.* vii. 11 ubi legitur πετεποτρωκαεψααπ, emenda et divide ελεην (pro ελε οτη) οτρωκ δε ψααπ *si autem perfectio foret.*

XIX. *Tempus Compositum cum Particula ψαπ si.*

Qui ait *si quis mandata servaverit salvus erit* meram hypothesim fingit nihil sollicitus, utrum ille mandata servaturus sit, necne, tantum affirmat quid inde sequetur. At qui dicit *si rem amissam invenero, gaudebo* non solum fingit hypothesim, sed praeterea innuit vel propositum, vel desiderium perquirendi rem amissam, nihil tamen affirmans de sua spe inveniendi, tum gaudium declarat quando eam invenerit. Quare alterum *si* ab altero distinguitur, licet maxima affinitas inter utrumque intercedat; primum est εψωπ, alterum ψαπ. Porro constat ψαπ esse quoque particulam dubitantis *utrum, an*; hinc ψαπ *si* dubium notat, quod animum loquentis afficit, ac reddi potest *si, quando, vel si quando*, quod tamen incertum est.

Ex dictis sequitur verbum vel futuro tempore reddendum esse εψωπ οτα βωκ εγοτη *si quis introierit Ioh. x. 19*, vel praesenti ita ut actio mox sit complenda εψωπκρηνε *si ego iudico, vel mox iudicavero Ioh. v. 16*. Raro enim contingit verbum praeterito tempore convertendum esse, uti εψωπψαζε (M. εψωπ αψωπκαζι) π̄αματ ψατ† οτβη *quando loquebar illis impugnabant me Psal. cxix. 28*, quod ex apodosi intelligitur, in qua adest praeteritum, et ψαπ reddi debet *quando*. Nam de

praeterito tempore, utpote nobis comperto, nisi improprie usurpatur particula dubitans $\psi\alpha\lambda\eta$.

Mulier quae sanguinis fluxum patiebatur aiebat: $\alpha\psi\alpha\lambda\eta\sigma\iota$ *si tetigero* (quod maxime cupio) *fibriam vestis Christi, salva ero* *Matth. ix. 21* — *Quid prodest homini $\alpha\psi\alpha\lambda\eta\chi\epsilon\lambda\epsilon\theta\eta\sigma\iota$ si lucratus fuerit* (quod maxime cupit) *universum orbem?* *Matth. xvi. 26* — *Pastor $\alpha\psi\alpha\lambda\eta\psi\omega\pi\iota$ si contigerit* (quod sollicite vult) *ut inveniat ovem amis- sam* *Matth. xviii. 13* — *Ego $\alpha\psi\alpha\lambda\eta\sigma\iota\sigma\iota$ si exaltatus fuero* (quod mihi propositum est) *a terra* *Ioh. xii. 32* — *Domine $\epsilon\kappa\psi\alpha\lambda\eta\sigma\iota\omega\psi$ si vis* (cupio te velle) *potes me mun- dare* *Matth. viii. 2.*

Recte etiam hisce in locis interpretari potuissem *quando*, vel *si quando*, *si umquam*; quare saepe, maxime Memphitice, scribitur $\epsilon\psi\omega\pi\iota$ $\psi\alpha\lambda\eta$, ita ut $\epsilon\psi\omega\pi\iota$ hypothesis notet, $\psi\alpha\lambda\eta$ vero tempus, uti $\epsilon\psi\omega\pi\epsilon$ $\epsilon\rho\psi\alpha\lambda\eta$ (M. $\epsilon\psi\omega\pi\iota$ $\alpha\rho\epsilon\psi\alpha\lambda\eta$) $\pi\epsilon\kappa\sigma\iota\pi$ $\pi\rho\sigma\epsilon$ *si quando frater tuus peccet* *Matth. xviii. 15*; paullo infra v. 21 uterque non bene $\epsilon\rho\psi\alpha\lambda\eta$ (M. $\alpha\rho\epsilon\psi\alpha\lambda\eta$) $\pi\alpha\sigma\iota\pi$ $\pi\rho\sigma\epsilon$ *si frater meus peccet*. Vide *Matth. xxiv. 26. 48. Ioh. viii. 54* (ubi uterque textus habet $\epsilon\psi\omega\pi\iota$ $\psi\alpha\lambda\eta$), *Matth. xxi. 25. 26. Ioh. v. 31. viii. 55. xi. 48*, ubi Thebanus solum habet $\psi\alpha\lambda\eta$, et Memphiticus $\epsilon\psi\omega\pi\iota$ $\psi\alpha\lambda\eta$, quod Memphitis praesertim arridet.

Quod si unice tempus significare velimus, fere de ma- omni dubitatione, scribendum erit $\theta\omicron\tau\alpha\pi$ $\psi\alpha\lambda\eta$ *quando*, uti T. $\theta\omicron\tau\alpha\pi$ $\epsilon\tau\epsilon\pi\psi\alpha\lambda\eta\pi\alpha\tau$, et M. $\theta\omicron\tau\alpha\pi$ $\alpha\rho\epsilon\tau\epsilon\pi\psi\alpha\lambda\eta\pi\alpha\tau$ *quando videritis* *Luc. xiii. 28*, vide *Matth. xxiv. 33. Marc. xiv. 25. Luc. xii. 11. Act. xxiii. 35*. Sunt tamen loca, in quibus alter interpres habet $\epsilon\psi\omega\pi\iota$ $\psi\alpha\lambda\eta$, alter $\theta\omicron\tau\alpha\pi$ $\psi\alpha\lambda\eta$, uti *Matth. ix. 15*. Tum quandoque Memphiticus scribit $\epsilon\psi\omega\pi\iota$ $\psi\alpha\lambda\eta$ *quando* de re, quae certo continget, confer *Act. i. 8*. Fateor enim $\epsilon\psi\omega\pi\iota$ pro $\psi\alpha\lambda\eta$, et vicissim, usurpatum fuisse, atque utramque signifi-

cationem confusam, donec Memphitae utramque particulam coniungentes scripserunt εϣωπ ϣαπ.

Exemplum secundae pers. fem. habes *Ming.* 64 ερϣαπ-
χοοc *si tu dices* T. et ἀρεϣαππαεϣ M. *si tu credi-*
deris Ioh. xi. 40.

Basmurici saepius cum Thebanis consentiunt, vidi enim
ειϣαπ, εκϣαπ, εϣαπ, εϣωαπ, ερϣαπ, επϣαπ, ετε-
τεπϣαπ, ετϣαπ, at vidi etiam Memphitica αϣαπ, α-
λεϣαπ, ατετεπϣαπ, ατϣαπ.

Imperativus.

Ipsa radix pro imperativo usurpatur, sic βωκ *ito; ite,*
εμοτ *lauda, laudate*, ωτ̄α *audi, audite*, et sic ple-
rique imperativi.

Nonnulla tamen verba habent peculiarem formam im-
perativi.

1.º Sunt quae praefigant α radici, sic
απατ *vide, videte Luc. xiv. 39. Ioh. i. 47 a πατ videre.*
αμοι *utinam* (vide Lexicon meum p. 90), quod α
μοι *dare* proprie esset *da, cedo.*

αχοc M. αχιc T. *dic, dicite* passim, a χω *dicere* cum
suffixo c tertiae pers. fem. Atque ita distinguitur a χω
canta, cantate Psal. cxlix. i. In usu etiam est χοοc *di-*
cite Marc. xi. 3.

αχωε̄α *esto immunda Ierem. ii. 22 in Z. 511 a χωε̄α.*

αλοκ *desine, αλωτ̄π desinite* a λο *continere* cum suf-
fixo reciproco personae, vide meum Lexicon p. 78.

αοτωπ *aperi, aperite Luc. xxiii. 25. Marc. vii. 34* ab
οτωπ, sed in usu etiam est αοτωπ *aperire.*

αμοτ *veni* (vide Lexicon meum p. 5) ab inusitato
μοτ *venire.*

αλι *tolle, tollite* ab ελ *tollere*, contractum ex αελι
vide meum Lexicon p. 33.

ⲁⲛⲓ *duc*, *ducite* ab ⲉⲛ *ducere*, contractum ex ⲁⲉⲛⲓ vide Lexicon p. 8.

ⲁⲣⲓ *fac*, *facite* ab ⲉⲣ *facere*, contractum ex ⲁⲉⲣⲓ vide Lexicon p. 10.

Haec sola verba novi, quae praefigant ⲁ. Eiusmodi vero ⲁ credo ortum ex particula hortantis ⲁⲣ *eia*, *cedo*, quae apud *Mattth.* xviii. 28 (*Ming.* 7) respondet graeco ἀπόδος *redde*, et *Iòh.* xx. 27 legitur pro graeco φέρε *fer*. Integra particula ⲁⲣ adhuc superest in ⲁⲣⲟⲩⲁⲅ *appone Psal.* lxxviii. 28 pro ⲁⲣ ⲟⲩⲁⲅ *eia appone*; atque in ⲁⲣⲟⲩⲱⲛ *aperite Psal.* cxvii. 19 pro ⲁⲣ ⲟⲩⲱⲛ *eia aperite*.

Dixi ⲁⲣⲓ esse imperativum verbi ⲡ, seu ⲉⲣ, quare verba ex ⲡ composita habent item imperativos ⲁⲣⲓ, sic Thebaica ⲁⲣⲓⲙⲓⲡⲧⲣⲉ *testare Iòh.* xviii. 23, ⲁⲣⲓⲡⲙⲉⲉⲧⲣⲉ *recordare, recordamini Lùc.* xxiv. 6 et passim, ⲁⲣⲓⲡⲁⲅⲣⲉ *sanate Mattth.* x. 8, ⲁⲣⲓⲅⲟⲧⲉ *time Sir.* vii. 29. 31. sunt imperativa verborum ⲡⲙⲓⲡⲧⲣⲉ, ⲡⲡⲙⲉⲉⲧⲣⲉ, ⲡⲡⲁⲅⲣⲉ, ⲡⲅⲟⲧⲉ. Legi tamen ⲡⲅⲟⲡⲣⲉ *renovamini Eph.* iv. 23. Hinc cum *Sophon.* iii. 4 occurrat imperat. ⲉⲣⲟⲩⲟⲧ, statuendum est verbum ⲉⲣⲟⲩⲟⲧ non constare ex ⲉⲣ et ⲟⲩⲟⲧ, vide Additamenta ad meum Lexicon. Plane irregulare est ⲁⲣⲡⲅⲟⲧⲉ *timete Lùc.* xii. 5, illudque recte comparaveris cum ⲁⲣⲓⲣⲉ *fac Mattth.* iii. 8. Z. 514 in quo habes imperativum ⲁⲣⲓ praefixum verbo ⲡⲉ *facere*.

Memphitica exempla ⲁⲣⲓⲫⲁⲅⲣⲓ *sanate* ab ⲉⲣⲫⲁⲅⲣⲓ, ⲁⲣⲓⲅⲟⲧ *time*, *timete* ab ⲉⲣⲅⲟⲧ etc. passim occurrunt. Imo Memphitae praeterea scribunt ⲁⲣⲓⲉⲙⲓ *scito, scitote*, quasi verbum esset ⲉⲣⲉⲙⲓ; legi tamen ⲉⲙⲓ *scito Psal.* cxxxviii. 23. At Thebani solum usurpant ⲉⲙⲉ *scito, scitote Marc.* xiii. 29. *Lùc.* xii. 39.

2.º Altera peculiaris forma imperativi est ⲙⲁ, quod est imperativum verbi ⲧ *dare*, sic

ⲙⲁ ⲡⲁⲓ ⲉⲣⲱⲩⲱⲓ ⲡⲛⲓ *da hanc potestatem mihi Act.* viii. 19.

ⲙⲁ ⲛⲁⲓ ⲁⲛⲉⲓ ⲙⲉⲟⲟⲧ *da mihi hanc aquam* Iòh. iv. 15. Vide *Lùc. Luc.* ix. 13. xi. 4. xv. 12. Hoc vero inter Thebanos et Memphitas interest discrimen, quod isti semper usurpant in imperativo formam ⲙⲁ *da, date*; Thebani vero quandoque etiam adhibent infinitum †; sic † ⲉⲃⲟⲗ *vendite* Lùc. xii. 33, † ⲛⲓⲛⲁⲛⲣⲟ *date quae sunt regis* Matth. xii. 21; et Ròm. xiii. 7 alii codices habent ⲙⲁ, alii †.

Hinc omnia verba composita cum † habent imperativum ⲙⲁ, sic ⲙⲁⲃⲁⲛ *iudica*, ⲙⲁⲧⲟⲧ *adiuva*, ⲙⲁⲓⲥⲧ *confige*, ⲙⲁⲃⲟⲛⲕ *attende* etc. sunt imperativi verborum †ⲃⲁⲛ, †ⲧⲟⲧ, †ⲓⲥⲧ, †ⲃⲏⲧ, et sic apud Memphitas omnia verba, quae cum † componuntur.

Thebani vero utramque formam adhibent, sic †ⲕⲉⲱ *doce* I. Tim. vi. 2, ⲙⲁⲧⲥⲁⲃⲉ *Sir.* x. 28.

†ⲃⲏⲛⲕ *attende* Sir. xiii. 8. 13; ⲙⲁ†ⲃⲏⲛⲕ *Sir.* xii. 11. Tum occurrunt †ⲙⲛⲉⲕⲟⲧⲟⲓ *accede* Act. viii. 29, †ⲉⲟⲟⲧ *honora*, *da gloriam* Iòh. ix. 24. xiii. 27 etc.

Idem etiam dicendum de verbis compositis cum τ pro †, uti ⲧⲥⲁⲃⲟ *docere* (a τ et ⲕⲉⲱ *dare doctrinam*), ⲧⲟⲧⲃⲟ *salvare* (a τ et ⲟⲧⲁⲓ *dare salutem*), ⲧⲟⲧⲃⲟ *mundare* (a τ et ⲟⲧⲁⲃ *dare puritatem*) etc., nisi quod ista praemittendo ⲙⲁ retinent tamen τ, hinc sunt imperativi ⲙⲁⲧⲥⲁⲃⲟ, ⲙⲁⲧⲟⲧⲃⲟ, ⲙⲁⲧⲟⲧⲃⲟ, quibus adde Memphiticós imperativos ⲙⲁⲧⲁⲃⲟ, ⲙⲁⲧⲁⲃⲟ, ⲙⲁⲧⲟⲧⲛⲟⲥ, ⲙⲁⲧⲁⲕⲧⲟ, ⲙⲁⲧⲁⲃⲣⲟ, ⲙⲁⲃⲁⲙⲓⲉ, ⲙⲁⲃⲁⲙⲓⲉ, ⲙⲁⲧⲁⲙⲟ, ⲙⲁⲃⲟⲧⲱⲧ; ⲙⲁⲧⲁⲧⲟ, ⲙⲁⲧⲁⲛⲃⲟ, ⲙⲁⲃⲟⲧⲉⲧ. Hinc certum habemus criterium, quo dignoscamus verba, quae incipiunt a ⲉ, vel τ positis pro † *dare*. Quare cum *Psal.* vi. 2 legatur ⲙⲁⲧⲁⲗⲃⲟ *sana*, dicendum est verbum ⲧⲁⲗⲃⲟ constare ex τ *dare*, et ⲗⲱⲭ, quod Thebaice esset ⲗⲱⲃ, *convalescere*, ut sit *dare convalescentiam*. Unicum verbum, quod equidem sciam, ab hac regula abscedens est ⲙⲉ *ire*, cuius imperativus est ⲙⲁⲙⲉ, quin uspiam

invenerim formam $\tau\psi\epsilon$, aut $\dagger\psi\epsilon$. Legitur etiam *Ioël* i. 14. *Amos* iii. 9 $\Theta\omega\sigma\tau\uparrow$ *congregate*, quod rectius scriberetur $\mu\alpha\theta\omega\sigma\tau\uparrow$.

Thebani etiam hisce in compositis utramque adhibent formam, hinc

$\tau\alpha\mu\epsilon$ *nuntiate* *Act.* xii. 17, $\mu\alpha\tau\alpha\mu\omicron\iota$ *nuntiate mihi* *Mätth.* ii. 8.

$\tau\alpha\mu\iota\omicron$ *construe* *Act.* vii. 40, $\mu\alpha\tau\alpha\mu\iota\omicron$ *Lüc.* xii. 33.

$\tau\beta\beta\omicron$ *esto purus, purificate* *Mätth.* viii. 3, $\mu\alpha\tau\beta\beta\omicron$ *sanctifica* *Iöh.* xvii. 17.

Tum $\Theta\beta\beta\iota\omicron$ *humilia* *Sir.* xviii. 21, $\tau\alpha\pi\epsilon\tau$ *crede* *Sir.* xxxv. 22, et contra $\mu\alpha\tau\omicron\tau\chi\omicron$ *libera* *Lüc.* xxiii. 37. 39, $\mu\alpha\tau\omicron\tau\omicron$ *ostendite* *Mätth.* xxii. 19, $\mu\alpha\tau\alpha\pi\epsilon\omicron$ *salva* *Mätth.* viii. 25, $\mu\alpha\tau\alpha\iota\epsilon$ *honora* *Sap.* 306, $\mu\alpha\tau\varsigma\alpha\beta\epsilon$ *doce* *Sir.* x. 28, $\mu\alpha\tau\alpha\chi\pi\epsilon$ *confirma* *Sir.* xxix. 3, $\mu\alpha\tau\bar{\mu}\mu\omicron\iota$ *ciba me* *Sir.* xxix. 26, $\mu\alpha\tau\omicron\tau\pi\epsilon\varsigma$ *excita* *Sir.* xxxiii. 7, $\mu\alpha\tau\alpha\psi\omicron$ *multiplycate* *Sir.* xliii. 30. Praeterea Thebani dicunt etiam $\mu\alpha\tau\pi\pi\eta\tau$ *mitte* *Lüc.* xvi. 24, $\mu\alpha\tau\pi\pi\omicron\sigma\tau$ *mitte* *Sap.* 463, quod verbum probabile fit compositum esse cum τ *dare*. Sed offendi $\mu\alpha\chi\pi\sigma\tau\psi$ *interrogate eum* *Märc.* ix. 23, $\mu\alpha\chi\pi\epsilon$ *interroga* *Iöh.* xviii. 21, $\mu\alpha\chi\omicron\sigma\tau$ *mitte* *Act.* x. 5. 32. xi. 13, $\mu\alpha\chi\omicron\sigma\tau\pi$ *mitte nos* *Mätth.* viii. 31, quin uspiam invenerim verba $\chi\pi\epsilon$, $\chi\omicron\sigma\tau$ composita cum \dagger , vel τ .

In Verbum $\tau\pi\epsilon$, $\Theta\pi\epsilon$

Excursus.

Cum Infinitum nequeat recte intelligi, nisi perspectum sit verbum $\tau\pi\epsilon$, iuvat ab ordine temporum digredi, ut hoc verbum illustrem.

Anomalum T. B. $\tau\pi\epsilon$, et M. $\Theta\pi\epsilon$ notat *facere, efficere ut*, et quandoque *iubere*. Adsciscit praeformantes

temporum, tum suffixa personarum. Praeformantes notant personas efficientes ut aliquid fiat; suffixa innuunt personas, quae opus exequantur. En eius formam cum suffixis.

	Thebaice	Memphitice
Pers. 1	ⲧⲣⲁ	ⲑⲣⲓ
2	{ m. ⲧⲣⲉⲕ f. ⲧⲣⲉ	{ ⲑⲣⲉⲕ ⲑⲣⲉ
3	{ m. ⲧⲣⲉⲓ f. ⲧⲣⲉⲥ } ⲧⲣⲉ	{ ⲑⲣⲉⲓ ⲑⲣⲉⲥ } ⲑⲣⲉ
Plur. 1	ⲧⲣⲉⲡ	ⲑⲣⲉⲡ
2	ⲧⲣⲉⲧⲉⲧ̄ⲡ, ⲧⲣⲉⲧ̄ⲡ	ⲑⲣⲉⲧⲉⲧⲉⲡ, ⲑⲣⲉⲧⲉⲡ
3	ⲧⲣⲉⲧ, ⲧⲣⲉ	ⲑⲣⲉⲧ, ⲑⲣⲉ

Forma ⲧⲣⲉⲧⲉⲧ̄ⲡ legitur *Luc.* xii. 40. *Eph.* iv. 17, alia ⲧⲣⲉⲧ̄ⲡ occurrit *Rom.* vi. 12. I. *Cor.* x. 1. II. *Cor.* vi. 1.

Basmurici cum Thebanis consentiunt, nam scribunt ⲧⲣⲁ I. *Cor.* ix. 15. *Hebr.* x. 9. At in tertia pers. plur. legi ⲧⲣⲟⲩ Q. 244. Cave autem, ne cum Rosellinio credas Basmuricos scribere ⲧⲗⲉ; equidem nusquam vidi ⲧⲗⲉ, sed semper ⲧⲣⲉ.

Cum praeformantibus perfecti, ⲁⲓⲑⲣⲓⲅⲉⲙⲥⲓ *fecit ut sederem, me sedere fecit* Z. 130, ⲁⲓⲧⲣⲁⲟⲩⲱⲅ *fecit me habitare* Sir. xiv. 11, ⲁⲓⲧⲣⲉ ⲡⲓⲟⲓ ⲁⲥⲁⲓ *effecerunt ut navis levis fieret, alleviarunt navem* Act. xvii. 38, ⲁⲧⲉⲧⲉⲡⲟⲓⲱⲡⲧ *effecistis ut irascerer, ad iram me provocastis* Num. xx. 24.

Cum praeformantibus praesentis indefiniti, ⲱⲁⲓⲧⲣⲉⲧ̄ⲙⲉⲣⲓⲧⲓ *efficit ut ament eum* Sir. xx. 13, ⲱⲁⲥⲧⲣⲉ ⲡⲉⲕⲁⲕⲉ ⲣⲁⲱⲉ *ipsa efficit ut inimici tui laetentur* Sir. xviii. 31.

Cum praeformantibus imperfecti indefiniti, ⲡⲉⲱⲁⲓⲧⲣⲉ ⲡⲣⲱⲙⲉ ⲟⲩⲉⲗⲟⲩⲉⲗⲉ *efficiebat ut homo ulularet* Pap. v. 56.

Cum praeformantibus futuri, ⲧ̄ⲡⲁⲧⲣⲉⲧⲉⲧ̄ⲡⲣⲓⲙⲉⲥⲉⲧⲉ *efficiam ut vos reminiscamini, commemorabo vobis* III. *Ioh.* i. 10, ⲉⲓⲑⲣⲉⲧⲉⲧⲉⲡⲱⲁⲓ *efficiam ut multiplicemini* Levit. xxvi. 9.

Cum praef. temporis subiunctivi, $\pi\eta\tau\rho\epsilon\tau\eta\pi\omicron\zeta\omicron\tau$ *faciet illos discumbere Luc. xii. 37*, $\pi\tau\alpha\theta\rho\sigma\tau\uparrow$ $\pi\alpha\kappa$ $\epsilon\lambda\pi\iota\beta\rho\omicron$ *efficiam ut dent tibi victoriam Z. 61.*

Infinitum.

Est ipsa radix, uti $\epsilon\lambda\pi\omicron\tau\omicron\tau\epsilon\omega$ $\sigma\omega\tau\bar{\epsilon}\alpha$ *noluerunt audire Isai. xxviii. 12* (apud Scholz *Gramm.* p. 99). Raro tamen solitarium legitur, ne confundatur cum imperativo.

Saepius praefixas habet praeformantes, pro vario usu infiniti.

1.° Quando est subiectum propositionis habet articulum masculinum π , sic $\pi\omicron\sigma\tau\omega\pi\bar{\iota}$ $\tau\delta$ $\epsilon\pi\lambda\omicron\tau\alpha\sigma\delta\alpha\iota$ $\sigma\epsilon$ *Sap. 793*, $\pi\chi\iota\sigma\epsilon$ $\epsilon\lambda\mu\omicron\iota$ $\tau\delta$ $\upsilon\psi\omicron\upsilon\bar{\nu}$ $\mu\epsilon$ *Z. 304*. Et cum ϵ praefixo, $\epsilon\pi\kappa\omicron\sigma\tau$ $\pi\rho\delta$ $\tau\delta$ $\epsilon\bar{\nu}\tau\alpha\phi\iota\acute{\alpha}\sigma\alpha\iota$ $\mu\epsilon$ *ad sepeliendum me Matth. xxvi. 12*, quod *Marc. xiv. 8* scribitur $\epsilon\pi\kappa\omicron\sigma\tau$.

At Memphitae numquam articulum π infinito praeponunt, nisi interiecta particula $\chi\iota\pi$, quae notat *actionem*. Quare pro Thebano $\epsilon\pi\kappa\omicron\sigma\tau$ mox laudato, Memphiticus textus utroque in loco scribit $\epsilon\pi\chi\iota\pi\kappa\omicron\sigma\tau$.

2.° Quando est complementum verbi praecedentis assumit particulas, sic ϵ ,

coeperunt $\epsilon\sigma\alpha\chi\iota$ *loqui Act. ii. 4.*

volens $\epsilon\beta\iota$ *accipere Act. iii. 3.*

iudicavit $\epsilon\chi\alpha\sigma\eta$ $\epsilon\beta\omicron\lambda$ *dimittere illum Act. iii. 13.*

non possumus $\epsilon\kappa\omega\lambda$ *negare Act. iv. 16.*

fecisti idola $\epsilon\omicron\tau\omega\psi\tau$ $\epsilon\lambda\epsilon\omega\sigma\tau$ *ad adorandum ea Act. vii. 43*, et sic passim.

Sunt tamen nonnulla verba, quae malunt π , sic $\alpha\sigma\epsilon\rho\epsilon\eta\tau\epsilon$ $\pi\epsilon\eta\omega\iota\psi$ *coepit praedicare Matth. iv. 1. vide xi. 7. 20. xii. 1. xiv. 30. xvi. 22. xviii. 24. xxiiv. 49. xxvi. 37. Marc. xv. 8.* Tamen sequente ϵ occurrit *Matth. xvi. 21.*

$\alpha\tau\alpha\rho\chi\epsilon\iota$ $\pi\psi\alpha\zeta\epsilon$ *coeperunt loqui Act. ii. 4. vide Matth. xvi. 22. xviii. 24. xxi. 37. Marc. xv. 8.*

αφρητοτη παρτορ *coepit facere ea Act. i. 1.*

Hisce verbis *incipiendi* adde ψχελλχοα *posse Matth. viii. 28. xvii. 16. 19 Act. vi. 10*; sed sequente e legitur *Act. xxi. 34*, non secus ac ψχοα *Matth. v. 36. ix. 28* — Tum ουε *deceat Matth. xii. 2. 10. 12* — σεεπηα *dignum est Act. v. 29*. Alia praetermitto, quae recensere longum esset, tum supervacaneum, nulla enim certa theoria constitui potest.

Quodsi verbum regens construi soleat cum ηα, ab eadem particula regitur etiam infinitum, uti

αψυηη ηα αωτ̄η *quaesivit audire Act. xiii. 7.*

ετκωη ηα ααη *quaerentes loqui Matth. xii. 46.*

3.° In exemplis hucusque allatis subiectum verbi atque infiniti idem erat; nam in

φηεθοτω εβι ητοτκ *qui vult accipere a te Matth. v. 42.*

ηεταη απ εααη *non veni vocare Matth. ix. 13.*

eadem est persona quae vult et accipit, quae venit et vocat. Quid vero si subiectum infiniti differat ab illo verbi? Aio, vel post verbum sequitur aliquod complementum, quod enunciet subiectum infiniti, vel non.

Si primum, infinitum regitur a sola praeformante e, sic

αφταοτοφ εεαοτ *misit eum benedicere Act. iii. 26.*

praeeperunt ηωτ̄ εψτεμεροτω illis non loqui Act. iv. 18.

quid prohibet ααοι εβιωαε me accipere baptisma? Act. viii. 36.

praeeperat Deus loquens cum Moysē εααηοε facere illud, nempe ut Moyses faceret Act. vii. 44.

ubi varia pronomina, et *Moyses* complementa verborum praecedentium sunt subiecta sequentium infinitorum.

Si secundum, scilicet si subiectum infiniti diversum a subiecto verbi regentis nulla ratione enuncietur veluti

eius complementum, patet omnino praemittendum esse infinito. Nam qui scribit ⲫⲟⲣⲱⲩ ⲉⲃⲟⲉⲥ *volo interficere* innuit se velle propria manu iugulare aliquem; sin aliena manu, puta Pauli, necem inferre velit, necessario declarare debet subiectum infiniti scribens *volo quod Paulus occidat*. Hac in specie Copti adhibent Thebaice ⲉⲧⲣⲉ; Memphitice ⲉⲟⲣⲉ, cui subiungitur subiectum, ac scribunt ⲫⲟⲣⲱⲩ ⲉⲟⲣⲉ ⲡⲁⲩⲗⲟⲥ ⲃⲟⲉⲥ *volo ut Paulus interficiat*; atque ita ⲉⲟⲣⲉ respondet latino sequioris aetatis quod, nempe *volo quod Paulus occidat*. Verbum ⲧⲣⲉ, quod paullo supra illustravi, notat *efficere*, quare ⲉⲧⲣⲉ etymologice est *ad efficiendum*, sed in proposita specie ne cogitandum quidem est de etymo, sed ⲉⲧⲣⲉ est particula scholasticae latinitatis *quod*.

Cum personarum suffixis habemus

	Thebaice	Memphitice							
Pers. 1.	ⲉⲧⲣⲁ	ⲉⲟⲣⲓ							
2	<table border="0"> <tr> <td rowspan="2">}</td> <td>m. ⲉⲧⲣⲉⲕ</td> <td>ⲉⲟⲣⲉⲕ</td> </tr> <tr> <td>f. ⲉⲧⲣⲉ</td> <td>ⲉⲟⲣⲉ</td> </tr> </table>	}	m. ⲉⲧⲣⲉⲕ	ⲉⲟⲣⲉⲕ	f. ⲉⲧⲣⲉ	ⲉⲟⲣⲉ			
}	m. ⲉⲧⲣⲉⲕ		ⲉⲟⲣⲉⲕ						
	f. ⲉⲧⲣⲉ	ⲉⲟⲣⲉ							
3	<table border="0"> <tr> <td rowspan="2">}</td> <td>m. ⲉⲧⲣⲉⲩ</td> <td rowspan="2">} ⲉⲧⲣⲉ</td> <td>ⲉⲟⲣⲉⲩ</td> <td rowspan="2">} ⲉⲟⲣⲉ</td> </tr> <tr> <td>f. ⲉⲧⲣⲉⲟ</td> <td>ⲉⲟⲣⲉⲥ</td> </tr> </table>	}	m. ⲉⲧⲣⲉⲩ	} ⲉⲧⲣⲉ	ⲉⲟⲣⲉⲩ	} ⲉⲟⲣⲉ	f. ⲉⲧⲣⲉⲟ	ⲉⲟⲣⲉⲥ	
}	m. ⲉⲧⲣⲉⲩ		} ⲉⲧⲣⲉ		ⲉⲟⲣⲉⲩ		} ⲉⲟⲣⲉ		
	f. ⲉⲧⲣⲉⲟ	ⲉⲟⲣⲉⲥ							
Plur. 1	ⲉⲧⲣⲉⲡ	ⲉⲟⲣⲉⲡ							
2	ⲉⲧⲣⲉⲧⲉⲧⲡ, ⲉⲧⲣⲉⲧⲡ	ⲉⲟⲣⲉⲧⲉⲧⲉⲡ, ⲉⲟⲣⲉⲧⲉⲧⲉⲡ							
3	ⲉⲧⲣⲉⲧ, ⲉⲧⲣⲉ	ⲉⲟⲣⲉⲧ, ⲉⲟⲣⲉ.							

Basmuricum vidi ⲉⲧⲣⲉⲧⲉⲧⲉⲧⲉⲡ Z. 152.

Exempla rem declarabunt; sic

ⲉⲗⲡⲟⲩⲉⲧⲣⲉ ⲉⲗⲗⲓⲁⲥ ⲉⲓ ⲟⲣⲟⲧⲉⲧ *quod Elias veniat* *Matth.*

xvii. 10.

ⲥⲓⲟⲕⲣⲉ ⲉⲧⲣⲉ ⲡⲣⲓⲓⲁⲟ ⲃⲱⲕ ⲉⲃⲟⲩⲡ *difficile est quod dives ingrediatur* *Matth.* xix. 23.

ⲕⲟⲧⲱⲩ ⲉⲧⲣⲉⲡⲁⲓⲟ ⲧⲓⲥ *quod faciamus* *Matth.* xvii. 4.

ⲁⲥⲱⲩⲡⲉ ⲉⲧⲣⲉⲧⲥⲱⲟⲩⲉ ⲡⲃⲓ ⲡⲉⲧⲁⲣⲭⲱⲡ *contigit quod congregarentur archontes eorum* *Act.* iv. 5.

αφζος εερωτζω ηπαι *dixit quod homines ponerent istos*, seu *dixit istos poni Marc. viii. 7.*

Nam ita construi solent infinita passiva, quae a verbis reguntur, sic

αποταρεαρη εερωεγτοτ *iusserunt eici illos Act. iv. 15.*

ηετασι απ εερωεμμηηητ *non venerat ministrari Matth. xi. 28.*

αηηηη εερωαωη *dedit eum crucifigi Matth. xxvii. 26.* ubi affixum plurale οτ notat homines, seu res indefinitas, quae sunt subiectum infiniti activi.

Saepe quidem ετρε, seu εερε, in allatis locis reddi potest latine *ut*, cave tamen ne credas ετρε proprie notare *iva ut*. Quemadmodum enim latini scribunt *iubeo te facere*, et *impero ut facias*, ita Copti distinguunt constructionem cum infinito ab illa cum *xe* vel *κεραδ ut*. Primam amant Thebani, alteram Memphitae, sic

T. εεεηπορεη ετρακα εβολ *vultis me dimittere*, ubi Memphiticus ητααω *ut dimittam Matth. xxvii. 17. Marc. xv. 9* — T. εονε ετραε *oportet me esse*, M. εωη ηταε *oportet ut sim Luc. xiii. 33.*

Sic in locis *Matth. xxvi. 35. Marc. ix. 15. xv. 9. 15. Luc. iv. 10. viii. 38. Act. xix. 21. 36* textus Thebanus adhibet infinitum ετρε, et Memphiticus tempus subiunctivum ητα *ut*.

Canonem hucusque constitui, quo discernamus quando ε, vel ετρε adhibendum sit; nemo tamen miretur aliquot esse exempla, quae a norma abscedunt. Sic

εηηρωλη εμμοσ ετρεεη εραοι *nolite impedire eos venire ad me Matth. xix. 4*, ubi Memphiticus recte επερταεπο εμμοσ εη εραοι.

Matth. xxvi. 17 ubi vis nos parare pascha? Thebanus recte ετραεκοετε, Memphiticus περπεραμ εκοετε quasi ipse Christus paraturus esset pascha.

Act. xii. 4 *Agrippas tradidit Petrum in manus sexdecim militum* ετρετρεθαρεθ εροϋ ad custodiendum eum, recte alius codex a Woidio citatus legit εθαρεθ.

Act. viii. 37 *Philippus iussit* ετρε πθαρια δεραταϋ *currum stare*; Memphiticus male εταρλο επιθαρια.

Act. xix. 31 ετσοπс ετ̄ατρεϋβωκ εροτη *rogantes eum non ingredi*; Memphiticus pleonastice ετ̄εθ εροϋ εϋτεμ̄ερεϋτηϋ, nam, posito εροϋ, recte sequi poterat εϋτεμ̄ητηϋ.

Act. iii. 4 *petiistis eorotxa eboλ ipsos dimittere*, Thebanus male εκω εβολ.

Act. iv. 29 *concede servis tuis εταϋθεοειϋ annunciare*; Memphiticus male εροτсахι.

Alia anomala loca afferre possem, quae demonstrant canonem a me constitutum quandoque violatum fuisse, tum Thebanos pressius, quam licentiores Memphitas, regulae instituisse. Verum cum his confundenda non sunt illa loca, in quibus infinitum adeo a verbo regente distat, ut facilis pateat errori locus, nisi subiectum infiniti repetatur; sic Act. iii. 2 *ponebant eum quotidie ad portam templi, quam vocant speciosam*, ετρεϋϋετ ε̄ιπ̄ηα ut peteret eleemosynam. Si nulla fuissent interposita vocabula, scribi poterat *ponebant eum* εϋετ.

4.º Paria dic de praepositione ε̄ιπ̄ηса T. vel μεπεпса M. post. Si infinito praeponendum sit eius subiectum, praepositio adsciscit τρε, vel τρα, τρεκ etc. quando subiectum est pronomen. Sic

T. ε̄ιπ̄ηса τρε πεϋτορτ̄ρ λο, M. μεπεпса ερεϋοτω ηξε ηϋθεορτερ μετ̄α τ̄ο παύσασθαι τ̄ον θ̄ορυβον Act. xx. 1. T. ε̄ιπ̄ηса τραβωκ, M. μεπεпса εριϋε μετ̄α τ̄ο γενέσθαι ε̄με Act. xix. 21.

Sic ε̄ιπ̄ηса τρεϋδас *postquam fecit illud* Sir. xxiv. 18, ε̄ιπ̄ηса τρεκ̄ πατ̄ *postquam dederis eis* Sir. xli. 22.

Vide *Matth.* xxvi. 32. *Marc.* xiv. 28. *Luc.* xii. 20. *Act.* i. 3. vii. 4.

5.° Superius n. 1.° vidimus infinitum admittere articulum, ac regi a praepositionibus. Quid vero si subiectum infiniti cum eo coniungendum sit? Adhibetur Thebaice πτρε, et Memphitice πχιπρε, vel sequente nomine, vel cum suffixis quando subiectum est pronomen. Sic

Τ. ̅̅̅̅ πτρε ποτα ποτα κτοϩ εν τῷ ἀποστρέφειν ἕκαστον *Act.* iii. 26.

Τ. ̅̅̅̅ πτρεϩϣληλ, Μ. ̅̅̅̅ πχιπρεϩερπροσετϩεσεε εν τῷ προσέχεσαι αὐτόν *Luc.* ix. 29 — Τ. ̅̅̅̅ πτρετκαττιγορει α̅̅̅̅, Μ. ̅̅̅̅ πχιπροτερκαττιγοριπ εροϩ εν τῷ κατηγορεῖσθαι αὐτόν *Matth.* xxvii. 12 — Τ. ̅̅̅̅ πτρετσω̅̅̅̅, Μ. ̅̅̅̅ πχιπροτσω̅̅̅̅ εν τῷ ἀκούειν αὐτούς *Act.* viii. 6. Vide *Levit.* xii. 16. xiv. 16. *Num.* xiv. 18. *Marc.* iv. 4. *Luc.* viii. 40. ix. 34. *Act.* ii. 1.

6.° Pro Memphitico πχιπρε est alia forma πχιπτε, quae constat ex π articulo, χιπ nota actionis, et πτε nota temporis abstracti; quod si subiectum verbi sit pronomen, πτε adsciscit suffixa. Sic

̅̅̅̅ πχιπτε π̅̅̅̅ ρω̅̅̅̅ εν τῷ δοῦναι (κύριον) διαπεπτω̅̅̅̅ *Num.* v. 21.

̅̅̅̅ πχιπτατω̅̅̅̅ εν τῷ δεῖσθαι με *Psal.* lxxiii. 1.

ε̅̅̅̅ πχιπτα̅̅̅̅ ut essem *Levit.* xxvi. 45.

ε̅̅̅̅ πχιπτοτσω̅̅̅̅ πρὸς τὸ κείσθαι αὐτούς *Iac.* iii. 3, ubi Thebanus ε̅̅̅̅ πτρετσω̅̅̅̅.

̅̅̅̅ πχιπτοττα̅̅̅̅ εν τῷ ὑποστρέφειν αὐτούς *Luc.* ii. 43. vide *Levit.* xx. 26. xxiii. 22. xxvi. 1. 43. *Num.* xix. 13. *Luc.* ii. 27. *Rom.* i. 20.

Hanc formam Memphiticam raro imitati sunt Thebaani sequioris aetatis scribes πχιπτατκα̅̅̅̅. ̅̅̅̅ πτα̅̅̅̅ actio qua homines deposuerunt cum in sepulchro, eius depositio in sepulchro *Myst. Litter.* p. 10 apud Tattam in Lexico p. 737.

τβιπταϣεβτ *actio quā ille (Christus) se transfiguravit, eius transfiguratio* ibid. apud Tattam 775. Quod satis demonstrat Thebaicam dialectum in *Mysterio Litterarum* valde esse corruptam.

Hinc patet duplicem esse usum particulae χιπ. Nam vel nomina substantiva actionis format; vel est particula actionis, quae inter articulum π inseritur atque infinitum. Quare πχιπωτεμ Memphiticum esse potest vel nomen, vel infinitum; hoc vero intelligitur aut ex constructione, aut ex affixis. In πχιπκίμ ήτε παφατ *Psal. xxxvii. 17* genitivus innuit vertendum esse *commotio pedum meorum*. In πχιπχερ ταδιθνηκ ηβολ *Levit. xxvi. 44* accusativus monet reddendum esse τὸ *disperdere testamentum meum*. Si affixa more nominum assumuntur, uti περχιπεροτω *Luc. ii. 47* erit nomen *responsio eius*; si more verborum, πχιπκοστ τὸ *sepelire me* *Matth. xxvi. 12*, erit verbum. Non raro tamen desunt, vel ambigui sunt characteres, quibus iudices, utrum eiusmodi composita sint nomina, an verba.

Participium.

Verba vel habent adiunctas praeformantes personarum, vel iis carent.

Si carent, eorum participia formantur ope pronominis relativi et *qui, quae*, ita ετμε *qui amat, amans*, ετϣαξε *qui loquitur, loquens*. Cum vero et utrumque genus et numerum designet, ετμε notat *amans ille*, vel *illa*, et *amantes illi*, vel *illae*, quod ex praefixo articulo dignoscitur.

Item ante ηα characteristicam futuri, T. ετπατακο *periturus*, πετπαδωκ εβοτη *ingressuri*, τετπαμσε *paritura*, et M. εοπατακο *periturus*, τετπαϣωπι *mansura*, ηνεοπαϣε *qui ingressuri sunt*.

Quod si verbum adiunctas habeat praeformantes personarum, participium fit ope particulae ε, quae est propria participiorum characteristicam.

Hinc praesens ει, εκ etc. est etiam participium praesens, uti monui ad tempus II.

Hinc futurum ειπα, εκπα est etiam participium futurum, uti dixi ad tempus X.

Ut habeatur participium perfecti, ε praepositur perfecto αι, ακ etc., uti M. εαρηορηε παραγγείλας, εαρηο ειπών, εαηϑαη κρίναντες ήμεις, εατετεπερητε ἀρξάμενοι υμεις, et T. εατεπρημεθε ελευθερωθέντες υμεις, εαρηαι γραψας, et saepe.

Aliud participium praesens fit praefigendo ε tempori V. ωαι, ωακ etc., hinc εωαητακο *corruptibilis*, seu *corrumpi solitus* I. Còr. ix. 25. I. Pètr. i. 18, εωαωωπε *solita fieri* Act. xix. 39, εωαταωε *solita multiplicare*, *multiplicans* Sir. xxi. 12; scilicet est participium consuetudinis.

Participiale ε praepositur etiam pronomibus, qui vice funguntur praesentis verbi *esse*, uti εαηω ωηρε *existens ego filius*, *cum sim filius* Sap. 412, εαηω οηηεωο ητε φϑ *cum simus genus Dei* Act. xxvii. 29.

CAPUT XXI.

DE VERBO NEGANTE.

Copti negaturi actionem verbi uti possunt particulis αι, η... αι, η, η, ηηε, ηηατε, τηη, ηηεη. Singulas recensebo referens tempora, quae cum iis componi possunt.

Tempora cum Particula αη.

Particula T. M. αη, B. εν solitaria adhibetur, ac postponitur verbo, quod negatur, uti ερετενοι αη *non estis*, τεπχεμ αη *non invenimus*.

Priora decem tempora affirmantia adsciscunt particulam αη post se, quin ipsa ullo modo mutantur.

Tempus II. ει, V. ψαι, VI. πεψαι, VIII. πε αι, X. ειπα, atque εται Memphiticum temporis VII perraro construuntur cum αη sequente.

Tempus I. † saepius Memphitice, quam Thebaice occurrit cum αη constructum, χμετι αη *non cogitas*, et T. ετεπψοοη αη *non estis Rom. vi. 14*; vide *Ioh. ix. 12. xii. 35. xiv. 17. Rom. vi. 15*.

Tempus IV. αι, et Thebaicum ηται temporis VII. quandoque post se adsciscunt αη.

Tempus IX. † ηα saepe habet comitem αη.

Tempus III. semper construitur cum αη, sequente πε; sic T. πετβη αη πε, M. πατχεμ αη πε *non inveniebant Act. vii. 11*. Et sine πε rarius, πεηπατ αη *non videbant*. Basmuricum vidi ηπατιμ ει *non sentiebant Q. 236*, praefixo η; at credo Basmuricos plerumque cum Memphitis consensisse.

Tempora cum Particula η... αη.

Littera η praefigitur praeformantibus temporum affirmantium, αη sequitur verbum; sic η†σοοτη αη *non cognosco*, ηρσοοτη αη *non cognoscis* etc. Hinc sunt tempora, quae sequuntur.

I. *Praesens et Participium.*

	Thebaice	Memphitice	
Pers. 1	ⲛⲓ ⲁⲛ	ⲛⲓ ⲁⲛ	<i>non sum</i>
2	{ m. ⲛⲓ ⲁⲛ	ⲛⲓ ⲁⲛ	
	{ f. ⲛⲓⲧⲉ ⲁⲛ	ⲛⲓⲧⲉ ⲁⲛ	
3	{ m. ⲛⲓⲥ ⲁⲛ	ⲛⲓⲥ ⲁⲛ	
	{ f. ⲛⲓⲪ ⲁⲛ	ⲛⲓⲪ ⲁⲛ	
Plur. 1	ⲛⲓⲧⲓ ⲁⲛ	ⲛⲓⲧⲉⲛ ⲁⲛ	
2	ⲛⲓⲧⲉⲧⲓ ⲁⲛ	ⲛⲓⲧⲉⲧⲉⲛ ⲁⲛ	
3	ⲛⲓⲪⲉ ⲁⲛ	ⲛⲓⲪⲉ ⲁⲛ.	

Basmurici cum utrisque consentiunt; scribunt tamen ⲉⲛ pro ⲁⲛ, et saepe praeformantibus praefigunt ⲉ.

Quando est participium, Thebani plerumque praeponunt ⲉ, ut sit ⲉⲛⲓ etc.

II. *Praesens.*

Pers. 1	ⲛⲉⲓ ⲁⲛ	ⲛⲁⲓ ⲁⲛ	<i>non sum</i>
2	{ m. ⲛⲉⲕ ⲁⲛ	ⲛⲁⲕ ⲁⲛ	
	{ f.	ⲛⲁⲣⲉ ⲁⲛ	
3	{ m. ⲛⲉⲥ ⲁⲛ	ⲛⲁⲥ ⲁⲛ	} ⲛⲁⲣⲉ ⲁⲛ
	{ f. ⲛⲉⲪ ⲁⲛ	ⲛⲁⲪ ⲁⲛ	
Plur. 1	ⲛⲉⲛ ⲁⲛ	ⲛⲁⲛ ⲁⲛ	
2	ⲛⲉⲧⲉⲧⲓ ⲁⲛ	ⲛⲁⲣⲉⲧⲉⲛ ⲁⲛ	
3	ⲛⲉⲧ ⲁⲛ	ⲛⲁⲧ ⲁⲛ, ⲛⲁⲣⲉ ⲁⲛ.	

III. *Perfectum.*

Pers. 1		ⲛⲉⲧⲁⲓ ⲁⲛ	<i>non fui</i>
2	{ m.	ⲛⲉⲧⲁⲕ ⲁⲛ	
	{ f.	ⲛⲉⲧⲁⲣⲉ ⲁⲛ	
3	{ m.	ⲛⲉⲧⲁⲥ ⲁⲛ	} ⲛⲉⲧⲁ...ⲁⲛ
	{ f.	ⲛⲉⲧⲁⲪ ⲁⲛ	

	Thebaice	Memphitice
<i>Plur.</i> 1		πεταπ απ
2		πεταρετεп αп
3		πετατ αп, πετα...αп.

IV. *Futurum.*

<i>Pers.</i> 1	п̄fnα, πεμα αп	п̄fnα αп	
2	{ m. п̄cпα αп	п̄cпα αп	
	{ f. п̄teпα αп	п̄teпα αп	
3	{ m. п̄qпα αп	п̄qпα αп	{ παρε..пα αп
	{ f. п̄cпα αп	п̄cпα αп	
<i>Plur.</i> 1	п̄тппа αп	п̄teппа αп	
2	п̄teтппа αп	п̄teтeппа αп	
3	п̄ceпα αп	п̄ceпα αп.	

Basmurici cum utrisque consentiunt; quandoque tamen ne scribunt pro па.

*Adnotationes.*I. *Praesens, et Participium.*

Est tempus I. affirmans cum π praefixo, et αп sequente; sic п̄fcωoтп αп *non cognosco*, п̄tezoлg αп *non es minima*.

Quandoque est participium praesens, п̄qoтwы αп *non volens Matth. i. 19*, п̄teпxω αп *non relinquentes nos Hebr. x. 25*, vide in utroque textu *Act. vii. 18. ix. 26. x. 20. xi. 12. xiii. 11*.

At, quando est participium, Thebani saepe praefigunt ε, uti εпfωпe αп *non quaerens ego I. Còr. x. 33*, εп̄пαт αп *non videns tu Act. xiii. 11*, εп̄qμακpпe αп *non discernens I. Còr. xi. 29*.

Basmurici saepe praefigunt ε, sic εпf εп I. *Cor. xv.*

9, ενϥ εν Q. 245, εντετεп εν Ioh. iv. 32, ενсе ен I. Thess. ii. 15.

II. Praesens.

Forma Thebana respondet tempori II. affirmanti, sic πεισοπ̄с дп *non rogo* Ioh. xvii. 9. Cum vero, uti supra vidimus, πεισοп̄с дп sit etiam imperfectum negans *non rogabam*, haec forma vix erat admittenda, ac raro occurrit.

Longe rarior est alia πεισοп̄с *non rogo*, omisso дп, uti πετ̄ρ̄ροτε *non timent* Sir. xxxi. 14, περ̄ειμ̄ε *non scit* Sir. xvii. 27, quod scribendi genus reprobandum est, hoc enim tempus confunderetur cum imperfecto affirmante, cui πε desit.

Quandoque perperam duplici π scribitur π̄πει дп II. Còr. xii. 14, π̄πειϥ дп Ioh. xi. 4, ubi alii codices recte legunt πει, πεϥ; quare pro π̄πек дп Matth. xxii. 16 eundem emendo пек дп. Haec forma fefellit Rosellinum, qui in Grammatica p. 103 hoc tempus uti imperfectum recenset; loca ibi allata aliud probant.

Perperam etiam praefigitur ε, uti επειμ̄οστε дп *non odi* Pap. vi. 1; sed recte quando est participium επεργ̄οτε дп *non verberans* I. Còr. ix. 26.

Forma Memphitica respondet tempori IV. affirmanti Memphitico; hinc παρ̄οτ̄ηορ дп *non distat* Act. xvii. 27, παρ̄ετεп̄χη дп *non estis positi* I. Thess. v. 4, παρ̄ε πετ̄βοσι ϥοп̄ дп *altissimus non habitat* Act. vii. 48, vide Ioh. iv. 50. xvii. 9. 15. 20. Act. xvi. 24. 27.

Haec forma, quae confunditur cum imperfecto negante, probanda non erat.

III. *Perfectum.*

Respondet VII. tempori affirmanti Memphitico; sic πεταει απ non veni *Matth.* ix. 13. x. 34. *Marc.* ii. 17 (in *Matth.* v. 17 ita etiam lege pro πε εταει απ) πεταει απ non venit *Marc.* x. 45 (ita etiam lege *Luc.* x. 56 pro ητεει απ) πετασχος απ non dixit *Ioh.* vii. 42, πετα φ† απ ορωρη *Deus non misit Ioh.* iii. 17.

IV. *Futurum.*

Respondet IX. tempori affirmanti.

In prima pers. sing. scribitur etiam ηπειηα απ, uti ηπειηατσαβοκ απ non docebo te *Ming.* 286. In tertia pers. T. ερε πρωηε παωηε απ, M. παρε πρωηηη παωηε απ homo non vivet *Matth.* iv. 4, vide *Luc.* xvii. 20.

Basmurici η†ηε επ *Isai.* i. 13. 15, η†ηα επ *I. Cor.* vii. 38, vide ib. vii. 9. viii. 8.

Tempus cum Particula η.

In adnotatis ad tempus II. iam vidimus illud praesens quandoque adhiberi sine απ sequente, quam formam reprobendam esse diximus. Solum tempus, quod habeat η praefixum, ac numquam admittat comitem απ, est

V. *Futurum.*

	Thebaice	Memphitice	
Pers. 1	ηηα	ηηα	non ero,
2	m. ηηεκ	ηηεκ	ne sim,
	f. ηηε	ηηε	non essem
3	m. ηηεϥ	ηηεϥ	ηηε
	f. ηηεσ		

	Thebaice	Memphitice
Plur. 1	ⲛⲛⲉⲛ	ⲛⲛⲉⲛ
2	ⲛⲛⲉⲧⲛ	ⲛⲛⲉⲧⲉⲛ
3	ⲛⲛⲉⲧ	ⲛⲛⲟⲧ.

Basmurici cum Thebanis consentiunt.

Adnotatio.

Hoc tempus est

1.° Futurum, cuius actio negatur, sic ⲛⲛⲁⲥⲱ non bibam *Marc. xiv. 25*, ⲛⲛⲉⲕⲧ non dabis *Act. xiii. 35*, ⲛⲛⲁⲟⲩⲉⲙ non manducabo *I. Cor. viii. 13*.

2.° Futurum, cuius actio prohibetur, uti ⲛⲛⲉⲕⲣⲱⲧ̅ non occides *Ròm. xiii. 9*, ⲛⲛⲉⲕⲛⲓⲣⲁⲗⲉ non tentabis *Matth. iv. 7*, ⲛⲛⲉⲕⲃⲓ ne sumas *I. Tim. v. 19*, ⲛⲛⲉⲕⲉⲛ nolì imputare *Act. vii. 60*, ⲛⲛⲉ ⲟⲩⲧⲁⲗ ⲓ ⲉⲃⲟⲗ non exeat fructus *Matth. xxi. 19*.

3.° Optativum negans, sic ⲛⲛⲉⲥⲱⲩⲛⲉ non sit, absit *Ròm. vi. 15. xi. 1*, ⲛⲛⲉ ⲧⲟⲓ ⲱⲩⲛⲓ non sit pars *Act. viii. 21*.

4.° Subiunctivi negantis praesens, vel imperfectum post particulas ⲗⲉ, ⲗⲉⲕⲁⲥ, ⲑⲟⲩⲱⲥ (numquam ⲑⲓⲛⲁ) ut, sic ⲗⲉⲕⲁⲥ ⲛⲛⲁⲕⲓⲙ ut non commovear *Act. ii. 25*, ⲗⲉ ⲛⲛⲉ ⲛⲱⲙⲁ ⲃⲱ ut corpora non remanerent *Iòh. xix. 31*, ⲗⲉ ⲛⲛⲁⲃⲓⲥⲓ ne exaltem *II. Cor. xii. 7*, ⲑⲟⲩⲱⲥ ⲛⲛⲉ ⲑⲓ ⲃⲓⲑⲁⲛ ut nemo iudicetur *Hos. iv. 4*, ⲑⲓⲛⲁ ⲗⲉ ⲛⲛⲟⲩⲱⲩⲱⲩ ut non contaminarentur *Ioh. xviii. 28*.

Quando praesentis vim habet, ac sequitur particula ⲁⲛ, lectio est corrupta, adeoque emendanda, nam hoc tempus numquam comitem ⲁⲛ habet. Sic ⲛⲛⲉⲕⲱⲟⲟⲛ ⲁⲛ non est *Iòh. xi. 4*, lege cum alio codice ⲛⲛⲉⲕⲱⲟⲟⲛ; pro ⲛⲛⲉⲕⲃⲱⲩⲧ ⲁⲛ non respicis *Matth. xxi. 16*, corrige ⲛⲉⲕⲃⲱⲩⲧ ⲁⲛ; pro ⲛⲛⲉⲩⲱⲩⲛⲉ ⲁⲛ non quaero *II. Cor. xii. 14*, quod est monstrum, emenda ⲛⲉⲩⲱⲩⲛⲉ ⲁⲛ.

Quandoque praereditur ⲉ, seu ⲉⲛ scribitur pro ⲛ̅, sic ⲉⲛⲛⲉⲩⲱⲩⲁⲙⲁⲑⲧⲉ, ⲉⲛⲛⲉⲩⲱⲩⲟⲩⲛ̅.

E contrario interdum desideratur primum η, uti περ-
 αρωγ εβολ *non recedet*, περϣπ̄ *non accipiet*, quae
 scriptura reprobanda est.

Basmurici in prima pers. scribunt π̄ηα *Is. 1. 14. Phil.*
 1. 20, et π̄ηι I. *Cor. vii. 13.* Cum Thebanis in tertia
 pers. plur. scribunt π̄ηετ *Isai. v. 9. Q. 245.*

Tempora cum Particula η.

Particula negativa η apud solos Thebanos et Basmu-
 ricos in usu est. Hinc sunt tempora, quae sequuntur.

	VI. Praes.	VII. Imperf.	VIII. Perf.
Pers. 1	ηει		
2	{ m. ηεκ f. ηερε		ηακ
3	{ m. ηεγ f. ηεε }	ηερε πεηεγ	ηαγ
Plur. 3	ηετ, ηερε.		

Adnotationes.

VI. Praesens.

In paradigmate solas personas retuli, quas vidi. Exem-
 pla dant *Matth. v. 15. ix. 17. Luc. xiv. 35. Ioh. x. 10. Ming.*
 256. 283. 293. Basmurica habes *Q. 233. 234. 235. Hebr.*
 vi. 17. ix. 17. Solitarium ηερε saepe occurrit, sic ηερε
 τσοφια βωκ εγοτη *sapientia non ingreditur Sap. 8.*

Huic tempori numquam attexitur αη, quare *Sap. 596*
 pro ηεγωτε αη lege π̄εγωτε αη *non abominaris.*

Praefixo ε, fit participium, εηεερωβ̄ *non ipsa mar-*
cescens, εηεερωπ̄ incessabilis, εηεετμοοϣε π̄ρητοτ̄ inviz̄.
 Quandoque ε abundat, εηεεβ̄ *non inveniunt Sap. 231,*
 quae scriptio improbanda est.

VII. *Imperfectum.*

Duo tantum vidi exempla, μεμεσηακαρ πρηπτ *non contristabatur* *Ming.* 246, μεμεσηκα *non sinebat* *Pap.* v. 37. Fortasse alia sunt, sed rara.

VIII. *Perfectum.*

Haec vidi exempla, μακρημαεετε *non es recordatus* *Sir.* xi. 25, μασηραμαση *non placuit ei* *Sir.* xxi. 15, μασημαεετωτ *non odit ea* *Sir.* xxxviii. 4.

Tempora cum Particula επε.

Α με *esse*, et π negativo, quod ante π mutatur in α, fit επε, quod negat existentiam. Hinc sunt tempora, quae sequuntur

IX. *Praesens.*

	Thebaice	Memphitice	
Pers. 1		επατ	<i>non sum</i>
2	} m. f.	επακ	
		επαρε	
3	} m. f.	επαση	} επαρε
		επασ	
Plur. 1		επαπ	
2		επατετεπ	
3		επατ, επαρε.	

X. *Perfectum.*

Pers. 1	επετ, επι	επι	<i>non fui</i>
2	} m. επεκ f. επε	επεκ	
		επε	

	Thebaice	Memphitice
3	{ m. ⲁⲡⲉϥ } ⲁⲡⲉ	{ ⲁⲡⲉϥ } ⲁⲡⲉ
	{ f. ⲁⲡⲉⲥ } ⲁⲡⲉⲥ	{ ⲁⲡⲉⲥ } ⲁⲡⲉⲥ
<i>Plur.</i> 1	ⲁⲡⲏ, ⲁⲡⲉⲛ	ⲁⲡⲉⲛ
2	ⲁⲡⲉⲧⲏ	ⲁⲡⲉⲧⲉⲛ
3	ⲁⲡⲟⲧ, ⲁⲡⲉ	ⲁⲡⲟⲧ.

Basmurici cum Memphitis consentiunt.

Eius participium est ⲉⲁⲡⲉϥ, ⲉⲁⲡⲉⲥ, ⲉⲁⲡⲟⲧ.

XI. *Subiunctivi Imperfectum, et Perfectum.*

<i>Pers.</i> 1		ⲉⲧⲉⲁⲡⲏ <i>cum non essem,</i>
2	{ m.	ⲉⲧⲉⲁⲡⲉⲕ <i>fuissem</i>
	{ f.	ⲉⲧⲉⲁⲡⲉ
3	{ m.	ⲉⲧⲉⲁⲡⲉϥ } ⲉⲧⲉⲁⲡⲉ
	{ f.	ⲉⲧⲉⲁⲡⲉⲥ }
<i>Plur.</i> 1		ⲉⲧⲉⲁⲡⲉⲛ
2		ⲉⲧⲉⲁⲡⲉⲧⲉⲛ
3		ⲉⲧⲉⲁⲡⲟⲧ.

Adnotationes.

IX. *Praesens.*

Pro VI. tempore praesenti Thebano et Basmurico Memphitae hoc adhibent ⲁⲡⲁⲓ, quod vicissim Thebanis et Basmuricis ignotum est. Hinc ⲁⲡⲁϥⲕⲉⲙⲁⲭⲟⲙ *non prodest* *Matth.* v. 13, ⲁⲡⲁⲧⲃⲉⲣⲉ *non accendunt* *ib.* 15, ⲁⲡⲁⲥⲉⲣⲫⲙⲉⲧⲓ *non recordatur* *Ioh.* xvi. 21, vide *Deut.* iv. 28. *Matth.* ix. 17. xii. 30.

Solitarium ⲁⲡⲁⲣⲉ legitur *Matth.* ix. 16. ⲁⲡⲁⲣⲉ ⲉⲗⲓ ⲉⲗ *nemo tollit*, vide *Ioh.* iv. 9. vii. 4. xiv. 6.

Pro perfecto occurrit *Ioh.* xvi. 24 ⲁⲡⲁⲧⲉⲧⲉⲡⲉⲣⲉⲧⲏ *non petistis*, *Ezech.* xxiv. 6 ⲁⲡⲁϥⲓ ⲉⲃⲟⲗ *non est egressus*.

Pro participio, ⲁⲡⲁϥⲃⲓⲱⲡⲓ *non erubescens* *II. Tim.* ii. 15.

X. *Perfectum.*

Huius temporis passim in textibus obvii prima pers. sing. Thebaice est $\bar{\alpha}\pi\epsilon\iota$ *Math.* vii. 23. *Act.* x. 14, et $\bar{\alpha}\pi\iota$ *Luc.* xiii. 7. *Math.* xlii. 22. Secunda pers. fem. $\bar{\alpha}\pi\epsilon$ occurrit Thebaice *Ming.* 69. Z. 388, et Memphitice *Luc.* xix. 44.

Basmurica habes *I. Cor.* vii. 28. 34. ix. 1. 12. 15. xv. 15 etc.

Praefixo ϵ , fit participium, $\epsilon\bar{\alpha}\pi\epsilon\sigma\tau\omega\lambda\bar{\alpha}$ non *coinquata Sap.* 133, $\epsilon\bar{\alpha}\pi\bar{\epsilon}\rho$ δ $\mu\eta$ $\epsilon\rho\gamma\alpha\sigma\acute{\alpha}\mu\epsilon\nu\omicron\varsigma$ *ib.* 136, $\epsilon\bar{\alpha}\pi\epsilon\kappa\omicron\tau\alpha\bar{\omega}\bar{\gamma}$ non *volens tu illum ib.* 598, $\epsilon\bar{\alpha}\pi\omicron\tau\eta\alpha$ *im-misericordes ib.* 611.

Cum in libro Sapientiae v. 278 legatur $\bar{\alpha}\pi\bar{\epsilon}\eta\alpha\chi\iota\theta\omicron$ $\Delta\pi$ non *accipiet personas* erit fortasse qui futurum $\bar{\alpha}\pi\epsilon\iota\eta\alpha$ $\Delta\pi$ admittere vellet. Sed cum particula $\bar{\alpha}\pi\epsilon$ numquam comitem habeat $\Delta\pi$, vox est corrupta, atque emendanda $\bar{\eta}\eta\alpha\chi\iota\theta\omicron$ $\Delta\pi$.

XI. *Subiunctivi Imperfectum, et Perfectum.*

Ex XVI. tempore affirmante didicimus Thebaicum $\bar{\eta}\tau\epsilon\tau\epsilon$ *quando, cum* esse Memphitice $\epsilon\tau\epsilon$; quare hoc tempus a solis Memphitis frequentatur, ac respondet Thebano $\bar{\eta}\tau\epsilon\tau\epsilon\bar{\eta}\tau\bar{\alpha}$, quod infra recensebo. Sic $\epsilon\tau\epsilon\bar{\alpha}\pi\epsilon$ $\eta\epsilon\tau\eta\tau$ $\omicron\omega\tau$ *cum cor eius non esset persuasum Act.* xli. 14, $\epsilon\tau\epsilon\bar{\alpha}\pi\epsilon\eta\epsilon\tau\eta\tau$ *cum non invenisset eum ib.* xii. 19, $\epsilon\tau\epsilon\bar{\alpha}\pi\omicron\eta\epsilon\tau\eta\tau$ *cum non invenissent eum Luc.* ii. 45; vide *Gen.* viii. 9. *Luc.* v. 19. xlii. 23. *Act.* xvii. 6.

Tempora composita cum $\bar{\alpha}\pi\alpha\tau\epsilon$.

Quemadmodum $\omega\alpha\tau\epsilon$ coalescens ex $\omega\alpha$ *usque*, et $\bar{\eta}\tau\epsilon$ *tempus*, notat *quousque, donec*, ita $\bar{\alpha}\pi\alpha\tau\epsilon$, vel $\epsilon\bar{\alpha}\pi\alpha\tau\epsilon$

constans ex $\bar{\alpha}\pi\epsilon$ praecedenti *non*, et $\bar{\eta}\tau\epsilon$ *tempus*, negat venisse tempus actionis, seu valet *nondum, antequam*; quare tempora inde orta vere negantia sunt. Antiquae orthographiae $\bar{\alpha}\pi\alpha\bar{\eta}\tau\epsilon$ duo occurrunt exempla in Z. 101. 102; sed, quemadmodum ex Th. $\omega\alpha\bar{\eta}\tau\epsilon$ fluxit Mem. $\omega\alpha\tau\epsilon$, ita ex $\bar{\alpha}\pi\alpha\bar{\eta}\tau\epsilon$ dictum est $\bar{\alpha}\pi\alpha\tau\epsilon$.

XII. Indicativi et Subiunctivi

Varia Tempora recta a nondum, antequam.

	Thebaice	Memphitice
Pers. 1	$\bar{\alpha}\pi\alpha\bar{\eta}$	$\bar{\alpha}\pi\alpha\bar{\eta}$ <i>nondum sum,</i>
2	m. $\bar{\alpha}\pi\alpha\bar{\eta}\bar{\tau}\bar{\kappa}$	$\bar{\alpha}\pi\alpha\bar{\eta}\bar{\tau}\bar{\epsilon}\bar{\kappa}$ <i>fui, fueram</i>
	f. $\bar{\alpha}\pi\alpha\bar{\eta}\tau\epsilon$	$\bar{\alpha}\pi\alpha\bar{\eta}\tau\epsilon$ <i>antequam sim;</i>
3	m. $\bar{\alpha}\pi\alpha\bar{\eta}\bar{\tau}\bar{\eta}$	$\bar{\alpha}\pi\alpha\bar{\eta}\tau\epsilon\bar{\eta}$ <i>essem</i>
	f. $\bar{\alpha}\pi\alpha\bar{\eta}\bar{\tau}\bar{\varsigma}$ } $\bar{\alpha}\pi\alpha\bar{\eta}\tau\epsilon$	$\bar{\alpha}\pi\alpha\bar{\eta}\tau\epsilon\varsigma$ } $\bar{\alpha}\pi\alpha\bar{\eta}\tau\epsilon$
Plur. 1	$\bar{\alpha}\pi\alpha\bar{\eta}\bar{\eta}$	$\bar{\alpha}\pi\alpha\bar{\eta}\tau\epsilon\bar{\eta}$
2	$\bar{\alpha}\pi\alpha\bar{\eta}\tau\epsilon\bar{\eta}$	$\bar{\alpha}\pi\alpha\bar{\eta}\tau\epsilon\tau\epsilon\bar{\eta}$
3	$\bar{\alpha}\pi\alpha\bar{\eta}\tau\epsilon\tau\epsilon\bar{\eta}$	$\bar{\alpha}\pi\alpha\bar{\eta}\tau\epsilon\tau\epsilon\bar{\eta}$

Basmurici cum utrisque consentiunt.

XIII. Indicativi Imperfectum, et Plusquam Perfectum rectum a nondum.

Pers. 1	$\bar{\eta}\epsilon$ $\bar{\alpha}\pi\alpha\bar{\eta}$ $\bar{\eta}\epsilon$	$\bar{\eta}\epsilon$ $\bar{\alpha}\pi\alpha\bar{\eta}$ $\bar{\eta}\epsilon$ <i>nondum</i>
2	m. $\bar{\eta}\epsilon$ $\bar{\alpha}\pi\alpha\bar{\eta}\bar{\tau}\bar{\kappa}$ $\bar{\eta}\epsilon$	$\bar{\eta}\epsilon$ $\bar{\alpha}\pi\alpha\bar{\eta}\bar{\tau}\bar{\epsilon}\bar{\kappa}$ $\bar{\eta}\epsilon$ <i>eram;</i>
	etc.	<i>fueram.</i>

Adnotationes.

XII. Indicativi et Subiunctivi Varia Tempora:

Notat praesens, $\bar{\alpha}\pi\alpha\bar{\eta}\tau\epsilon\tau\epsilon\bar{\eta}\epsilon$ *nondum intelligitis Matth. xvi. 8, vide Ioh. viii. 57. I. Cor. iii. 2 — $\bar{\epsilon}\bar{\alpha}\pi\alpha\bar{\eta}\tau\epsilon$ $\sigma\bar{\tau}\alpha$*

142

λεκτωρ μορτε *antequam gallus cantet Matth. xvi. 34,*
vide *Psal. xxxviii. 14. Act. ii. 20.*

Imperfectum subiunctivi, ἀπατερι *antequam veniret*
Gal. iii. 23, vide *Gen. xlviii. 5. Psal. lxxxix. 2. Gal. ii. 12.*

Perfectum indicativi, ἀπατερι *nondum venit Ioh. ii.*
4, vide *xx. 17 etc.*

Plusquam perfectum indicativi, ἀπατοτρι *nondum*
posuerant Ioh. xix. 41.

Basmurica habes *Ioh. iv. 49. Hebr. ix. 8.*

XIII. *Indicativi Perfectum et Plusquam Perfectum.*

Ut vis imperfecti, vel plusquam perfecti, certius de-
signetur Copti componunt praecedens tempus cum πε
πε characteristicam imperfecti, sic T. πε ἀπατοτσορι
(M. ἀπατοτσορι) πε *nondum cognoverant Ioh. xx. 9,*
πε ἀπατετεπυχεμοα πε *nondum poteratis I. Cor. iii.*
2, πε ἀπατε ϕϕ ζωορ *nondum Deus pluerat Gen. ii. 5,*
πε ἀπατε πππα ψωπι πε *nondum spiritus erat,* vel
fuerat Ioh. vii. 39, vide *Ioh. iii. 24. xi. 30. Act. viii. 16.*

Quandoque Thebani solo π scribunt πεαπατοτρι ππα
πε *nondum acceperant spiritum Fragm. 29,* πεαπαττρι
εοορ πε *nondum acceperat gloriam Fragm. 31.*

Sine πe praecedenti legitur ἀπατοτεα πe *nondum*
sciebant Num. xv. 34, ἀπατε εαππαψ ψωπι πe *nondum*
multi erant Z. 71, quae scriptio improbanda est.

Tempora cum Particula T. τα, M. ψτεα.

Particula T. τα, M. B. ψτεα (raro enim Basmurici
scribunt τα, vide *I. Cor. viii. 8. ix. 7*) notat *non*, ac
semper postponitur praeformantibus temporum et per-
sonarum affirmantium. Hinc sunt tempora, quae se-
quuntur

XIV. *Tempus Subiunctivum.*

	Thebaice		Memphitice	
Pers. 1	ḡṯḗṯḗ		ḡṯḗṯḗ	
2	m. ḡṯḗ	}	ḡṯḗṯḗ	}
	f. ḡṯḗṯḗ		ḡṯḗṯḗ	
3	m. ḡṯḗṯḗ	}	ḡṯḗṯḗ	}
	f. ḡṯḗṯḗ		ḡṯḗṯḗ	
Plur. 1	ḡṯḗṯḗ		ḡṯḗṯḗ	
2	ḡṯḗṯḗṯḗ		ḡṯḗṯḗṯḗ	
3	ḡṯḗṯḗ		ḡṯḗṯḗṯḗ, ḡṯḗṯḗṯḗ.	

Basmurici cum Thebanis consentiunt, nisi quod ṯḗṯḗ scribunt pro ḡṯḗ.

XV. *Imperfectum, et Plusquam Perfectum Subiunctivi.*

Pers. 1	ḡṯḗṯḗṯḗ cum non essem,
2	m. ḡṯḗṯḗṯḗ fuissem
	f. ḡṯḗṯḗṯḗ
3	m. ḡṯḗṯḗṯḗ
	f. ḡṯḗṯḗṯḗ

etc.

XVI. *Conditionale.*

Pers. 1	ḡṯḗṯḗ	ḡṯḗṯḗ	si non ero,
2	m. ḡṯḗṯḗ	ḡṯḗṯḗ	fuiro
	f. ḡṯḗṯḗ	ḡṯḗṯḗ	
3	m. ḡṯḗṯḗ	}	}
	f. ḡṯḗṯḗ		
Plur. 1	ḡṯḗṯḗ	ḡṯḗṯḗ	
2	ḡṯḗṯḗṯḗ	ḡṯḗṯḗṯḗ	
3	ḡṯḗṯḗ	ḡṯḗṯḗ.	

Alia forma Thebaica, interiecto ṯḗṯḗ si, est ḡṯḗṯḗṯḗ, ḡṯḗṯḗṯḗ etc.

144

Basimurica exempla sunt duo αλεϣτεα Q. 236. 237, εϣαητ̄α I. Cor. viii. 8 ; primum Memphiticam habet formam , alterum Thebanam.

XVII. Imperativum, et Optativum Vetans.

T. ᾱπ̄ρ	M. ᾱπερ	B. ᾱπελ
ᾱπ̄ρτε	ᾱπεπερε	ᾱπελτε

Et cum suffixis personarum

ᾱπ̄ρτα	ᾱπεπερι	ᾱπελτα etc.
---------	----------	--------------

XVIII Infinitum.

Thebaice	Memphitice
ε̄τ̄α	εϣτεα

Si infinito eius subiectum praeponas

ε̄τ̄ατε, ε̄τ̄αετρε	εϣτεμερε, εϣτεμεερε
--------------------	---------------------

Et cum suffixis

ε̄τ̄ατα, ε̄τ̄αετρα	εϣτεμερι, εϣτεμεερι
ε̄τ̄ατεκ, ε̄τ̄αετρεκ	εϣτεμερεκ, εϣτεμεερεκ
	etc.

Adnotationes.

XIV. Tempus Subiunctivum.

Coalescit ex praeformantibus temporis subiunctivi affirmantis, quibus attexitur τ̄α, vel ϣτεα. Paria igitur dicenda hic sunt, ac quae dixi de subiunctivo tempore. Adhibetur

1.º Post aliud verbum, cuius et tempus et modum repraesentat negando, saepe apud Thebanos includens

vim coniunctionis *et*; sic *qui dicit cognovi eum*, ⲟⲩⲟⲛ ⲛ̀ⲧⲉϥⲩⲧⲉⲙⲁⲣⲉⲛ *et non observat* I. Ioh. ii. 4; *quis pascit*, ⲛ̀ⲧⲉϥⲩⲧⲉⲙⲟⲩⲩⲙⲁ (T. ⲛ̀ϥⲧⲙⲟⲩⲩⲙⲁ) *et non comedit* I. Cor. ix. 7; ⲛ̀ϥⲛⲱⲛⲉ ⲛ̀ⲧⲉⲧⲁⲙ ⲗⲁⲁⲧ ⲛ̀ ⲁⲧⲃⲟⲙ *transferetur*, *et nihil erit impossibile* Matth. xvii. 20; *quis scit si poeniteat Deum . . .* ⲟⲩⲟⲛ ⲛ̀ⲧⲉⲛⲩⲩⲧⲉⲙⲧⲁⲕⲟ *et non pereamus* Ion. iii. 9; *dirige, tolera*, ⲛ̀ⲧⲁⲃⲉⲛⲛⲁ *et non festina* Sir. ii. 2; *adhaere ei*, ⲛ̀ⲧⲁⲃⲉⲣⲱⲕ *et non recede* Sir. ii. 3.

2.º Tamquam subiunctivum post particulas ⲉⲓⲛⲁ, ⲉⲟⲛⲱⲥ, ⲉⲱⲥⲧⲉ, *ze ut*, atque ⲉϥⲱⲛⲛⲁ *si*, quod maxime Memphitae, raro Thebani frequentant, sic ⲉⲓⲛⲁ ⲛ̀ⲧⲟⲩⲱⲩⲧⲉⲙⲓⲧⲉⲁⲛ *ut non iudicent* Matth. vii. 1, ⲉⲓⲛⲁ ⲛ̀ⲧⲉⲧⲉⲛⲩⲩⲧⲉⲙⲓ *ut non veniatis* Matth. xxvi. 41, vide Matth. v. 29. 30. vi. 18. xii. 16. xxiv. 20. Thebani raro utuntur graeco ⲉⲓⲛⲁ, sed potius particulis *ze*, *κεκαϥ*, sequente futuro ⲛ̀ⲛⲁ, vide adnotata ad hoc tempus. Tum ⲉⲟⲛⲱⲥ ⲛ̀ⲧⲉϥⲩⲧⲉⲙⲁ ⲥⲁⲣⲉ ϥⲟⲩϥⲟⲩ *ut caro non glorietur* I. Cor. i. 29, ⲉⲱⲥⲧⲉ ⲛ̀ⲧⲛ̀ⲧⲁⲥⲉ *ita ut non bibamus* Z. 417, vide Matth. viii. 28. Marc. iii. 20. Tandem *ze* ⲛ̀ⲧⲉⲛⲩⲩⲧⲉⲙⲱⲛⲛⲁ *ut non simus* I. Cor. x. 6, ⲉϥⲱⲛⲛⲁ ⲛ̀ⲧⲉⲧⲉⲛⲩⲩⲧⲉⲙⲁϥⲱ ⲉⲃⲟⲗ *si non remittitis* Matth. vi. 15.

3.º Notat *ut non*, *ne*, sic *oportet* ⲛ̀ⲧⲉⲧⲛ̀ⲧⲁⲉⲣ *ut non faciatis* Act. xix. 36, *oportebat* ⲛ̀ⲧⲉⲧⲉⲛⲁⲓⲧⲟⲩ *ut ista faceretis* Matth. xxiii. 23, vide v. 29. 30.

4.º Raro notat *non*, sequente futuro; uti ⲛ̀ϥⲧⲙⲁⲓ *non dederit* Iac. ii. 16.

Basmurica vidi ⲛ̀ϥⲩⲧⲉⲙ Q. 239, ⲛ̀ϥⲩⲧⲉⲙ Q. 235. 237, tum reprobanda ⲧⲁϥⲩⲧⲉⲙ *Hebr.* viii. 12, ⲧⲉϥⲩⲧⲉⲙ *ib.* ii, tandem Thebanum ⲛ̀ϥⲧⲙⲁ I. Cor. ix. 7.

XV. Imperfectum, et Plusquam Perfectum Subiunctivi.

Hoc tempus respondet affirmativo XVI, eiusque cognatum Memphiticum est XI. ⲉⲧⲉⲙⲛⲁ. Hinc ⲛ̀ⲧⲉⲣⲉⲕⲧⲁⲩⲛⲁⲁⲧ

146

cum piger non esses Tuk. 118, π̄τερεϣ̄τ̄ᾱπειθε *cum persuasus non esset* Act. xxi. 14, π̄τεροϣ̄τ̄ᾱγε *cum non invenissent* Act. xvii. 6.

XVI. *Conditionale.*

Adhibetur cum particulis conditionalibus, ac verbum futuro tempore reddendum est. Ita Memphitice post εϣωπ̄ *si*, εϣωπ̄ ἀρετεπ̄ϣ̄τεμερμεταποπ̄ *si non resipueritis* Luc. xiii. 3. 5, εϣωπ̄ ἀϣ̄ϣ̄τεμ̄σ̄τεμ̄ *si non audieris* Matth. xviii. 16, vide I. Cor. ix. 16.

Thebaice cum ϣαπ̄, vel εϣωπε ϣαπ̄, uti εϣαπ̄-τ̄ᾱμεταγγε̄λ̄ιζε *si non evangelizavero* I. Cor. ix. 16, ετε-τ̄π̄ϣαπ̄τ̄ᾱ† *si non dederitis* ib. xiv. 9, ερεϣαπ̄τ̄ᾱπατ̄ *si tu (fem.) non videbis* Z. 387, vide Matth. xviii. 16.

Tum in utraque dialecto post graecum καπ̄ *etiamsi*, uti T. καπ̄ ετετ̄π̄τ̄ᾱπισ̄τετε *etiamsi non credideritis* Ioh. x. 38, M. καπ̄ ἀϣ̄ϣ̄τεμ̄ταδοτ̄οκ *etiamsi non deiiciant te* Z. 52.

Etiam sine particulis conditionalibus notat *si non*, hinc T. ετ̄ᾱπατ̄, M. ἀϣ̄τεμ̄πατ̄ *si non videro* Ioh. xxi. 25, T. ερετ̄ᾱ (M. ἀρεϣ̄τεμ̄) ποτ̄α ποτ̄α κω εβολ̄ *si unusquisque non remiserit* Matth. xviii. 35, vide in utroque textu Ioh. xii. 24. Rom. x. 15, tum Memphitica Matth. xii. 29. xxi. 21. Ioh. iii. 2. 3. 5. 27. iv. 48. v. 19. II. Tim. ii. 5.

XVII. *Imperativus, et Optativus Vetans.*

Affirmanti imperativo σ̄ωτ̄ᾱ *audi, audite*, si praeponas particulam vetantem T. ἀπ̄ρ̄, M. ἀπερ̄, B. ἀπελ̄, quae coalescit ex ἀπε temporis IX, et ερ̄ *facere*, existit imperativum vetans secundae personae utriusque generis et numeri, uti ἀπερχ̄α χ̄ιχ̄ *noli imponere manum* I.

Tim. v. 22, ἀπερερθοϝ τῳερι *noli timere filia Ioh.* xii. 15, ἀπρωοτε *nolite vocare Matth.* xiii. 9. 10.

Quod si subiectum verbi non sit secunda persona, sed substantivum aliquod, vel prima aut tertia persona, tum ἀπρ̄ adsciscit verbum τρε, quod consequitur substantivum nomen, vel, si subiectum sit pronomen, τρε assumit suffixa. Sic ἀπρ̄τρε λαδτ εμεε *ne aliquis sciat, nemo sciat Matth.* ix. 30, ἀπρ̄τρεϝσο *non parcamus Sap.* 71. Memphitae tamen pro ἀπερερε scribunt ἀπερερε, hinc ἀπερερεκεοτωε *ne quoque manducet II. Thess.* iii. 10, ἀπερερε φρη ρωππ *ne sol occidat Eph.* iv. 26, ita cum imperativo coniungitur *Rom.* vi. 12. *Eph.* v. 3. 6. *Col.* iii. 8. Est etiam optativum vetans, ἀπεπερεπεκωτ αλλα μαρεπρωε *non dormiamus sed vigilemus I. Thess.* v. 6, μαρεσρωϝι ερωωτ οροε ἀπεπεροτοταε βαροε *sufficiat iis et non addant onus I. Tim.* v. 16, ita cum optativo iungitur *Eph.* iv. 28. *I. Tim.* vi. 2. *Iac.* i. 7.

XVIII. Infinitum.

Consonat cum infinito affirmante, addita particula T. τ̄ε, M. ωτεε. Sic *praeeperunt eis εϟτεμεροτω (T. ετ̄εωαχε) non loqui Act.* iv. 18, *non possumus εϟτεμεαχι (T. ετ̄εχοοτ) non loqui ib.* 20, vide *Act.* i. 4. v. 28. xx. 27. *I. Thess.* iv. 6 in utroque textu.

Quodsi cum infinito coniungendum sit eius subiectum, scribitur Thebaice ετ̄ετρε, vel ετ̄εμετρε, et Memphitice εϟτεμεερε, vel εϟτεμεερε. Sic *quis prohibuit εϟτεμεερε πετεπρητ εωτ ne cor vestrum persuasum esset Gal.* v. 7. Et cum suffixis, ponam evangelium ετ̄ετρεερε (M. εϟτεμεερχραεε) *ut non faciam I. Cor.* ix. 18; *rogavimus ετ̄εμεερεϝωκ (M. εϟτεμεερεϝε) ne iret Act.* xxi. 12; *dico ετ̄εμεερετετ̄εμοωε (M. εϟ-*

τεμερετεπμοϣι) *ut non ambuletis Eph. iv. 17, vide in utroque textu Act. x. 47. II. Cor. vi. 1.*

Cum articulo et subiecto legitur I. Petr. iv. 2 επιπτεμϣωπι εις τὸ μὴ εἶναι.

Basmurica vidi εϣτ̄αχωε *non tangere I. Cor. vii. 1, vide etiam II. et ix. 6, tum εϣτ̄ατρε τεσριμι πωλεξ mulierem non discedere ib. vii. 10, nec non ετ̄ατρεϣμετεϣι ipsum non fore participem ib. ix. 10, ubi tamen τ̄α melius abesset, collato Graeco textu, et Sahidico, et Memphitico.*

CAPUT XXII.

DE VERBIS PASSIVIS.

Verbum activum tribus modis evadit passivum; 1.º si eius tertia persona pluralis impersonaliter, ut aiunt grammatici, usurpetur; 2.º si vocalis formae activae mutetur in η; 3.º assumpta desinentia.

I. Quemadmodum apud Latinos voces *dicunt, ferunt* usurpantur pro *dicitur, fertur*, ita Copti, non secus ac Hebraei, utuntur tertia persona plurali impersonali quorumcumque temporum, uti αϣϣ *dederunt* pro *datum est*. Hinc πεϣααηϣ η̄τερχωρα *nutriebant eorum regionem* pro *nutriebatur eorum regio Act. xii. 20, η̄ταραατ η̄ιοϣηϣ quos fecerunt eunuchos* pro *qui eunuchi facti sunt Matth. xix. 12, πετεμποϣμοϣηϣ quem non ligaverunt eum* pro *qui non fuit ligatus Sir. xxviii. 19.*

Paria dic de participiis, εϣσοϣη η̄μοη *cogniti nos, εϣηπιο η̄μοκ redargutus tu, οηπποη ετεπε η̄μοϣ πνοη φερομένη.*

Quodsi subiicienda sit particula efficiens *ab*, seu graeca ὑπό, Copti utuntur praepositione εἰτῖπ, vel εβολεἰτῖπ. Sic ἡσεπορκοῦ εἰτῖπ ερεπτητ *eradicabuntur a ventis*, ἀτῖπποουτ εβολεἰτῖπ ἡαρχιερετс *missus fuit a sacerdotibus*, ετῖπραζε εεεου εἰτῖε παιαβολοс *tentatus ipse a diabolo*.

Quandoque etiam infinitum activum nominativo carens accipitur pro passivo, sic πενῖπωα ἡκολαζε εεεουσ *digni erant punire eos, qui punirentur Sap. 858*.

II. Superius agens de Radicibus Derivatis dixi, si vocalis radice mutetur in η passivum existere verbum. Praeter exempla ibi allata, haec habe

οτωε *ponere*, οτηε *poni*

εουτ *ligare*, εηт *ligari*

саε *scribere*, сηε *scribi*

τωε *miscere*, τηε *misceri*

ωωω *contemnere*, ωηω *contemni*

би *accipere*, бηот *accipi*.

Saepe tamen forma in η activam servat significationem, quod *etacismo* acceptum refero. Scilicet εηп *abscondi* quandoque etiam notat *abscondere*, quia tunc pro activo εεп *abscondere* scribitur.

III. Desinentia T. ηт, M. ηотт (Basmurici utraque promiscue utuntur) format etiam verba passiva, sed saepius participia verborum in o desinentium. Sic

ταλο *imponere* T. талηт M. талηотт *imponi*

тако *perdere* εттакηт εттакηотт *perditus*

тѣво *mundare* εттѣвηт εтотѣвотт *mundus*.

His adde T. εттакρηт *firmatus*, εттакηηт *honoratus*, εттмаεηηт *iustificatus*, εтκτηт *aedificatus*, et M. εттакρηотт, εттакηотт etc. Basmurici habent εттакηотт *honoratus*, тѣвηт *mundari*.

IV. Addito τ, nonnulla participia passiva formantur, εтсапашт *saginus*, εтщерщотт *destructus*, εтсегоотт

150

maledictus, а сапꝥ *suginare*, ⲙⲓⲣⲱⲟⲣ *destruere*, сꝑⲟⲟⲣ *maledicere*.

CAPUT XXIII.

DE VERBO SUBSTANTIVO ΠΕ ΤΕ ΠΕ.

Articulus definitus Thebanus πε, τε, πε usurpatur etiam in tribus dialectis pro verbo *esse*. Affixa personarum numquam accipit; tria tantum habet tempora, praesens, imperfectum, et participium.

1.° πε proprie construitur cum solo masculino singulari, sic

ⲁⲛⲟⲕ πε *ego sum* Act. viii. 9. Marc. xiv. 19.

ⲡⲧⲟⲕ πε *tu es* Z. 212. Ioh. i. 21 (ⲡⲧⲁⲕ πε Z. 160 B.).

ϕⲁⲓ πε *hic est* Ioh. i. 15.

Sed construitur etiam cum feminino, et plurali, sic

ⲧⲉⲧⲣⲁⲛ πε ⲧⲁⲡⲧⲡⲉⲧⲱⲟⲣⲉⲓⲧ *eorum finis est vanitas*
Ming. 315.

ⲁⲛⲟⲡ πε *nos sumus* I. Ioh. iii. 1. I. Cor. x. 17.

ⲡⲧⲱⲧⲓ πε *vos estis* Matth. v. 14.

ⲡⲁⲓ πε *ista sunt* Ioh. xx. 18.

Particula negativa ⲁⲛ praepositur verbo πε, licet ceteris verbis subiungi soleat, sic

ⲁⲛⲟⲕ ⲁⲛ πε *non sum* Ioh. iii. 28.

ⲡⲞⲞⲕ ⲁⲛ πε *non es* Ioh. i. 25.

ⲡⲛⲉⲧⲉ ⲁⲛ πε *qui non sunt* Ioh. i. 13.

2.° τε proprie construitur cum solo feminino singulari, sic

ⲧⲁⲥⲁⲣⲉ τε *caro mea est* Ioh. vi. 55.

ⲑⲁⲓ τε *haec est* Ioh. i. 19.

ⲧⲁⲓ τε ⲑⲉ *haec est ratio*.

Vide etiam *Matth.* xii. 38. *Ioh.* iv. 23. *I. Tim.* v. 5.

Tamen occurrit $\pi\epsilon$ $\sigma\tau\sigma\sigma\iota$ $\tau\epsilon$ *erat latro Ioh.* xviii. 40, ubi $\pi\epsilon$ scribendum erat.

3.° $\pi\epsilon$ proprie cum solo plurali construitur, sic $\pi\epsilon\omega\tau\epsilon\pi$ $\pi\epsilon$ *vos estis Matth.* v. 14.

$\pi\alpha\iota$ $\pi\epsilon$ *isti sunt Gen.* x. 1. 32.

Rara sunt exempla, in quibus $\tau\epsilon$ cum feminino, et $\pi\epsilon$ cum plurali non construitur, sic $\pi\iota\iota$ $\pi\epsilon\tau\tau\omega$ $\alpha\iota\iota\sigma$ $\pi\epsilon$ *quis loquens est Ioh.* Ioh. iv. 10; contra $\pi\epsilon$ saepe usurpatur pro $\tau\epsilon$, et $\pi\epsilon$.

Imperfectum.

Solam temporis characteristicam admittit, servatis iis quae supra de genere, et numero, adnotavi. Hinc

$\pi\epsilon$ $\pi\sigma\alpha\chi\iota$ $\pi\epsilon$ *verbum erat Ioh.* i. 1.

$\pi\epsilon$ $\tau\phi\omega$ $\tau\epsilon$ *hiems erat Ioh.* x. 22. *Matth.* iii. 4. *Iona* iii. 3.

$\pi\epsilon$ $\rho\epsilon\pi\omega\chi\epsilon$ $\pi\epsilon$ *erant locustae Matth.* iii. 4.

Participium.

Verbo $\pi\epsilon$ praecedit ϵ participii, sic

$\epsilon\tau\sigma\alpha\rho\chi$ ($\rho\tau\sigma$ $\epsilon\sigma\tau$) $\pi\epsilon$ $\sigma\alpha\rho\chi$ $\omega\upsilon$ *Sir.* xlviii. 5.

$\epsilon\pi\alpha\iota$ $\pi\iota\alpha$ $\rho\omega$ $\pi\epsilon$ *cum sit hic idem spiritus I. Cor.* xii. 4. 5. 6.

$\epsilon\sigma\tau\alpha\iota\iota\delta\sigma$ $\pi\epsilon$ *cum dives sit II. Cor.* viii. 9.

$\epsilon\tau\chi\iota\lambda\beta\sigma\tau\epsilon$ $\tau\epsilon$ *cum sit iniquitas Sir.* xix. 23. 25.

$\epsilon\sigma\epsilon\pi\omega\chi\epsilon$ $\pi\epsilon$ *cum sint filii II. Petr.* ii. 14.

CAPUT XXIV.

DE VERBO ΖΕ VEL ΖΩ *dicere.*

Si verbum *dicere* comitem habet accusativum, Copti utuntur voce ζε, vel ζω, uti αϑζω (M. αϑζε) π̄ϣⲗⲗⲗⲗ *dixit hanc parabolam Luc. xv. 3*, vide *Matth. xvii. 9. xxvi. 35. 44.* Et cum suffixis T. πεπτατζοοϑ, M. φ̄νητατζοοϑ *quod dixerunt Matth. xxi. 4*, T. π̄μ̄ ετοτπζοοτ, M. ϑωβ̄ π̄βεπ̄ ετοτπζοοτοτ *omnia quae dicent Matth. xxiii. 3.*

Si caret accusativo, Copti omnibus verbi ζω temporibus, excepto perfecto πεζε, affigunt suffixum fem. c, vel ἄμ̄οο, quod neutre accipiendum est. Hinc

Praesens †ζω ἄμ̄οο, vel †ζοοο T, †ζοο M. *dicō.*

Imperfectum πεζω ἄμ̄οο T, παζω ἄμ̄οο M. *diebam.*

Tum alia tempora T. ψαζοοο *dicō*, M. ετπζοο *dicent*, T. εκεζοο *dices*, π̄ϑζοοο *dicet*, et infinitivum T. ζοοο, M. ζοο *dicere*, nec non imperativum T. αζις, M. αζοο *dic.* Sed in participio pro c adhibetur ἄμ̄οο, hinc εϑζω ἄμ̄οο *dicens*, ετζω ἄμ̄οο *dicentes.*

His accedit perfectum ακζοοο T, ακζοο M. *dixisti Matth. xxvi. 25*, vide et xxvii. 43; tum α παζ ζοοοο T, α φ̄αζ ζοο M. *hic dixit ib. xxvi. 61.*

Sed longe usitatius est perfectum πεζε *est dicens*, cuius suffixa notant personas. Hinc M. πεζη *dixi*, πεζακ *dixisti*, πεζαϑ, πεζαο *dixit*, πεζαπ̄ *diximus*, πεζωτεπ̄ *dixistis*, πεζωοτ̄ *dixerunt*. Cum Memphitis faciunt Thebani, si excipias πεζαϑ *dixi*, et πεζαοτ̄ *dixerunt*. Basmurici cum e scribunt πεζεϑ, πεζεο, πεζεοτ̄. In tertia persona cum nominativo habes πεζε ῑη̄ς, vel ῑη̄ς πεζαϑ, vel πεζαϑ π̄β̄ι (M. π̄ζε) ῑη̄ς *dixit Iesus.*

CAPUT XXV.

DE FORMIS VERBORUM MUTATIS OB SUFFIXA.

Quemadmodum in dialectis Semiticis formae nominum et verborum paullo immutantur, ut aptiores evadant ad suffixa admittenda, sic in lingua Coptica verba assumptura suffixa formam saepe mutant, ut facilius cum suffixis coniungantur. Potiores canones harum mutationum recensebo.

I *ultima.*

Vocalem *i* suffixa vix ante se patiuntur, ac perrara sunt exempla, uti $\alpha\eta\eta\iota\varsigma$, $\alpha\eta\eta\iota\varsigma$ a $\alpha\epsilon\omicron\iota$ *da*. Quare verba in *i* desinentia vel solitarios pronominum casus adsciscunt, uti $\rho\epsilon\rho\iota$ $\alpha\alpha\epsilon\omicron\varsigma$, $\alpha\tau\alpha\alpha\epsilon\omicron\iota$ $\alpha\alpha\epsilon\omicron\iota$, quod frequentissimum est; vel novam induunt formam.

Monosyllaba addunt τ , sic

Abs. $\psi\iota$, $\varphi\iota$, $\chi\iota$, $\rho\iota$, $\delta\iota$.

Const. $\psi\iota\tau$, $\varphi\iota\tau$, $\chi\iota\tau$, $\rho\iota\tau$, $\delta\iota\tau$.

Ita etiam nonnulla bisyllaba imperativa,

Abs. $\alpha\lambda\iota$ *tolle*, $\alpha\eta\iota$ *duc*, $\alpha\rho\iota$ *fac*.

Const. $\alpha\lambda\iota\tau$, $\alpha\eta\iota\tau$, $\alpha\rho\iota\tau$.

Bisyllaba, amisso *i*, formam breviant

Abs. $\delta\iota\varsigma$, $\tau\omicron\chi\iota$, $\chi\iota\alpha\iota$, $\psi\eta\eta\iota$, $\alpha\epsilon\kappa\psi\iota$, $\alpha\epsilon\iota\varsigma$.

Const. $\delta\alpha\varsigma$, vel $\delta\epsilon\varsigma$, $\tau\omicron\chi$, $\chi\epsilon\alpha$, $\psi\eta\epsilon\tau$, $\alpha\epsilon\alpha\psi$, $\alpha\epsilon\varsigma$.

Scilicet $\delta\alpha\varsigma$, $\delta\epsilon\varsigma$, $\tau\omicron\chi$ etc. sunt formae absolutae antiquatae, quas recentior sermo non usurpat nisi cum suffixis; in aliis radicibus adhuc usu frequentantur, uti $\varphi\alpha\varsigma$ $\varphi\epsilon\varsigma$ $\varphi\iota\varsigma$ *coquere*, $\varphi\omicron\chi$ $\varphi\epsilon\chi$ $\varphi\alpha\chi\iota$ *evellere*.

Irregularia sunt

Abs. $\alpha\epsilon\beta\iota$, $\alpha\epsilon\alpha\eta\iota$, $\alpha\psi\epsilon\alpha\eta\iota$.

Const. $\alpha\omicron\tau\beta\iota\tau$, $\alpha\epsilon\alpha\eta\iota\tau$ vel $\alpha\epsilon\alpha\eta\iota\tau$, $\alpha\psi\epsilon\alpha\eta\iota\tau$.

Hisce adde $\alpha\omicron\gamma\iota$ $\alpha\alpha\gamma\omega$, et \dagger *dare*, $\tau\alpha\alpha$ T, $\tau\eta\iota$ M.

Verba desinentia in ε vel Thebana sunt, vel etiam Memphitica. Si Thebana, ac respondent Memphiticis in ι, affines patiuntur mutationes, sic

Abs. . μισε, . χισε, ρισε, σββε, τωβε.

Const. μαστ, χαστ, ραστ, σββητ, τωβ.

Quod si Thebana sint et Memphitica, plerumque evenit, ut altera etiam forma in ο frequentetur; hac utuntur Copti tum absolute, tum cum suffixis, alia vero in ε semper absolute. Quare verba τωτβε, τακε, ταλβε, ταλε, τωαβε, τωε, ταμμε, τατε, τφε sunt absoluta, at formae τωτβο, τακο, ταλβο, τωλο etc. in ο, sunt absolutae et constructae.

Irregularia sunt ερατε ερατ, μεστε μεστω, et T. μερε μερητ, seu M. μερηε μερηιτ.

ε ultimaе syllabae, cui sequitur consona.

In verbis monosyllabis mutari solet in α, hinc

Abs. ρεκ, μερ, φεω, ψεω, ρεκτ.

Const. ρακ, μαρ, φαω, ψαω, ρακτ.

Quod si horum verborum etiam alia forma in ω frequentetur, tunc inde arcessitur forma constructa in ο, quae sola in usu est. Sic

Abs. φελ φωπ, τεβ τωβ, τειω τωω, τειπ τωπ, φερρ φωρρ.

Const. φοπ τωβ τωω τοπ φορρ.

In bisyllabis si post ε sequatur β vel μ, vocalis ε postponitur consonae. Sic T. ποτβεμ παρβεμ, οτωτβε, οτωρβεμ οταρβεμ, σωρμει σορμει, σωτμει σοτμει, τωρμει ιταρμει, ωμμει ομμει, εωτμει εοτμει, χωκμει χοκμει, χωρμει χαρμει, et M. πορβεμ παρμει, οτωτεβ οτωθεβε, οτωρβεμ οταρμει, ρωτεβ ροθεβε, σωρμει σορμει, σωτεμ σοθεμει, σωθεμει ραθεμει, θωρμει θαρμει, ωρεβ

ορβε, ωρηε ωρηε, δυρεβ δυρεβε, ρωλεε ρολεε,
χωκεε χοκεε, βωδεε βαδεε. At haec verba amittunt
ε formae constructae assumtura suffixum οτ, uti αρηε-
μοτ, αρηοτφοτ.

Irregularia sunt ταρηετ ταρηοττ, τοτρεβ τοτρεβ.

ετ ultima.

Neque hanc diphthongum praefixa tolerant ante se,
quare in οτ mutatur, uti τρηετ *mittere*, cum suffixis
τρηοοτ; sed τρηοοετ scribitur ante suffixum οτ tertiae
personae pluralis τρηοοετοτ, ut vitetur ingratus au-
ribus concursus τρηοοετοτ. Idem etiam dic de verbis
in οτ desinentibus; sic a χοοτ fit αιχοοετοτ *misi eos Ioh.*
xvii. 18.

οτ ultimae syllabae.

Mutatur in ο; nam Copti, non secus ac Hebraei,
longas vocales formae absolutae mutant in breves. Sic
μοτλχ μολχ, μοτληρ μολρ, μοτρκ μορκ, μοτρ
μορ, ποτρη πορη, μοττ μοττ.

ω ultima.

Thebaice mutatur in οο, uti cw coo; Thebaice etiam
et Memphitice in α, uti χω χα, κω κα vel καα.

ω ultimae.

Mutari solet in brevem ο, uti λωχ λοχ, ωρε ορε,
κωλ κολ, οτωρη οτορη, οτωε οτοε, πωρε πορε,
et sexcenties. At verba εοτωτ, σεβοτ, σοττωτ, σοττωτ,
aliaque servant ω.

Mutatur etiam in α, uti οτωρη οταρη, πωρε παρε,
ρωετ ραετ, τωε ταε.

π *ultima.*

Nonnulla verba monosyllaba desinentia in π adsciscunt τ, uti εν εντ, β̄π β̄πτ.

Canones generales constitui. Sunt tamen nonnulla verba omnino anomala. In his T. α *facere* αα, M. αι *facere* αι vel αιτ, M. ααδ *scribere* ααπτ.

CAPUT XXVI.

DE SUFFIXIS VERBORUM.

Suffixa, seu pronomina, suffiguntur formae constructae verborum tamquam eorum accusativi. Porro suffixa haec sunt

Pers. 1	τ, ι				
2	<table> <tr> <td>m.</td> <td>κ, γ</td> </tr> <tr> <td>f.</td> <td>T. τε, ε, M. †, ι</td> </tr> </table>	m.	κ, γ	f.	T. τε, ε, M. †, ι
m.	κ, γ				
f.	T. τε, ε, M. †, ι				
3	<table> <tr> <td>m.</td> <td>ϥ</td> </tr> <tr> <td>f.</td> <td>ε</td> </tr> </table>	m.	ϥ	f.	ε
m.	ϥ				
f.	ε				
Plur. 1	T. π, π̄π, M. π, τεπ				
2	T. π̄π, M. τεπ				
3	οτ.				

Prima Persona Singularis.

Suffixum ι affigitur verbis desinentibus in ο, uti τ̄σσοι *mundare me*, αατοτσοι *libera me*. Pro ι raro occurrit ει, sic π̄τ̄μ̄στοει *ne reprobes me*. Cetera verba adsciscunt τ, uti ατεπ̄ωπτ̄ *recepistis me*, αατ *fac me*, et M. αραατ *posuit me*, εοπααεατ *qui reperiet me*. Si verbum desinat in τ, duplex τ scribitur, uti αιγ̄τ̄τ̄

proieci me, ⲁϥϣⲓⲣⲧⲧ *tulit me*; vel unicum, sic ⲙⲟⲩⲟⲩⲧⲧ *interficere me* *Ioh.* vii. 19, ⲁⲕⲟⲩⲧ *salvasti me* *Sir.* li. 2, ⲫⲁⲅⲉⲣⲁⲧ *sto I. Cor.* x. 12.

Secunda Masculina Singularis.

Thebaice ⲕ pro ⲕ scribitur post ⲛ, uti ⲁϥⲥⲟⲩⲱⲛⲓⲣ *cognovit te*, ⲧⲟⲟⲩⲛⲓⲣ *surge*.

Secunda Feminina Singularis.

Suffixum est T. ⲧⲉ, M. ⲫ, uti ⲥⲉⲛⲁϥⲓⲧⲉ, ⲥⲉⲛⲁϥⲓⲧⲫ *tollent te* *Act.* v. 9, ⲫⲛⲁϫⲁⲫ *ponam te*, ⲥⲉⲛⲁϥⲁⲕⲱⲫ *Luc.* xix. 43, ⲉϥⲉⲥⲟⲩⲧⲫ *Mich.* iv. 10, ⲫⲛⲁϫⲟⲣⲫ *ib.* vi. 14, ⲛⲧⲁⲧⲛⲓⲧⲫ *ib.* vi. 16, ⲉϥⲉⲥⲟⲩⲟⲙⲫ *Nah.* iii. 15, ⲉϥⲉⲁⲓⲧⲫ *Soph.* iii. 17.

Excipe 1.º verba, quorum forma constructa desinit in ⲉ, nam Memphitice pro ⲉ adsciscunt ⲓ, Thebaice vero ipsa desinentia instar est suffixi, sic ⲁⲥⲛⲁⲅⲉⲙⲉ, ⲁϥⲛⲁⲅⲉⲙⲓ *salvabit te* *Matth.* ix. 22.

2.º Verba in o desinentia, quae suffixum respuunt, uti ⲥⲉⲛⲁⲧⲁⲛⲁⲛⲃⲟ *vivam servabunt te* *Gen.* xii. 12, ⲉⲧⲉⲧⲁⲅⲟ *apprehendent te* *Mich.* vi. 14. Idem iam contingere vidimus in pronomibus ⲉⲣⲟ, ⲙⲙⲟ.

Tandem occurrit anomalum ⲥⲉⲛⲁⲅⲉⲕⲅⲉⲅⲱⲩⲓ pro ⲫⲫ *Luc.* xix. 43, et ⲧⲱⲟⲩⲛⲓ *surge* *Mich.* iv. 13. *Luc.* viii. 54. *Act.* ix. 40, pro quo Thebanus textus habet ⲧⲱⲟⲩⲛ.

Prima Pluralis.

Habet etiam duplex suffixum ⲛ, et ⲛ̄.

Thebanis arridet ⲛ, hinc ⲧ̄ⲃⲥⲟⲛ *purificare nos*, ⲁⲛⲟⲧⲁⲅⲉⲛ *secuti sumus*, ⲕⲛⲁⲛⲟⲩⲛ̄ *eiciet nos*, ⲛ̄ⲛⲛⲁⲅⲉⲙⲛ̄ *libera nos*. Formae vero ⲕⲓⲧ̄ⲛ̄ *accipere nos*, ⲉⲛⲧ̄ⲛ̄ *du-*

cere nos, et similes habent τ ex ipsa forma constructa. His adde μερετ̄π I. *Ioh.* iv. 10. 11, quod v. 19 rectius scribitur μερετ̄π *amare nos*, a μερε, cuius forma constructa est μερετ̄π.

Memphitae vero adhibent π post α, ε, ο, οτ, uti χαπ *ponere nos*, παρμεπ, θεβιοπ, ταπδοτπ. Alibi semper τεπ, sic τπτεπ *dare nos*, οπτεπ *aestimare nos*, φορχτεπ *separare nos*. Etiam post τ, uti εττεπ *proicere nos*, σοττεπ *redimere nos*, quod tamen unico τ scribi potest εττεπ *Matth.* viii. 31. Rara sunt apud Memphitas Thebaica χεμεπ *invenire nos* I. *Cor.* xv. 15, οωοτπεν *cognoscere nos* II. *Cor.* i. 14, τοτποσεπ *vivificare nos* *Eph.* ii. 16, σοτπεν *eligere nos* ib. i. 4; alibi tamen occurrunt Memphitica χεμτεπ *Psal.* xlv. 1, σοτπτεπ *Psal.* lxxiii. 8.

Pergaena quae vidi exempla Basmurica, cum sint verborum in ε vel τ desinentium, nequeunt dialecti indolem illustrare.

Secunda Pluralis.

Utraque dialectus maxime cavet, ne confusio oriretur inter suffixum huius personae, atque illud praecedentis; quare

Memphitice quae verba adsciscunt π uti suffixum primae pluralis, eadem adhibent τεπ in secunda; sic ταμοπ *docere nos*, ταμοτεπ *docere vos*. Cetera verba utuntur pronomine ενποτ, de quo dixi supra p. 61 sq., sic ψαπεψ ενποτ *nutrire vos*.

Thebaice idem dicendum, nisi quod pro τεπ et ενποτ scribitur τ̄π, et τ̄πτ̄π.

Tertia Pluralis.

Tres dialecti consentiunt, $\psi\omicron\pi\omicron\tau$ *accipere eos*.

Si forma constructa desinat in ϵ , haec vocalis reii-
citur, $\pi\alpha\theta\mu\omicron\tau$ *liberare eos*. At permanet in B. $\kappa\epsilon\omicron\tau$
ponere eos Q. 233, utpote radicalis.

Ultima \omicron mutatur Memphitice in ω , $\theta\alpha\omega\omega\omicron\tau$ *creare*
eos.

Ultima α coalescens cum suffixo $\omicron\tau$ dat $\alpha\tau$, sic T.
 $\kappa\alpha\alpha\tau$, M. $\chi\alpha\tau$ *ponere eos*.

Thebaica verba in $\omicron\tau$, uti $\tau\bar{\pi}\pi\omicron\omicron\tau$ *mittere*, $\chi\omicron\omicron\tau$
mittere, et $\epsilon\theta\alpha\iota$ *scribere*, ante suffixum $\omicron\tau$ adsciscunt
c, quare $\chi\omicron\omicron\tau\omicron\omicron\tau$ *mittere eos*, $\epsilon\theta\alpha\iota\omicron\omicron\tau$ *scribere ea*.

Monitum.

Finem Grammaticae impono, quin de Syntaxi dicam.
Praeterquamquod enim in lingua geometrica, cuiusmodi
Copticam esse vidimus, par est syntaxis, quae ordinem
naturalem sequitur, neque inversionem verborum pati-
tur; tum si quid erat observatione dignum iam praeoc-
cupavi, ac pro re nata superius exposui.

ADDITAMENTA

AD LEXICON LINGUAE COPTICAE

Quantum ego profecerim ex Codicibus Borgianis in bibliotheca Collegii Propagandae Fidei asservatis facile quisque intelliget ex sequentibus Additamentis ad meum Lexicon, quae omnia laudatis membranis accepta refero. Quare quo maiora sunt earum in me merita, eo etiam maiorem gratiam non tantum habere debeo, sed etiam referre non dicam verbis, at re ipsa et factis. Porro referam, mutilum Borgianum Codicem, quantum in me est, redintegrans, simulque Emin. Cardinalis Borgiae memoriam eruditis omnibus venerandam, mihi vero longe iucundissimam instaurans.

Septem membranae Copticae, eaeque antiquissimae, in Borgiano Museo Veliterno servabantur, quae duo Miracula S. Coluthi Martyris referebant; nempe erant male mulcatae reliquiae maioris codicis, qui integra acta cum huius Martyris, tum aliorum Christi athletarum tenebat. Hisce vero fragmentis mirifice delectatus Antonius Georgi Eremita Augustinianus, vir Coptice doctus, multaque eruditione insignis, ea evulgavit in volumine IV *Anecdotorum* Romae anno 1783. Postea, fortunante Deo, cum duas alias membranas invenisset in Aegyptiacorum ἀποσπασμάτων fasciculo ad Emin. Borgiam ex ultima Thebaide advecto, novam omnium membranarum editionem proferre constituit, quae decennio post Romae lucem vidit, aucta reliquiis Actorum S. Panesniv, aliisque Copticis fragmentis in adnotationum seriem insertis. Nam Georgius tanta multigenae doctrinae copia affluebat, ut, dum eam expromere vellet, modum tenere nescius monumenta monumentis acervaret, atque excursus digressioni annecteret; quare in commemorato

volumine Copticas iuxta ac Samscriticas litteras attigit, cum novatoribus decertavit, ac longam cum Brahmanis velitationem instituit. Sed quando duo Coluthi Miracula edebantur in lucem, decebat de incliti Martyris genere, ortu, atque agone dicere. Hanc partem pertractandam suscepit Emin. Cardinalis Borgia, qui, conquisitis omnium paene sive Orientis sive Aegypti Ecclesiarum monumentis, adhibito etiam critico in iis diiudicandis acumine, suam in eruditione diligentiam, et in coniciendo felicitatem omnibus approbavit. Quanta porro laetitia exultasset Romanus Princeps, si novam eamque primam Martyrii membranam, in qua annus, dies, locus, aliaque sancti certaminis adiuncta produntur, cognovisset! Hanc ego inveni inter perpaucas, easque solutas, vetustioris aevi membranas Aegyptias, quae in R. Parisiensi Bibliotheca asservantur; nam ceteri huiusce Bibliothecae Codices Coptici recentiores sunt, ac fere omnes chartacei et Memphitici. Opportunum hoc mihi inventum contingit, ut sororiae membranae apographum schedis Collegii Propagandae Fidei optime de me meritis restituam, novaque auctoritate communiam quae de S. Colutho Cardinalis Borgia subtiliter disputaverat. Hic Taurinum pertransiens me adolescentem litterarum Orientalium studio flagrantissimum viderat, ac Romam invitaverat blandissimis verbis spondens se mihi patronum fore; at quando, vix elapso mense, suas measque spes mors cita abruptit, mihi saltem liceat hunc flosculum, tanquam grati animi testimonium, eius tumulo imponere.

Τιμαρττρια αιμαρττρος ετταιντ πραγιος
 απα κολοθθος πταρχακ εβολ ρπ οτ αιπτχαυρε
 ησotxotταφτε αιβεot παυonc. Λωυπε δε
 ρπ τμερχotτοτε προμπε ηδιοκλντιαλοc αιπ
 μαξιμνιαλοc ηρωot αιπαραιομοc εταικε
 ησα πεχρηcτιανοc.

θραι δε ρπ cotxotτοτε αιβεot παυonc απαραιcτα
 αιπραγιoc απα κολλοθθος ηαριανοc ηρηγεμην εφραιοoc
 ρι ηβηα ηρωτη εμμοτη. αριανοc δε ηρηγεμην
 ηθηβαεic πεχαρ ηαπα κολλοθθος δε κοτωυ (tres lineae
 desiderantur) χακετρεκρcaβε. εμχε oτη otωπε αμαρτε
 αιμοκ κατα ot αιπτωotωo αυω κατα ηπομοc ηπεχρη-
 ctιανοc. τεποτ δε βωαη μαρε otωπε επαποτη ει
 πακ ετρεκωμειω ηηποτη ηηρωot. αφotωμβ ηbi προ-
 γιοc απα κολλοθθος δε ηπεcωωπε αιμοι επερ ετρακα
 παποτη ηcωι ταωμειω ηρηπειρωλον ερεπειητε ηε ηbiχ
 ηρωμε otη βαλ αιμοot ηcεπατ εβολ απ otη μααχε
 αιμοot ηcεcωταη απ otη ταπρο αιμοot μετωαχε.
 ωδαητοτ αιμοot μετωαμει πετοβιχ αιμοot μετομοβαη
 πετοτερητε αιμοot μετωμομει μετωμοττε ρπ τετ-
 ωτοθε αιπ ηηα γαρ ηρητοτ ετερτερηε ηbi πεπατ-
 ταμοot αιπ otωη ημει επαρτε ερωot. ητοκ γαρ αιη
 πεκρωot ηαπομοc α παιαβολοc ταμ ηπεcθηcic τηροτ
 ητετηητηχη ηθε ηπετετηωμειω πατ. αφωητ δε ηbi
 αριανοc αφελετε ηαιμοτοι ετρεκω εβραι εηον αιπρα-
 γιοc απα κολλοθθος ηπερπαατ τηροτ εμτατβαcηιζε
 ηηρωμε ηρητοτ. δε μεμχακ εβοληηη τετρωτε εφεεω-
 βαδομ επιθε αιμοου εθηcιαζε ηηπειρωλον. ατειπε δε
 εταιντε ηotηωγτ αιπ otωo ηωπε ετρεταωττττ επμααρη
 αιμακαριοc αιπ otρωτ εμμερ ηωω αιπ otκαcic αιη
 ηκεcεπε ηκολαcτηριοη. παι δε τηροτ ητεροτκαατ
 αιπεητο εβολ πεχε ηρηγεμην παη δε ω κολοθθε
 αριγωτε εητοτ ηπει βαcαποc τηροτ ετηη εβραι εηον

ⲁⲙⲟⲕ ⲡⲓⲅⲟⲩⲁⲓⲁⲗⲉ ⲡⲉⲓⲃⲁⲥⲁⲡⲟⲥ ⲧⲏⲣⲟⲩ ⲙⲓⲡ ⲡⲉⲓⲙⲟⲕⲗⲉⲥ ⲉⲧ-
 ⲱⲟⲟⲡ ⲉⲧⲃⲉ ⲡⲉⲧⲡⲁⲛ ⲁⲧⲥⲱⲧⲙ ⲡⲓⲁ ⲡⲓⲣⲱⲟⲩ. ⲁⲓⲟⲩⲱⲱⲃ ⲁⲉ
 ⲡⲓⲃⲓ ⲁⲡⲁ ⲕⲟⲗⲗⲟⲩⲟⲥ ⲗⲉ ⲓⲥⲏⲗ ⲗⲉ ⲙⲓⲡⲓⲣⲣⲟⲧⲉ ⲗⲏⲧⲟⲩ
 ⲡⲓⲡⲉⲧⲡⲁⲙⲟⲧⲟⲩⲧⲧ ⲙⲓⲡⲉⲧⲓⲥⲱⲙⲁ ⲉⲙⲓⲡⲟⲙ ⲁⲉ ⲙⲙⲟⲟⲩ ⲉⲙⲟⲩ-
 ⲟⲩⲧⲧ ⲡⲓⲡⲉⲧⲓⲡⲓⲧⲗⲏ. ⲁⲓⲣⲓⲟⲩⲉ ⲡⲓⲧⲟⲩ ⲗⲏⲧⲓ ⲙⲓⲡⲉⲧⲉⲟⲩⲧⲓⲡⲟⲙ
 ⲙⲙⲟⲩ ⲉⲧⲁⲕⲟ ⲡⲓⲧⲉⲧⲓⲡⲓⲧⲗⲏ ⲙⲓⲡ ⲡⲉⲧⲓⲡⲓⲥⲱⲙⲁ ⲗⲣⲁⲓ (desunt
 duae lineae) ⲙⲟⲗⲟⲓ ⲙⲙⲟⲓ ⲙⲓⲡⲉⲧⲟ ⲉⲃⲟⲗ ⲡⲓⲡⲓⲣⲱⲙⲉ
 ⲓⲡⲁⲣⲟⲙⲟⲗⲟⲓ ⲗⲱ ⲡⲓⲣⲏⲧⲓ ⲙⲓⲡⲉⲧⲟ ⲉⲃⲟⲗ ⲙⲓⲡⲁⲓⲱⲧ ⲉⲧⲗⲓ
 ⲙⲓⲡⲏⲧⲉ ⲙⲓⲡ ⲡⲉⲓⲗⲁⲛⲓⲗⲟⲥ ⲉⲧⲟⲩⲁⲃ. ⲁⲧⲱ ⲟⲡ ⲗⲉ ⲡⲉⲧⲡⲁ-
 ⲁⲣⲡⲁ ⲙⲙⲟⲓ ⲙⲓⲡⲉⲧⲟ ⲉⲃⲟⲗ ⲡⲓⲡⲓⲣⲱⲙⲉ ⲓⲡⲁⲁⲣⲡⲁ ⲙⲙⲟⲩ
 ⲗⲱ ⲙⲓⲡⲉⲧⲟ ⲉⲃⲟⲗ ⲙⲓⲡⲁⲓⲱⲧ ⲉⲧⲗⲓ ⲙⲓⲡⲏⲧⲉ ⲙⲓⲡ ⲡⲉⲓⲗⲁⲛ-
 ⲗⲟⲥ ⲉⲧⲟⲩⲁⲃ. ⲁⲓⲟⲩⲱⲱⲃ ⲁⲉ ⲡⲓⲃⲓ ⲁⲓⲣⲁⲡⲟⲥ ⲡⲉⲗⲁⲓⲗ ⲡⲁⲡⲁ
 ⲕⲟⲗⲟⲩⲟⲥ ⲗⲉ ⲡⲓⲧⲁⲧⲙⲟⲩⲧⲉ ⲉⲣⲟⲕ ⲁⲡ ⲉⲗⲉ ⲟⲩⲙⲏⲏⲱⲉ ⲡⲱⲗⲁⲗⲉ
 ⲉⲕⲱⲁⲡⲧⲟⲗⲙⲁ ⲡⲓⲕⲉⲥⲟⲡ ⲉⲱⲱⲁⲗⲉ ⲙⲓⲡⲁⲙⲟ ⲉⲃⲟⲗ ⲓⲡⲁⲧⲣⲉⲧ-
 ⲡⲱⲣⲕ ⲙⲓⲡⲉⲕⲗⲁⲥ . . ⲗⲁⲣ ⲧⲏⲣⲟⲩ ⲉⲧⲁ ⲧⲟⲩ ⲙⲓⲡⲉⲓⲙⲁ
 (desunt duae lineae) ⲡⲓⲃⲓ ⲁⲡⲁ ⲕⲟⲗⲟⲩⲟⲥ ⲗⲉ ⲡⲁⲱⲟⲩⲱⲟⲩ
 ⲙⲓⲡ ⲡⲁⲕⲗⲟⲙⲉ ⲡⲗⲟⲉⲓⲥ ⲡⲉ. ⲓⲥⲏⲗ ⲗⲁⲣ ⲗⲉ ⲁⲗⲟⲡ ⲉⲣⲉ ⲡⲉⲡ-
 ⲡⲟⲗⲓⲧⲉⲧⲙⲁ ⲗⲓⲡ ⲙⲓⲡⲏⲧⲉ ⲡⲙⲁ ⲉⲧⲓⲡⲟⲱⲱⲧ ⲉⲃⲟⲗⲗⲏⲧⲓ ⲙⲓⲡⲉⲡ-
 ⲥⲱⲧⲏⲣ ⲡⲗⲟⲉⲓⲥ ⲓⲥ. ⲡⲁⲓ ⲉⲧⲡⲁⲱⲓⲃⲉ ⲙⲓⲡⲥⲱⲙⲁ ⲙⲓⲡⲉⲡⲉⲃⲃⲓⲟ
 ⲉⲡⲉⲓⲡⲉ ⲙⲓⲡⲥⲱⲙⲁ ⲙⲓⲡⲉⲓⲗⲉⲟⲟⲩ ⲉⲧⲣⲉ ⲡⲓⲃⲁⲗ ⲙⲓⲡⲉⲧⲓⲡⲓⲣⲏⲧⲧ
 ⲗⲓ ⲟⲩⲟⲉⲓⲡ. ⲁⲓⲟⲩⲱⲱⲃ ⲡⲓⲃⲓ ⲁⲓⲣⲁⲡⲟⲥ ⲡⲉⲗⲁⲓⲗ ⲡⲁⲓ ⲗⲉ ⲙⲏ
 ⲡⲓⲧⲟⲕ ⲟⲩⲱⲓⲁⲕⲟⲡⲟⲥ ⲏ ⲟⲩⲡⲣⲉⲥⲃⲓⲧⲉⲣⲟⲥ ⲗⲉ ⲕⲧⲁⲧⲟ ⲡⲓⲡⲉⲓⲱⲁⲗⲉ ⲙⲁ-
 ⲧⲁⲙⲟⲓ ⲁⲉ ⲟⲡ ⲗⲉ ⲟⲩⲧⲉ ⲧⲉⲕⲉⲓⲟⲡⲉ. ⲡⲉⲗⲉ ⲁⲡⲁ ⲕⲟⲗⲟⲩⲟⲥ
 ⲡⲁⲓ ⲗⲉ ⲕⲁⲧⲁ ⲡⲉⲓⲕⲟⲥⲙⲟⲥ ⲙⲉⲡ ⲁⲗⲓⲧⲟⲥⲁⲉⲓⲡ ⲗⲓⲡ
 ⲧⲁⲙⲓⲡⲧⲕⲟⲩⲧⲓ . . . ⲓⲧ ⲙⲓⲡⲡⲟⲩⲧⲉ . . . ⲁⲓⲣⲓⲗⲉ ⲡⲁⲓ
 ⲟⲉⲣⲁⲡⲉⲧ (deest linea) ⲡⲡⲟⲩⲧⲉ ⲁⲉ ⲁⲗⲓⲧⲟⲕⲓⲣⲓⲧⲁⲡⲟⲥ
 ⲉⲓⲱⲙⲱⲉ ⲡⲓⲥ ⲡⲉⲗⲥ ⲡⲁⲗⲟⲉⲓⲥ. ⲁⲓⲣⲁⲡⲟⲥ ⲁⲉ ⲡⲉⲗⲁⲓⲗ ⲡⲁⲓ
 ⲗⲉ ⲟⲩⲥⲓⲁⲓⲁⲗⲉ ⲱ ⲕⲟⲗⲗⲟⲩⲟⲥ ⲡⲓⲗⲱⲡⲓⲣⲉⲧⲏⲕ ⲗⲁⲣⲟⲕ. ⲙⲁⲣⲉ
 ⲟⲩⲟⲡ ⲡⲓⲙⲉ ⲃⲱⲱⲧ ⲡⲓⲥⲱⲕ ⲕⲁⲗⲱⲥ ⲗⲓⲡ ⲗⲓⲡⲥⲙⲟⲩ ⲉⲡⲁⲡⲟⲩⲟⲩ.
 ⲡⲓⲧⲟⲕ ⲗⲁⲣ ⲙⲓⲡⲉⲕⲓⲧⲗⲁⲁⲧ ⲡⲓⲡⲉⲣⲏⲧⲱⲣ ⲉⲧⲁⲗⲉⲣⲁⲧⲟⲩ ⲉⲧⲣⲉⲧⲙⲱⲉ
 ⲉⲗⲱⲕ ⲡⲓⲧⲟⲟⲩ ⲁⲉ ⲧⲏⲣⲟⲩ ⲉⲧⲗⲓ ⲡⲉⲧⲉⲣⲏⲧⲧ ⲙⲓⲡⲉⲕⲗⲓ ⲡⲉⲧⲣⲟⲙⲟⲩ
 ⲡⲓⲥⲱⲱⲁⲗⲉ ⲉⲗⲱⲕ. ⲁⲓⲟⲩⲱⲱⲃ ⲁⲉ ⲡⲓⲃⲓ ⲁⲡⲁ ⲕⲟⲗⲗⲟⲩⲟⲥ ⲗⲉ
 ⲡⲓⲧⲗⲥⲣⲓⲁ ⲙⲙⲟⲟⲩ ⲁⲡ ⲟⲩⲡⲓⲧⲁⲓ ⲗⲁⲣ ⲙⲙⲁⲧⲧ ⲙⲓⲡⲁⲗⲟⲉⲓⲥ
 ⲓⲥ ⲡⲉⲗⲥ ⲉⲓⲙⲱⲉ ⲉⲣⲗⲁⲓ ⲉⲗⲱⲓ. ⲡⲉⲕⲃⲁⲥⲁⲡⲟⲥ ⲗⲁⲣ ⲧⲏⲣⲟⲩ ⲉⲧⲗⲏ

εθραι θ̄πλαατ̄ νε̄ ἀπαατο εβολ βαααποσ δε πια
 πακ ταατ π βο̄ ἀμοι ετ (desunt fere duo
 versus) μερε ψοειχ̄ χικλοᾱ ειαιητι π̄γαιψε̄ καλωσ.
 αγκελετε̄ π̄τεροτ̄ π̄βῑ πρηγεαωπ̄ ετρετταλοϋ̄ επ̄ερ-
 μηταριοπ̄ π̄σερωκε̄ ἀμοϋ̄ ατω̄ π̄σεφ̄εβοκ̄ παϋ̄. π̄τε-
 ροτταλοϋ̄ δε̄ επ̄εραμηταριοπ̄ αϋοφραγιζε̄ ἀμοϋ̄ π̄τε-
 ροτ̄ π̄βῑ πραγιος̄ ἀπᾱ κολοτ̄εοσ̄ ᾱ π̄εραμηταριοπ̄
 οτωβ̄π̄ αϋρεπατ̄. πεχαϋ̄ δε̄ π̄βῑ αριαποσ̄ κε̄ ἀπατ̄ ετ̄ε̄
 ἀπᾱ π̄πεχριστιαποσ̄ κε̄ οταϋ̄ π̄βοτ̄ τε. αγκελετε̄ δε̄
 π̄βῑ πρηγεαωπ̄ ετρετειπε̄ π̄κεεραμηταριοπ̄ π̄σεταλε̄
 ἀπᾱ κολλοτ̄εοσ̄ ερο σερωκε̄ ᾱ

Versio.

*Martyrium gloriosi Martyris Sancti Apae
 Coluthi, quod fortiter obivit die XXIV mensis
 Pachon. Contigit vero anno XXI Diocletiani et
 Maximiniani Regum impiorum, qui Christianos
 persecuti sunt.*

*Die XXI mensis Pachon Sanctus Apa Colluthus prae-
 sens adducitur ad Arianum Praesidem sedentem in tri-
 bunalī in urbe Escmun⁽¹⁾. Porro Arianus Praeses The-
 baidis ita Apam Colluthum affatus est: Vis ne ut
 prudens sis. Quod si pro superbia et lege Christiano-
 rum pudor te detinuit, nunc bonus pudor te etiam in-
 vadat, ut colas Deos Reges.*

*Respondit Sanctus Apa Colluthus: Perpetuo absit a
 me, ut Deum meum deseram, atque idolis serviam, quae
 sunt opera manuum hominum. Habent oculos, quin vi-
 deant; habent aures, neque tamen audiunt; os habent,
 et non loquuntur; illis est nasus, at non odorantur;*

(1) Graecis dicta Hermopolis Magna.

sunt manus, quae non contrectant; pedes habent, et non ambulant; nullum edunt sonum gutture suo, nulus enim spiritus illis inest; similes iis sunt, qui ea edolarunt, et omnibus qui in ipsis confidunt. Tui enim, tuorumque impiorum Regum sensus omnes animorum vestrorum obturavit Diabolus, ut ea colatis.

Quare Arianus ira commotus iussit milites exponere coram Sancto Apa Collutho instrumenta omnia, quibus homines excruciaci solent, si forte posset prae eorum terriculamentis eum persuadere, ut idolis sacrificet. In medium igitur adduxerunt ignem, et magnum lapidem quem Beati Viri collo appenderent, nec non utrem arena plenum, tum cassidem (1), ac reliqua tormentorum instrumenta. Hisce autem omnibus coram ipso expositis, Praeses ita eum allocutus est: Time, Coluthe, haec tormenta omnia ob oculos tuos posita, ac sacrificata; haec omnia supplicia atque hi dolores manent eos, qui Regum iussa facere detrectant.

Cui ita respondit Apa Colluthus: Scriptum est, nolite timere eos, qui corpus vestrum morti dabunt, animas vero vestras interficere nequeunt; timete eum, qui potest perdere animam vestram, vestrum corpus in (2) Qui confitebitur me coram hominibus confitebor etiam ego eum coram patre meo, qui in coelis est; eiusque angelis sanctis; vicissim qui negabit me coram hominibus, negabo etiam ego eum coram patre meo, qui in coelis est, eiusque angelis sanctis (3).

Respondens vero Arianus dixit Aepae Colutho: Haud te accersivi, ut multa verba diceres; si audeas iterum

(1) ΚΑΣΙΔΙΣ, anno κἀσις, quam vocem Hesychii Adnotatores ad *v. κορδύλι et περικεφαλὰ* interpretantur Cassis? Sane legitur galeam, seu cassidem ignitam capitibus Martyrum impositam fuisse.

(2) Math. x. 28.

(3) Ibid. x. 32.

loqui coram me iubebo tuam linguam evelli . . . omnes enim qui . . . in hoc loco

(Cui ita reposuit) Apa Coluthus : Gloria mea et corona mea Dominus est. Nam scriptum est : Nostra civitas in coelis est , unde expectamus salvatorem nostrum Dominum Iesum , qui immutabit corpus humilitatis nostrae in similitudinem corporis gloriae suae ⁽¹⁾ , ut oculi nostri lumen accipiant.

Reponens Arianus dixit : Es ne diaconus , aut presbyter ? hos enim sermones expromis. Dic mihi quaenam sit ars tua.

Respondit Apa Coluthus : In hoc mundo equidem sum medicus ab adolescentia mea . . . Deus mihi servire Deus. Ego Christianus servio Iesu Christo Domino meo.

Dixit ei Arianus : Sacrifica Colluthe , ac tui ipsius miserere. Omnes te videant bene addictum bonis institutis. Tu enim nihil dedisti Rhetoribus ⁽²⁾ qui adstant , ut pro te decertent. Hi vero omnes idem sentiunt ⁽³⁾ , haud eorum gratiam invenes , ut pro te loquantur.

Respondit Apa Coluthus : Equidem non iis indigeo ; mihi enim adest Dominus meus Iesus Christus pro me decertans. Omnia tua tormenta coram exposita nihili habeo. Supplicia enim omnia athleta coronam non accipit , nisi strenue pugnet.

Confestim Praeses iussit Sanctum Ermetario ⁽⁴⁾ suspendi , radendo dilacerari , atque aculeos ei admoveri. Cum vero

(1) Philipp. III. 20.

(2) Scilicet patronis causarum.

(3) Compara $\Theta\Gamma$ ΠΕΤΕΡΗΤ in textu Thebaico *Act. Apost. II. 1.*

(4) Perperam Georgius pag. LXIII graecum $\epsilon\rho\mu\eta\tau\alpha\rho\iota\omicron\nu$ caldarium reddit. Recte Ignatius Rossi *Etymolog. Aegyptiacae* pag. 198 interpretatur lignum ex quo rei flagellandi aut aliis modis cruciandi suspendebantur.

170

Ermretario appenderetur, statim se crucis signo munivit Sanctus Apa Coluthus; eversum est Ermetarium, ac bifariam divisum.

Dixit autem Arianus: Videte ne Apa Christianorum dicat cuiusmodi illud erat. Porro iussit Praeses aliud Ermetarium adduci, eique appendi Apam Colluthum... radendo dilacerari....

ADDITAMENTA

AD MEUM LEXICON LINGVAE COPTICAE

Cuius citantur paginae, columnae, et lineae.

- Pag. 2. col. 1. lin. 30. *Ita refinge articulum = ΔΒΥ T. M.*
τ. σαγήνη Sagena, Rete piscatorium *Isài. xix. 8. Abbac.*
1. 15. *Màth. xiii. 47. Z. 521. 592.*
- Pag. 2. col. 2. lin. 12. *Adde = ερο π̄ατητ ατητ Marc.*
vi. 39. 40 *respondet graecis συμπόσια συμπόσια, itemque*
πρασιαὶ πρασιαὶ. Est igitur ατητ Coetus hominum co-
habitantium, vel simul manducantium.
- Pag. 2. col. 2. lin. 33. *Adde = Scribitur etiam δαδαιεπ*
Apòc. iv. 6.
- Pag. 3. col. 1. lin. 13. *Adde = ΔΘΙΩΟΥ vide ειω La-*
vare.
- Pag. 4. col. 2. lin. 24. *Adde = αλιλ T. π. μυγάλη Mus*
araneus Levit. xi. 30.
- Pag. 6. col. 1. lin. 18. *Adde = κάτοχος Retinaculum Iona.*
ii. 7.
- Pag. 7. col. 2. lin. 5. *Adde = Locus qui possidetur, Pos-*
sessio Gén. xlviii. 4.
- Pag. 8. col. 1. lin. 16. *Adde = ρεπαρω T. Chiliarchae*
Dèut. i. 15, ρεπαρωε Centuriones ibid., ρεπαρωιου
Pentacontarchae ib., ρεπαρωητ Decarchae ib.
- Pag. 10. col. 2. lin. 17. *Adde = αριρε T. idem quod αρι-*
cum re paragogico Màth. iii. 8. Z. 514.
- Pag. 11. col. 2. lin. 10. *Adde = αρωω T. Frigus Gén.*
viii. 22.

173

Pag. 12. col. 2. lin. 7. *Adde* = ΔCΙΩΟΥ *M. Levis esse Abbac. i. 8.*

Pag. 12. col. 2. lin. 33. *Scribe* = ΔΟΟΥΙ *M. † atque adde Aggae. i. 6.*

Pag. 13. col. 1. lin. 36. *Adde* = ΟΥΑΤΟ ΠΟΥΡΟΥ *Multitudo canum Psal. xxi. 16.*

Pag. 15. col. 2. lin. 23. *Adde* = ΔΥ *est etiam masculinum, vide Exod. viii. 24. 29.*

Pag. 16. col. 2. lin. 14. *Adde* = *Scribitur etiam ΔΡΩΩΜΕ Aquila Lèvit. xi. 13.*

Pag. 19. col. 1. lin. 18. *Potestas Nycticorax certa est, nam legi ΠΥΚΤΙΚΟΡΑΧ ΕΤΕ ΠΒΑΪ ΠΕ Lèvit. xi. 17.*

Pag. 19. col. 2. lin. 33. *Adde* = ΚΟΥΟΥ Π. *Splendor, ΠΒΟΥΟΥ ΜΠΡΗ splendor solis Pap. iii.*

Pag. 20. col. 1. lin. 17. *Adde* = ΒΩΚ ΘΑ *T. Demergi, Δ ΠΒΟΥ ΒΩΚ ΘΑΡΟΥ navis demersa est sub me, Naufragium feci II. Còr. xi. 25.*

Pag. 20. col. 2. lin. 6. *Adde* = ΒΕΧΗΟΥ *M. Mercedes Agg. i. 6. Mich. i. 7.*

Pag. 21. col. 2. lin. 2. *Adde* = ΑΠΡΠΕΤΗΒΟΛ *dereliquimus vos I. Thèss. ii. 17.*

Pag. 24. col. 2. lin. 39. *Adde* = ΒΕΡΒΩΡ ΕΒΟΛ *M. ΡΙΠΤΕΥ Proiicere Joel. i. 7.*

Pag. 25. col. 2. lin. ult. *Adde* = ΟΥΡΟΜΠΤ ΒΑΡΩΤ *T. χαλκός σιλβων Aes splendens Ezèch. xl. 3. hinc videtur esse ΒΑΡΩΤ species aeris.*

Pag. 28. col. 1. lin. 14. *Revera ΒΑΨΟΥΤΡ est ΠΡΩΝ Serra II. Règ. xii. 31.*

Pag. 29. col. 1. lin. ult. *Adde* = ΕΡΕΨ *M. cum Ψ paragogico idem valet ac ΕΡΕ. Rara sunt exempla, ΔΠ ΕΡΕΨ ΟΥΜΑΟ ΜΜΟΥΤΡ † si catulus leonis dabit Amos iii. 4, ΔΠ ΕΡΕΨ ΟΥΚΑΚΙΑ ΨΩΠΙ si malitia erit ib. 6, ΔΠ ΕΡΕΨ ΟΥΕΔΛΗΠΟΥΟΟ ΜΟΥΤΡ † si tuba clanget ib. 6.*

- Pag. 30. col. 2. lin. 13. *Adde* = **μαῖτες ἐροτή T. εἰσόδος**
Intraitus Pröv. viii. 34.
- Pag. 30. col. 2. lin. 27. *Adde* = **ΘΙΔ pro εἰδῆ intuitus.**
Hinc ἄπτεια, vel ἄπτια intuitus, σῆπτεια (ita duo Codices Borgiani, ἄπτια alius item Borgianus)
ἡδαιτορον ὀφθαλμοδουλεία intuitus servorum Eph. vi. 6.
- Pag. 31. col. 1. lin. 13. *Adde* = **ΘΙΩ T. ληνός Torcular**
Pröv. iii. 10.
- Pag. 31. col. 2. lin. 12. *Adde* = **δειωῶ M. Non lotus,**
ῥυπαρός Sordidus, Immundus Zach. iii. 3. 4.
- Pag. 32. col. 1. lin. 10. *Adde* = **κα εοῶ T. ἀναθεματίζειν**
Contendere pignore posito, Affirmare iureiurando
Marc. xiv. 71. = ἰεῶ = ζιεοῶ ὅτ συνάλλαγμα Con-
tractus in quo pignus accipitur Isai. lviii. 6.
- Pag. 32. col. 1. lin. 14. *Adde* = **Scribitur etiam εἰεῖς T.**
Ungula Levit. xi. 4. 26.
- Pag. 34. col. 1. lin. 33. *Adde* = **ελεῶ M. σαφῖς Uva**
passa Hos. iii. 1. sed vereor ne sit erratum pro ελεῶ-
ῶ M.
- Pag. 34. col. 1. lin. 37. *Adde* = **ελεῶ M. ὄμοξ Uva**
acerba Isai. xviii. 5.
- Pag. 34. col. 2. lin. 30. *Adde* = **ελεῶ M. Mugire Amos**
iii. 4. = ἰεῶ = ελεῶ T. π. Rugitus Ezèch. xix. 7.
- Pag. 38. col. 1. lin. 4. *Adde* = **ΕΝΓ vide οἰεῶ.**
- Pag. 39. col. 1. lin. 16. *Adde* = **ιεῶ T. II. Règ. xiii.**
19. τεῶτην εἰο ἡῖεῶ χιῶν καρπῶς; quae eadem
verba in versu superiore reddiderat οἰεῶτην εἰο
ἡῖοτην ἡῖην vestis arboribus facta, quasi a καρπῶς
fructus arborum. Quare ἡῖεῶ in genere vertendum
est Ornatissima.
- Pag. 39. col. 1. lin. ult. *Adde* = **ερεῶ T. Nore Matth.**
vi. 29.
- Pag. 39. col. 2. lin. 3. *Adde* = **ερεῶ T. 7. Negotiatio,**
Mercatura Ezèch. xxvii. 13. 15. xxviii. 16. Matth. xxii. 5.

174

Pag. 39. col. 2. lin. 19. *Adde* = *Scribitur etiam* πρα νανυς,
επιπαρτε εβπιρα πιπολασιν ἐπὶ ματαλοῖς *Isài. LIK. 4.*

Pag. 40. col. 2. lin. ult. *Adde* = ατερπιπιορ *M. Qui trans-*
fretari nequit Amos v. 24.

Pag. 41. col. 1. lin. 3. *Adde* = ΘΡΔΥ ΤΟΤ *M. Manum*
adhibere, Propria manu conari aliquid facere, ετεερατ
τοτοτ παραβιῶνται conabuntur Amos vi. 10, ατερατ
τοτοτ ἀθάρτεοι sponte nituntur, seu conantur II.
Cor. viii. 3. Ubi τοτ accipit suffix. recipr.

Pag. 41. col. 1. lin. 32. *Adde* = ρβε *T. Caula ovium Nùm.*
xxii. 16. 36.

Pag. 41. col. 1. lin. 37. *Adde* = ΕΡΒΤ *T. οτυπηλ περβτ*
μανδύη Paenula, Lacerna species vestis I. Règ. xvii. 38.

Pag. 42. col. 1. lin. 3. *Adde* = ρσοορε *T. ἐπαύλεις Caulae*
ovium Nùm. xxii. 24. 41.

Pag. 42. col. 1. lin. 15. *Adde* = ρτω *T. τε σιδαμη Isài.*
xl. 12.

Pag. 44. col. 2. lin. 6. *Adde* = α παβαλ μερειατῃ ππα-
καχε ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου ἐπειθεν ὁ ὀφθαλμὸς μου oculus
meus inspexit cum contemptu inimicos meos *Psàl. lxi.*

7. ἀπμερειατῃ εἰμοϋ vidimus eum *Psàl. xxxiv. 21.*

Pag. 45. col. 1. lin. 5. *Adde* = ΕΤΒΕ *vide εθε.*

Pag. 45. col. 1. lin. 8. *Adde* = ΕΤΠ *vide ωππ.*

Pag. 46. col. 1. lin. 33. *Adde* = ΕΥΤ *T. Clavis figere*
Psàl. xxi. 16.

Pag. 46. col. 2. lin. 29. *Adde* = ΕΒΕ εὔγε *Euge Psàl.*
xxxiv. 21.

Pag. 46. col. 2. lin. 30. *Adde* = ΕΙΘΘ *vide ειωρε.*

Pag. 47. col. 1. lin. 12. *Adde* = ειερωηλε *T. Campus*
arborum, Silva, ἄλσος Deut. xii. 3. ειερωηη T. idem
Deut. xvi. 21.

Pag. 47. col. 1. lin. 30. *Adde* = ερεπ *Per post verba*
iurandi Sophon. i. 5.

- Pag. 51. col. 1. lin. ult. *Adde* = ελο εβολ διύλιζεν Percolare *Matth.* xiiii. 24. *Z.* 440. *not.* 14.
- Pag. 60. col. 1. lin. 24. *Adde* = εκκιωστ πίων Pinguis *Nùm.* xiii. 21.
- Pag. 61. col. 1. lin. 26. *Adde* = εκτραβολ Evomens *Isàì.* xix. 14.
- Pag. 62. col. 2. lin. 17. *Adde* = κευ *T.* πύσειν Plicare, Complicare *Lùc.* iv. 20.
- Pag. 62. col. 2. lin. 21. *Adde* = γτογκωβ Quadruplum *Lùc.* xix. 8.
- Pag. 63. col. 2. lin. 15. *Adde* = κωκ *T.* Decorticare *Gen.* xxx. 37. = *Item* = κακ *Idem cum suff.* *Gen.* xxx. 38.
- Pag. 63. col. 2. lin. 19. *Adde* = μαρε πκωκ *T.* λίνον σχιστόν Linum fissile quod decorticatur *Isàì.* xix. 9.
- Pag. 64. col. 2. lin. 27. *Adde* = κεδε *T.* μηροὶ Femora *Ezèch.* xlvi. 4.
- Pag. 65. col. 2. lin. ult. *Adde* = ΚΑΗΠΤΟΝ *T.* χλιδών Armilla II. *Reg.* viii. 7. *Est ne graeca vox male mulcata?*
- Pag. 66. col. 2. lin. 13. *Adde* = κλχε τ. κλίτος Declivitas, Latus declive *Nùm.* xxxiv. 3.
- Pag. 67. col. 2. lin. 11. *Adde* = κοτοπ *T.* Sinus, κοτοπτ Sinus meus *Iòb.* xiiii. 12.
- Pag. 67. col. 2. lin. 14. *Adde* = κοπτοτ *T.* Pudendum eorum *Ezèch.* xiiii. 20.
- Pag. 69. col. 1. lin. 24. *Adde* = κτηη κάμαρα *Isàì.* xl. 22.
- Pag. 69. col. 2. lin. 22. *Adde* = Galilaea, sic enim *Ezèch.* xlvi. 8. τγαλιλαια ετε πεκραπ οπ πε πεκρο Galilaea quae etiam cognominatur πεκρο.
- Pag. 70. col. 1. lin. 12. *Adde* = κωωρε *T.* π. Abscisio *Zàch.* xii. 11.
- Pag. 70. col. 1. lin. 36 *Adde* = εκκρῆρωαι άμαυρός Niger *Lèvit.* xiii. 26, et fem. εκκρῆρωαι άμαυρά Nigra, Nigrescens *Lèvit.* xiii. 21:

176

Pag. 71. col. 1. lin. 34. *Adde* = εκκροχ *vide* υππεκροχ:

Pag. 72. col. 1. lin. 17. *Adde* = κεςε T. τ. ταφή Sepultura *Isàl.* LIII. 9.

Pag. 72. col. 1. lin. 20. *Adde* = ρερεπκωως T. *ab* en adducere, *et* κωως cadaver, *dicitur* Magus, Python; qui excitat atque adducit mortuos *Lèvit.* xx. 6, *ubi respondet graeco ἐγαστρίμωδος. Tattamus in Lexico p.* 411 *habet* ρερεκωως εροση Ventriloquus I. *Sam.* xxviii. 9, *sed scriptura* ρερεπκωως *magis probanda videtur.*

Pag. 72. col. 1. lin. 22. *Adde* = καισι M. ταφή Sepultura *Naum.* i. 14.

Pag. 73. col. 1. lin. 25. *Adde* = ετκτητ ἡσοστ (urbes) circumdatae muro *Dèut.* i. 28.

Pag. 74. col. 1. lin. 9. *Adde* = κοτε T. Cophinus, Corbis *Màtth.* xiv. 20.

Pag. 74. col. 2. lin. 13. *Adde* = ετκτητ ἡσοστ Aedificati muro; Murati *Dèut.* ix. 1.

Pag. 75. col. 1. lin. 10. *Adde* = δισκτε ἡσατεερε ἡσατ τέταρτον σίκλου ἀργυρίου I. *Règ.* ix. 8.

Pag. 75. col. 2. lin. 22. *Adde* = κωω συγκλασμός *Ioel.* i. 7.

Pag. 75. col. 2. lin. 27. *Adde* = κδατ στέλεχος *Nùm.* xxiii. 9, *et* κατ ἡβησε στέλεχη φοινίκων *Exòd.* xv. 27.

Pag. 75. col. 2. lin. 28. *Adde* = κετ *vide* κωδ.

Pag. 76. col. 1. lin. 7. *Adde* = †κδε M. κονδυλίξειν Percutere *Amos* ii. 7. v. 11.

Pag. 76. col. 1. lin. 27. *Adde* = ετκερκωω T. λελαξευμένος Excisus *Dèut.* iii. 27. iv. 49.

Pag. 78. col. 1. lin. 19. *Adde* = ἡλο ἡπειμα T. Abi hinc *Lùc.* xiii. 31. λο ἡσηε T. ἀρίστασθαι Recedere *Isàl.* lix. 13.

Pag. 79. col. 1. lin. ult. *Adde* = λοκ T. η. κοτύλη *Lèvit.* xiv. 10. 12. 15.

Pag. 80. col. 2. lin. 3. *Adde* = λοττ δάκνω Mordere *Nùm.* xxi. 6. 8.

- Pag. 81. col. 1. lin. 29. *Adde* = περ λογλαι εβολ ὀλολύζειν
Ululare *Ezech.* xxi. 12. *Hôs.* vii. 14.
- Pag. 82. col. 1. lin. 15. *Adde* = λωωμε *T.* Consumi, Teri,
ἔπε τεσῳτηη λωωμε επερ nunquam eius vestis de-
trita fuit *Cod. Borg.* 118.
- Pag. 83. col. 1. lin. 18. *Adde* = λωσ, et λωωσ *T.* Con-
tundi, Illidi *Matth.* xxi. 44. *Lúc.* xi. 18.
- Pag. 85. col. 1. lin. 13. *Adde* = λεζλωκ *T.* μαλακίζειν
Isai. liii. 5, et λοκλεκ *T.* μαλακίζεσθαι Languescere
Dan. viii. 27. *Iób.* xxiv. 23.
- Pag. 87. col. 2. lin. 8. *Adde* = τμαατ ἵπερμαατ Avia
tua *II. Tim.* i. 5.
- Pag. 90. col. 2. lin. 31. *Adde* = μοτειωσρε *T.* Aquae
Lèvit. xi. 9.
- Pag. 92. col. 2. lin. 15. *Adde* = βρεγι Curtus *Amos* ii. 13.
- Pag. 95. col. 1. lin. 29. *Adde* = ὀρῆλαδ εβολ Ordinare
se in acie *Nùm.* i. 45, ἀνὀρῆλαδ παρατάσσοντο πολέμουσ
Psal. cxxxix. 2.
- Pag. 95. col. 2. lin. 6. *Adde* = θαλασσα ἕαλε Mare sal-
sum *Nùm.* xxxiv. 3.
- Pag. 105. col. 1. lin. ult. *Adde* = εμμορωξ ξανθίζων *Lèvit.*
xiii. 30, ξανθός *ib.* 36.
- Pag. 105. col. 2. lin. 3. *Pro* ερωωτ *M.* οτ, *scribe* ερωωτ
M. πι.
- Pag. 108. col. 1. lin. 28. *Vox* μοστ *est etiam* Thebana
Nervus *Gen.* xxxii. 31. *Isai.* xlviii. 4.
- Pag. 108. col. 2. lin. 20. *Adde* = μωττ εἰφωτ *M.* Via
fugiendi, Effugium *Abd.* 14.
- Pag. 108. col. 2. lin. 30. *Adde* = κατμοετ *T.* Duces
viae *Matth.* xxiii. 24.
- Pag. 112. col. 1. lin. 30. μαωι *Securis scriptum pro* μαατ
quod vide.
- Pag. 115. col. 2. lin. 24. = *Adde* = ἄραοτ *T.* Sepul-
chrum *Matth.* xxvii. 60.

178

- Pag. 115. col. 2. lin. 36. *Adde* = **Ⲡⲁⲛⲉ** *T.* π. *Linum Isàì.* κη. 9. *Herodotus* η. 79. *perhibet Aegyptiis fuisse Lini speciem dictam μανίρωσ.*
- Pag. 117. col. 1. lin. 2. *Adde* = **Ⲡⲉϣⲧⲱⲁ** *T.* Magdulus *urbs Aegypti Ezèch.* κηη. 10. κηη. 6.
- Pag. 118. col. 1. lin. 38. *Adde* = **Ⲛⲁ** *T.* *Particula affirmativa ναὶ* Utique, Sane, Profecto, **ⲡⲁ ⲡⲁⲛⲟⲛ ⲁⲛ ⲡⲉ** sane non sumus nos *Lùc.* viii. 45. *Haec particula format voces* **ⲡⲁⲙⲉ, ⲡⲁⲱⲉ, ⲡⲁⲡⲉ, ⲡⲁἶⲁⲧ,** *vide meam Grammaticam* p. 28.
- Pag. 121. col. 1. lin. 35. *Adde* = **ⲡⲟⲩ** *T.* π. Hora, **ⲡⲓⲱⲣⲡ** ὄρθρος *Diluculum Iòel.* η. 2.
- Pag. 122. col. 1. lin. 21. *Adde* = **ⲉⲁⲙⲡⲟⲩ** *T.* Aurifex *Isàì.* κλ. 19.
- Pag. 125. col. 1. lin. 27. *Adde* = **ⲡⲁⲛⲟⲩⲥ** Bonum fuisset, *Utinam*, **ⲡⲁⲛⲟⲩⲥ ⲉⲁⲡⲙⲟⲩ** *Utinam mortui fuisset* *Exòd.* κη. 3.
- Pag. 126. col. 1. lin. 14. *Repone* = **Ⲛⲟⲩⲣⲉ** *T.* τ. γυψ *Vultur Lèvit.* κη. 14. *Dèut.* κη. 13.
- Pag. 126. col. 1. lin. 19. *Adde* = **ⲡⲁⲧ ⲡⲉⲁⲗⲗⲟⲩⲥ** *T.* ἰσὶς ἀράχης *Tela araneae Isàì.* λη. 5. *Tela ib.* 6.
- Pag. 128. col. 2. lin. 30. **ⲡⲟⲩⲱⲡ** *notat etiam ἐπιτιμᾶν* Obiurgare, Incrèpare *Màrc.* κ. 48.
- Pag. 128. col. 2. lin. ult. *Adde* = **ⲉⲥⲡⲟⲩⲱⲡ** *M. παροιστρῶσα* *Oestro concitata Hos.* η. 16.
- Pag. 130. col. 1. lin. 24. *Adde* = **ⲧⲡⲟⲩⲣⲉ ⲧⲉ ⲉⲡⲉ ⲡⲧⲁⲡⲙⲟⲩ** *T.* ὄφελον ἀπεθάνομεν *Utilitas erat si mortui fuisset*, *Utinam mortui fuisset* *Nùm.* κη. 3.
- Pag. 130. col. 2. lin. 31. *Adde* = **ⲉⲧⲡⲡⲉ** *T.* ἀφορισμένος *Separatus, Segregatus II. Règ.* viii. 1.
- Pag. 130. col. 2. lin. 36. *Codex Borgianus Lùc.* vi. 38. *legit* **ⲉⲡⲣⲉⲡⲟⲩⲉ.**
- Pag. 131. col. 2. lin. 30. *Adde* = **ⲉϣⲥⲡⲁⲉϣ** *T.* π. *Quod humerum tegit, Superhumèrale Exòd.* κηη. 5.

- Pag. 133. col. 2. lin. 25. *Adde* = ποτχε εβολ π. διεκβολή
Diverticulum *Ier.* xii. 12.
- Pag. 136. col. 2. lin. 20. *Adde* = κατοτα *T.* Blasphemus
I. Tim. 1. 13.
- Pag. 137. col. 1. lin. 17. *Adde* = οτε εβολ ἀφίστασθαι Re-
bellis esse *Ezech.* xx. 38.
- Pag. 138. col. 1. lin. 17. *Adde* = οτεειη *T.* Agricola
Marc. xii. 2.
- Pag. 138. col. 2. lin. 27. *Adde* = †μπ...οται *B.* Ac-
cedere, μαρε†μπεποται *Accedamus Z.* 164.
- Pag. 139. col. 2. lin. 25. *Adde* = ρεχχιοτω *T.* σκοπός Spe-
culator, qui visa nunciat *II. Règ.* xiii. 34.
- Pag. 142. col. 1. lin. 17. *Adde* = εσολκ συγκύπτουσα In-
curvata *Lùc.* xiii. 11.
- Pag. 142. col. 2. lin. 36. *Adde* = δαιοτωμα *T.* π. Dapifer
II. Règ. xi. 8.
- Pag. 143. col. 2. lin. 30. *Adde* = ωωπε εκοτωμε ε̅ε̅οκ
ε̅π̅ ι̅σ̅θ̅ι̅ ε̅ν̅ο̅δ̅ων̅ τ̅ῶ̅ *Matth.* v. 25.
- Pag. 147. col. 2. lin. 4. *Adde* = οσππο εβολ *T.* Eiulare
Marc. v. 38. *ab* οσππ *et* πο aperire os.
- Pag. 147. col. 2. lin. 22. *Adde* = οσπε Idem, ποσπε
ωωε̅π̅τ̅ *Tertia pars II. Règ.* xviii. 2. *Zach.* xiii. 8.
Adde = οσππ Idem, ποσππ π̅†̅ο̅τ̅ *Quinta pars Levit.*
xxvii. 19. 27.
- Pag. 147. col. 2. lin. 25. *Adde* = *Item* π *praeponitur nu-*
mero, ποτ̅π̅ π̅γ̅το̅ο̅τ̅ *quarta pars Ezech.* v. 2, ποτ̅π̅
π̅ω̅ο̅ε̅π̅τ̅ *tertia pars Zach.* xiii. 9.
- Pag. 148. col. 1. lin. 26. *Adde* = ONΓ *vide* ογκ.
- Pag. 148. col. 1. lin. 26. *Adde* = ΟΥΓΝΓ *T.* κονύζα Cu-
nilago herbae species *Isai.* lv. 12. *Syllaba* οτ̅ *est ne-*
radicalis, an articulus?
- Pag. 148. col. 1. lin. 27. *Adde* = αγοπ̅γ̅ ε̅ρ̅ραι̅ ἀνεπίδησε
Exiliit, assurexit I. Règ. xxv. 9, ω̅α̅ιο̅π̅γ̅τ̅ ἐ̅ξ̅ε̅πο̅ρ̅ε̅υ̅ό̅μ̅ην̅
I. Règ. xvii. 35 *semper cum suff. reciproco.*

- Pag. 148. col. 2. lin. 31. *In loco Geneseos vi. 14 unus ex Borgianis codicibus Thebaicis legit* ΕΡΕΤΑΛΙΟΣ ΔΕ ΠΟΡΤΤ ΟΥΠΤ.
- Pag. 148. col. 2. lin. ult. *Adde* = ΟΠΥ ΕΡΟΠΗ *cum suff. reciproco* παρυσόδυνεν Irrepere, Subire, Insinuare se, Δ ΕΡΠΡΩΙΕ ΟΠΥΟΥ ΕΡΟΠΗ *Iudas 4, ΔΟΠΥΣ ΕΡΟΠΗ irrepisit in turbam mulier Marc. v. 27.*
- Pag. 150. col. 1. lin. 34. *Dele vocem* ΟΡΟΠΕ, *ac reponere* = ΟΙΠΘ *T. Metrum, Mensura, plur. εροπιε* *Lèvit. xii. 35; quare in* ΟΡΟΠΕ *syllaba ου est articulus indefinitus.*
- Pag. 150. col. 2. lin. 3. *Adde* = ΟΠC *T. Languescere, πγοπς μαλακίσθητι* *Languesce II. Règ. xiii. 5.*
- Pag. 151. col. 2. lin. 18. *Adde* = ΟΥΡΑΣ *T. σκυτάλη Scipio, Baculus rotundus II. Règ. iii. 29. in codice Borgiano, et in cod. Paris. 44. fol. 109.*
- Pag. 152. col. 1. lin. 10. *Adde* = ΟΥΠΡΥΕ *T. Custodia, Vigilia* *Luc. ii. 8.*
- Pag. 152. col. 2. lin. 23. *Adde* = ΓΕΚΟΤΟCΡ *T. Remigare* *Ezèch. xxvii. 27. Distincte etiam scribitur* ΟΥΚ ΠΟΡΟCΡ ΚΩΠΗΛΑΤΕΪΝ *Remigare ib. 29.*
- Pag. 153. col. 1. lin. 8. = *Adde* = ΟΤ *T. Ligare, ερε περοαπταλιον ου ερατορ υποδεδεμένοι σανδάλια sunt sandala ligata eorum pedibus Marc. vi. 9. Confer* *Memph. ωτθ ligare.*
- Pag. 154. col. 1. lin. 3. *Voces* ΕΡΟΠΟΥ *Prompto animo esse, †ερωπτ, †ροουτ, †ρωουτ, †ρωουττ, ετροουτ, εφροουτ ablegandae sunt a radice* ΟΥΩΤ *Viridis; atque omnino constituenda est radix Thebana* †ροουτ *Alacris esse, a qua oriantur derivata mox recensita. Etenim Sophon. iii. 14. occurrit imperativum* ΕΡΟΠΟΥ *κατατέρπου, ergo syllaba* ΕΡ *est radicalis; nam si esset ab* ΕΡ *facere, imperativum foret* ΔΡΙΟΥΤ, *vide meam Grammaticam p. 119.*

- Pag. 155. col. 1. lin. 19. *Adde* = π̄κα π̄οτωτ̄ε T. Subula
Dèut. xv. 17.
- Pag. 155. col. 2. lin. 10. *Cum in* οτατ̄ε *vocalis i sit suf-*
fixum sec. pers. fem. scribe οτατ̄ε εβολ.
- Pag. 156. col. 1. lin. 28. *Adde* = μετατοτ̄ταε M. †.
ἀφορία Sterilitas fructuum *Aggae.* ii. 18.
- Pag. 158. col. 2. lin. 2. *Adde* = οεικ εφοτωμα ει περ
panis cum oleo subactus, *vel commixtus* *Lèvit.* viii.
25. ix. 4.
- Pag. 159. col. 1. lin. 32. *Adde ad* ονωμᾱ notationem
θραῦσμα Vulnus *Lèvit.* xiii. 34. 35. 36. 37.
- Pag. 161. col. 1. lin. 7. *Adde* = ονερηατ̄ *vide* ηπατ̄.
- Pag. 161. col. 1. lin. ult. *Adde* = ορι οτ̄ θιμωνία Acervus
Sophon. ii. 9.
- Pag. 162. col. 1. lin. 15. *In codice Borgiano* *Gen.* vi. 14.
16 *bis scribitur* οταεμεε centre contignationes duae.
- Pag. 162. col. 1. lin. 29. *Adde* = ΟΥΝΘΟΙ *vide* coi.
- Pag. 163. col. 2. lin. 2. *Adde* = *Scribitur etiam* οσ̄, sic
π̄τεπ̄οσ̄ ἄμοσ̄ liniendo imponetis eum (sanguinem)
Exòd. xii. 7.
- Pag. 165. col. 1. lin. 6. *Adde* = ε̄π̄ π̄πε *Supra* *Lèvit.* xi.
21, ετ̄πε *Supra* *Nùm.* i. 45.
- Pag. 166. col. 2. lin. 24. *In loco Isai.* xiii. 4. 5 *codex Bor-*
gianus legit ρεμαιμε ε̄πελδε (*non vero* ε̄πελδο)
ἐπ̄λομαχος Miles fortasse veteranus. *Quare dele* πελδο,
et vocem refer ad praecedentem radicem πελδε.
- Pag. 167. col. 1. lin. 34. *Adde* = εφ̄ηπε εβολ T. ὑπερ-
εχ̄νόμενος Superrefluens *Luc.* vi. 38.
- Pag. 168. col. 2. lin. 21. *Adde* = ΠΡΑ *vide* επρα.
- Pag. 169. col. 1. lin. 6. *Scribe* = π̄πε Orii Z. 461,
ἐξανθ̄αν Efflorescere *Lèvit.* xiii. 20, *quod etiam dicitur*
π̄πε εβολ *ib.* 12.
- Pag. 169. col. 1. lin. 13. *Adde* = εεπορε τιλαυγ̄ης Lucida
Lèvit. xiii. 19.

- Pag. 169. col. 1. lin. 29. *Adde* = μεσπορκ τ. Mula II.
Règ. xviii. 9.
- Pag. 170. col. 1. lin. 26. *Adde* = πωρξ εβολ π. ἀφαίρεμα
Ablatio *Nùm.* xviii. 27. 28.
- Pag. 172. col. 1. lin. 20. *Adde* = ΠΟΤC T. Dividi, Se-
parari, τῶν πω ερε ρατῆ ποτῶ omne pecus, cuius
pes divisus est *Lèvit.* xi. 3. 4. 6. 26 (*Affine* πωω).
- Pag. 173. col. 1. lin. 5. *Adde* = παωπε T. λειτουργία *Nùm.*
xviii. 6.
- Pag. 175. col. 1. lin. 29. *Phrasis* παβε ἤψε tabula lignea
legitur Ezèch. xvii. 5.
- Pag. 175. col. 2. lin. 6. *Adde* = ΡΔ *vide* ρε.
- Pag. 176. col. 1. lin. 6. *Adde* = *Pro* ρε *scribitur etiam*
Thebaice ρα, *sic* ραϣτωσ quarta pars *Nùm.* xviii.
5. 7. — *Ceterum* ρε *est etiam Thebana vox, sic*
πρεωωπτ *tertia pars Nùm.* xviii. 14, πρεωπτ *decimatio*
Dèut. xiv. 23.
- Pag. 176. col. 1. lin. 16. *Adde* = τρε T. *Idem*, πτρε-
ϣτωσ quarta pars *Nùm.* xviii. 14.
- Pag. 177. col. 2. lin. 32. *Adde* = σεβροορε τ. καλάμη
Calamus Iòb. xxiv. 24.
- Pag. 180. col. 1. lin. 23. *Adde* = τῖροωπε τ. *Omni anno*
(*a* τῖρ *omnis*) *Lùc.* ii. 41.
- Pag. 180. col. 1. lin. 30. *Adde* = *Scribitur* ραππ *Ansa*
Exòd. xxvi. 29.
- Pag. 182. col. 1. lin. 1. *Adde* = *Scribitur etiam* τωτρεσ
Auster Lùc. xii. 55. *Vidi etiam Ezèch.* xxix. 12 παωρησ
φαωρη.
- Pag. 182. col. 2. lin. 35. *Vox* στερητε *notat σκέλη Crura*
Dàn. x. 6.
- Pag. 183. col. 1. lin. 20. *Adde* = ρωτ *Consitus esse Amos*
ix. 13.
- Pag. 183. col. 2. lin. 3. *Adde* = ρῖτῖῖ T. *περοφειν* Pen-
nas *producere, emittere Isài.* xl. 31.

- Pag. 183. col. 2. lin. 15. *Adde* = ΡΛΙΤΕ *T.* τ. συγγενεία
Cognatio *Luc.* 1. 61. Cognatus *Cod. Par. apud Tattam*
p. 858. — *Hinc* ρῆραρτε, *vel* ρῆῖραρτε συγγενῆς Co-
gnatus *Luc.* 1. 58 *in duobus codicibus Borgianis.*
- Pag. 184. col. 2. lin. 7. *Scribitur etiam* ρεϣϣΤ Sufficere
Hēbr. xiii. 5.
- Pag. 185. col. 2. lin. 31. *Adde* = ΡΕϣϣΤ *vide* ραϣϣ.
- Pag. 189. col. 2. lin. 34. *Adde* = серп *T.* Bibere vinum
pro се нрп *Luc.* v. 39. — *Tum* ρεϣсенрп *T.* Bibax
vini *Matth.* xi. 19.
- Pag. 190. col. 1. lin. 4. *Adde* = μαῖτσο *T.* π. ποιστήριον
Locus in quo bibitur *Gen.* xxx. 38.
- Pag. 192. col. 1. lin. 18. *Adde* = сѣω Sophisma, Astutia,
κεε οрсѣω κατασοφίζεσθαι invenire astutiam *Exod.* 1.
10. *Act.* vii. 19.
- Pag. 193. col. 2. lin. 24. *Adde* = σηφε αῦλός Tibia I. *Cōr.*
xiv. 7.
- Pag. 196. col. 2. lin. 28. *Adde* = СДК *T.* Ornamentum
muliebre *Cod. Borg.* 118, *ubi Maria dicitur numquam*
adhibuisse stibium, οηγε ἀπεσϣηπε ἦσα ρενσακ nec
quaesivit ornamenta.
- Pag. 198. col. 1. lin. 22. *Adde* = скорѣр *T.* Volutare,
Advolvere *Matth.* xxvii. 60. — *Tum* μαῖσκερακιρ *M.*
ππ Locus volutionis, praesepe, κατάβασις *Michae.*
1. 4.
- Pag. 199. col. 2. lin. 28. *Adde* = †ϣλαατε ὑποσκελίξειν
Supplantare *Psal.* cxxxix. 4.
- Pag. 201. col. 2. lin. 2. *Adde* = ῥεῖμε ερραι εαρρη in-
tercedit pro nobis *Rōm.* viii. 26.
- Pag. 201. col. 2. lin. 4. *Adde* = *Hinc* τεῖκο Lactare *Luc.*
xxiii. 29, *vide* серк.
- Pag. 202. col. 2. lin. 27. *Adde* = ατσωῖπτ πῆλλποτρ διέ-
τειραν σχοινία *Psal.* cxxxix. 5.

184

- Pag. 203. col. 2. lin. 18. *Adde* = COAAT *cum suff.* $\text{ov-}\phi\acute{\iota}\gamma\omega$ *Contraho, Constringo* *Lèvit.* viii. 8.
- Pag. 207. col. 1. lin. 10. *Codex Borgianus Matth.* xiv. 19 *habet* $\text{net}\bar{\text{c}}\bar{\text{n}}\text{ko}$.
- Pag. 207. col. 2. lin. 13. *Adde* = $\text{cwp}\bar{\text{t}} \bar{\text{n}}\text{p}\bar{\text{e}}\bar{\text{r}}\bar{\text{o}}\bar{\text{a}}\bar{\text{e}}$ *Consuetudo mulierum, Menstrua* *Gèn.* xviii. 11.
- Pag. 211. col. 1. lin. 24. *Adde* = $\text{otc}\bar{\text{p}} \text{aq}$ *T. Emissio carnis, Repullulatio carnis supra ulcus* *Lèvit.* xiii. 18.
- Pag. 211. col. 2. lin. 15. *Adde* = $\text{cotp}\bar{\text{d}}\bar{\text{a}}\bar{\text{m}}\bar{\text{o}}\bar{\text{t}}\bar{\text{a}}$ *T. τριβολος Tribulus, Spina* *II. Règ.* xii. 31.
- Pag. 211. col. 2. lin. 20. *Adde* = $\text{c}\bar{\text{r}}\bar{\text{d}}\bar{\text{n}}\bar{\text{e}}$ *T. σιόλοπες Nùm.* xxxiii. 55 *a* $\text{c}\bar{\text{r}}$ *et* $\bar{\text{d}}\bar{\text{n}}\bar{\text{e}}$ *res emissa, ramus, palus palmae.*
- Pag. 212. col. 2. lin. 9. *Adde* = $\text{C}\bar{\text{E}}\bar{\text{P}}\bar{\text{I}}$ *vide ce Bibere.*
- Pag. 213. col. 1. lin. 25. *Adde* = $\text{c}\bar{\text{p}}\bar{\text{o}}\bar{\text{q}}\bar{\text{r}}\bar{\text{b}}$ *ἐκρῦειν* *Defluere, Decidere* *Isài.* lxiv. 6. *Tum* $\text{c}\bar{\text{r}}\bar{\text{q}}\bar{\text{r}}\bar{\text{i}}\bar{\text{c}}\bar{\text{e}}$ *Mica, Frustulum decidens* *Màrc.* vii. 28.
- Pag. 213. col. 1. lin. 35. *Dele omnino hanc lineam; nam in loco* *Lùc.* xv. 8 *legitur* $\text{ce}\bar{\text{e}}\bar{\text{r}}$, *et vide me paullo infra ad pag.* 225. *col.* 1. *lin.* 2.
- Pag. 213. col. 2. lin. 6. *Scribe* = $\text{c}\bar{\text{a}}\bar{\text{r}}\bar{\text{a}}\bar{\text{d}}\bar{\text{w}}\bar{\text{o}}\bar{\text{t}}\bar{\text{w}}$ *T. π. χοιρογρύλλιος* *Mus agrestis* *Lèvit.* xi. 6. *Dèut.* xiv. 7.
- Pag. 213. col. 2. lin. 22. *Adde* = CICOT *T. τ. δρὺς Quercus* *II. Règ.* xviii. 9, *ubi ita legitur in codice Borgiano* $\text{e}\bar{\text{a}} \text{ot}\bar{\text{p}}\bar{\text{o}}\bar{\text{b}} \bar{\text{n}}\bar{\text{k}}\bar{\text{a}}\bar{\text{a}}\bar{\text{o}}\bar{\text{s}} \bar{\text{n}}\bar{\text{t}}\bar{\text{e}} \text{ot}\bar{\text{p}}\bar{\text{o}}\bar{\text{b}} \bar{\text{n}}\bar{\text{c}}\bar{\text{i}}\bar{\text{o}}\bar{\text{t}} \text{e}\bar{\text{s}}\bar{\text{r}}\bar{\text{n}}\bar{\text{t}}$ *sub magnum ramum quercus plantatae, revera Complutensis addit* $\text{φ}\bar{\text{u}}\bar{\text{t}}\bar{\text{o}}\bar{\text{n}}$. *Tum paullo post* $\text{e}\bar{\text{s}}\bar{\text{o}}\bar{\text{t}}\bar{\text{n}} \text{e}\bar{\text{t}}\bar{\text{k}}\bar{\text{w}}$ $\bar{\text{n}}\bar{\text{c}}\bar{\text{i}}\bar{\text{o}}\bar{\text{t}} \text{e}\bar{\text{t}}\bar{\text{a}}\bar{\text{e}}\bar{\text{a}}\bar{\text{a}}\bar{\text{t}}$ *pro graecis ἐν τῇ δρῦϊ, ubi Complutensis addit* $\text{d}\bar{\text{e}}\bar{\text{n}}\bar{\text{d}}\bar{\text{r}}\bar{\text{w}}$. *Codex vero Parisiensis* 44. fol. 109 *verso ita refert hunc locum* $\text{e}\bar{\text{a}} \text{ot}\bar{\text{k}}\bar{\text{a}}\bar{\text{a}}\bar{\text{o}}\bar{\text{s}} \bar{\text{n}}\bar{\text{t}}\bar{\text{e}} \text{t}\bar{\text{p}}\bar{\text{o}}\bar{\text{b}} \bar{\text{n}}\bar{\text{c}}\bar{\text{i}}\bar{\text{o}}\bar{\text{t}} \text{e}\bar{\text{t}}\bar{\text{r}}\bar{\text{n}}\bar{\text{t}}$, *sed* $\text{ce}\bar{\text{i}}$ *est Cedrus.*
- Pag. 215. col. 2. lin. 18. *Corrige* = $\text{c}\bar{\text{t}}\bar{\text{n}}$ *vide τη.*
- Pag. 216. col. 1. lin. 19. *Adde* = $\text{e}\bar{\text{q}}\bar{\text{s}}\bar{\text{n}}\bar{\text{t}}$ *T. κελωσμήνος* *Netus, Tortus* *Exòd.* xxvi. 31.

Pag. 216. col. 2. lin. 5. *Adde* = ⲬⲁⲧⲃⲈ *T.* ἀνάγειν μνησικονία Reducere ruminacionem, Ruminare *Lèvit.* xi. 4. 26, *quod etiam dicitur* ⲬⲁⲧⲃⲈ ⲉⲣⲣⲁⲓ *Lèvit.* xi. 6. *Hinc* ⲉⲣⲣⲁⲧⲃⲈ Ruminans *Lèvit.* xi. 3. *Dèut.* xiv. 6. *Nec non* ⲉⲣⲣⲁⲧⲃⲈ Ruminans *Lèvit.* xi. 4.

Pag. 216. col. 2. lin. 6. *Adde* = ⲬⲁⲧⲃⲈⲥ Instrumentum *quodvis*, ⲬⲁⲧⲃⲈⲥ ⲙⲓⲛⲓⲥⲈ Instrumentum bellicum, ⲬⲁⲧⲃⲈⲥ ⲡⲓⲧⲁⲣⲁⲓⲁ Instrumenta curruum I. *Règ.* viii. 12.

Pag. 218. col. 1. lin. 28. *Adde* = Ⲭⲁⲧⲉⲣⲉ ⲉⲓⲃⲣⲁⲅⲙⲁ *Lèvit.* xxvii. 16. 25. Siclus II. *Règ.* xiv. 26.

Pag. 219. col. 1. lin. 34. *Scribitur etiam* Ⲭⲁⲧⲉⲥ Ictus *Luc.* xii. 47.

Pag. 219. col. 2. lin. 25. *Adde* = ⲉⲣⲬⲱⲩⲥⲓ *T.* περιωλισμένοι *Iòb.* xxx. 4.

Pag. 220. col. 1. lin. 25. *Adde* = Ⲭⲱⲩⲙⲓⲁ Viribus deficere *Matth.* xv. 32. *Màrc.* viii. 3.

Pag. 222. col. 1. lin. 11. *Omnino distinguendae sunt duae radices; quare ita emenda*

ⲬⲁⲧⲃⲈⲤ *M.* Deficere, Languere *Gen.* xxv. 29. 30.

Comminuere, Contundere *Exod.* xxvii. 20.

— ⲉⲣⲣⲁⲃⲈⲙⲓ ⲕⲉⲕⲟⲙⲙⲉⲛⲟⲥ Contusus, Comminutus *Exod.* xxvii. 20. xxix. 40.

— ⲉⲣⲬⲁⲃⲈⲙⲓ Languentes, Deficientes *Dèut.* xxviii. 65.

ⲬⲱⲩⲅⲈⲤ *et* ⲬⲱⲩⲈⲙⲓ ⲉⲃⲟⲗ *M.* ἐκσπᾶν Erguere, Evel-
lere, Extrahere *Abbac.* ii. 9. *Amos* iii. 12, *cum*
suffix. ⲬⲁⲧⲃⲈⲙⲓ *Amos* iv. 11.

— ⲬⲱⲩⲈⲙⲓ ⲉⲃⲟⲩⲛⲓ Trahere intus, *et cum suff.* re-
ciproco Irruere, Irrepere, ⲁⲣⲉⲬⲁⲃⲈⲙⲟⲥ ⲉⲃⲟⲩⲛⲓ tra-
xerunt se intus, irruerunt, irrepserunt *Iud.* 4.

Pag. 224. col. 1. lin. 9. *Adde* = ⲉⲣⲱⲕ ⲡⲉⲱⲟⲩⲉ ἔργον ὑφ'αυτων *Exòd.* xxvi. 31.

Pag. 224. col. 1. lin. 20. *Adde* = ⲬⲟⲩⲤ *T.* Deficere, Vi-
ribus deficere *Z.* 217 (*M.* ⲬⲁⲃⲈⲙⲓ).

- Pag. 225. col. 1. lin. 2. *Dele hanc lineam, atque ita re-
pone* = CΩ&P T. Verrere, Scopa mundare, *hinc*
εϣαεϣ̄ Scopa mundatus *Matt̄h.* xii. 44. كس Cod.
Par. 44. fol. 8, ὠθῆν Abiicere *Tuk.* 211 (*M.* cap̄).
Scribitur etiam εεϣ̄, *sic* π̄σσεεϣ̄ π̄η everrit domum
Lùc. xv. 8.
- Pag. 225. col. 1. lin. 22. *Adde* = ετσερσωε Laeves, Lae-
vigati I. Règ. xvii. 40. *Cod. Borgianus Lùc.* vi. 1 scribit
ε̄εσωε.
- Pag. 225. col. 1. lin. 34. *Adde* = Rem culinariam exer-
cere I. Règ. viii. 13.
- Pag. 226. col. 2. lin. 13. *Adde* = πεσσοβη T. Unguenta
coquere I. Règ. viii. 13.
- Pag. 229. col. 2. lin. 15. *Adde* = ΤΗ T. πε Hora, Aetas,
ατρωε̄ π̄οτρωε̄ . . . ε̄αθη̄ ᾱλεστη̄ messuerunt agrum
ante horam eius *πρὸ ὥρας Iob.* xiv. 6.
- Pag. 230. col. 2. lin. ult. *Adde* = το εβολ T. Vendere,
Vendi, ετο εβολ venditus ego *Ròm.* vii. 14.
- Pag. 233. col. 1. lin. 11. *Adde* = τοτο T. Variegatus,
Maculatus *Gèn.* xxxi. 10.
- Pag. 233. col. 2. lin. 3. *Adde* = Ita Zoëga; *sed Codex*
Borgianus Exòd. xii. 7 *habet* πετοτα φλιὰ Limen.
- Pag. 236. col. 2. lin. 12. *Adde* = μεϣϣ̄ε̄ T. ε̄π φατω̄-
ματα Laquearia, Lacunaria *Amos* viii. 3.
- Pag. 237. col. 1. lin. 35. *Adde* = τεκ εβολ T. ε̄ξανθῆν
Germinare, Producere *Nùm.* xviii. 8. — *Tum* ρ̄ϣ̄τ̄κ̄σοτε
Sagittarius *Gèn.* xxi. 20.
- Pag. 242. col. 2. lin. 26. *Adde* = ετταμιντ T. Confecti
arte fructus I. Règ. xv. 18.
- Pag. 243. col. 2. lin. 5. *Adde* = τλεε Filius, Filia, *hinc*
πεστλεε αι θυγατέρες αὐτῆς *Iud.* i. 27; *ita semper in*
hoc versu.
- Pag. 244. col. 1. lin. 34. *Adde* = μεδ̄π̄τωμε̄ Sepultura
Matt̄h. xxvii. 7.

Pag. 244. col. 2. lin. 29. *Adde* = ΤΗΝ *T.* χῶμα Agger
Habb. i. 10.

Pag. 248. col. 2. lin. 29. *Adde* = τοπ ἄκρον *Summitas*
vestis Aggæ. ii. 13.

Pag. 249. col. 1. lin. ult. *Adde* = ταρ ἄκρον *Summitas*,
Cacumen Isài. xvii. 6.

Pag. 250. col. 1. lin. 31. *Adde* = τῖτῖ *T.* Infigere II.
Règ. ii. 16.

Pag. 250. col. 2. lin. ult. *Adde* = ΤΡΕ *T.* πε ἰκτίνος *Milvus*
Dèut. xiv. 13.

Pag. 251. col. 1. lin. 4. *Adde* = ῖτῖρε ἀνακρούεσθαι *Pul-*
sare instrumenta musica, Canere ad instrumenta Ezèch.
xiii, 42. *Hinc* εἰῖτῖρε ἀνακρούόμενος *Pulsans instru-*
mentum musicum II. Règ. vi. 16.

Pag. 252. col. 1. lin. 24. *Adde* = τροῦρεῦ πε ἐρύθημα
Rubor Isài. lxxiii. 1.

Pag. 253. col. 1. lin. 28. *Adde* = *Scribitur etiam* τσαβιατ
Isài. xl. 13.

Pag. 253. col. 2. lin. 32. *Adde* = ΤCΥΡΟ *vide* σωικκ.

Pag. 254. col. 2. lin. 37. *Adde* = τοῦωτ *Simulacrum ἄ-*
γαλμα Isài. xix. 3.

Pag. 255. col. 1. lin. 27. *Dele hanc lineam, ac repono* =
Plaudere, ἡῦηη παταατε ἡπεγκλατος ligna ἐπιπρο-
τήσει τοῖς κλάδοις *plaudent ramis Isài.* lv. 12; *verti*
etiam debet *Plaudere Z.* 634. *not.* 21. — *Adde prae-*
terea εἰταατε σιλβων *Splendens, Candens Dàni.* x. 6.

Pag. 257. col. 1. lin. 9. *Adde* = τοῦ ἄκρα *Ark Dèut.*
iii. 11.

Pag. 257. col. 1. lin. 21. *Adde* = εἰτηῦ *T.* ἐκτεταγμένοι
Ordinati Nùm. xxii. 27.

Pag. 259. col. 1. lin. 15. *Adde* = εἰταε *Ebrius Isài.* xix.
14. *Màtth.* xxiv. 49.

Pag. 263. col. 2. lin. 33. *Adde* = φοῖφελ εβολ *Superef-*
fluere, Superabundare Ioël iii. 13.

188

- Pag. 264. col. 1. lin. 1. *Adde* = ΦΘNR M. ἱξανλιῶν *Haurire Aggae.* π. 17 (T. ππΓ).
- Pag. 265. col. 2. lin. 11. *Adde* = εϕϕωρω *Expansus Hos.* v. 1. — *Tum* = ζιπϕωρω *παρὰπέτασμα Vehemen Amos* π. 8.
- Pag. 272. col. 1. lin. 29. *Adde* = ΧΡΙC T. ἰσχιον *Coza* II. Règ. x. 4.
- Pag. 275. col. 2. lin. 7. *Adde* = ΩΝΝΕΚΡΟΧ T. ἰσχάρτης *Panis, vel Placenta in craticula cocta* II. Règ. vi. 19 *ita scribit Codex Borgianus. Tattam in uno codice legit εκκροχ, quemadmodum habet Codex Parisiensis a me laudatus ad v. κροχ. Idem Tattam in alio codice vidit εκλοχ.*
- Pag. 277. col. 1. lin. 17. *Adde* = ωκκ T. *Veterascere* *Lèvit.* xiii. 11.
- Pag. 277. col. 2. lin. 16. *Adde* = *Scribitur etiam T.* επι *Claudere Ròm.* xi. 32.
- Pag. 277. col. 2. lin. 30. *Adde* = ωτϩ T. *Ligare Ephès.* vi. 15. *vide στ.*
- Pag. 278. col. 2. lin. 35. *Revera ωϑι M.* *Premere, Comprimere olivas Mich.* vi. 15.
- Pag. 279. col. 1. lin. 23. *Adde* = χαιωϩ, χαιοϩ T. θειριστής *Messor Matth.* xiii. 39. *Cod. Paris.* 44. fol. 220. *In alio Codice Borgiano legi χοιοϩ, sed codex Tattami habet χαιωϩ vide Tattam p. 718. A χαιε et ωϩ Vastare messem.*
- Pag. 281. col. 1. lin. 28. *Adde* = ΩΛΙΟ M. στ πανήγυρις *Conventus Hos.* ix. 5, *ubi distinguitur a ωαι* *festivitas.*
- Pag. 281. col. 1. lin. 31. *Adde* = ωαι στέλεχος *Ezèch.* xix. 11, *ταυνία Taenia, Vitta Ezèch.* xxvii. 5.
- Pag. 283. col. 1. lin. 6. *Adde* = ἁπρωει ρπ ρεπσω ne *circumferamini, vel iactemini in doctrinis Hebr.* xiii. 9, *Arca ἀσπει ἁπ πᾶοοτ ferebatur cum aqua Gen.* vii. 18.

- Pag. 284. col. 1. lin. 13. *Adde* = ερῡοι *T. Longus Isai.* v. 18.
- Pag. 284. col. 1. lin. 36. *Adde* = ὙΟΙ *vide* ῡιας.
- Pag. 287. col. 1. lin. 37. *Adde* = *Vide addenda ad* θῡα thorax.
- Pag. 287. col. 2. lin. ult. *Adde* = ῡδρῡθῡα Cooperator *Philip.* π. 25. — ῡδρῡατοι Commilito *Philip.* π. 25. — ῡδρῡθε σύμφυτος Complantatus *Ròm.* vi. 5.
- Pag. 293. col. 1. lin. 21. *Adde* = α πῡηαῡηα in frusta concidere, *vel* redigere *Dèut.* ix. 21.
- Pag. 293. col. 2. lin. 4. *Adde* = ῡαη Ver *Num.* xiii. 21.
- Pag. 293. col. 2. lin. 18. *Adde* = ῡαοτ ὄρμος Statio navalis *Ezèch.* xxvii. 11.
- Pag. 295. col. 2. lin. 12. *Adde* = ῡαῡγτ *T. λειτουργός* Minister sacer *Isai.* lxi. 6.
- Pag. 296. col. 1. lin. 29. *Adde* = ῡῡαη, *vel* ερῡαη *Si Matth.* xviii. 15 *et passim.*
- Pag. 296. col. 1. lin. 35. *Revera* ῡηη ὄρῡς Quercus *Dèut.* xi. 30.
- Pag. 299. col. 2. lin. 31. *Adde* = ῡηηη *T. Harmonia musica Ezèch.* xiii. 42.
- Pag. 300. col. 1. lin. 34. *Revera* ῡοη παλαστῡς *Ezèch.* xi. 5.
- Pag. 302. col. 1. lin. 21. *Dele omnino hanc lineam, nam in loco Matth.* xvi. 22 *legendum est* αεῡῡῡῡῡ.
- Pag. 303. col. 2. lin. 35. *Revera* ῡααῡ βῡρσα *Lèvit.* vii. 17.
- Pag. 306. col. 1. lin. 35. *Adde* = ῡῡῡῡῡῡ εβολ *Primus* produxit *Num.* xiii. 21. *Et cum suff. rec.* πτεπῡῡῡῡ ῡῡῡῡῡ ετεπῡῡῡῡ matatini in viam vosmetipsos committetis *Gèn.* xviii. 5.
- Pag. 308. col. 2. lin. 28. *Adde* = ῡῡῡῡ ἀπορία *Egestas Lèvit.* xxvi. 16.
- Pag. 310. col. 1. lin. 37. *Adde* = ερ ῡοετ φοιβάω, φοιβάῡω *Numine plenus furo Dèut.* xiv. 1.

190

- Pag. 311. col. 1. lin. 13. *Revera* ⲱⲧⲉ ⲓⲟⲧⲟⲥ *Malus navis*
Ezèch. xxvii. 5.
- Pag. 311. col. 1. lin. 23. *Adde* = ⲱⲧⲟ ⲕⲟⲓⲙⲓⲗⲉⲛ *Sopire*,
Consopire aliquem Naum iii. 18.
- Pag. 312. col. 1. lin. 37. *Adde* = ⲱⲁⲁⲧⲥ *T. Pars*, *Portio*
abscissa Lùc. xxiv. 42 *a* ⲱⲉⲧ, ⲱⲁⲧ *excindere*.
- Pag. 313. col. 1. lin. 15. *Adde* = ⲉⲣⲱⲫⲏⲣ ⲏⲓⲫⲱⲥ *Conci-*
nere Hos. vii. 2.
- Pag. 315. col. 2. lin. 20. *Ita digerenda haec radix* =
ⲱⲱⲱⲱ *T. M.* ⲗⲓⲕⲙⲁ̅ⲛ *Ventilare*, *Cribrare Amos* ix.
9. — *Hinc* ⲉⲧⲱⲱⲱ *Ventilans*, *Cribrans Isài.* xvii. 13.
— *Tum* ⲱⲁⲱ *T. forma cum suff.* †ⲛⲁⲱⲁⲱⲱⲟⲩ *ven-*
tilabo eos Ezèch. xxix. 12.
- Pag. 318. col. 2. lin. 20. *Adde* = ⲱⲛⲁⲩⲣⲁ *T. Urens no-*
men venti, ⲟⲩⲧⲏⲧ ⲛⲱⲁⲩⲣⲁ ⲁ̅ⲛⲉⲙⲟⲥ ⲕⲁ̅ⲛⲟⲩⲱⲛ *ventus urens*
Ezèch. xix. 12.
- Pag. 319. col. 2. lin. 31. *Adde* = ⲱⲭⲬⲈ *T. ⲟⲩ* ⲕⲁ̅ⲣⲑⲟⲥ
Palea, *Festuca Gèn.* viii. 11.
- Pag. 320. col. 2. lin. 32. *Adde* = ⲱⲭⲬⲐⲐ *T. τ.* ⲁⲟⲣⲕⲁ̅ⲥ
Dorcax, *Dama Isài.* xiii. 14. *Plerumque scribitur* ⲁⲭⲐⲐ.
Pag. 321. col. 1. lin. 6. Adde = ⲱⲱⲱⲁⲉ *Vexare*, *Affli-*
gere Isài. lviii. 3. — ⲁⲩⲱⲱⲱⲁⲉ ⲉ̅ⲛⲗⲏ̅ⲱⲛ *percussus fuit*
sol Apòc. viii. 12. — ⲱⲱⲟⲟⲉ *Percutere Hos.* vi. 2. *Vul-*
nerare Isài. liii. 5.
- Pag. 323. col. 1. lin. 7. *Adde* = ⲩⲉⲛⲧ ⲏⲓⲉⲗⲟⲩ *M.* ⲛⲓ ⲕⲟ-
λοκύνθη Cucurbita Iona. iv. 6. 7. 10. *Non video cur*
cucurbita adpellata fuerit Vermis renum, *Ceterum* ⲩⲉⲛⲧ
maxime affine est vocibus ⲃⲁⲛⲧ, ⲃⲟⲛⲧ *Cucurbitula.*
- Pag. 325. col. 1. lin. 14. *Scribitur etiam* ⲱⲓⲃⲟⲟⲥ *T. Exilire*
Isài. lv. 12.
- Pag. 325. col. 1. lin. 32. *Adde* = ⲩⲱⲟⲉ ⲛⲓⲁⲧⲁ̅ⲛ *Saltare Lè-*
uit. xi. 21. — ⲃⲱⲟⲉ *Insilire Marc.* iv. 37. — ⲃⲱⲟⲉ ⲉⲣⲣⲁⲓ
Insilire Gèn. xxxi. 12. — ⲃⲁⲟⲉ ⲉⲣⲣⲁⲓ *Insilire ib.* 10.

- Pag. 328. col. 2. lin. 10. *Adde* = τδμοια φλεγμαίνειν *Acstquare*, *Effervescere Naum* III. 19.
- Pag. 333. col. 1. lin. 19. *Adde* = εαρη Ante, *Coram* II. Règ. XIII. 8.
- Pag. 333. col. 1. lin. ult. *Revera* εα *Licium textoris* II. Règ. XXI. 19.
- Pag. 337. col. 1. lin. 20. *Adde* = εῖρη *Per*, *motus per locum Ezèch.* XLVII. 4.
- Pag. 337. col. 2. lin. 23. *Adde* = εῖ M. πῖ ἄμπος *Messis Amos* IX. 13.
- Pag. 343. col. 2. lin. 3. *Scribitur etiam* εαῖε *Aгна* II. Règ. XII. 3.
- Pag. 344. col. 2. lin. 2. *Adde* = εβω T. οτ σκηνή *Tabernaculum Isai.* XI. 22.
- Pag. 344. col. 2. lin. 35. *Repone* = εἰβωῖ T. π, seu φῖβωῖ (πρ in φ contracto) *Ibis Lèvit.* XI. 17. *Scribitur etiam* φῖβωῖ in *Cod. Par.* 44. fol. 108, *neqnon* φῖβωῖ *Dèut.* XIV. 16.
- Pag. 345. col. 1. lin. 11. *Fortasse etiam* εβок *Stimulus. Nam in fragmento S. Coluthi supra a me edito dicitur Praeses imperasse, ut Coluthum Ermetario suspenderent, dilacerarent, ερω π̄εε†εβок παγ et darent stimulos ei, seu aculeis pungerent.*
- Pag. 345. col. 1. lin. 25. *Adde radicem oscitanter a me omissam*
- εβс T. π. *Lampas Z.* 624. (M. εηсс).
- εηсс T. M. π. *Lampas, Lucerna Exod.* XXVII. 20. *Màth.* V. 15. VI. 22. *Lùc.* XII. 35. *Lychnus, Elychnium Sir.* XXVI. 17. II. *Pètr.* I. 9.
- εηсс B. *Lucerna Q.* 235.
- εо̄сс T. *Ardere, ερε περ̄εηт εо̄сс cor nostrum erat ardens Lùc.* XXIV. 32 in *duobus codicibus Borgianis, nam textus Woidii habet* εор̄у.

192

- Pag. 345. col. 2. lin. 24. *Adde* βιδαρικ ἵβρος κιδαρικ λινῆ
Cidaris linea Lèvit. xvi. 4.
- Pag. 346. col. 1. lin. 27. *In loco Luc. ix. 39 ex codicibus*
Borgianis alius legit σβηητε, *alius* εβητε *Sputa.*
- Pag. 346. col. 2. lin. 5. *Adde* = πρδλ πῶμρε γήσιον τέκνον
I. Tim. i. 2.
- Pag. 346. col. 2. lin. 25. *Adde* = μετψεληη *M. † Di-*
vinatio Mich. iii. 6. Tum ερψεληη *M. Divinari Mich.*
iii. 11.
- Pag. 346. col. 2. lin. 37. *Adde* = ροοκ *cum suff.* *Nudare*
caput Lèvit. x. 6. Tum τῖππαροοκῖ *militabimus Num.*
xxxii. 17.
- Pag. 347. col. 1. lin. 2. *Adde* = ρωκ ἡσῆβε *T. κορόνη Clava,*
sed Coptus videtur secutus Complutensem, qui habet
παραζώνην. Fateor me non intelligere quid sit σῆβε.
- Pag. 347. col. 1. lin. 4. *Adde* = ετρηκ *Armati Num. xxxii.*
27. 29.
- Pag. 347. col. 1. lin. 11. *Adde* = ρωκε, *et* ρωυκε *Ra-*
dendo dilacerare, vide me supra in Fragmento Acto-
rum S. Coluthi.
- Pag. 347. col. 2. lin. 21. *Adde* = ρδρλϥ *T. χαλαβώτης*
Stellio Lèvit. xi. 30.
- Pag. 349. col. 2. lin. 26. *Adde* = εφρλοτλωστ μετέωρος *Ex-*
celsus Isai. xvii. 6.
- Pag. 350. col. 2. lin. 26. *Adde* = εληκ *M. Dulcedo Amos*
ix. 13.
- Pag. 351. col. 2. lin. 17. *Adde* = ῥοειη *T. Fluctuans*
esse Ion. i. 13. Tum εσϣοειη *T. κυμαίνουσα Fluctuans*
Isai. xvii. 12.
- Pag. 351. col. 2. lin. 22. *Adde* = ε̅η in compositis,
ε̅ηηρη calcare vinum Isai. xvi. 10. — Tum εσρηη
T. Calcata Isai. lxi. 3.
- Pag. 352. col. 1. lin. 25. *Adde* = εηηη *M. ναῦλος Naulus*
Ion. i. 3. (T. εεηε).

- Pag. 353. col. 1. lin. 5. *Scribitur etiam* Ⲅⲏⲩⲧ T. π. Spica
Marc. π. 23. iv. 28.
- Pag. 353. col. 1. lin. 10. *Adde* = Ⲅⲙⲟⲟⲥ ⲁⲓⲓ Ⲅⲁⲓ Acci-
 pere maritum, *sic Luc.* x. 34. ⲥⲉⲗⲓⲗⲓⲙⲉ ⲥⲉⲗⲙⲟⲟⲥ
 ⲁⲓⲓ Ⲅⲁⲓ uxorem ducunt, accipiunt maritum; *Matth.*
 xxiv. 38. ⲉⲧⲗⲓⲗⲓⲙⲉ ⲉⲧⲄⲙⲟⲟⲥ ⲁⲓⲓ Ⲅⲁⲓ γαμοῦντες καὶ
 ἐκγαμίζοντες. *At* Ⲅⲙⲟⲟⲥ ⲁⲓⲓ ⲟⲩⲥⲗⲓⲙⲉ uxorem ducere.
Luc. xiv. 20.
- Pag. 355. col. 2. lin. 35. *Adde* = ⲟⲩⲉⲗⲡⲁⲧ Castrametati
Nüm. i. 52. π. 2 *pro* ⲟⲩⲉⲗ Ⲅⲡⲁⲧ ponere, disponere
 instrumenta bellica.
- Pag. 357. col. 1. lin. 3. *Adde* = ⲄⲨⲒⲈ T. π. ζῦθος Zythus,
 Cerevisia *Isà.* xix. 10.
- Pag. 358. col. 1. lin. 11. *Adde* = †ⲡⲁⲗⲟⲡⲓ ⲛⲥⲱ ⲡⲛⲓ Spon-
 sabo te mihi *Hos.* ii. 19. 20.
- Pag. 359. col. 1. lin. 16. *Adde* = ⲄⲂⲢⲭⲈⲢ M. σπεύδειν
 Festinare *Sir.* ii. 2 *in Rituali Myst.* 530. *Verum Tattam*
in Lexico p. 664 legit ⲄⲂⲢⲭⲈⲢ.
- Pag. 359. col. 1. lin. 33. *Adde* = ⲡⲟⲩⲟⲩⲉⲡⲱⲣ T. ὠρίων
 Orion stella *Isà.* xiii. 10.
- Pag. 359. col. 2. lin. 2. *Adde* = *Thebanum* Ⲅⲣⲁ est Mem-
 phiticum Ⲅⲁⲣⲁ in Ⲅⲁⲣⲁⲥⲁⲓ vox τοῦ Ⲅⲁⲓ.
- Pag. 359. col. 2. lin. 15. *Post* Ⲅⲣⲁ T. M. *dele* τὸ π. num-
 quam enim adsciscit articulum definitum.
- Pag. 361. col. 1. lin. 10. *Adde* = †Ⲅⲣⲟⲟⲩ ⲉⲥⲟⲗ T. ἀλα-
 λάξω Eulare *Marc.* v. 38.
- Pag. 361. col. 1. lin. 31. *Adde* = Ⲅⲣⲣⲉ T. Cessare, Quie-
 scere *Nüm.* xvi. 50.
- Pag. 361. col. 2. lin. 18. *Adde* = Ⲅⲣⲥ Aenigma I. *Còr.*
 xiii. 12. Signum a lepra impressum *Lèvit.* xiii. 2. 3. —
 ⲁⲓⲄⲣⲥ Assumere formam *Π. Còr.* xi. 13. 14. 15. *Philíp.*
 iii. 10. — *Vidi etiam* Ⲅⲣⲥ σκῆλος *Crus Lèvit.* xi. 21.
- Pag. 362. col. 1. lin. 15. *Adde* = ⲡⲡⲉⲗⲉⲕⲁⲛ ⲉⲧⲉ ⲡⲉⲗⲣⲓⲙⲉ
 ne Pelecanus qui est Ⲅⲣⲓⲙⲉ *Lèvit.* xi. 18.

194

- Pag. 362. col. 2. lin. 15. *Adde* = ⲪⲠⲠⲞ *vide* *ⲅⲉⲣⲓ in Ad-*
ditamentis.
- Pag. 366. col. 2. lin. 24. *Adde* = ⲉⲗⲉⲛⲧ *B. Poenitere*
Hebr. vii. 21.
- Pag. 368. col. 1. lin. 5. *Scribitur etiam* ⲅⲉⲓⲉⲓⲧ ⲃⲟⲩⲣⲟⲥ *Zach.*
iii. 10.
- Pag. 368. col. 2. lin. 3. *Adde* = ⲅⲟⲩⲁⲧⲉ *T. ⲉⲡ Primitiae*
Pròv. iii. 9.
- Pag. 368. col. 2. lin. 16. *Adde* = ⲅⲟⲩⲡⲧ *T. ἐπιβάτης Na-*
vigans Ezèch. xxvii. 29.
- Pag. 369. col. 2. lin. 23. *Adde* = ⲅⲁⲧ *forma τοῦ ⲅⲣⲧⲉ cum*
suff. (vide Zoëgam 596. not. 68) ⲁⲧⲣⲁⲧⲟⲩ contor-
serunt eos Z. 638. At cum ⲡⲩⲁⲣ notat Excoriare,
ⲡⲉⲡⲩⲁⲣ ⲁⲧⲣⲁⲧⲟⲩ excoriaverunt eos pelle eorum
Mich. iii. 3, ⲡⲉⲡⲩⲁⲣ ⲁⲧⲣⲁⲧⲉ ⲅⲓⲡⲱⲥ excoriaverunt
eum pelle eius ab eo ib. ii. 8.
- Pag. 370. col. 2. lin. 4. *Adde* = ⲧⲅⲟⲧ *M. Timorem ini-*
icere Naum ii. 11.
- Pag. 370. col. 2. lin. 27. *Scribitur etiam* ⲅⲟⲩⲉⲣⲧⲉ *T. Hyæna*
Ièr. xii. 9.
- Pag. 374. col. 1. lin. 5. *Adde* = ⲪⲁⲘⲘⲉⲉⲁⲉ *T. τ. σαῦρα*
Lacerta Levit. xi. 30 (M. ⲁⲓⲗⲉⲗⲓ, quod vide in ⲁⲓ).
- Pag. 374. col. 2. lin. 3. *In Codice Borgiano I. Còr. xv. 8*
scribitur etiam ⲅⲟⲩⲣⲉ.
- Pag. 374. col. 2. lin. 6. *Adde* = ⲪⲱⲪⲘ *T. τε χεῖρ Manus,*
sic quis mensus est aquam ⲉⲡ ⲧⲉⲡⲅⲱⲅⲣⲉ manu sua
Isà. xl. 12.
- Pag. 374. col. 2. lin. 28. *Adde* = ⲅⲉⲗⲡ *T. συσφύγειν Con-*
stringere Deut. xv. 7.
- Pag. 375. col. 2. lin. 15. *Adde* = ⲗⲁⲧ *in compositis, vide*
ⲱⲅⲥ.
- Pag. 376. col. 2. lin. 11. *Adde* = ⲗⲉ *adsciscit etiam τ in*
composito ⲗⲁⲧⲟⲩⲁ blasphemus a ⲗⲉ et ⲟⲩⲁ blasphemia.
- Pag. 378. col. 1. lin. 24. *Adde* = ⲨⲒ *vide* ⲗⲟ *murus,*

- Pag. 379. col. 2. lin. 9. *Adde* = ετχο T. Serens *Matth.* xiii. 3.
- Pag. 379. col. 2. lin. 15. *Adde* = ξε T. τ. Murus *Ephès.* ii. 14 *in duobus Codicibus Borgianis.*
- Pag. 381. col. 2. lin. 3. *Adde* = ρακ ἡπεκὼιζ εσολ plaude manibus tuis *Ezèch.* xxi. 12.
- Pag. 384. col. 1. lin. 26. *Scribitur etiam* ξελε *Colligere Matth.* vii. 16.
- Pag. 384. col. 2. lin. 22. *Scribitur etiam* χιλδес T. η. Pera I. *Règ.* xvii. 40. 49
- Pag. 384. col. 2. lin. 34. *Adde* = ρεπυε εμετρ̄χοολ̄ ligna non corruptibilia a tinea *Exòd.* xxvi. 26. 32. *Isài.* xl. 20; *male* εμετεροολ̄ *Gèn.* vi. 14.
- Pag. 384. col. 2. lin. 35. *Adde* = ϳΟΑϸ T. τ. ἐπαρυστρις Vas quo oleum infunditur in lucernam *Zàch.* iv. 2, *sed infra v.* 12 *recte scribitur* ϳολ̄εϸ, *quod vide in* ϳωλε.
- Pag. 386. col. 2. lin. 25. *Adde* = ψαζε ἡρωα T. Genealogia I. *Tim.* i. 4.
- Pag. 386. col. 2. lin. 35. *Adde* = ϳΔΥΗ T. τε δρὰξ Pugillus *Isài.* xl. 12, *vide* βαρηη.
- Pag. 388. col. 1. lin. ult. *Adde* = ϳΠ Versus, τρὰλιλαια ετϳΠ ἁεεαῖωα Galilaea quae versus orientem *Ezèch.* xlvii. 8.
- Pag. 389. col. 1. lin. 26. *Scribitur etiam* ϳΔΑΠΙ T. Tanis urbs *Nùm.* xiii. 23.
- Pag. 389. col. 2. lin. 10. *Est etiam* δῶμα Solarium I. *Règ.* ix. 25. xi. 2.
- Pag. 390. col. 1. lin. 11. *Adde* = *Cum suff. recipr.* Exercere se, ϳεραχοπτοϳ exercebunt se *Hàbb.* i. 8.
- Pag. 391. col. 1. lin. 19. *Adde* = ϳΠϸ, et ϳΠΙ T. Necessesse habeo, Debeo, †παϳπε σοκ εσολ debebo egredi *Lùc.* xiv. 18, ϳεραϳπε ψωπε debebunt fieri *Màrc.* xiii. 7, *ubi alius Codex habet* ϳΠΙ. *Tattam in Lexico p.*

196

- 753 *habet* = $\chi\pi\iota$ Sah. ἔρχεσθαι Venire *Marc.* ix. 11.
= *Male, nam cum Graecus habeat* δεῑ ἰλθεῖν, *susplicor*
in textu esse $\epsilon\eta\alpha\chi\pi\iota$ $\delta\omega\kappa$.
- Pag. 391. col. 2. lin. 23. *Adde* = $\mu\epsilon\chi\pi\omicron$ $\epsilon\pi\iota\kappa\alpha\delta$ ὁ χειρσάιος
Terrestris *Lèvit.* xi. 29.
- Pag. 392. col. 1. lin. 13. *Dele hanc lineam et sequentes,*
ac repone = $\chi\omicron\omicron\pi\chi\pi$ *T.* $\psi\eta\lambda\alpha\phi\acute{\alpha}\nu$ *Contrectare, Pal-*
pare *Isà.* lix. 10 (*ubi Codex Borgianus legit* $\sigma\epsilon\mu\alpha\delta$
 $\chi\omicron\pi\chi\pi$). *In Z.* 392 *verte recessit ab eo fugiens, pal-*
pans ($\epsilon\sigma\chi\omicron\pi\chi\pi$) *in locis tenebrosis. Tum ibid. paullo*
ante de femina coeca dicitur $\epsilon\sigma\chi\omicron\pi\chi\pi$ $\bar{\pi}\eta\sigma\omicron\tau\epsilon\rho\eta\tau\epsilon$
palpans pedibus suis.
- Pag. 392. col. 2. lin. 21. *Adde* = $\chi\omega\upsilon\tau\epsilon$ $\epsilon\beta\omicron\lambda$ *T.* π . $\sigma\acute{\upsilon}\gamma\chi\upsilon\sigma\iota\varsigma$
Confusio *Gèn.* xi. 9.
- Pag. 394. col. 1. lin. 3. *Adde* = $\epsilon\rho\mu\epsilon\tau\chi\omega\tau\iota$ *M.* $\kappa\alpha\tau\alpha\delta\upsilon$
 $\nu\alpha\sigma\tau\epsilon\upsilon\epsilon\iota\nu$ *Hos.* xii. 7.
- Pag. 394. col. 1. lin. 26. *Adde* = $\chi\rho\omicron$ $\bar{\mu}\mu\omega\tau\bar{\eta}$ *T.* *Macti*
estote *Cod. Borg.* 126.
- Pag. 396. col. 2. lin. 28. *Adde* = $\rho\epsilon\pi\pi\omicron\lambda\iota\varsigma$ $\epsilon\tau\chi\omicron\sigma\epsilon$ *urbes*
munitae *Nùm.* xxxii. 36.
- Pag. 397. col. 1. lin. 38. *Adde* = $\omega\pi\eta$ $\bar{\pi}\chi\omicron\epsilon\sigma\tau$ *T.* *Olive-*
tum *Dèut.* vi. 11.
- Pag. 398. col. 1. lin. 11. *Adde* = $\chi\lambda\omicron\tau\omicron\upsilon\tau\alpha$ *vide* $\omicron\sigma\alpha$
blasphemia.
- Pag. 398. col. 2. lin. 30. *Adde* = $\chi\pi\iota\chi\phi\omicron$ $\tau\acute{\omicron}$ $\kappa\acute{\alpha}\sigma\theta\alpha\iota$ *Actio*
possidendi *Amos* viii. 6.
- Pag. 400. col. 1. lin. 16. *Adde* = $\chi\omicron\tau\epsilon\gamma$ *T.* *Combustio*
Lèvit. xiii. 24.
- Pag. 400. col. 2. lin. 34. *Adde* = $\chi\omicron\tau\epsilon\gamma\epsilon$ *T.* $\kappa\omicron\pi\acute{\alpha}\zeta\epsilon\iota\nu$ *La-*
borare, Fatigari *I. Règ.* xvii. 39.
- Pag. 401. col. 1. lin. 31. *Adde* = $\chi\alpha\epsilon\chi\epsilon$ *T.* π . *Frendor,*
Stridor dentium *Matth.* xiv. 51 *pro* $\beta\alpha\delta\beta\epsilon$.
- Pag. 401. col. 1. lin. 36. *Adde* = $\chi\lambda\delta\sigma$ *T.* π . *Frendor,*

Stridor *dentium* *Luc.* xiii. 28, *ubi alius Codex Borgianus habet* ⲃⲟⲗⲃⲉⲗ.

Pag. 402. col. 1. lin. 32. *Adde* = Ursus, *nam Iud.* i. 35
ⲡⲉⲧⲗⲁⲗⲱ ⲡⲉⲧⲉⲣⲉ ⲡⲁⲣⲗ.

Pag. 402. col. 1. lin. 33. *Adde* = ⲉⲣⲗⲁⲗⲱ *T.* ⲡⲁⲣⲉⲓⲙⲉⲛⲟⲥ
Remissus Num. xiii. 21, *ubi opponitur* Pingui, *ut videatur esse* Macer.

Pag. 404. col. 2. lin. 13. *Adde* = ⲙⲁⲗⲓⲃⲟ *M.* ⲑⲣⲧⲉⲓⲁ *Locus*
in quo aliquid plantatur, Plantatio Mich. i. 6.

Pag. 405. col. 2. lin. 23. *Adde* = ⲣⲉⲗⲉⲓⲣⲱⲉ ⲙⲉⲡⲟⲗ *T.* ⲉⲡⲗⲟ-
ⲙⲁⲗⲟⲥ *Isai.* xiii. 4.

Pag. 405. col. 2. lin. 25. *Adde* = ⲃⲟⲟⲗ *T.* Amicire, In-
volvere *Exod.* xxvi. 29.

Pag. 406. col. 1. lin. 3. *Adde* = Ⲛⲟⲩⲧⲏⲗ *T.* ⲡ. ⲁⲧⲧⲁⲕⲟⲥ
Attacus, species locustae Levit. xi. 22.

Pag. 406. col. 2. lin. 7. *Adde* = ⲃⲗⲟ *M.* Sepire *Hos.* ii. 6.

Pag. 406. col. 2. lin. 17. *Revera Iob.* xxiv. 19 ⲧⲉⲃⲗⲱ ⲁⲅⲅⲁⲗⲓⲥ
Manipulus, Fasciculus.

Pag. 406. col. 2. lin. 28. *Adde* ⲡⲓⲙⲁⲗⲓⲃⲁⲗⲉ ⲡⲓⲱⲱⲱ *M.* τὸ
λεκητὸν Locus agitationis seu claudicationis ventilabri,
in quo vannus agitur Amos ix. 9.

Pag. 407. col. 1. lin. 13. *Adde* = ⲃⲟⲓⲗⲉ *T.* ⲡ. ⲡⲁⲣⲟⲓⲕⲉⲥⲓⲁ
Incolatus Zach. ix. 12.

Pag. 407. col. 1. lin. 18. *Adde* = ⲡⲉⲗⲓⲡⲃⲟⲓⲗⲉ *Proselytus*
Deut. i. 16.

Pag. 407. col. 1. lin. 21. *Scribitur etiam* ⲃⲟⲓⲗⲉ *Induere*
Psal. lxxii. 6.

Pag. 408. col. 1. lin. 14. *Adde* = ⲃⲁⲗⲉⲓ *T.* ⲑⲣⲧⲱⲛⲟⲛ *Isai.*
xl. 24.

Pag. 409. col. 1. lin. 4. *Adde* = ⲃⲗⲱⲧ *T.* ⲡⲉ ⲛⲉⲣⲣⲟⲥ *Ren*
Levit. viii. 16.

Pag. 409. col. 1. lin. 31. ⲃⲟⲗⲗⲉ *scriptum pro* ⲱⲟⲗⲗⲉ *Ca-*
daver, quod vide.

198

Pag. 409. col. 2. lin. 6. *Etiam in singulari* τεκδαλατχ
Matth. iv. 6.

Pag. 409. col. 2. lin. 28. *Adde* = ετβολχ αντιλαμβανόμενος
Attendens, *Operam navans* I. *Tim.* vi. 2.

Pag. 411. col. 2. lin. 19. *Adde* = δωωμε διαστρέφεται Di-
stortus esse *Isà.* lxx. 8.

Pag. 412. col. 1. lin. 37. βατοτοπ, βατοταπ, βαοοπ Ser-
vus, *triplex haec scriptura occurrit in tribus Codi-*
cibus Borgianis eiusdem loci Ephès. vi. 6.

Pag. 414. col. 2. lin. 5. *Revera* τπτκτερις ετε τβιπδλω
τε *Lèvit.* xi. 19.

Pag. 416. col. 2. lin. 38. *Adde* = βορτε μάχαιρα *Gèn*
xxii. 6. 10.

Pag. 417. col. 1. lin. 38. *Adde* = πωοτηκπε ε̅ιπδωρβ
ετσο̅π θυμίαμα συνθέσεως λεπτής *Lèvit.* xvi. 12. — *Tim*
εσβορβ κεκοσμημένη *Ornata* *Ezèch.* xxiii. 41.

Pag. 417. col. 2. lin. 20. *Adde* = *In plurali* ε̅πβεραβε
Insidiatores *Pap.* iii.

Pag. 417. col. 2. lin. 24. *Adde* = βορβ σπέρμα *Semen fru-*
gum *Lèvit.* xi. 37. 38. *Semen hominis* *Lèvit.* xii. 2.

Pag. 418. col. 1. lin. 28. *Adde* = πα οσβις οσποτ quasi
dimidia hora *Apòc.* viii. 1.

Pag. 419. col. 1. lin. 21. *Revera* βοσβς ορχεΐσθαι *Matth.* xi.
17. xiv. 6.

Pag. 419. col. 1. lin. 30. *Adde* = βεετ συνέχσθαι *Coarctari*
Lùc. xii. 50.

Pag. 419. col. 2. lin. 15. *Revera* βωτ ληνός *Gèn.* xxx. 38. 41.

Pag. 419. col. 2. lin. 26. *Adde* = ρεϕβε̅πρωωε εβολ αν-
δραποδιστής qui liberum hominem redigit in servitu-
tem I. *Tim.* i. 10.

Pag. 419. col. 2. lin. 31. *Adde* Ο̅ΙΤC M. χελώνη *Testudo*
Hos. xii. 11.

Pag. 420. col. 2. lin. 23. *Adde* = βεωδωω T. βαπτίζειν La-
vare *Màrc.* vii. 4. *Aspergere* *Psàl.* l. 7.

- Pag. 421. col. 2. lin. 29. *Adde* = $\sigma\omega\chi$ *T. et cum suff.*
 $\beta\omicron\chi$ λατομεῖν *Fodere Dèut. vi. 11.* — *Tum* ετβηχ *ef-*
fossi, ρεψμη ετβηχ παι ετε $\bar{\alpha}\pi\bar{\kappa}\beta\omicron\chi\omicron\tau$ putei *effossi*,
quos tu non fodisti Dèut. vi. 11. (idem quod βωχε).
- Pag. 421. col. 2. lin. 37. *Adde* = $\bar{\pi}\lambda\delta\varsigma$ ετβουχε γλώσσα
 $\psi\epsilon\lambda\lambda\zeta\omicron\upsilon\sigma\alpha\iota$ *Linguae balbutientes Isàì. xxix. 24. xxxii. 4.*
- Pag. 422. col. 2. lin. 6. *Adde* = *Vide* $\kappa\delta\alpha\alpha\eta$.
- Pag. 422. col. 2. lin. 18. *Adde* = $\delta\iota\beta\omicron\chi\bar{\epsilon}\gamma$ συνέκοφα αὐτὸν
Concidi, Contudi eum Dèut. ix. 21.
- Pag. 422. col. 2. lin. 23. *Revera* βεχβοχ ἀποκόπτειν *Ampu-*
tare Isàì. xviii. 5.
- Pag. 422. col. 2. lin. 32. *Revera* βωβ *Assare Dèut. xvi. 7.*
Tum ετβηβ *Assati Exòd. xii. 8.*

INDEX COPTICUS

- ⲁ Basm. pro ε, ρ, ω p. 15
 — et ε permutantur . *ib.*
 — Basm. pro ε muta . *ib.*
 — initio vocis 22
 — *circiter* 50
 — charact. perfecti . . . 96
 — praefix. imperativi. 118
 ⲁϥ praemissa 27
 ⲁⲓ praemissa *ib.*
 — *non* 81
 — *non cum verbis* . . . 131
 ⲁⲣ pro ⲁⲣε 96
 ⲁⲣⲏⲗ utitur suffixis . . . 71
 ⲁⲣⲓ *fao* 119
 — praefix. imperativis . *ib.*
 ⲁⲧ praemissa 27
 ⲁⲧⲟⲓⲛε cum suff. 77
 ⲁⲧ pro ⲁⲟⲧ 96. 159
 — Basm. pro ⲟⲟⲧ, ωⲟⲧ. 17
 ⲁⲧⲣⲏⲗ utitur suffixis . . 71
 ⲁⲗⲏ cum suffixis 78
 ⲁⲗⲏ *hora* 51
 Ⲇ et ⲟⲧ permutantur . . 3
 — et π permutantur . *ib.*
 — et ϣ permutantur 4. 18
 Ⲇⲁⲓ *anima* 26
 Ⲧ pro κ 157
 — κ et ϣ permutantur . 3
 ⲗ et ⲧ permutantur . . . 4
 ε et κ permutantur . . *ib.*
 — et ⲁ permutantur . 15
 — Basm. pro ⲁ *ib.*
 — in fine vocis 22
 — desinentia nominum. 34
 — desinentia pluralis. . 37
 — nota dativi, accusativi,
 ablativi 40. 41
 — *magis quam* 43
 — cum suffixis 56. 76
 — *qui* 68
 — charact. praesentis . 94
 — charact. participii 94. 97
 — otiosum 95. 99
 — format futura 102
 — praefix. infinitis 123. 124
 — format participia . 130
 — ⲁⲧ *existens* *ib.*
 ⲉⲃⲟⲗ post verba 79
 — π 40. 42
 ⲉⲃⲟⲗⲉⲡ *ib.*
 ⲉⲃⲟⲗⲉⲔ *ib.*
 ⲉⲃⲟⲗⲉⲓ *ib.*

εβολρητη	40. 42	εταμετ	67
εβολριχη	40. 43	ετατρε	144. 147
εβολρη	40. 42	ετηα format partic. fut.	129
εει pro α, αι	17	ετοοτ	56
ει et ι permutantur . . .	4	ετρε	125
εο qui	68	ετηα	67
εοδε cum suffixis	77	ετ pro εοτ	30. 41
εορε	125	— praefix. nomin. . .	34. 36
ελ format composita . .	24	— desinent. pluralis . .	37
εμ in fine	22	— praefix. adverbiiis . .	80
εματε	44	ετε desin. pluralis . . .	38
εμααα	ib.	εω pro ω	98
εμααω	ib.	εωτεα	144. 147
εη initio vocis	22	εωτεμεορε	ib.
— non	81	εωτεμεορε	ib.
εηα si negans . . III.	114	εωωη	112. 114
εη format composita . .	24	— ωαη	117
— pro εηε	94	εωωηε	112. 114
εηε	94. 95	εωωηη	ib.
εηε pro εηεε	102	εωωε si affirmans . . .	112. sq.
εηα	56	εη praefix. nomin. . .	34. 36
εε praefix. nominibus	34. 36	— praefix. adverbiiis . .	80
— praefix. adverbiiis . .	80	εδρη post verba	79
εε praefix. nominibus .	34	εεοτε cum suffixis . . .	76
— qui	68	εεοτη post verba	79
— format participia et		εερα post verba	ib.
adiectiva	69. 129	εερεα cum suffixis . . .	78
εεα charact. perfecti . .	99	εερη post verba	79
εεε cum suffixis	77	εεηα cum suffixis	78
εεε qui	68	εεη cum suffixis	ib.
— quando	109	η et ε permutantur . . .	4
εεα	144. 147	— Basn. pro α, ε	16
εεαετρε	ib.	— Mem. pro α	ib.
εεααατ	67	ηοττ desin. passiva . .	149

ⲏⲧ desin. pluralis 37	ⲙⲁ praefix. imperativis 119
— desin. passiva 149	ⲙⲁⲓ format composita . . 24
ⲏⲣⲉ desin. pluralis 38	ⲙⲁⲣⲉ charact. optativi 106
ⲉ et ⲧ permutantur . . 18	ⲙⲁⲧⲁⲧ utitur suffixis . 75
— format composita . . 24	ⲙⲁⲒ 49
— contractum pro ⲧⲒ 24. 30	ⲙⲉⲧ praemissa . . . 27. 34
— articulus 30	ⲙⲉⲒ 49
ⲉⲁ 32	ⲙⲙⲁⲧ post verba 80
ⲉⲁⲓ 66	ⲙⲙⲓⲛ 58
ⲉⲏ 67	ⲙⲙⲟ 57. 60
— et 69	ⲙⲏⲧ praemissa 27. 34. 47
ⲉⲏⲓⲣⲧ 55. 61	ⲙⲏⲧⲁⲧⲉ <i>nondum</i> cum ver-
ⲉⲣⲉ 121. sq.	bis 140. sq.
ⲓ et ⲉⲓ permutantur . . . 4	ⲙⲏⲧⲉ <i>non</i> cum verbis 138
— additum in fine . . 16	ⲙⲏⲧⲉⲗ 144. 146
— Mem. pro ⲉ, ⲉⲓ <i>ib.</i>	ⲙⲏⲧⲉⲗⲧⲣⲉ 144
— in fine vocis 22	ⲙⲏⲧⲉⲛⲉⲣⲉ 144. 147
— desin. nominum . . . 34	ⲙⲏⲧⲉⲣ 144. 146
— desin. pluralis 36	ⲙⲏⲧⲣ <i>ib.</i>
ⲓⲥⲫⲉ <i>si</i> affirmans 112. sq.	ⲙⲏⲧⲣⲧⲣⲉ 144. 147
ⲕ, ⲕ, et ⲗ permutantur 3	ⲏ excidit 18
— et ⲗ permutantur . 18	— initio 22
ⲕⲁ format composita . . 24	— articulus 30
ⲕⲉⲛ utitur suffixis 71	— mutatur in ⲙ, ⲑ, ⲗ, ⲣ 31
ⲕⲟⲛⲏ utitur suffixis . . . <i>ib.</i>	— charact. nominum . . 33
ⲕⲟⲣⲟⲛⲏ utitur suffixis . <i>ib.</i>	— nota genitivi, dativi,
ⲗ et ⲣ permutantur 4. 18	accus., ablativi 40. 41
ⲗⲁ praemissa 27	— cum suffixis . . . 56. 76
ⲗⲉ praemissa 28	— format adverbia . . . 79
ⲗⲉⲓ praemissa <i>ib.</i>	— . . . ⲁⲛ <i>non</i> 81
ⲙ in fine 22	— . . . ⲁⲛ cum verbis 131 sq.
— pro ⲏ 30	— praefix. infinitis . . 123
— <i>non</i> cum verbis . . 137	— <i>non</i> cum verbis . . 135
ⲙⲁ <i>da</i> 119	ⲏⲁ praemissa 27. 74

ⲛⲁ pronomen	32	ⲛⲧⲁ charact. perfecti	99
— <i>circiter</i>	50	ⲛⲧⲉ nota genitivi	40. 41
— charact. imperfecti	95	— cum suffixis	55
— format futura 100. sq.		— charact. subiunctivi	106
ⲛⲁⲁϥ	74	ⲛⲧⲉⲗⲉ	110
ⲛⲁⲓ	66	ⲛⲧⲉⲣⲉ	109
— ⲉⲧ	70	ⲛⲧⲓⲛ	40. 42
ⲛⲁⲓⲁⲧ	75	— cum suffixis	76
ⲛⲁⲛⲉ	<i>ib.</i>	ⲛⲧⲟϥ <i>met</i>	54
ⲛⲁϥⲉ	<i>ib.</i>	ⲛⲧⲉ	40. 41
ⲛⲁϥⲣⲓ cum suffixis	78	ⲛⲧⲓ	<i>ib.</i>
ⲛⲉ praemissa	28	ⲟⲧ et ⲗ permutantur	3
— articulus	30	— articulus	29
— charact. imperfecti	95	— desin. pluralis	36. 38
— format fut. Basm. 101. sq.		ⲟⲧⲁ cum suffixis	75
— <i>sunt</i>	150	ⲟⲧⲉ cum suffixis	77
ⲛⲉⲁ charact. plusq. perf. 100		ⲟⲧⲉ desin. pluralis	38
ⲛⲉⲓ	66	ⲟⲧⲉⲛ <i>pars</i>	50
ⲛⲉⲓ cum suffixis	77	ⲟⲧⲓ desin. pluralis	37
ⲛⲉⲓ articulus	30. 31	ⲟⲧⲓ <i>pars</i>	50
ⲛⲉⲓⲧ	69	ⲟⲧⲓⲉ <i>pars</i>	<i>ib.</i>
ⲛⲉⲓⲁ pro ⲛⲉⲣⲉ	95	ⲟⲧⲧⲉ cum suffixis	77
ⲛⲉⲓⲉ	75	ⲟⲧⲧⲓⲛ <i>pars</i>	50
ⲛⲉⲓⲧ	69	ⲛ et ⲗ permutantur	3
ⲛⲉⲓⲧⲁ charact. imperf.		— et Ⲱ permutantur	18
consuetudinis	98	— articulus	30
ⲛⲛ	67	— nota vocativi	42
ⲛⲛ ⲉⲧ	69. 70	ⲛⲁ	32
ⲛⲛⲟϥ <i>met</i>	54	ⲛⲁⲓ	66
ⲛⲛ articulus	30	ⲛⲁⲓ ⲉⲧ	70
— pro ⲛⲉⲓ	66. 95	ⲛⲉ articulus	30
ⲛⲛⲁ cum suffixis	77	— postpositum imperf.	96
ⲛⲛⲁ cum suffixis	76	— <i>est</i>	150
ⲛⲛⲧ <i>qui</i>	68	ⲛⲉⲓ	66

ⲛⲉⲧ ⲉⲧ	70	ⲧ adscitum ob suf-	
ⲛⲉⲗⲧ	69	fixa	153. 154. 156
ⲛⲉⲧ	<i>ib.</i>	ⲧⲁ format composita ..	24
ⲛⲉϥ <i>feria</i>	50	— articulus possess...	32
ⲛⲉⲗⲉ	152	— futuri	103
ⲛⲏ	67	ⲧⲁⲓ	66
ⲛⲏ ⲉⲧ	70	ⲧⲁⲓ ⲉⲧ	70
ⲛⲏ articulus	30	ⲧⲁⲣⲉ charact. futuri ..	103
ⲛⲏ pro ⲛⲉⲧ	66	ⲧⲉ articulus	30
ⲛⲧⲣⲉ	128	— <i>est</i>	150
ⲛⲗⲓⲛ	123	ⲧⲉⲓ	66
ⲛⲗⲓⲛⲉⲣⲉ	128	ⲧⲉⲗⲧ	69
ⲛⲗⲓⲛⲧⲉ	<i>ib.</i>	ⲧⲉⲣⲁ	103
ⲣ et λ permutantur ...	4	ⲧⲉⲧ	69
— notat 100	5	ⲧⲏ	67
— pro 900 improban-		ⲧⲏ ⲉⲧ	70
dum	<i>ib.</i>	ⲧⲏⲣⲟⲧ	55. 61
ⲣ format composita ...	24	ⲧⲏⲣ utitur suffixis	75
ⲣⲁⲧ utitur suffixis ...	72	ⲧⲏⲧⲧⲓ	55. 61
ⲣⲉ praemissa	28	ⲧ format composita ...	24
— <i>pars</i>	50	— articulus	30
ⲣⲉϥ praemissa	28	— pro ⲧⲉⲓ	66
ⲣⲟ <i>porta</i> utitur praefixis	72	ⲧⲁ <i>non</i> cum verbis 142. sq.	
— <i>os</i> utitur suffixis ...	<i>ib.</i>	ⲧⲟⲧ utitur suffixis	72
ϥ et ⲗ permutantur ..	18	ⲧⲣⲉ	121. sq. 127
— in fine	23	ⲧ et ϥ permutantur ...	4
ϥⲁ praemissa	28	— desin. pluralis	36
ϥⲟⲧ <i>dies</i>	51	ϥ et ⲛ permutantur ..	18
ⲧ et λ permutantur ...	4	— articulus	30
— et ⲉ permutantur ..	18	— contractum pro ⲛⲉ. <i>ib.</i>	
— format composita ..	24	ϥⲁ	32
— articulus	30	ϥⲁⲓ	66
— nota vocativi	42	ϥⲏ	67
— desinentia	149	ϥⲏ ⲉⲧ	69

ϫ et κ permutantur .. 18	ϩⲏⲛ articulus 29
ϫⲁ format composita . 24	ϩⲏ 58
ω pro ϩⲟⲟ improbandum 6	ϩⲏ <i>facies</i> utitur suffixis. 73
— pro ϩⲉ 17	ϩⲏⲧ 58
ϣ permutatur cum ϫ,	ϩⲏⲧ <i>cor</i> in comp. utitur
ϫ, ϫ, ϫ 4. 18	suffixis 73
— intensivum 22	ϩⲏ cum suffixis 77
ϣⲁ cum suffixis 76	ϩⲏⲧⲉⲛ 40. 42
— charact. praesentis	ϩⲏⲧⲏ <i>ib.</i>
consuetudinis 97	— cum suffixis 76
ϣⲁⲛ 112. 116	ϩⲏⲧⲟⲛ cum suffixis .. 78
ϣⲁⲛⲧⲉ 110	ϩⲏ articulus 29
ϣⲁⲛ format composita. 25	ϩⲟⲧⲁⲛ ϣⲁⲛ 117
ϣⲁⲣ pro ϣⲁⲣⲉ 98	ϩⲟⲧⲁ <i>magis</i> 43
ϣⲁⲧⲉ 110	ϩⲟⲧⲉ <i>magis</i> <i>ib.</i>
ϣⲉⲛ format composita. 25	ϩⲟⲧⲟ <i>magis</i> <i>ib.</i>
ϣⲟⲧ praemissa 29	ϩⲣⲁ utitur suffixis . 73. 74
ϣⲧⲉⲙ <i>non</i> cum verbis 142	ϩⲱ cum suffixis 77
sq.	ϫ, ϫ, κ permutantur .. 3
ϣ et ϫ permutantur ... 4	— κ, ϫ, ϫ, ϣ, ϫ per-
— et ϫ permutantur . <i>ib.</i>	mutantur 5. 19
— notat ϩⲟ 5	ϫⲉ <i>quod</i> 82. 83
— in fine 13	— <i>dicere</i> 152
ϫ et ϩ permutantur .. 18	ϫⲏⲛ praemissa 29. 34
ϫⲁ cum suffixis 76	ϫⲟⲟϫ 152
ϫⲁⲧⲉⲛ cum suffixis ... 78	ϫⲟϫ <i>ib.</i>
ϫⲁⲧⲉⲛ cum suffixis ... <i>ib.</i>	ϫⲏ <i>hora</i> 51
ϫⲁⲧ in comp. utitur suff. 73	ϫⲱ <i>caput</i> utitur suffixis. 74
ϩ et ϫ permutantur .. 18	— <i>dicere</i> 152
ϩⲁ praemissa 29	ϫⲱ ⲁⲙⲟϫ <i>ib.</i>
ϩⲁ cum suffixis 76	ϫ, κ, ϫ, ϣ, ϫ permu-
ϩⲁⲛ articulus 29	tantur 5. 19
ϩⲁⲧⲏ cum suffixis . 76. 78	ϫⲏⲛ praemissa 29. 34

INDEX CAPITUM

CAPUT I.	<i>De Elementis Scripturae</i>	pag.	1
§ 1.	<i>Alphabetum</i>	»	ib.
§ 2.	<i>Litterarum Pronunciatio</i>	»	3
§ 3.	<i>Potestas Litterarum Numerica</i>	»	5
§ 4.	<i>Geminatio Litterarum</i>	»	6
§ 5.	<i>De Signis Diacriticis</i>	»	ib.
§ 6.	<i>Lineola</i>	»	7
§ 7.	<i>Puncta , seu Thebæicum i, et Memphisiticum i</i>	»	10
§ 8.	<i>Accentus circumflexus</i>	»	11
§ 9.	<i>Apostrophus</i>	»	12
CAPUT II.	<i>De Dialectis</i>	»	13
§ 1.	<i>Clavis Trium Dialectorum</i>	»	15
CAPUT III.	<i>De Radicibus Primariis</i>	»	19
§ 1.	<i>De Radicibus Derivatis</i>	»	21
CAPUT IV.	<i>De Verbis Compositis</i>	»	23
§ 1.	<i>De Compositis ex duabus Radicibus</i>	»	ib.
§ 2.	<i>De Compositis cum Particulis</i>	»	27
CAPUT V.	<i>De Articulis</i>	»	29
§ 1.	<i>Articulus Indefinitus</i>	»	ib.
§ 2.	<i>Articulus Definitus</i>	»	30
§ 3.	<i>Articulus Possessivus</i>	»	32
CAPUT VI.	<i>Generalis Adnotatio in Universam Grammaticam</i>	»	ib.
CAPUT VII.	<i>De Nomine</i>	»	33

	§ 1. <i>Formae Nominum</i>	pag.	33
	§ 2. <i>Genus Nominum</i>	»	34
CAPUT VIII.	<i>De Numero Nominum</i>	»	35
	§ 1. <i>Pluralia Regularia Memphitica</i>	»	36
	§ 2. <i>Pluralia Regularia Thebana</i>	»	37
	§ 3. <i>Pluralia Irregularia</i>	»	38
CAPUT IX.	<i>De Casibus Nominum</i>	»	40
CAPUT X.	<i>De Comparativis et Superlativis</i>	»	43
CAPUT XI.	<i>De Numeris</i>	»	44
	§ 1. <i>Numeri Cardinales</i>	»	ib.
	§ 2. <i>Numeri Ordinales</i>	»	49
	§ 3. <i>Particulae, et Nomina quae cum Numeris saepe coniunguntur</i>	»	50
CAPUT XII.	<i>De Pronominibus Personalibus</i>	»	51
	§ 1. <i>Affixa</i>	»	52
	§ 2. <i>Praefixa</i>	»	ib.
	§ 3. <i>Suffixa</i>	»	54
	§ 4. <i>Casus Obliqui Pronominum</i>	»	55
	§ 5. <i>Pronomina Personalia Geminata</i>	»	63
CAPUT XIII.	<i>De Pronomine Possessivo</i>	»	64
CAPUT XIV.	<i>De Pronomine Demonstrativo</i>	»	66
CAPUT XV.	<i>De Pronomine Relativo</i>	»	68
CAPUT XVI.	<i>De Substantivis, quae utuntur Suffixis</i>	»	71
CAPUT XVII.	<i>De Adiectivis, quae utuntur Suffixis</i>	»	74
CAPUT XVIII.	<i>De Praepositionibus</i>	»	75
CAPUT XIX.	<i>De Adverbüs</i>	»	78
	§ 1. <i>De π Negativa</i>	»	81
	§ 2. <i>De Coniunctione xε</i>	»	82
CAPUT XX.	<i>De Verbis</i>	»	84
	<i>Paradigma Praefixarum Verbi</i>	»	85
	<i>Adnotationes ad Singula Tempora Verbi</i>	»	93

	209
I. <i>Tempus Praesens</i> pag.	93
II. <i>Praesens et Participium</i> »	94
III. <i>Imperfectum</i> »	95
IV. <i>Perfectum</i> »	96
V. <i>Praesens Indefinitum, seu Consuetudinis</i> »	97
VI. <i>Imperfectum Indefinitum, seu Consuetudinis</i> »	98
VII. <i>Perfectum Secundum</i> »	99
VIII. <i>Plusquam Perfectum</i> »	100
IX. <i>Futurum Primum</i> »	ib.
X. <i>Futurum Secundum, et Participium Futuri</i> »	101
XI. <i>Futurum Tertium</i> »	102
XII. <i>Futurum Quartum</i> »	103
<i>In Quatuor Futura Adnotatio</i> »	104
XIII. <i>Imperfectum Futuri</i> »	105
XIV. <i>Modus Optativus</i> »	106
XV. <i>Tempus Subiunctivum</i> »	ib.
XVI. <i>Tempus Compositum cum Particula T. πτερε, M. ετε quando, cum</i> »	109
XVII. <i>Tempus Compositum cum Particula T. ψαπτε, M. ψατε donec, quousque</i> »	110
<i>De Particulis Conditionalibus Excursus</i> »	111
<i>Coniunctio T. B. εψχε, M. ιοχε</i> »	112
<i>Coniunctio T. εψωπε, M. εψωπ, B. εψωπι</i> »	114
XVIII. <i>Tempus Compositum cum Particula επε si</i> »	ib.
XIX. <i>Tempus Compositum cum Particula ψαπ si</i> »	116

	<i>Imperativus</i>	pag. 118
	<i>In Verbum</i> τρε, ορε <i>Excursus</i> ..	» 121
	<i>Infinitum</i>	» 123
	<i>Participium</i>	» 129
CAPUT XXI.	<i>De Verbo Negante</i>	» 130
	<i>Tempora cum Particula</i> ΔΠ	» 131
	<i>Tempora cum Particula</i> Π... ΔΠ ..	» ib.
	<i>Adnotationes</i>	» 133
	<i>Tempus cum Particula</i> η	» 135
	<i>Adnotatio</i>	» 136
	<i>Tempora cum Particula</i> Ξ	» 137
	<i>Adnotationes</i>	» ib.
	<i>Tempora cum Particula</i> ἸΠΕ	» 138
	<i>Adnotationes</i>	» 139
	<i>Tempora Composita cum</i> ἸΠΑΤΕ ..	» 140
	<i>Adnotationes</i>	» 141
	<i>Tempora cum Particula</i> Τ. ΤἸ, Μ. ϣΤΕΛ	» 142
	<i>Adnotationes</i>	» 144
CAPUT XXII.	<i>De Verbis Passivis</i>	» 148
CAPUT XXIII.	<i>De Verbo Substantivo</i> ηε, τε, ηε ..	» 150
CAPUT XXIV.	<i>De Verbo</i> 'ξε, <i>vel</i> zw <i>dicere</i>	» 152
CAPUT XXV.	<i>De Formis Verborum mutatis ob</i> <i>Suffixa</i>	» 153
CAPUT XXVI.	<i>De Suffixis Verborum</i>	» 156
	<i>Monitum</i>	» 159
	<i>Additamenta ad Lexicon Linguae</i> <i>Copticae</i>	» 161
	<i>Praefatio</i>	» 163
	<i>Fragmentum Martyrii S. Coluthi</i> ..	» 165
	<i>Additamenta ad meum Lexicon Lin-</i> <i>guae Copticae</i>	» 171
	<i>Index Copticus</i>	» 201